

โครงการวิจัยคุณภาพบัณฑิต

คณะเภสัชศาสตร์

รายงานการวิจัย

เรื่อง

คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต
คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกภินทร์ สายฟ้า

รองศาสตราจารย์ ดร. ประสาน ธรรมคุณกรณ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงจิต พนมวัน ณ อยุธยา

รายงานการวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยคุณภาพบัณฑิต และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรกฎาคม 2531

ฝ่ายวิชา วิชา
มอบให้หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
25 / ต.ค. / 92

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

378.198

๑๘๘๙

๑. 1

- 7 S.A. 2532

๓๐๕๑๕๒๔

คำนำ

รายงานการวิจัยเรื่อง "คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ได้จัดทำใน 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นการนำเสนอข้อมูลรวมของมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลจากคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และอีกลักษณะหนึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลของแต่ละคณะซึ่งสำหรับรายงานฉบับนี้เป็นการนำเสนอผลการวิจัยในส่วนของคณะเภสัชศาสตร์ เท่านั้น

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีได้เพราะได้รับความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการ อำนวยการวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความกรุณาในการให้ข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิต เภสัชศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต และอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ความร่วมมือในการให้ข้อมูลจากบัณฑิตเภสัชศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปี 2522-2526 นิสิตเภสัชศาสตร์ที่ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย และนิสิตปัจจุบันทั้ง 5 ชั้นปี ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างยิ่งในโอกาสนี้ด้วย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกวิฑูร์ สายฟ้า

รองศาสตราจารย์ ดร. ประสาน ธรรมอุปกณ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ดวงจิต พนมวัน ณ อยุธยา

สารบัญ

หน้า

คำนำ..... 0

ส่วนที่ 1

บทนำ

บทที่ 1 ความเป็นมาและวิธีวิจัย..... 1

- ความเป็นมาของโครงการวิจัย..... 2
- ประวัติการผลิตบัณฑิตของคณะเภสัชศาสตร์โดยสังเขป..... 3
- วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย..... 7
- ขอบเขตของกรวิจัย..... 7
- แบบสอบถาม..... 8
- การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 9
- วิธีเก็บข้อมูล..... 9
- ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล..... 10
- จำแนกตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์..... 10
- การวิเคราะห์ข้อมูล..... 10
- การนำเสนอข้อมูล..... 11

ส่วนที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และปัจจัยที่ส่งผลต่อ

คุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2 ข้อมูลจากบัณฑิตในตลาดแรงงาน..... 12

- ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิลำเนาและการประกอบอาชีพของบัณฑิต
เภสัชศาสตร์..... 13
- ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียน
การสอนของคณะเภสัชศาสตร์..... 17
- ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงาน
ของบัณฑิตเภสัชศาสตร์..... 31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 4 ข้อมูลและความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับตัว เกี่ยวกับตนเองและสังคม.....	36
ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามบางประการกับ การประเมินลักษณะของบัณฑิตเภสัชศาสตร์.....	50
บทที่ 3 ข้อมูลจากผู้ใช้นักคิด.....	54
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต เภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	55
ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	58
บทที่ 4 ข้อมูลจากบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย.....	69
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย.....	70
ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและ การเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี.....	74
ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม	86
บทที่ 5 ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต.....	96
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต.....	97
ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	99
ส่วนที่ 3	
การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณธรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต เภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
บทที่ 6 ข้อมูลจากผลิตภัณฑ์.....	107
ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตเภสัชศาสตร์.....	108
ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และการเรียนการสอน.....	118

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
บทที่ 2 <u>ข้อมูลจากบัณฑิตในตลาดแรงงาน</u>	
1.1.1 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามลักษณะตัวแปรบางตัว.....	13
1.1.2 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) และลักษณะตัวแปรบางตัว.....	14
1.1.3 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบัน และลักษณะตัวแปรบางตัว.....	16
1.2.1 รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงานเห็นว่า มีประโยชน์มากที่สุด.....	17
1.2.2 รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงานเห็นว่า มีประโยชน์น้อยที่สุด.....	18
1.2.3 รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงาน เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมัสมากที่สุด.....	18
1.2.4 รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงาน เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมัสน้อยที่สุด.....	19
1.2.5 จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่มีพฤติกรรมการเรียนแบบต่างๆ ขณะเป็นนิสิตปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามตัวแปรบางตัว.....	20
1.2.6 การใช้เวลาของบัณฑิตขณะเป็นนิสิตปริญญาตรี ใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	22
1.2.7 การพบปะปรึกษากับอาจารย์ในด้านต่างๆ ขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี.....	23
1.2.8 ร้อยละของบัณฑิตที่เข้าร่วมกิจกรรมนิต ขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี.....	23
1.2.9 ความคิดเห็นแก่ตัวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิต ขณะที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี.....	24
1.2.10 การรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์.....	25
1.2.11 การรับรู้และประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี.....	26

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
1.2.12	ความพึงพอใจในอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี.....	27
1.2.13	การรับรู้ลักษณะของบัณฑิตจากคณะต่างๆ ที่เปิดสอนใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	28
1.2.14	จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่จะเลือกเรียนคณะต่างๆ หากมีโอกาสเลือกเรียนอีกครั้ง จำแนกตามตัวแปรบางประการ..	30
1.3.1	การประเมินคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของผู้ตอบ	31
1.3.2	แหล่งการเรียนรู้ที่ส่งผลถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ในปัจจุบันของบัณฑิต.....	32
1.3.3	แหล่งการเรียนรู้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ส่งผลถึงความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจจุบันของบัณฑิต.....	33
1.3.4	การประเมินลักษณะของงานที่บัณฑิตปฏิบัติในปัจจุบัน และความสำคัญของลักษณะงาน.....	34
1.3.5	ความพึงพอใจในงานของบัณฑิต.....	35
1.4.1	พฤติกรรมการติดตามข่าวสารและความก้าวหน้าทางวิชาการ....	36
1.4.2	การประเมินคุณลักษณะของตนเอง.....	38
1.4.3	การรับรู้พฤติกรรมการทำงานของตนเอง.....	40
1.4.4	เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพบัณฑิตเชิงสัมบูรณ์ โดยตัวบัณฑิต เองกับ โดยผู้ใช้บัณฑิต.....	42
1.4.5	เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพบัณฑิตเชิงสัมพัทธ์ โดยตัว บัณฑิตเองกับ โดยผู้ใช้บัณฑิต.....	43
1.4.6	การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เปรียบเทียบ กับคนในสังคมโดยทั่วไป.....	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
1.4.7	การรับรู้ทัศนคติของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า....	45
1.4.8	การรับรู้การเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมไทย.....	46
1.4.9	ความพึงพอใจและการให้ความสำคัญต่อด้านต่างๆ ของชีวิต.....	46
1.4.10	การรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า.....	47
1.5.1	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางประการกับการประเมินเชิงสัมบูรณ์ ลักษณะบัณฑิต โดยบัณฑิต.....	50
1.5.2	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบางประการกับการประเมินเชิงสัมบูรณ์ ลักษณะบัณฑิต โดยบัณฑิต.....	52
บทที่ 3	<u>ข้อมูลจากผู้ใช้นิติต</u>	
2.1.1	ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	55
2.2.1	เปรียบเทียบคุณลักษณะหลักของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์.....	58
2.2.2	เปรียบเทียบคุณลักษณะ ในรายละเอียดของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมินระหว่าง การประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์.....	59
2.2.3	เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่าง การประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์.....	65
2.2.4	ลักษณะที่จำเป็นต่อการทำงานของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมิน.....	66
2.2.5	อัตราความก้าวหน้าของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และความรู้ความสามารถของบัณฑิตและ ของอาจารย์ผู้สอน ในทัศนะของผู้ประเมิน.....	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
บทที่ 4	<u>ข้อมูลจากนิสิตในบัณฑิตวิทยาลัย</u>
3.1	จำนวนและร้อยละของนิสิตจำแนกตามภูมิภาค..... 70
3.2.1	รายวิชาการระดับปริญญาตรีซึ่งนิสิตเห็นว่า มีประโยชน์มากที่สุด..... 74
3.2.2	รายวิชาการระดับปริญญาตรีซึ่งนิสิตเห็นว่า มีประโยชน์น้อยที่สุด..... 75
3.2.3	รายวิชาการระดับปริญญาตรีซึ่งนิสิตเห็นว่า มีเนื้อหาทันสมัยที่สุด..... 76
3.2.4	รายวิชาการระดับปริญญาตรีซึ่งนิสิตเห็นว่า มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด.. 77
3.2.5	รูปแบบการเรียนของนิสิตบัณฑิตคณะ วิชาปริญญาตรี จำแนกตาม หมวดวิชา..... 78
3.2.6	การใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆ ของนิสิตบัณฑิต คณะ วิชาปริญญาตรี 78
3.2.7	การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะ วิชาปริญญาตรี..... 79
3.2.8	ความเห็นของนิสิตบัณฑิตเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการ เข้าร่วมกิจกรรม 80
3.2.9	ความถี่และประโยชน์ของการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา ของนิสิตบัณฑิต คณะ วิชาปริญญาตรี..... 80
3.2.10	ความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิตเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ระดับปริญญาตรี..... 81
3.2.11	ความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิตศึกษา เกี่ยวกับลักษณะที่อาจารย์มี และความสำคัญของลักษณะต่างๆ เหล่านี้..... 82
3.2.12	ความพึงพอใจของนิสิตบัณฑิตที่มีต่ออาจารย์ระดับปริญญาตรี..... 83
3.2.13	ความเห็นของนิสิตบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับนิสิตคณะต่างๆ ของจุฬาฯ ใน เรื่องการมีประโยชน์ต่อสังคม มีโลกาภิวัตน์ได้งานทำ เป็นเวลาที่มีเกียรติและรายได้..... 84
3.3.1	พฤติกรรมการติดตามข่าวสารและความก้าวหน้าทางวิชาการ..... 86
3.3.2	ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะต่างๆ ของตัวนิสิตเองทาง ด้านสัมบุรณ์และสัมพันธ..... 87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
3.3.3	ความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ทาง ด้านสัมบูรณ์และสัมพัทธ์.....	89
3.3.4	รับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเองเปรียบ เทียบกับคนอื่นในสังคม โดยทั่วไป.....	92
3.3.5	การรับรู้ที่เห็นของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า....	92
3.3.6	การรับรู้เกี่ยวกับการเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมไทย.....	92
3.3.7	ความพอใจและการให้ความสำคัญต่อดัชนีต่างๆ ของชีวิต.....	93
3.3.8	การรับรู้ของบัณฑิตเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในอีก 10 ปีข้างหน้า.....	94
บทที่ 5	<u>ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิตบัณฑิต</u>	
4.1.1	ภูมิหลังของอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต.....	97
4.1.2	ความสำเร็จการศึกษาแต่ละระดับจากสถาบันต่างๆ ของผู้ประเมิน คุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ.....	98
4.2.1	เปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิตคณะ เกสส์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมินระหว่างการประเมิน แบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์.....	99
4.2.2	เปรียบเทียบคุณลักษณะในรายละเอียดของบัณฑิต เกสส์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมินระหว่างการประเมิน แบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์.....	100
4.2.3	เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิต เกสส์ศาสตร์ จุฬาฯ ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบ สัมพัทธ์.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
บทที่ 6 <u>ข้อมูลจากนิสิตปัจจุบัน</u>	
5.1.1 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบันคณะ เกษศาสตร์.....	108
5.1.2 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบันคณะ เกษศาสตร์ จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม.....	113
5.1.3 ภูมิสำเนาบางประการของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบัน คณะ เกษศาสตร์.....	115
5.2.1(1) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นที่ 1 เห็นว่ามีประโยชน์ มากที่สุด.....	118
5.2.1(2) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์ มากที่สุด.....	119
5.2.1(3) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีประโยชน์ มากที่สุด.....	119
5.2.1(4) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีประโยชน์ มากที่สุด.....	120
5.2.1(5) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์ มากที่สุด.....	120
5.2.1(6) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่า มีประโยชน์มากที่สุด.....	121
5.2.2(1) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีประโยชน์ ที่สุด.....	121
5.2.2(2) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีประโยชน์ ที่สุด.....	122
5.2.2(3) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีประโยชน์ ที่สุด.....	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
5.2.2(4)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด.....	123
5.2.2(5)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด.....	124
5.2.2(6)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด.....	124
5.2.3(1)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด.....	125
5.2.3(2)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด.....	125
5.2.3(3)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด.....	126
5.2.3(4)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด.....	126
5.2.3(5)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด.....	127
5.2.3(6)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด.....	127
5.2.4(1)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด...	128
5.2.4(2)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด...	128
5.2.4(3)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด...	129
5.2.4(4)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด...	129
5.2.4(5)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด...	130
5.2.4(6)	รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด.....	130

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
5.2.5	จำนวนร้อยละของนิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนแบบ ต่างๆ โดยส่วนรวม.....	131
5.2.6	ค่าเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่ใช้เวลาทำกิจกรรมประเภทต่างๆ จำแนกตามชั้นปี.....	132
5.2.7	ค่าร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	133
5.2.8	ความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากภาวเข้าร่วม กิจกรรมนิสิต.....	133
5.2.9	การพบปะปรึกษากับอาจารย์ในตำแหน่งวิชาการและตำแหน่งตัว โดยส่วนรวม.....	134
5.2.10	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์จำแนกตามชั้นปีและโดยส่วนรวม..	135
5.2.11	ลักษณะของอาจารย์ตามความเห็นของนิสิตจำแนกโดยชั้นปี.....	136
5.2.12	ความสำคัญของลักษณะการเป็นอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปีและโดยส่วนรวม.....	138
5.2.13	การรับรู้ของนิสิตเกี่ยวกับคุณลักษณะที่อาจารย์มีและการประเมิน ความสำคัญของคุณลักษณะอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี.....	139
5.2.14	การรับรู้ลักษณะของผู้เรียนคณะต่างๆ จำแนกตามลักษณะของผลที่ เกิดขึ้นจากการเรียนในคณะต่างๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย..	141
5.2.15	ความพึงพอใจในการเรียนการสอนในคณะตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี และโดยส่วนรวม.....	143
5.2.16	จำนวนและร้อยละของนิสิตที่จะไม่เปลี่ยนคณะ หรือที่เรียนใหม่ แม้มีโอกาสจำแนกตามสาขาและชั้นปี.....	144

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
5.3.1	การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี และ โดยส่วนรวม.....	145
5.3.2	พัฒนาการด้านต่างๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนก ตามชั้นปี และ โดยส่วนรวม.....	150
5.3.3	การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตตามความ คิดเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปีและ โดยส่วนรวม.....	154
5.3.4	พัฒนาการของลักษณะนิสิตตามบัณฑิตวิทยาลัย ตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและ โดยส่วนรวม.....	157
5.3.5	การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงลักษณะทั่วไป พัฒนาการด้าน ต่างๆ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตชั้นปีต่างๆ กัน.....	160
5.3.6	การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง เมื่อเปรียบ เทียบกับคนในสังคมทั่วไป.....	161
5.3.7	จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเล่นกีฬาของ นิสิต โดยส่วนรวม.....	161
5.3.8	ร้อยละของประเภทกีฬาที่นิสิต เล่นประจำ.....	162
5.3.9	จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์โดยเฉลี่ยที่ใช้ทำงานอดิเรกของนิสิต โดยส่วนรวมและจำแนกตามชั้นปี.....	163
5.3.10	ร้อยละของงานอดิเรกของนิสิต โดยส่วนรวม.....	164
5.3.11	ความพึงพอใจด้านต่างๆ ของชีวิตตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปีและ โดยส่วนรวม.....	165
5.3.12	ความพึงพอใจต่อด้านต่างๆ ของชีวิตตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม.....	166

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
5.3.13	อันดับความต้องการความสำเร็จต่างๆ ในสมภาคตามความเห็น ของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและ โดยส่วนรวม.....	167
5.3.14	ลำดับความต้องการความสำเร็จต่างๆ ในสมภาค ตามความเห็นของ นิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม.....	168
5.3.15	การรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความเห็นของ นิสิต โดยส่วนรวม.....	169
5.3.16	การรับรู้ความเป็นไปได้ของลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี.....	171
5.3.17	การรับรู้ความเป็นไปได้ในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความเห็นของ นิสิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม.....	173
5.4.1	ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายบางตัวกับตัวแปรเกณฑ์คะแนน เฉลี่ยสะสม (GPA) และพฤติกรรมการด้านต่างๆ ของนิสิต (MDEVCHAN).....	174
5.4.2	ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง การเรียนการสอนและการเข้าร่วม กิจกรรมของนิสิตกับการประเมินลักษณะของนิสิต เภสัชศาสตร์....	176
บทที่ 7	<u>ข้อมูลจากอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี</u>	
6.1.1	จำนวนร้อยละของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จำแนกตาม ข้อมูลภูมิหลังและตำแหน่งทางวิชาการ.....	179
6.2.1	ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในแต่ละ หมวดวิชา.....	182
6.2.2	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสัดส่วนจำนวน หน่วยกิต จำแนกตามสถานภาพบางประการของอาจารย์.....	182

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
6.2.3	ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสาระของหลักสูตรปริญญาตรี...	184
6.2.4	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสาระของหลักสูตรปริญญาตรี จำแนกตามสถานภาพบางประการ.....	184
6.2.5	ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะ.....	185
6.2.6	ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะ จำแนกตามระยะเวลาเป็นอาจารย์.....	187
6.2.7	ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ในคณะและความสำคัญ..	188
6.2.8	ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ในคณะ จำแนกตาม ระยะเวลาการเป็นอาจารย์.....	190
6.2.9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามข้อมูล สถานภาพของอาจารย์บางประการ.....	192
6.2.10	แบบการสอนที่อาจารย์ใช้สอนในระดับปริญญาตรี.....	194
6.2.11	เปรียบเทียบหรือลัทธิรูปแบบของพฤติกรรมการเรียนที่อาจารย์ ต้องการให้ เรียนและรูปแบบที่ผลิตเรียน.....	195
6.2.12	เปรียบเทียบความบอชของการพบปะปรึกษาหารือและประโยชน์ ที่ได้รับ.....	196
6.2.13	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับผลที่ ผลิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม.....	196
6.3.1	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับผลิตปีที่ 1 และ ปีสุดท้าย.....	198
6.3.2	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของ ผลิตตามบัณฑิตของจุฬาฯ ต่อผลิตปี 1 และปีสุดท้าย.....	204

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
6.3.3	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมของ นิสิตปี 1 และปีสุดท้าย.....	208
6.3.4	ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความจำเป็นของความสามารถ นิสิตต่าง ๆ.....	211
6.3.5	ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความจำเป็นของความสามารถ นิสิตในด้านต่างๆ จำแนกตามสถานภาพของอาจารย์บางประการ.	212
6.3.6	เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับลักษณะนิสิต ปีที่ 1 และปีที่ 5 จำแนกตามลักษณะใหญ่.....	213
6.3.7	ความพึงพอใจในนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของอาจารย์ ที่สอนในระดับปริญญาตรีในคณะเภสัชศาสตร์.....	216
6.4.1	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์กับลักษณะของ นิสิตชั้นปีที่ 1.....	217
6.4.2	ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์กับลักษณะของ นิสิตปีที่ 5.....	219
6.4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับ คุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1.....	221
6.4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 5.....	223
6.4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะ ของนิสิตชั้นปีที่ 1.....	225
6.4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสอนของอาจารย์กับ คุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 5.....	227

ส่วนที่ 1

บทนำ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

ความเป็นมาและวิธีวิจัย

ความเป็นมาของโครงการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เริ่มการกิจการผลิตบัณฑิตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2459 และได้ดำเนินการต่อเนื่องตลอดมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 68 ปี

การผลิตบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้พัฒนาและขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้จากสถิติจำนวนผลิตปริญญาตรี ที่เพิ่มจาก 5,891 คน ในปีการศึกษา 2506 เป็น 12,580 คน ในปีการศึกษา 2526 และในช่วงเวลาเดียวกันนี้ จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้เพิ่มจาก 1,138 คน เป็น 2,713 คน จำนวนอาจารย์ได้เพิ่มจาก 562 คน เป็น 2,320 คน และจำนวนคณะวิชาที่ผลิตบัณฑิตได้เพิ่มจาก 7 คณะเป็น 15 คณะ

ในช่วง 20 ปี ที่ผ่านมานี้ ยังได้เกิดปรากฏการณ์การเพิ่มจำนวนสถาบันการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ จาก 7 สถาบัน เป็น 13 สถาบัน (ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย) และยังมีวิทยาลัยเอกชนและสถาบันที่สังกัดหน่วยราชการอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง

การขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็วของการผลิตบัณฑิตในช่วงที่กล่าวมานี้ ทำให้เกิดประเด็นปัญหาที่จะต้องติดตามพิจารณาอย่างต่อเนื่อง 2 ประการ คือ ปัญหาปริมาณ และปัญหาคุณภาพของบัณฑิต ในแต่ละสาขาวิชาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้วางแผนการผลิตบัณฑิตและความคุมการผลิตให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ แต่การวางแผนและการดำเนินการตามแผนยังจำกัดเฉพาะประเด็นปัญหาในเชิงปริมาณเท่านั้น ส่วนในเชิงคุณภาพ แม้ทบวงมหาวิทยาลัยจะมีเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร เกี่ยวกับการคัดเลือกนิสิต เกี่ยวกับอาจารย์ และเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อควบคุมคุณภาพ แต่ในทางปฏิบัติแล้ว คุณภาพของบัณฑิตจะเป็นอย่างไร และคุณภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไร ยังเป็นปัญหาที่จะต้องวิจัยอย่างจริงจัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นความสำคัญของประเด็นปัญหาคุณภาพของบัณฑิตมาตลอดเวลา จะเห็นได้จากความพยายามที่จะกำหนดลักษณะของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ในปฏิธานของมหาวิทยาลัย ได้มีการจัดประชุม สัมมนา และระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และแนวทางการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหลายครั้ง

ในการศึกษาคุณภาพบัณฑิตและแนวทางในการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต นอกจากจะใช้วิธีสัมมนาและระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ข้อมูลอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการประกอบการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจในขั้นสุดท้าย คือข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากการวิจัยที่กระทำอย่างเป็นระบบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการชั้นชุดหนึ่ง ทำหน้าที่ปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิตขึ้น เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2526

คณะกรรมการผู้ปฏิบัติภารกิจวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตบัณฑิต ได้ดำเนินการ
พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์ ในขั้นต้นนี้ สมควรที่จะให้
มีโครงการวิจัย คู่ขนานกัน 2 โครงการ โครงการหนึ่งวิจัยด้วยระเบียบวิธีเชิงปริมาณ ซึ่ง
ต้องมีการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ตัวเลขข้อมูล และอีกโครงการหนึ่งวิจัยด้วยระเบียบวิธี
เชิงคุณภาพ ซึ่งอาศัยการสังเกตการณ์ของนักการอุดมศึกษา โครงการวิจัยทั้ง 2 นี้ จะให้ข้อ
มูลเพื่อเสริมและตรวจสอบซึ่งกันและกัน

ประวัติการผลิตบัณฑิตของคณะเภสัชศาสตร์ โดยสังเขป

วิวัฒนาการของหลักสูตร

การศึกษาเภสัชศาสตร์อย่างมีระบบและเป็นรากฐานของการศึกษาเภสัช
ศาสตร์แผนปัจจุบันสืบมาจากทุกภักดิ์นั้น ได้มีกำเนิดขึ้นโดย จอมพลสมเด็จพระเจ้าในหลวงชาเชล
เจ้าฟ้ากรมหลวงพิษณุโลกประชานารถ และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาชัยนาทร-
ถนอมทร โดยมีการประกาศเสนาบดีกระทรวงธรรมการเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2456
การเรียนใช้เวลา 3 ปี ปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นการศึกษาตามหลักสูตร ส่วนปีที่ 3 จะออก
ฝึกงานจนได้ความชำนาญตามสมควรแล้วจึงออกประกาศโยนบัตรให้

หลักสูตรในระยะแรก แบ่งออกเป็น 3 หมวดคือ ก.หมวดวิชาวิทยาศาสตร์
ศาสตร์พื้นฐานเรียนอยู่ 3 วิชาคือ เคมี ฟิสิกส์ และพฤกษศาสตร์ ข.หมวดวิชาพื้นฐานวิชา
ชีพ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ บางรุ่นได้มีโอกาสเรียนวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้แก่
กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา ค.หมวดวิชาชีพ ซึ่งเป็นวิชาหลักของหลักสูตร ได้แก่วิชา
เภสัชกรรม ซึ่งในระยะแรก ได้แยกเนื้อหาออกเป็นสองวิชาคือ แมทรีเรีย เมดิค
(Materia Medica) และเภสัชกรรม (Dispensing Pharmacy) ในตอนหลังได้
รวมเนื้อหาเป็นวิชาเดียว เรียกว่า เภสัชกรรม นักศึกษาต้องฝึกงานก่อนจะจบหลักสูตร
โดยฝึกงานในโรงพยาบาลศิริราชพยาบาล โอสถศาลารัฐบาลและห้างร้านยาหา ผู้สำเร็จ
การศึกษา ได้รับประกาศโยนบัตรแพทย์ปรุงยา ซึ่งตั้งจาก พ.ศ. 2478 เป็นต้นมา ได้
เปลี่ยนชื่อเป็นประกาศโยนบัตรเภสัชกรรม ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่จะเข้ารับราชการ
โดยอยู่ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ ทั้งโรงพยาบาลทหารและพลเรือน

ในปี พ.ศ. 2460 ได้มีประกาศกระทรวงธรรมการลงวันที่ 6 เมษายน
2460 ให้รวมโรงเรียนราชแพทยาลัย เข้าในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเริ่มตั้งขึ้นเมื่อ
26 มีนาคม 2459 การศึกษาเภสัชศาสตร์ จึงเข้ามาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และยก
ระดับเป็นการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ในปี 2465 ได้มีการปรับปรุงการศึกษาโดยมีการ
เรียนวิชาพื้นฐานในคณะอักษรศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นี้

การปรับปรุงหลักสูตรหลายครั้ง ในเวลาต่อมา การปรับปรุงโดยมากปรับปรุงในส่วนเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพพอสรุปได้ดังนี้

ก. วิชาวิทยาศาสตร์ พื้นฐาน ได้แก่ วิชาที่วิทยาศาสตร์ เคมีและวิชาฟิสิกส์ ซึ่งวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานเหล่านี้จะเรียนในปีที่ 1 และ 2

ข. ภาษา มีการสอนภาษาอังกฤษในปีที่ 1 และบางช่วงได้มีการสอนภาษาฝรั่งเศสอยู่ด้วย

ค. วิชาพื้นฐานอาชีพและวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีการสอนวิชาภาษาละติน เป็นวิชาพื้นฐานอาชีพ ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ เริ่มเข้ามาอยู่ในหลักสูตรเภสัชศาสตร์เมื่อปี พ.ศ. 2474 โดยเรียนวิชาเภสัชวิทยา เป็นวิชาแรก

ง. วิชาชีพ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว มีเนื้อหาวิชาชีพของวิชาชีพเพิ่มอีกมากถึง 17 วิชาชีพ ซึ่งอาจจะแยกกลุ่มวิชาได้ดังนี้

1. เภสัชวัตถุ ได้แก่วิชา เมทรีเรีย เมดิคะ เภสัชเคมี

2. เทคโนโลยีของการประดิษฐ์ยา ได้แก่วิชา เทคนิคเภสัชกรรม เภสัชกรรมแบบกาลเลน และคำนวณเภสัช

3. การให้บริการของยา เนื้อหาเกี่ยวกับการเตรียมยาให้ผู้ป่วยการอ่านใบสั่งยา และได้มีการสอนวิชาเภสัชเคมีวิเคราะห์ ในปี พ.ศ. 2474

4. การฝึกงาน ผู้เข้าศึกษาต้องมีการฝึกงานโดยจำกัดการฝึกหัดอยู่ในห้องยาศิริราชพยาบาลเท่านั้น การให้บริการทางยา การประดิษฐ์ยาจากวัตถุดิบ และการตรวจสอบคุณภาพของยา

ในปี พ.ศ. 2466 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ พ.ศ. 2466 ขึ้นเพื่อความคุ้มครอง วางระเบียบข้อบังคับ และเลือกรูปแบบแห่งการประกอบโรคศิลปะให้สูงขึ้น การปรุงยาที่จัดเป็นยาประกอบโรคศิลปะอย่างหนึ่ง จึงได้มีการบรรจุวิชาเภสัชไว้ในหลักสูตรด้วย ผู้ที่จบการศึกษาได้ประกาศียบัตรเภสัชกรรมส่วนมากจบแล้ว จะรับราชการและเริ่มต้นภาระจายตัว เข้าไปทำในร้านขายยาเอกชนมากขึ้น

ในปี พ.ศ. 2477 ได้มีพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้การศึกษาเภสัชศาสตร์อยู่ภายใต้การดำเนินงานของ แผนกเภสัชระ เรียกว่า "แผนกเภสัชระเภสัชศาสตร์" ซึ่งในระยะนี้ (ปี 2476-2478) ความสนใจในวิชาชีพเภสัชศาสตร์มีน้อยจนไม่มีผู้สมัครเรียนวิชานี้ ต่อมาในปี 2479 รัฐบาลมีโครงการจัดตั้งโรงงานผลิตยาขึ้น ทำให้มีผู้เริ่มสนใจมาสมัครเรียนมากขึ้น และในปีเดียวกันนี้เอง ได้มีการยกฐานะพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะและพระราชบัญญัติควบคุมการขายยาฉบับแรกขึ้น ซึ่งทำให้วิชาชีพ เภสัชศาสตร์ เป็นที่ยอมรับและในเวลาเดียวกันก็มีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยยิ่งขึ้นตามลำดับ

มีการแบ่งแยกเป็นแผนกวิชา เน้น กับการสอนภาคปฏิบัติการ ในวิชาที่ยังไม่มี เช่น วิชาเภสัชเวท เภสัชเคมี โดยมุ่งให้ผู้จบการศึกษามีความสามารถในการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมยาได้ มีการเรียนวิชาพื้นฐานทางการแพทย์มากขึ้น ได้แก่ วิชา พยาธิวิทยา คณิตศาสตร์ สุขภาพอนามัยส่วนบุคคล สรีรวิทยา และเภสัชวิทยา มีการตั้งแผนกวิชาที่เกี่ยวกับวิชาชีพ ได้แก่ แผนกเภสัชเวท แผนกเภสัชเคมี แผนกเภสัชอุตสาหกรรม แผนกนิติเภสัชกรรม และแผนกปรุงและจ่ายยาลำเร็จ (Dispensing Pharmacy) หลักสูตรมีการปรับปรุง โดยส่วนใหญ่เน้นรายวิชาชีพ และการเพิ่มความรู้ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในช่วง ปี พ.ศ. 2480-2483 ได้รับอนุปริญญาเภสัชกรรมศาสตร์

การพัฒนาหลักสูตรเภสัชศาสตร์ ได้ดำเนินการมาตลอดการศึกษาเภสัชศาสตร์ในสมัย พ.ศ. 2483-2500 นั้น เป็นสมัยที่การพัฒนาหลักสูตรเภสัชศาสตร์ มุ่งขึ้นสู่ระดับสูงสุด มีการเพิ่มรายวิชาในด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ลงในหลักสูตร เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือก เรียนตามความถนัด นอกจากนี้ยังมีโอกาสทำงานวิจัยด้านต่าง ๆ ของวิชาชีพเภสัชศาสตร์ และนำเสนอผลงานวิจัยก่อนสอบไว้เพื่อรับปริญญา

เนื่องจากเภสัชกรมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในสาขาต่าง ๆ มากขึ้น ตามความเจริญรุ่งเรืองทางด้านวิชาการ เภสัชกรที่จบการศึกษาออกไปต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในสาขาต่าง ๆ เช่น เภสัชกรโรงพยาบาล เภสัชกรการอุตสาหกรรม เภสัชกรชุมชน และเภสัชกรการตลาด ทำให้เนื้อหาวิชาที่จะต้องเรียนมีมากขึ้น ทำให้ระยะเวลาในการศึกษาวิชาชีพเภสัชศาสตร์ต้องยืดออกไป เป็นหลักสูตร 5 ปี โดยเริ่มใช้อย่างจริงจัง เมื่อ พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน หลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่มีเนื้อหาวิชาของการศึกษาทั่วไปเพิ่มมากขึ้น ที่เด่นชัดคือ การบรรพวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาสถิติ ลงในหลักสูตร วิชาทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ก็เริ่มสอนในหลักสูตร ได้แก่ การโยคี การบริหารธุรกิจ และภาษาอังกฤษ เป็นต้น หมวดวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานจะคล้ายคลึงกับวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานในสมัยก่อน แต่มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย ทั้งกับความรู้ทางด้านวิชาการ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้พัฒนาเนื้อหา เน้นการสอนวิชาเภสัชวิทยาเภสัชศาสตร์ นอกเหนือไปจากการปรับปรุงและขยายเนื้อหาวิชาจุลชีววิทยา และมีการเพิ่มวิชาชีวเคมีและนิเวศวิทยา เข้าไปในหลักสูตร สำหรับหมวดวิชาชีพก็ได้มีการปรับปรุงรายวิชาต่าง ๆ ทั้งเนื้อหาและวิธีจัดสอนตลอดจนการเพิ่มวิชาใหม่ ๆ เข้าสู่หลักสูตรมากมาย มีการเพิ่มวิชาเลือกในแต่ละภาควิชาอีกมากมาย การฝึกงานยังเป็นข้อกำหนดเช่นสมัยก่อน มีการฝึกงานอย่างน้อย 300 ชั่วโมง ในโรงพยาบาล โรงงานเภสัชอุตสาหกรรม และร้านจ่ายยาเหล่านี้ คณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการ วิชาการศึกษาในระบบหน่วยกิตตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย ปัจจุบันมีการแบ่งภาควิชาออกเป็น 10 ภาควิชา คือ

ภาควิชาเกษตรกรรม
 ภาควิชาเกษตรเคมี
 ภาควิชาเกษตรเขต
 ภาควิชาเกษตรอุตสาหกรรม
 ภาควิชาเกษตรวิทยา
 ภาควิชาเกษตรพันธุศาสตร์
 ภาควิชาจุลชีววิทยา
 ภาควิชาชีวเคมี
 ภาควิชาสัตววิทยา
 ภาควิชาอาหารเคมี

ซึ่งปัจจุบันเปิดสอนในระดับปริญญาโทอยู่ 9 สาขาวิชา (ยกเว้นภาควิชาชีวเคมี)
 และกำลังจะเปิดสอนในระดับปริญญาเอก ในปี พ.ศ. 2531

จำนวนบัณฑิตที่ผลิตได้ในรอบ 10 ปี ที่ผ่านมา

ปีการศึกษา	จำนวนที่ผลิต	ชาย	หญิง
2519	112	55	57
2520	112	52	60
2521	115	63	52
2522	115	70	45
2523	122	76	46
2524	111	56	55
2525	102	55	47
2526	110	59	51
2527	111	53	58
2528	100	36	62
2529	119	44	65

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ

1. ประเมินคุณภาพของบัณฑิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษามายใน 5 ปีที่ผ่านมา
2. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลถึงคุณภาพของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อระบุจุดที่ต้องพัฒนา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรเป้าหมาย

1. บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาจากคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปี พ.ศ. 2522-2526 รวม 5 รุ่น
ประชากรบัณฑิตยังแยกออกเป็น 2 ประชากรย่อย คือ
 - 1.1 บัณฑิตในตลาดแรงงาน
 - 1.2 บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัยไทย
2. นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-5 ในปีการศึกษา 2528

ตัวแปรที่ศึกษา

จำแนกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวแปรตาม และตัวแปรต้น
ตัวแปรตาม ได้แก่ ลักษณะของบัณฑิต และของนิสิต
ตัวแปรต้น ได้แก่ ลักษณะภูมิหลังของบัณฑิตและของนิสิต ลักษณะหลักสูตรและการเรียนการสอน ลักษณะของอาจารย์ และลักษณะของบริบททั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งคาดว่าจะส่งผลทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อม ไปยังลักษณะของบัณฑิตและของนิสิต ซึ่งเป็นตัวแปรตาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามในการวิจัยนี้มีอยู่ด้วยกัน 6 ชุด ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 ใช้ถามนักคิดในตลาดแรงงาน แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

- 1.1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ
- 1.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน
- 1.3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพทำงาน
- 1.4 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

แบบสอบถามชุดที่ 2 ใช้ถามผู้ใช้บัณฑิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- 2.1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ
- 2.2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิตจุฬาฯ

แบบสอบถามชุดที่ 3 ใช้ถามนิสิตบัณฑิต แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

- 3.1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ
- 3.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี
- 3.3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

แบบสอบถามชุดที่ 4 ใช้ถามอาจารย์ที่ปรึกษา นิสิตบัณฑิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- 4.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ
- 4.2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิตจุฬาฯ

แบบสอบถามชุดที่ 5 ใช้ถามนิสิตปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- 5.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ
- 5.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน
- 5.3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

แบบสอบถามชุดที่ 6 ใช้ถามอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

- 6.1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบ
- 6.2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี
- 6.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับชีวิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างและการเลือกตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีอยู่ 6 กลุ่ม ตามแบบสอบถามที่กล่าว ไปแล้วข้างต้น โดยมีหลักเกณฑ์ในการเลือกตัวอย่างของแต่ละกลุ่มดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1: เกษีศศาสตราจารย์ในตลาดแรงงานจะแบ่งย่อยออกเป็น 5 กลุ่มย่อย ดังนี้

- 1.1 ภัณฑที่รับราชการ
- 1.2 ภัณฑที่ทำงานในโรงพยาบาล
- 1.3 ภัณฑที่ทำงานในโรงงานผลิตยา
- 1.4 ภัณฑที่ทำงานในบริษัทขายยา
- 1.5 ภัณฑที่ประกอบอาชีพอิสระอื่น ๆ

ในการสุ่มตัวอย่าง ถ้าจำนวนประชากรกลุ่มใดมีน้อยกว่า 20 คน จะเลือกทุกคน ถ้าจำนวนประชากรกลุ่มใดมากกว่า 20 คน จะสุ่มโดยวิธี Systemic random (เลือกคนเว้นคน)

แบบสอบถามชุดที่ 2 ผู้ใช้ภัณฑ การสุ่มตัวอย่างจะเลือกผู้ใช้ภัณฑในลักษณะประกบคู่กับภัณฑที่สุ่ม ได้จากการถึงแบบสอบถามชุดที่ 1

แบบสอบถามชุดที่ 3 และชุดที่ 4 เนื่องจากมีภัณฑในช่วงปี 2522-2526 ที่เรียนต่อในระดับภัณฑศึกษาน้อยมาก จึงเลือกหมดทุกคนเท่าที่จะติดตามได้

แบบสอบถามชุดที่ 5 นิสิตปัจจุบัน จะแบ่งเป็น 5 ชั้นปี การเลือกตัวอย่างจะเลือกแบบ Systemic random ให้ได้ประชากรชั้นปีละ 25-30 คน โดยพยายามให้มีจำนวนเพศหญิง และเพศชายพอ ๆ กัน

แบบสอบถามชุดที่ 6 เนื่องจากอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี มีจำนวนไม่มากนัก จึงเก็บตัวอย่างทุกคน

วิธีเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยนี้ได้มีวิธีต่าง ๆ กันอยู่ 4 วิธีคือ

1. แจกแบบสอบถามและ ไปตามเก็บคืนด้วยตนเอง
2. ส่งนิตตออกไปสัมภาษณ์ และเก็บแบบสอบถามกลับคืนมา
3. ส่งนิตตออกไปสัมภาษณ์ แต่ให้ผู้กรอกส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์
4. ส่งแบบสอบถามไปทางไปรษณีย์และให้ผู้กรอกส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้นประมาณ 11 เดือน เริ่มตั้งแต่
เดือนมกราคม 2529 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2529

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์

กลุ่มนักคิดในตลาดแรงงาน จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป 291 ชุด
ได้ข้อมูลกลับมา 141 ชุด คิดเป็นร้อยละ 64.4

กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 291 ชุด ได้ข้อมูล
กลับมา 84 ชุด คิดเป็นร้อยละ 38.4

กลุ่มนิสิตบัณฑิตจากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 10 ชุด ได้ข้อมูล
กลับมา 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิต จากแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 10
ชุด ได้ข้อมูลกลับคืนมา 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

กลุ่มนิสิตปัจจุบัน จากแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 217 ชุด ได้ข้อมูล
กลับมา 175 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.6

กลุ่มอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี จากแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด
90 ชุด ได้ข้อมูลกลับมา 87 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.7

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่า
เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t การทดสอบค่า F การวิเคราะห์สมการถดถอย
ถดถอยพหุคูณ

ในมาตราการประเมินค่า 1-7 มีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ต่างๆ หลายลักษณะ
เช่น มาก - น้อย เห็นด้วย - ไม่เห็นด้วย มีมาก - ไม่มีเลย ฯลฯ ในการแปลความหมาย
ของค่าคะแนนจะเป็นไปในลักษณะเดียวกันโดยกำหนดค่าคะแนน และความหมายดังนี้คือ

6.50 - 7.00 เห็นด้วยมาก จำเป็นอย่างยิ่ง ดีมาก สำคัญมาก พอใจมาก ฯลฯ

5.50 - 6.49 เห็นด้วย จำเป็น ดี สำคัญ พอใจ ฯลฯ

4.50 - 5.49 ค่อนข้างเห็นด้วย ค่อนข้างจำเป็น ค่อนข้างดี ค่อนข้างสำคัญ ค่อนข้าง
พอใจ ฯลฯ

- 3.50 - 4.49 ปานกลาง
- 2.50 - 3.49 ค่อนข้างไปเห็นด้วย ค่อนข้างไม่จำเป็น ค่อนข้างไม่ดี ค่อนข้างไม่สำคัญ ค่อนข้างไม่พอใจ ฯลฯ
- 1.50 - 2.49 ไม่เห็นด้วย ไม่จำเป็น ไม่ดี ไม่สำคัญ ไม่พอใจ ฯลฯ
- 1.00 - 1.49 ไม่เห็นด้วยเลย ไม่จำเป็นเลย ไม่ดีเลย ไม่สำคัญเลย ไม่พอใจเลย ฯลฯ

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยฉบับนี้ ได้แบ่งออกเป็น 8 บท ดังนี้คือ

- บทที่ 1 ความเป็นมาและวิธีการวิจัย
- บทที่ 2 ข้อมูลจากบัณฑิตในตลาดแรงงาน
- บทที่ 3 ข้อมูลจากผู้ใช้นักคิด
- บทที่ 4 ข้อมูลจากบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย
- บทที่ 5 ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิตศึกษา
- บทที่ 6 ข้อมูลจากนิสิตปัจจุบัน
- บทที่ 7 ข้อมูลจากอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี
- บทที่ 8 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ข้อมูลจากบัณฑิตในตลาดแรงงาน

ข้อมูลจากบัณฑิตเภสัชศาสตร์ในตลาดแรงงาน แบ่งออกเป็น 5 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังและการประกอบอาชีพ ของบัณฑิตเภสัชศาสตร์
- ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียน การสอน ของคณะเภสัชศาสตร์
- ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของบัณฑิตเภสัชศาสตร์
- ตอนที่ 4 ข้อมูลและความคิดเห็นของบัณฑิตเภสัชศาสตร์เกี่ยวกับตนเอง และสังคม
- ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างประการกับการประเมิน ลักษณะของบัณฑิตเภสัชศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2

- การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตและ บัณฑิตที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ
บัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
บทที่ 2	ข้อมูลจากบัณฑิตในตลาดแรงงาน
บทที่ 3	ข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิต
บทที่ 4	ข้อมูลจากบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย
บทที่ 5	ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตบัณฑิตศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานและการประกอบอาชีพของบัณฑิตเภสัชศาสตร์

ตารางที่ 1.1.1 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามลักษณะตัวแปรบางตัว

ที่	ตัวแปร	ร้อยละ / n=140
1	ระดับการศึกษาปัจจุบันสูงกว่าปริญญาตรี	12.1
2	เพศชาย	47.9
3	ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	69.3
4	อาชีพบิดา	
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	11.4
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	8.6
	ค. ธุรกิจส่วนตัว	59.3
5	มารดาประกอบอาชีพ	39.3
6	เลือกคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับ 1 ที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในกรุงเทพฯ	24.5
7	ก. อยู่กับบิดามารดา	72.9
8	ข. อยู่กับญาติพี่น้อง	17.9
9	ค. อยู่หอพักมหาวิทยาลัย	2.9
10	แต่มีเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป (4+5)	15.9
11	ได้งานทำภายใน 3 เดือน (1+2)	37.1
12	อาชีพปัจจุบันของบัณฑิต	
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	30.0
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	55.7
13	งานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน (3+4)	59.0
14	ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน	
	ก. กรุงเทพมหานคร	95.5
	ข. จังหวัดภาคกลาง	1.5
15	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	36.4
16	จะเลือกเรียนคณะใหม่	65.2

จากตารางที่ 1.1.1 พบว่า นักศึกษาที่จบไปชั้น ศึกษาเพิ่มเติมระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ (12.1) เป็นชายร้อยละ 47.9 ส่วนมากมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ (69.3) บิดาของบัณฑิตส่วนมากประกอบอาชีพส่วนตัว ร้อยละ 59.3 รองลงมาคือ รับราชการและรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 11.4 และเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน ร้อยละ (8.6) มารดาของบัณฑิตส่วนมากไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 60.7 บัณฑิตเลือกคณะเกษตรเป็นอันดับหนึ่ง ร้อยละ (24.5) ขณะที่บัณฑิตศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ส่วนมากบัณฑิตจะอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา ร้อยละ (72.9) ขณะที่เรียนอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ส่วนมากบัณฑิตได้แต้มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 ร้อยละ (84.1) เมื่อจบการศึกษาบัณฑิตได้งานทำภายใน 3 เดือนร้อยละ 37.1 ปัจจุบันบัณฑิตส่วนมากประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน ร้อยละ 55.7 และส่วนมากได้ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ร้อยละ 59.0 บัณฑิตแทบทั้งหมดทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 95.5 บัณฑิตไม่เคยเปลี่ยนงาน ร้อยละ 36.4 และบัณฑิตส่วนมาก คิดว่าถ้ามีโอกาสเลือกเรียนใหม่ บัณฑิตจะเลือกเรียนคณะใหม่ ร้อยละ (65.2)

ตารางที่ 1.1.2 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) และลักษณะตัวแปรบางตัว

ที่	ตัวแปร	GPA น้อยกว่า 3.0	GPA มากกว่า 3.0
1	ระดับการศึกษาปัจจุบันสูงกว่าปริญญาตรี	10.5	15.9
2	เพศชาย	56.8	29.5
3	ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	65.3	79.5
4	อาชีพบิดา		
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	13.7	4.5
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	7.4	11.4
	ค. ธุรกิจส่วนตัว	57.9	61.4
5	มารดาประกอบอาชีพ	40.0	38.6
6	เลือกคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับหนึ่งที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	24.5	25.0

ตารางที่ 1.1.2 (ต่อ)

ที่	ตัวแปร	GPA น้อยกว่า 3.0	GPA มากกว่า 3.0
7	ก. อยู่กับบิดามารดา	67.1	79.0
8	ข. อยู่กับญาติพี่น้อง	66.3	81.8
9	ค. อยู่หอพักมหาวิทยาลัย	-	-
10	ได้งานทำภายใน 3 เดือน	3.2	2.3
11	อาชีพปัจจุบันของบัณฑิต		
	ก. รับราชการ-รัฐวิสาหกิจ	15.8	29.5
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	54.7	59.1
12	งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	89.5	95.3
13	ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้า	43.2	47.7
14	ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน		
	ก. กรุงเทพมหานคร	94.4	97.7
	ข. จังหวัดในภาคกลาง	2.2	-
15	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	33.7	43.2

จากตารางที่ 1.1.2 พบว่าบัณฑิตได้ GPA สูง จะเรียนต่อมากกว่าบัณฑิตที่ได้ GPA ต่ำ บัณฑิตที่มี GPA ส่วนมากเป็นเพศชาย ร้อยละ 56.8 บัณฑิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ จะได้ GPA สูง มากกว่าบัณฑิตที่ไม่ได้อยู่ในกรุงเทพฯ บัณฑิตที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการจะมีโอกาสได้ GPA ต่ำกว่าบัณฑิตที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ส่วนบัณฑิตที่บิดาประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชนหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว จะมีโอกาสได้ GPA สูงกว่าบัณฑิตที่บิดาประกอบอาชีพอื่น บัณฑิตที่เลือกคณะเกษตรเป็นอันดับหนึ่ง จะมีโอกาสได้ GPA ต่ำพอ ๆ กับบัณฑิตที่เลือกคณะเกษตรเป็นอันดับอื่น บัณฑิตที่อาศัยอยู่กับบิดามารดาขณะเรียนปริญญาตรี จะมีโอกาสได้ GPA สูงกว่า บัณฑิตที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดา แต่บัณฑิตที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องหรือหอพักของมหาวิทยาลัยจะมีโอกาสได้ GPA สูงน้อยกว่า บัณฑิตที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับญาติ บัณฑิตที่ได้ GPA สูงจะมีโอกาสรับราชการและเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชนมากกว่าบัณฑิตที่ได้ GPA ต่ำ บัณฑิตที่ได้ GPA สูง จะมีโอกาสได้งานตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมากกว่าบัณฑิตที่ได้ GPA ต่ำ และมีโอกาสได้เป็นหัวหน้ามากกว่า นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้ทำงานในกรุงเทพฯ มากกว่าและโอกาสเปลี่ยนงานก็น้อยกว่าด้วย.

ตารางที่ 1.1.3 จำนวนร้อยละของบัณฑิต จำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบันและลักษณะตัวแปรบางตัว

ที่	ตัวแปรลักษณะงาน	ไม่เป็นหัวหน้า	หัวหน้า
1	ระดับการศึกษาในปัจจุบันสูงกว่าปริญญาตรี	8.9	16.1
2	เพศชาย	39.2	59.7
3	ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	60.8	9.0
4	อาชีพบิดา		
	ก. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	13.9	8.1
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	6.3	11.3
	ค. ธุรกิจส่วนตัว	55.7	62.9
5	มารดาประกอบอาชีพ	39.2	40.3
6	เลือกคณะที่สำเร็จการศึกษาเป็นอันดับ 1 ที่อยู่อาศัยขณะศึกษาในจุฬาฯ	23.1	25.8
7	ก. อยู่กับบิดามารดา	67.1	79.0
8	ข. อยู่กับญาติพี่น้อง	22.8	12.9
9	ค. อยู่หอพักมหาวิทยาลัย	3.8	1.6
10	เต็มเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป (4+5)	13.0	19.4
11	ได้งานทำภายใน 3 เดือน (1+2)	44.3	27.4
12	อาชีพปัจจุบันของบิดิต		
	ก. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	41.8	14.5
	ข. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	57.0	54.8
13	งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน (3+4)	51.3	67.7
14	ที่ตั้งของสถานที่ทำงาน		
	ก. กรุงเทพมหานคร	98.6	91.8
	ข. จังหวัดในภาคกลาง	-	3.3
15	ไม่เคยเปลี่ยนงาน	38.0	33.9

จากตารางที่ 1.1.3 พบว่า นักศึกษาที่มีโอกาสได้เป็นหัวหน้าสูง นั้น จะเป็นนักศึกษามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเป็นเพศชาย มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ บิดาประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชนหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มารดาประกอบอาชีพ เลือกลงทะเบียนเป็นอันดับหนึ่ง ขณะที่เรียนอาศัยอยู่กับบิดา มารดา ได้ GPA สูง ได้ทำงานที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ส่วนนักศึกษามีโอกาสได้เป็นหัวหน้าต่ำกว่าเป็นหัวหน้า จะเป็นนักศึกษามีบิดารับราชการ ขณะที่เรียนอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องและหอพักของมหาวิทยาลัย ได้งานทำภายใน 3 เดือน ปัจจุบันรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจและเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ และไม่เคยเปลี่ยนงาน.

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน
ของคณะเภสัชศาสตร์

ตารางที่ 1.2.1 - 1.2.4 เป็นความคิดเห็นของนิสิตเภสัชศาสตร์เกี่ยวกับรายวิชาที่เปิดสอนใน คณะเภสัชศาสตร์ข้อมูลในตารางดังกล่าว ได้จากการวิเคราะห์หาค่าถามปลายเปิด ซึ่งจะมีรายชื่อวิชาที่กล่าวถึงจำนวนมากมาย แต่เพื่อให้ภาพชัดเจนถึงรายวิชาที่นักศึกษามีความคิดเห็นตรงกัน ผู้วิจัยจะนำเสนอรายชื่อวิชาที่มีความถี่สูงใน 10 อันดับแรกเท่านั้น

ตารางที่ 1.2.1 รายชื่อวิชาที่นักคิดในตลาดแรงงาน เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา	เภสัช	112
2	เภสัชกรรม	เภสัช	75
3	เภสัชวิทยาคลินิก	เภสัช	32
4	เภสัชกรรมประดิษฐ์การ	เภสัช	30
5	การตลาดและการเสนอขายยา	เภสัช	21
6	เภสัชวิเคราะห์	เภสัช	18
7,8	เภสัชอุตสาหกรรม	เภสัช	13
	จุลชีววิทยา	เภสัช	13
9	กายวิภาคศาสตร์และ สรีรวิทยา	เภสัช	10
10	บริหารเภสัชกิจ	เภสัช	8

จากตารางที่ 1.2.1 พบว่า รายวิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุดทุกอันดับเป็นวิชาในหมวดวิชาชีพ วิชาที่มีความถี่สูง 4 อันดับแรกได้แก่ วิชาเภสัชวิทยา (ความถี่ = 112) วิชาเภสัชกรรม (ความถี่ = 75) วิชาเภสัชวิทยาคลินิก (ความถี่ = 32) และวิชาเภสัชกรรมประดิษฐ์การ (ความถี่ = 30)

1.2.2 รายวิชาที่นักศึกษาในตลาดแรงงานเห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชเวท	เภสัช	53
2	เภสัชพันธุศาสตร์	เภสัช	46
3	นิลิสส์ทั่วไป	พื้นฐาน	16
4	คณิตศาสตร์	พื้นฐาน	15
5	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	12
6,7	ภาษาละติน	เภสัช	10
	สังคมวิทยา	การศึกษาทั่วไป	10
8,9,10,11	เภสัชศาสตร์สัมพัทธ์	เภสัช	7
	อินทรีอ์เคมี	พื้นฐาน	7
	เภสัชวิเคราะห์	เภสัช	7
	ชีวเภสัชศาสตร์	เภสัช	7

จากตารางที่ 1.2.2 พบว่ารายวิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด เป็นวิชาในหมวดวิชาชีพ วิชาพื้นฐาน และวิชาการศึกษาทั่วไปวิชาที่มีความถี่มากที่สุด 3 อันดับแรก คือวิชาเภสัชเวท (ความถี่ = 53) วิชาเภสัชพันธุศาสตร์ (ความถี่ = 46) และวิชานิลิสส์ทั่วไป (ความถี่ = 16)

ตารางที่ 1.2.3 รายวิชาที่นักศึกษาในตลาดแรงงานเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา	เภสัช	48
2	เภสัชวิทยาคลินิก	เภสัช	38

ตารางที่ 1.2.3 (ต่อ)

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
3	เกสัชวิเคราะห์	เกสัช	21
4	ชีวเกสัชศาสตร์	เกสัช	18
5	เกสัชกรรม	เกสัช	16
6	ชีวเกสัชกรรมและ เกสัชจลนศาสตร์	เกสัช	14
7	การตลาดยาและการเสนอขายยา	เกสัช	9
8,9	บริหารเภสัชกิจ เภสัชกรรมโรงพยาบาล	เกสัช เกสัช	7 7
10	จุลชีววิทยา	เกสัช	5

จากตารางที่ 1.2.3 พบว่า รายวิชาที่บัณฑิตเห็นว่ามีเนื้อหาที่สัมพันธ์มากที่สุด จะเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพทั้งหมด รายวิชาที่บัณฑิตเห็นว่ามีเนื้อหาที่สัมพันธ์มากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ วิชาเภสัชวิทยา (ความถี่ = 48) วิชาเภสัชวิทยาคลินิก (ความถี่ = 38) และวิชาเภสัชวิเคราะห์ (ความถี่ = 21) ตารางที่ 1.2.4 รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงานเห็นว่ามีเนื้อหาที่สัมพันธ์ที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เกสัชเวท	เกสัช	70
2	เกสัชพฤษศาสตร์	เกสัช	41
3	เกสัชอุตสาหกรรม	เกสัช	17
4	ภาษาละติน	เกสัช	12
5	เกสัชศาสตร์สัมพันธ์	เกสัช	11
6,7	เภสัชกรรมกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา	เกสัช	8
8	คำนวณเภสัช	เกสัช	7
9	อินทรีย์เคมี	พื้นฐาน	5
10	อินทรีย์เภสัชเคมี	เกสัช	4

จากตารางที่ 1.2.4 พบว่ารายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงานเห็นว่า มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด ส่วนใหญ่จะเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพ วิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับแรกคือ วิชาเกสซ์เวท (ความถี่ = 70) และวิชาเกสซ์พจนานุกรมศาสตร์ (ความถี่ = 41) และวิชาเกสซ์อุตสาหกรรม (ความถี่ = 17)

จากตารางที่ 1.2.1 - 1.2.4 พอสรุปได้ว่าบัณฑิตเห็นว่ารายวิชาที่มีประโยชน์มากที่สุด และรายวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด เป็นรายวิชาที่ซ้ำกันเป็นส่วนใหญ่ รายวิชาที่มีประโยชน์น้อยที่สุด และรายวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุดใน 2 อันดับแรก เป็นวิชาเดียวกัน การแสดงความเห็นเกี่ยวกับความมีประโยชน์ของรายวิชาต่างๆ ของบัณฑิตมีความเห็นไม่ตรงกันอยู่ 1 รายวิชาคือ วิชาเกสซ์วิเคราะห์ซึ่งมีผู้เห็นว่าประโยชน์มากที่สุด 18 ราย และมีผู้เห็นว่าประโยชน์น้อยที่สุด 7 ราย การแสดงความเห็นเกี่ยวกับความมีเนื้อหาทันสมัยของรายวิชาต่างๆ ของบัณฑิตมีความเห็นไม่ตรงกันอยู่ 1 รายวิชาคือ วิชา เกสซ์กรรม มีผู้เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด 16 ราย และมีผู้เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด 8 ราย จะสังเกตได้ว่ารายวิชาที่บัณฑิตสนใจที่จะให้ข้อคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพเกสซ์ศาสตร์

ตารางที่ 1.2.5 จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่มีพฤติกรรมการเรียนแบบต่าง ๆ ขณะเป็นนิสิตปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จำแนกตามตัวแปรบางตัว

ตัวแปร	ร้อยละ	GPA < 3.0	GPA > 3.0	ไม่เป็นหัวหน้า	เป็นหัวหน้า
<u>รูปแบบการเรียนวิชาเอก</u>					
อิสระ	25.2	25.3	25.0	24.1	27.4
จำใจเรียน	8.6	7.4	11.4	7.6	9.7
ร่วมมือ	46.8	47.4	45.5	48.1	45.2
พึ่งพา	26.6	30.5	18.2	24.1	29.0
แข่งขัน	6.5	6.3	6.8	7.6	4.8

ตารางที่ 1.2.5 (ต่อ)

ตัวแปร	ร้อยละ	GPA < 3.0	GPA > 3.0	ไม่เป็นหัวหน้า	เป็นหัวหน้า
รูปแบบการเรียนวิชาโท					
อิสระ	7.2	7.4	6.8	6.3	8.1
จำใจเรียน	2.9	2.1	4.5	1.3	4.8
ร่วมมือ	12.9	11.6	15.9	13.9	11.3
พึ่งพา	8.6	9.5	6.8	7.6	9.7
แข่งขัน	0.7	1.1	-	-	1.6
รูปแบบการเรียนวิชาการศึกษาทั่วไป					
อิสระ	16.5	16.8	15.9	17.1	14.5
จำใจเรียน	17.3	18.9	13.6	13.9	21.0
ร่วมมือ	27.3	28.4	25.0	36.7	17.7
พึ่งพา	22.3	22.1	22.7	25.3	17.7
แข่งขัน	6.5	7.4	4.5	7.6	4.8
รูปแบบการเรียนวิชาเลือกเสรี					
อิสระ	38.1	33.7	47.7	34.8	41.9
จำใจเรียน	5.8	6.3	4.5	6.3	4.8
ร่วมมือ	30.9	30.5	31.8	39.2	21.0
พึ่งพา	10.1	11.6	6.8	11.4	8.1
แข่งขัน	3.6	4.2	2.3	2.5	4.8

จากตารางที่ 1.2.5 พบว่า เมื่อมองในภาพรวมพบว่า รูปแบบการเรียนของบัณฑิตคณะฯ เรียนอยู่ในจุดนี้ จะ เป็นแบบร่วมมือและแบบพึ่งพา โสภมาควิชาเอก (ร้อยละ 46.8, ร้อยละ 26.6) วิชาโท (ร้อยละ 12.9, ร้อยละ 8.6) และวิชาการศึกษาทั่วไป (ร้อยละ 27.3, ร้อยละ 22.3) ยกเว้นวิชาเลือกเสรีซึ่งบัณฑิตจะเรียนแบบอิสระและแบบร่วมมือ ร้อยละ 38.1, ร้อยละ 30.9

โดยทั้งบัณฑิตที่ได้ GPA ต่ำ, GPA สูง, เป็นหัวหน้าและไม่เป็นหัวหน้า ก็จะมีรูปแบบการเรียนไม่ต่างจากในภาพรวมมากนัก แต่น่าสังเกตว่า ใน 2 กลุ่มบัณฑิตที่ได้ GPA สูงนั้น รูปแบบการเรียนในหมวดวิชาเอกจะเป็นแบบร่วมมือและอิสระ

ร้อยละ 45.5, ร้อยละ 25.0 ในหมวดวิชาโท ก็จะเรียนแบบอิสระเท่า ๆ กับเรียนแบบพึ่งพา ร้อยละ 6.8 ในกลุ่มบัณฑิตที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าและ เป็นหัวหน้าก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน.

ตารางที่ 1.2.6 การใช้เวลาของบัณฑิตขณะเป็นผลิตปริญญาตรี ใน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่	กิจกรรม	เฉลี่ย (%)	S.D.
1	เข้าเรียน	55.64	18.53
2	เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	8.26	4.94
3	อภิปรายปัญหาด้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน	4.43	3.89
4	ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน	6.99	5.49
5	ร่วมกิจกรรมนันทนาการ	8.24	10.45
6	ทำงานอดิเรก	2.91	3.14
7	ทำงานพิเศษ	2.30	6.50
8	จับกลุ่มคุยกัน	6.05	5.50
9	ไปที่ชานตามี่ต่าง ๆ	4.70	6.14
10	อื่นๆ	0.46	1.48

จากตารางที่ 1.2.6 พบว่า การใช้เวลาของบัณฑิตขณะเป็นผลิตปริญญาตรีเห็น โดยเฉลี่ยแล้ว บัณฑิตใช้เวลาเข้าชั้นเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 55.64) เข้าห้องสมุดและร่วมกิจกรรมนันทนาการใกล้เคียงกัน (ประมาณ ร้อยละ 8 เศษ) จับกลุ่มคุยกันและทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียนใช้เวลาใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 6.05 - 6.99) นอกนั้นใช้เวลาไปกับกิจกรรมอื่น.

ตารางที่ 1.2.7 การพบปะปรึกษากับอาจารย์ในด้านต่าง ๆ หน้าที่เป็นผลิตระดับปริญญาตรี

การพบปะปรึกษา	←-----I----->							ความถี่		ประโยชน์	
	7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
การพบปะปรึกษาในด้านวิชาการ								3.19	1.33	4.63	1.62
การพบปะปรึกษาในด้านส่วนตัว								2.06	1.26	2.93	1.86

..... ความถี่ ----- ประโยชน์

จากตารางที่ 1.2.7 พบว่า หน้าที่เป็นผลิตระดับปริญญาตรีนั้น มีทัศนคติไม่ค่อยเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรึกษาด้านวิชาการ จะเห็นว่าความถี่ของการเข้าพบอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 3.19$) และการเข้าพบก็เกิดประโยชน์แก่ชีวิตในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.63$) ส่วนการเข้าพบเพื่อปรึกษาในด้านส่วนตัวก็เข้าพบในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.06$) และการเข้าพบก็เกิดประโยชน์น้อย ($\bar{X} = 2.93$) เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 1.2.8 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมผลิต หน้าที่เป็นผลิตระดับปริญญาตรี

ฐานะการเข้าร่วม	ระดับ	ร้อยละ
เป็นผู้นำ	มหาวิทยาลัย	14.0
เป็นผู้นำ	คณะ	40.0
เป็นผู้ร่วม	มหาวิทยาลัย	50.0
เป็นผู้ร่วม	คณะ	65.0

ตารางที่ 1.2.8 พบว่า คณะเรียนปริญญาตรีผลิต เข้าร่วมกิจกรรมระดับ คณะมากที่สุด ร้อยละ 65.0 รองลงมาคือเข้าร่วมกิจกรรมระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 50.0 เป็นผู้นำระดับคณะ ร้อยละ 40.0 และเป็นผู้นำระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 14.0

ตารางที่ 1.2.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมผลิต คณะที่เป็นผลิตระดับปริญญาตรี

ข้อข้อ	ผลที่ได้รับจากการ เข้าร่วมกิจกรรมผลิต	เห็นด้วย---I---ไม่เห็นด้วย							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1	ทำให้การเรียนดีขึ้น								3.17	1.40
2	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น								5.81	1.13
3	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น								5.53	1.16
4	ทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน								5.69	1.17
5	ทำให้มีปัญหาในการเรียน								3.25	1.66
6	ทำให้มีความขัดแย้งกับ ผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย								2.16	1.35

จากตารางที่ 1.2.9 พบว่า นักศึกษาคิดว่าผลที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมผลิตคณะ เป็นผลิตระดับปริญญาตรีเกิดประโยชน์มากใน 3 ด้านคือ ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ($\bar{X} = 5.81$) ทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน ($\bar{X} = 5.69$) และทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ($\bar{X} = 5.53$) มีนักศึกษาค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยว่าการเข้าร่วมกิจกรรมผลิตจะมีผลทำให้การเรียนดีขึ้น ($\bar{X} = 3.17$) ทำให้มีปัญหาในการเรียน ($\bar{X} = 3.25$) และไม่คิดว่าการทำกิจกรรมผลิตจะทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.16$)

ตารางที่ 1.2.10 การรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

ท.ล	พฤติกรรมการสอน ของอาจารย์	มีมาก-----I-----มีน้อย							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1	มีประมวลการสอน หรือ Course Outline แจกนิสิต								4.66	1.65
2	เตรียมการสอนอย่างดี								4.71	1.21
3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ								4.62	1.14
4	เข้าสอนสม่ำเสมอ								5.87	0.91
5	อธิบายเข้าใจได้ดี								4.38	1.09
6	ตรวจการบ้านให้ข้อสม่ำเสมอ และคืนให้อย่างรวดเร็ว								4.10	1.45
7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน								3.93	1.45
8	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว								4.61	1.36
9	มีเวลาให้นิสิตเข้าพบ								4.54	1.52
10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์								3.85	1.48
11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต								3.54	1.48
12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต								4.38	1.28

จากตารางที่ 1.2.10 พบว่า นิสิตรับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่สอนขณะเรียนในจุฬาฯ ว่า พฤติกรรมที่อาจารย์มีมากที่สุดมี 1 อย่างคือ การเข้าสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 5.87$) พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติในระดับค่อนข้างมาก มี 5 อย่างคือ มี Course Outline แจกนิสิต ($\bar{X} = 4.66$) เตรียมการสอนอย่างดี ($\bar{X} = 4.71$) มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.62$) ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.61$) และมีเวลาให้นิสิตเข้าพบ ($\bar{X} = 4.54$) พฤติกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติในระดับปานกลางและควรปรับปรุง มี 6 อย่างคือ อธิบายเข้าใจดี ($\bar{X} =$

4.38) ตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.10$) ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.93$) อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมให้แก่ศิษย์ ($\bar{X} = 3.54$) และรับฟังความคิดเห็นของนิสิต ($\bar{X} = 4.38$)

ตารางที่ 1.2.11 การรับรู้และประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

ที่	ลักษณะ	มาก <----- I -----> น้อย							ลักษณะที่อาจารย์มี		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี								5.29	1.04	6.60	0.65
2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์								4.11	1.22	6.13	0.93
3	ชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ								4.50	1.20	6.66	0.63
4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ								3.93	1.30	6.70	0.62
5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ								4.77	1.20	5.41	1.35
6	รู้จักตนเอง								4.49	1.06	5.70	1.08
7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.16	1.26	6.22	0.84
8	รอบคอบ								4.77	1.01	5.85	1.04
9	ไตร่ตรองเหตุผล								4.74	0.93	6.16	0.90
10	รับผิดชอบ								5.06	1.01	6.38	0.87
11	เห็นการณ์ไกล								4.26	1.19	6.14	0.95
12	มีศีลธรรม								5.02	1.04	5.83	1.14
13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.25	1.23	5.87	1.03
14	มีความมั่นคงทางอารมณ์								4.27	1.16	6.10	0.93

..... ลักษณะที่อาจารย์มี ความสำคัญ

จากตารางที่ 1.2.11 พบว่า จากการศึกษาที่บันทึกประเมินคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนระดับปริญญาตรีนั้น บันทึกคิดว่า คุณลักษณะที่อาจารย์มีในระดับค่อนข้างมากมี 6 อย่างคือ เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.29$) เป็นผู้มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 5.06$) เป็นผู้มีศีลธรรม ($\bar{X} = 5.02$) เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($\bar{X} = 4.77$) เป็นผู้มีความรอบคอบ ($\bar{X} = 4.77$) และไตร่ตรองเหตุผล ($\bar{X} = 4.74$) ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ นั้น บันทึกคิดว่าอาจารย์มีปานกลาง ซึ่งพฤติกรรมที่อาจารย์มีปานกลาง 3 อันดับได้แก่ ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.93$) ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 4.11$) และความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 4.25$)

ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญแล้ว พบว่าคุณลักษณะที่บันทึกคิดว่ามีความสำคัญมากที่สุด 3 อย่างคือ ต้องเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.60$) ซึ่งบันทึกคิดว่าอาจารย์มีคุณลักษณะนี้มากอยู่แล้ว ต้องติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ ($\bar{X} = 6.66$) ซึ่งบันทึกคิดว่าอาจารย์มีคุณลักษณะนี้ในระดับปานกลาง และสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติได้ ($\bar{X} = 6.70$) ซึ่งคุณลักษณะนี้บันทึกคิดว่าอาจารย์มีน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับคุณลักษณะอื่น ๆ ส่วนคุณลักษณะอื่น ๆ นั้น บันทึกคิดว่ามีความสำคัญค่อนข้างมากทั้งหมดที่น่าสนใจคือ ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์และความเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งบันทึกคิดว่าคุณลักษณะทั้งสองข้อนี้มีความสำคัญค่อนข้างมากแต่อาจารย์มีคุณลักษณะนี้ในระดับปานกลางเท่านั้น

ตารางที่ 1.2.12 ความพึงพอใจในอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

ที่	ความพึงพอใจ	← I →							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1	การประเมินโดยตรง จากการคำนวณ (Quality)				1				4.64	1.00
									4.57	.87

จากตารางนี้ 1.2.12 พบว่านิสิตพอใจอาจารย์ผู้สอนในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.64$) และเมื่อผ่านการคำนวณแล้วจะพบว่า นิสิตก็ยังมีความพอใจอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรีในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 1.2.13 การรับรู้ลักษณะของนิสิตจากคณะต่าง ๆ ที่เปิดสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่	ลักษณะ คณะ	มีประโยชน์ต่อสังคม	มีโอกาสได้งานทำ	มีอาชีพที่มีเกียรติ	มีรายได้	X̄	S.D.
		มาก--I---น้อย	มาก--I----น้อย	มาก--I---น้อย	มาก----I-----น้อย		
1	ครุศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	4.19	0.94
2	ทันตแพทยศาสตร์....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 5 4 3 2 1	6.29	0.53
3	นิติศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.51	0.85
4	นิเทศศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.17	0.94
5	เภสัชศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	5.72	0.82
6	พาณิชยศาสตร์และ การบัญชี.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	4.67	0.96
7	แพทยศาสตร์.....	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	6.71	0.44
8	รัฐศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.15	0.93
9	วิทยาศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.26	0.90
10	วิศวกรรมศาสตร์....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	5.83	0.69
11	ศิลปกรรมศาสตร์.....	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	3.56	1.13
12	เศรษฐศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.12	1.04
13	สถาปัตยกรรมศาสตร์..	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	5.32	0.76
14	สัตวแพทยศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	5.30	0.89
15	อักษรศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.45	1.06

* ตัวเลขในวงกลมคือ ค่าเฉลี่ย (พิเศษ)

** ค่าเฉลี่ยของลักษณะรวมคำนวณจาก (ประโยชน์ + โอกาส + เกียรติ + รายได้) / 4 ของผู้ตอบแต่ละคน

จากตารางที่ 1.2.13 พบว่า ในความคิดเห็นของบัณฑิตชั้น คณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมมาก มี 4 คณะ ได้แก่ ครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ เกษศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ คณะที่บัณฑิตคิดว่ามีประโยชน์ต่อสังคมน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง มีคณะเดียวคือ คณะศิลปกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ต่อสังคมในระดับมาก

คณะที่มีโอกาสได้งานทำในระดับมากที่สุด ในความคิดของบัณฑิตมี 2 คณะ ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ คณะที่มีโอกาสได้งานทำในระดับมาก มี 4 คณะ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ คณะที่มีโอกาสได้งานทำในระดับค่อนข้างมาก มีคณะเดียวคือคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนอกเหนือจากนี้จะมีโอกาสได้งานทำในระดับปานกลางและค่อนข้างน้อยซึ่งคณะที่มีโอกาสได้งานทำในระดับค่อนข้างน้อยและน้อยที่สุดในความคิดของบัณฑิต ได้แก่ คณะครุศาสตร์ รัฐศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์

คณะที่จบไปแล้วจะไปประกอบอาชีพที่มีเกียรติในระดับมากที่สุด ในความคิดของบัณฑิต ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ มีเกียรติมากมี 2 คณะ คือ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะที่มีเกียรติระดับปานกลางซึ่งน้อยที่สุดในความคิดของบัณฑิต มี 4 คณะ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ส่วนคณะอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้มีบัณฑิตคิดว่าจะได้ประกอบอาชีพที่มีเกียรติมาก

ทางด้านรายได้ คณะที่จบไปแล้วสามารถไปทำรายได้ ได้ในระดับมากที่สุด ได้แก่คณะทันตแพทยศาสตร์ ทำรายได้ได้ในระดับมาก มี 3 คณะ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะที่เมื่อเรียนจบแล้ว บัณฑิตสามารถทำรายได้ ได้ค่อนข้างมาก มี 2 คณะ คือคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะผลิตบัณฑิตออกไปแล้วทำรายได้ ได้ค่อนข้างน้อย ได้แก่ คณะครุศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะนอกเหนือจากนี้ ผลิตบัณฑิตออกไปแล้วทำรายได้ ได้ในระดับปานกลาง

เมื่อมองในภาพรวมแล้ว จะเห็นว่า คณะที่มีคุณค่ามากที่สุดในสายตาของบัณฑิต 3 คณะแรก ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 6.71$) คณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 6.29$) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 5.83$) คณะที่มีคุณค่าน้อยที่สุดในสายตาของบัณฑิต 3 คณะ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.56$) คณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{X} = 4.12$) และคณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X} = 4.15$)

ตารางที่ 1.2.14 จำนวนร้อยละของบัณฑิตที่จะเลือกเรียนคณะต่าง ๆ หากมี
โอกาสเลือกเรียนอีกครั้ง จำแนกตามตัวแปรบางประการ

ที่	คณะ	ร้อยละ	GPA < 3.0	GPA > 3.0	ไม่เป็น หัวหน้า	เป็น หัวหน้า
1	เภสัชศาสตร์ (คณะเดิม)	33.6	29.0	43.2	33.8	35.5
2	เภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยอื่น	66.4	71.0	56.8	66.2	64.5
3	ทันตแพทยศาสตร์	24.4	22.6	29.2	29.2	18.4
4	นิติศาสตร์	3.5	1.6	8.3	2.1	5.3
5	นิเทศศาสตร์	8.1	9.7	4.2	6.3	10.5
6	ครุศาสตร์	5.8	6.5	4.2	2.1	10.5
7	พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	18.6	17.7	20.8	20.8	15.8
8	แพทยศาสตร์	11.6	12.9	8.3	10.4	13.2
9	รัฐศาสตร์	-	-	-	-	-
10	วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-
11	วิศวกรรมศาสตร์	20.9	22.6	16.7	18.8	23.7
12	ศิลปกรรมศาสตร์	-	-	-	-	-
13	เศรษฐศาสตร์	4.7	3.2	8.3	6.3	2.6
14	สถาปัตยกรรมศาสตร์	-	-	-	-	-
15	สัตวแพทยศาสตร์	-	-	-	-	-
16	อักษรศาสตร์	2.3	3.2	-	4.2	-

จากตารางที่ 1.2.14 พบว่า ถ้าบัณฑิตมีโอกาเลือกเรียนใหม่
อีกครั้ง ส่วนมากจะเลือกเรียนคณะเดิมแต่จะเลือกสถาบันอื่น ไม่ว่าจะเป็นภาพรวม (ร้อยละ
66.4) ได้ GPA ต่ำ (ร้อยละ 71.0) ได้ GPA สูง (ร้อยละ 56.8) ไม่เป็นหัว
หน้า (ร้อยละ 66.2) หรือเป็นหัวหน้า (ร้อยละ 64.5) ก็ตาม รองลงมาคือจะเลือก
เรียนคณะเดิมและสถาบันเดิม (ร้อยละ 33.6 , ร้อยละ 29.0 , ร้อยละ 43.2 , ร้อยละ
33.8 และ ร้อยละ 35.5) และจะเลือกทันตแพทยศาสตร์เป็นอันดับต่อมา ทั้งส่วนรวม
(ร้อยละ 24.4) GPA ต่ำ (ร้อยละ 22.6) GPA สูง (ร้อยละ 29.2) ยกเว้นพวกที่
ได้เป็นหัวหน้า จะเลือกคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ร้อยละ 23.7) เป็นอันดับต่อมา.

ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของบัณฑิตเภสัชศาสตร์

ตารางที่ 1.3.1 การประเมินคุณลักษณะเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของผู้ตอบ

ข้อข้อ ร/ล	ลักษณะ	มาก <----- I -----> น้อย							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน								5.25	0.89	4.78	0.96
2	การทำงานหนักที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์								5.49	0.79	4.89	0.89
3	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน								5.80	0.85	5.05	1.05
4	ความสามารถในการชักชวนและชี้แนะ								5.00	1.09	4.75	1.00
5	ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน								5.29	0.88	4.93	1.06
6	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ								4.88	1.09	4.70	1.06
7	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน								5.31	1.05	4.97	1.04
8	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน								5.54	0.88	4.99	1.06
9	ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา								5.35	0.95	5.00	1.09
10	ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท								5.29	0.96	4.86	1.07
11	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด								5.56	0.89	5.00	1.00
12	ความสามารถในการใช้ทรัพยากร เช่น วัสดุ แรงงาน เวลา ฯลฯ อย่างประหยัด								5.26	0.95	4.75	1.00

จากตารางที่ 1.3.1 พบว่า นักคิดได้ประเมินลักษณะต่าง ๆ ของตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างมากและมาก ลักษณะที่นักคิดคิดว่าตนเองมีอยู่มาก ได้แก่ การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน ($\bar{X} = 5.80$) การมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน ($\bar{X} = 5.54$) และความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด ($\bar{X} = 5.56$) ส่วนลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ นักคิดคิดว่าตนเองมีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมอาชีพที่สำเร็จจากสถาบันอื่นแล้วพบว่า นักคิดคิดว่าตนเองมีลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกลักษณะ ลักษณะที่นักคิดคิดว่าตนเองสามารถได้แก่การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ($\bar{X} = 5.05$) ความมีสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชาและความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด ($\bar{X} = 5.00$) และความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน ($\bar{X} = 4.99$)

จากการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักคิดเภสัชศาสตร์ เชิงสัมบูรณ์และเชิงสัมพัทธ์ ในแผนภาพที่แสดงมีความใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม การประเมินในเชิงสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินเชิงสัมพัทธ์เล็กน้อยในทุกลักษณะ

ตารางที่ 1.3.2 แหล่งการเรียนรู้ที่ส่งผลถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจจุบันของนักคิด

แหล่งที่เรียนรู้	ร้อยละ	S. D.
จากงานที่ปฏิบัติ	40.18	20.84
จากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน	10.65	9.88
จากเพื่อนร่วมงาน	8.44	6.04
จากการฝึกอบรมที่บริษัทหรือหน่วยงานจัดให้	6.45	7.06
จากการศึกษาระดับปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	28.77	18.33
จากแหล่งอื่น ๆ (คือ	5.52	10.47
รวม	100 %	

จากตารางที่ 1.3.2 พบว่า ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจจุบันของบัณฑิต ได้เรียนรู้จากงานที่ปฏิบัติมากที่สุด (ร้อยละ 40.18) รองลงมาคือได้เรียนรู้จากความรู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 28.77) ได้จากผู้นั่งคัมภ์หรือหัวหน้างาน (ร้อยละ 10.65) นอกจากนี้ ได้จากเพื่อนร่วมงาน (ร้อยละ 8.44) ได้จากการฝึกอบรมที่บริษัทหรือหน่วยงานจัดให้ (ร้อยละ 6.45)

ตารางที่ 1.3.3 แหล่งการเรียนรู้ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ส่งผลถึงความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในปัจจุบันของบัณฑิต

แหล่งความรู้	ร้อยละ	S.D.
วิชาเอก	36.12	28.76
วิชาโท (ถ้ามี)	2.92	6.57
วิชาการศึกษาทั่วไป.....	32.12	29.69
วิชาเลือกเสรี	11.17	12.83
การร่วมเมื่อกิจกรรม	17.67	19.95
รวม	100%	

จากตารางที่ 1.3.3 พบว่า ความรู้ที่ได้รับในระดับปริญญาตรีและถูกนำมาใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุด คือความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาเอก (ร้อยละ 36.12) รองลงมาคือ ความรู้ที่ได้จากการเรียน วิชาการศึกษาทั่วไป (ร้อยละ 32.12) การร่วมกิจกรรม (ร้อยละ 17.67) จากวิชาเลือกเสรี (ร้อยละ 11.17) และความรู้ที่ได้จากการเรียนวิชาโทถูกนำไปใช้น้อยที่สุด (ร้อยละ 2.92)

ตารางที่ 1.3.4 การประเมินลักษณะของงานที่มณฑลปฏิบัติในปัจจุบัน และความสำคัญ
ของลักษณะงาน

ข้อย่อย ที่	ลักษณะของงาน	มาก-----I-----น้อย							สภาพปัจจุบัน		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	สภาพแวดล้อม								4.64	1.22	5.86	0.98
2	ผู้บังคับบัญชาหรือ หัวหน้างาน								4.90	1.29	6.04	0.95
3	เพื่อนร่วมงาน								5.15	1.04	5.91	1.00
4	ค่าตอบแทนที่เป็น เงินเดือน								4.54	1.33	5.66	0.99
5	สวัสดิการ								4.67	1.30	5.55	1.08
6	ความมั่นคง								4.75	1.55	5.92	1.02
7	ความก้าวหน้า								4.33	1.33	6.19	0.91
8	ความน่าสนใจของงาน								4.63	1.34	6.22	0.84

สภาพปัจจุบัน

ความสำคัญ

จากตารางที่ 1.3.4 พบว่า ลักษณะของงานที่มณฑลปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันนี้
มีสภาพต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างดี กล่าวคือ มีความก้าวหน้าอยู่ในระดับ
ปานกลาง ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนสภาพอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้อยู่ในสภาพค่อนข้างดี และ
ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ลักษณะที่มณฑลคิดว่าสำคัญมาก 3
อันดับ ได้แก่ ความน่าสนใจของงาน ($\bar{X} = 6.22$) ความก้าวหน้าของงาน ($\bar{X} =$
6.19) และผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน ($\bar{X} = 6.04$)

ลักษณะของงานที่มณฑลคิดว่ามีความสำคัญมากและปัจจุบันนี้ยังมีสภาพแตกต่างกัน
มาก 3 อันดับ ได้แก่ ความก้าวหน้าของงาน ($D = 1.86$) ความน่าสนใจของงาน
($D = 1.59$) สภาพแวดล้อมและค่าตอบแทนที่เป็นเงินเดือน ($D = 1.22$)

ตารางที่ 1.3.5 ความพึงพอใจในงานของบัณฑิต

ที่	ตัววัด	มาก----- -----น้อย							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1	การประเมินโดยตรง(V280)			✓					4.38	1.02
2	การเปรียบเทียบความก้าวหน้า เร็วกว่า-ช้ากว่า(V281)								4.54	1.27

จากตารางที่ 1.3.5 พบว่าบัณฑิตมีความพึงพอใจในงานในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.38$) และบัณฑิตได้ประเมินความก้าวหน้าในระดับ ค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.54$)

ตอนที่ 4 ข้อมูลและความคิดเห็นของบัณฑิตเอกศึกษาศาสตร์ เกี่ยวกับตนเองและสังคม
 ตารางที่ 1.4.1 พฤติกรรมการติดตามข่าวสารและความก้าวหน้าทางวิชาการ

ที่	พฤติกรรม	รวม	GPA < 3.0	GPA > 3.0	ไม่เป็น หัวหน้า	เป็น หัวหน้า
1	ตั้งแต่สำเร็จการศึกษาเคย เข้ารับราชการอบรมสัมมนาหรือ ร่วมประชุมด้วยความสมัครใจ					
	ก. ไม่เคยเลย	17.7	20.7	11.9	11.9	6.3
	ข. 1 ครั้ง	15.3	19.5	7.1	8.7	6.3
	ค. 2-3 ครั้ง	32.3	34.1	28.6	17.5	15.1
	ง. 4-5 ครั้ง	19.4	15.9	26.2	10.3	8.7
	จ. มากกว่า 5 ครั้ง	15.3	9.8	26.2	7.1	7.9
2	การติดตามอ่านหนังสือวารสาร ทางวิชาการ					
	ก. ไม่เคยเลย	4.0	3.7	4.6	5.7	1.8
	ข. หลายเดือนต่อครั้ง	28.2	30.5	23.8	34.3	21.4
	ค. ประมาณเดือนละครั้ง	28.2	23.2	38.1	31.4	25.0
	ง. เดือนละหลายครั้ง	39.5	42.7	33.3	28.6	51.8
3	การติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือ วารสารทั่วไป					
	ก. น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	7.3	8.5	4.8	8.6	5.4
	ข. ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	13.7	14.6	11.9	15.7	10.7
	ค. เกือบทุกวัน	46.0	37.8	61.9	47.1	42.9
	ง. ทุกวัน	33.1	39.0	21.4	28.6	41.1
4	การฟังวิทยุและดูรายการโทรทัศน์ เพื่อติดตามข่าวสารต่าง ๆ					
	ก. น้อยกว่าสัปดาห์ละครั้ง	4.8	4.9	4.8	7.1	1.8
	ข. ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	12.9	13.4	11.9	14.3	10.7
	ค. เกือบทุกวัน	59.7	58.5	61.9	50.0	69.6
	ง. ทุกวัน	22.6	23.2	21.4	28.6	17.9

ที่	พฤติกรรม	รวม	GPA < 3.0	GPA > 3.0	ไม่เป็น หัวท้าว	เป็น หัวท้าว
5	ตั้งแต่สำเร็จการศึกษาได้เขียนบทความแสดงความคิดเห็นหรือบทความทางวิชาการ					
	ก. ไม่เคยเลย	88.7	90.0	85.7	88.6	89.3
	ข. 1 เรื่อง	4.0	3.7	4.8	2.9	5.4
	ค. 2 - 3 เรื่อง	4.8	4.9	4.8	2.9	5.4
	ง. 4 - 5 เรื่อง	-	-	-	-	-
	จ. มากกว่า 5 เรื่อง	2.4	1.2	4.8	1.4	3.6

จากตารางที่ 1.4.1 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว ตั้งแต่สำเร็จการศึกษา นักศึกษามักเข้ามอบรมสัมมนาหรือประชุมด้วยความสมัครใจ 2 - 3 ครั้ง มากที่สุด (ร้อยละ 32.3) รองลงมาคือ 4 - 5 ครั้ง (ร้อยละ 19.4) ได้ติดตามอ่านวารสารทางวิชาการเดือนละหลายครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 39.5) รองลงมาคือเดือนละครั้งและหลายเดือนต่อครั้ง (ร้อยละ 28.2) อ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไปเกือบทุกวันมากที่สุด (ร้อยละ 46.0) รองลงมาคือได้อ่านทุกวัน (ร้อยละ 33.1) ได้ฟังวิทยุและดู TV เกือบทุกวันมากที่สุด (ร้อยละ 59.7) รองลงมาคือได้ฟังวิทยุและดู TV ทุกวัน (ร้อยละ 22.6) แต่ไม่เคยเขียนบทความเลขมากที่สุด (ร้อยละ 88.7) ที่เขียน 2 - 3 เรื่องมี แต่ก็น้อยมาก (ร้อยละ 4.8) ซึ่งนักศึกษที่ได้ GPA ต่ำ ก็มีพฤติกรรมในลักษณะเดียวกับส่วนรวม ส่วนนักศึกษที่ได้ GPA สูง ก็จะมีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน แต่จะได้มอบรมสัมมนาหรือร่วมประชุมมากกว่า 5 ครั้ง มากกว่า (ร้อยละ 26.2)

ตารางที่ 1.4.2 การประเมินคุณลักษณะของตนเอง

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก-----I-----มีน้อย							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับ งานที่ทำ								5.43	1.09	4.74	1.07
2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่ว ๆ ไป								5.35	0.99	4.75	1.02
3	ความมีใจกว้าง ยอมรับความ ผิดหรือวิธีการที่แตกต่างกัน หลาย ๆ แนวทาง								5.67	0.91	4.98	0.91
4	ความสามารถในการเสนอ แนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา								5.02	1.09	4.67	0.95
5	ความสามารถในการ คาดคะเนเหตุการณ์อนาคต ได้อย่างใกล้เคียงความจริง								4.89	1.00	4.67	0.90
6	การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของ ตนเองได้อย่างใกล้เคียง ความจริง								5.23	1.02	4.76	1.08
7	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไร อย่างแท้จริง								4.97	1.39	4.58	1.16
8	การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงาน และสิ่งอื่น ๆ เพื่อ ประโยชน์ของส่วนรวม								4.83	1.10	4.79	0.93
9	ความเชื่อมั่นในความคิดของ ตนเอง								5.30	1.09	4.80	1.06
10	ความเชื่อมั่นในความสามารถ ของตนเอง								5.25	1.11	4.79	1.15
11	ความนับถือทางอารมณ์								4.77	1.17	4.51	1.08

ข้อข้อ ที่	ลักษณะ	มีมาก-----I-----มีน้อย						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
12	ความมีสติรอบคอบ								4.97	0.93	4.60	0.88
13	ความซื่อสัตย์สุจริต								5.99	0.95	5.05	1.07
14	ความซื่อสัตย์สุจริต								5.73	0.93	4.99	1.00

_____ สัมบูรณ์ ----- สัมพัทธ์

จากตารางที่ 1.4.2 พบว่า นักศึกษาประเมินลักษณะต่าง ๆ ของตนเองอยู่ในระดับมากและค่อนข้างมาก ลักษณะที่นักศึกษาคิดว่าตนเองมีในระดับมากที่สุด มี 3 ลักษณะคือ ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 5.99$) ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 5.73$) และ ความมีใจกว้างยอมรับความผิดหรือวิธีการที่แตกต่างกับหลาย ๆ แนวทาง ($\bar{X} = 5.67$) ส่วนลักษณะอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ นักศึกษาคิดว่าตนเองมีระดับค่อนข้างมากส่วนลักษณะที่ได้ รับการประเมินว่ามีมากใน 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ความสามารถใฝ่หาเรียนแสวงหาแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 5.02$) การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเอง ได้อย่าง ใกล้เคียงความจริง ($\bar{X} = 5.23$) และ ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ($\bar{X} = 5.25$)

ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อเทียบผู้ร่วมอาชีพที่สำเร็จ การศึกษาจากสถาบันอื่นแล้ว นักศึกษาคิดว่าตนเองมีในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด

การประเมินเชิงสัมบูรณ์และเชิงสัมพัทธ์มีค่าใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ โดย ค่าเฉลี่ยจากการประเมินเชิงสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินเชิงสัมพัทธ์ในทุกลักษณะ

ตารางที่ 1.4.3 การรับรู้พฤติกรรมการทำงานของตนเอง

ข้อย่อย ที่	พฤติกรรม	ทำเป็น—I—ไม่เคยทำ ประจำ							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								4.89	1.19	4.74	1.04
2	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน								5.37	1.16	4.72	1.11
3	หาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า								4.97	1.14	4.60	1.06
4	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน								5.23	1.02	4.64	1.10
5	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								5.16	1.01	4.76	0.96
6	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม								4.98	1.13	4.59	1.05
7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ								5.17	0.93	4.67	0.97
8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำ ได้วิเคราะห์และประเมินผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ								5.16	1.00	4.65	0.92
9	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจและสาเหตุอย่างถ่องแท้								5.07	0.96	4.60	0.99
10	วางแผนอนาคตของตนเอง								5.17	1.27	4.69	1.17

ข้อข้อ	พฤติกรรม	ทำเป็น-----I--ไม่เคยทำ							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
11	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว			••					5.34	0.93	4.79	1.06

----- สัมบูรณ์

----- สัมพัทธ์

จากตารางที่ 1.4.3 พบว่า นักคิดได้แสดงพฤติกรรมในระดับค่อนข้างเป็นประจำทั้งหมด พฤติกรรมที่นักคิดทำเป็นประจำที่ได้รับการประเมินในระดับสูง 3 อันดับ ได้แก่ การยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว ($\bar{X} = 5.34$) การวางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน ($\bar{X} = 5.37$) และก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบกับการวางแผนอนาคตของตนเอง ($\bar{X} = 5.17$) ส่วนพฤติกรรมที่นักคิดทำเป็นประจำซึ่งได้รับการประเมินอยู่ในอันดับน้อยไม่แตกต่างจากอันดับมากเท่าไร

ในการประเมินพฤติกรรมการทำงานเชิงสัมพัทธ์โดยทั่วไปพบว่านักคิดประเมินว่าได้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ค่อนข้างเป็นประจำเช่นเดียวกัน การประเมินการรับรู้เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมการทำงานในเชิงสัมบูรณ์จะมีความใกล้เคียงกับการประเมินในเชิงสัมพัทธ์ โดยค่าเฉลี่ยของการประเมินเชิงสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินเชิงสัมพัทธ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในทุกพฤติกรรม

ตารางที่ 1.4.4 เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพบัณฑิตเชิงสัมบูรณ์ โดยตัวบัณฑิตเองกับโดยผู้ใช้บัณฑิต

ที่	ลักษณะ	มาก-----I-----น้อย						บัณฑิต		ผู้ใช้บัณฑิต		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	ความรู้ความสามารถในงาน								5.25	0.89	5.83	0.77
2	ความรับผิดชอบในงาน								5.64	0.66	5.74	0.84
3	ความมั่นคงทางอารมณ์								4.77	1.17	5.31	1.09
4	ความใฝ่รู้ในงาน								4.80	0.96	5.20	0.85
5	มนุษยสัมพันธ์ในงาน								4.95	0.95	5.55	0.77
6	ประสิทธิภาพในงาน								4.88	0.90	5.38	0.91
7	การใฝ่รู้								5.39	0.87	5.51	0.83
8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								5.20	0.88	5.32	0.84
9	ความรอบคอบ								5.14	0.87	5.13	1.10
10	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล								5.14	0.87	5.07	1.11
11	การเห็นภาพไกล								5.14	0.86	5.22	0.82
12	การรู้จักตนเอง								5.10	1.09	5.17	0.95
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.83	1.10	5.39	1.09
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง								5.27	1.06	5.55	1.01
15	ความใจกว้าง								4.42	0.77	5.28	0.94

..... บัณฑิต ----- ผู้ใช้บัณฑิต

จากตารางที่ 1.4.4 พบว่า บัณฑิตประเมินคุณภาพตนเองในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด ยกเว้น ความใจกว้าง ซึ่งบัณฑิตคิดว่าตนเองมีคุณสมบัติน้อยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อให้ผู้ใช้ประเมินคุณภาพบัณฑิตพบว่าผู้ใช้ได้ประเมินคุณสมบัตินี้ด้านต่าง ๆ ของบัณฑิตอยู่ในระดับมากและค่อนข้างมาก คุณลักษณะที่ผู้ใช้บัณฑิตคิดว่าบัณฑิตมีมาก มี 5 อย่างคือ ความรู้ความสามารถในงาน ($\bar{X} = 5.83$) ความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 5.74$) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในงานและความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 5.55$) เท่ากัน และการใฝ่รู้ ($\bar{X} = 5.51$)

คุณลักษณะที่ผู้ใช้บัณฑิตประเมินไว้สูงกว่าที่บัณฑิตประเมินตนเองมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ความมีใจกว้าง ($D = .86$) มนุษย์สัมพันธ์ในงาน ($D = .60$) ความรู้ความสามารถในงาน ($D = .58$) คุณลักษณะที่บัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตประเมินไว้ใกล้เคียงกัน 3 อันดับ ได้แก่ ความรอบคอบ ($D = .01$) ความได้ตรงอย่างมีเหตุผล ($D = .07$) และการเห็นการณ์ไกล ($D = .08$)

ตารางที่ 1.4.5 เปรียบเทียบการประเมินคุณภาพบัณฑิตเชิงสัมพันธ์ โดยตัวบัณฑิตเองกับ โดยผู้ใช้บัณฑิต

ที่	ลักษณะ	มากกว่า-----I-----น้อยกว่า							บัณฑิต		ผู้ใช้บัณฑิต	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	ความรู้ความสามารถในงาน								4.78	0.96	5.32	1.06
2	ความรับผิดชอบในงาน (MRESPR)								4.97	0.90	5.12	0.98
3	ความมั่นคงทางอารมณ์								4.51	1.08	4.96	1.16
4	ความเป็นผู้นำในงาน (MLEADR)								4.80	0.96	4.96	1.06
5	มนุษย์สัมพันธ์ในงาน (MRELATER)								4.95	0.95	5.06	1.00
6	ประสิทธิภาพในงาน (MEFFICR)								4.88	0.90	5.00	0.99
7	การใฝ่รู้ (MPURSUER)								4.74	0.93	5.09	0.99
8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (MCREATR)								4.78	0.75	4.97	0.94
9	ความรอบคอบ (MPRUDENR)								4.67	0.94	4.75	1.01
10	การได้ตรงอย่างมีเหตุผล (MREASONR)								4.79	0.84	4.80	1.07

ที่	ลักษณะ	มากกว่า-----I-----น้อยกว่า							บัณฑิต		ผู้ใช้บัณฑิต	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
11	การเห็นการณ์ไกล (MFARSTGR)								4.70	0.87	4.86	0.97
12	การรู้จักตนเอง (MSEIFR)								4.67	1.03	4.84	1.01
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม								4.79	0.93	4.99	1.09
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง (MCONFIOF)								4.79	1.08	5.10	1.06
15	ความใจกว้าง (MVROADMR)								4.85	0.80	4.89	0.96

บัณฑิต

ผู้ใช้บัณฑิต

จากตารางที่ 1.4.5 เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมอาชีพจากสถาบันอื่นแล้ว บัณฑิตประเมินคุณภาพตนเองในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด และเมื่อผู้ใช้บัณฑิตประเมินคุณภาพบัณฑิต เปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมอาชีพจากสถาบันอื่นก็อยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่า คุณสมบัติที่ผู้ใช้บัณฑิต ประเมินไว้สูงกว่าตัวบัณฑิตเอง 3 อันดับ ได้แก่ ความรู้ความสามารถในงาน ($D = .54$) ความมั่นคงทางอารมณ์ ($D = .45$) และการใฝ่รู้ ($D = .35$) และคุณสมบัติที่ผู้ใช้บัณฑิตประเมินบัณฑิตใกล้เคียงกับที่บัณฑิตประเมินตนเอง ได้แก่ การไต่ตรองอย่างมีเหตุผล ($D = .01$) ความใจกว้าง ($D = .04$) และการมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ($D = .11$)

ตารางที่ 1.4.6 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเอง
เปรียบเทียบกับคนอื่นในสังคม โดยทั่วไป

ที่	ฐานะ	สูงกว่า -----I----- ต่ำกว่า							ปัจจุบัน		10 ปี	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ทางเศรษฐกิจ								4.88	0.73	5.19	0.74
2	สังคม								4.56	0.82	5.11	0.78

..... ปัจจุบัน อีก 10 ปีข้างหน้า

จากตารางที่ 1.4.6 พบว่า นิสิตรับรู้ตนเองเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปี ข้างหน้าว่าจะอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งสองด้าน นิสิตได้คาดหวังไว้ว่า ในอีก 10 ปีข้างหน้า สภาพทางเศรษฐกิจและสังคมจะสูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแต่ไม่มากนัก

ตารางที่ 1.4.7 การรับรู้ขั้นต้นของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า

ที่	เวลา	\bar{X}	SD	ระดับขั้น*
1	ปัจจุบัน	5.26	0.61	5
2	อีก 10 ปี ข้างหน้า	6.00	0.91	6

* ค่าเฉลี่ยของทุกคนอยู่ในระดับขั้นนั้นเดียวกัน

จากตารางที่ 1.4.7 พบว่า ปัจจุบันนิสิตคิดว่าตนเองอยู่ในขั้น
กึ่งกลางระดับกลาง ($\bar{X} = 5.26$) และอีก 10 ปีข้างหน้า นิสิตจะอยู่ในระดับขั้น
กึ่งกลางระดับสูง ($\bar{X} = 6.00$)

จากตารางที่ 1.4.9 พบว่าความพึงพอใจของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน อยู่ในระดับมากมีอยู่ 1 อย่าง คือการมีความสุขส่วนตัว ($\bar{X} = 5.08$) ความพอใจในระดับค่อนข้างมากมีอยู่ 3 อย่างคือ การมีความสุขในชีวิตครอบครัว ($\bar{X} = 4.94$) การเป็นที่รักใคร่ชอบพอ ($\bar{X} = 4.80$) และการเป็นที่เคารพยกย่อง ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนความพอใจในระดับปานกลาง มีอยู่ 3 อย่างคือการมีทรัพย์สินเงินทอง ($\bar{X} = 3.33$) การประสบความสำเร็จในการงาน ($\bar{X} = 4.24$) และการมีอำนาจวาสนา ($\bar{X} = 4.07$)

ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงความสำคัญแล้ว พบว่าด้านต่างๆ ของชีวิต ที่บัณฑิตคิดว่าจะมีความสำคัญค่อนข้างมาก คือ การมีความสุขในชีวิตครอบครัว ($\bar{X} = 4.65$) ซึ่งบัณฑิตคิดว่าตนเองมีความพอใจในการดำรงชีวิตด้านนี้ค่อนข้างมากอยู่แล้ว ($D = .31$) อีกด้านหนึ่งของชีวิตซึ่งบัณฑิต เห็นว่ามีความสำคัญปานกลาง คือ การประสบความสำเร็จในการงาน ($\bar{X} = 3.96$) ซึ่งบัณฑิตคิดว่าตนเองมีความพอใจในการดำรงชีวิตด้านนี้ ค่อนข้างมาก ($D = 1.49$) ส่วนด้านของชีวิตด้านอื่นๆ บัณฑิตเห็นว่ามีค่าความสำคัญค่อนข้างมาก และปานกลาง

สรุป คือ บัณฑิตเภสัชศาสตร์ มีความพึงพอใจในการดำรงชีวิตในทุก ๆ ด้าน

ตารางที่ 1.4.10 การรับรู้ลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า

ข้อๆ ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม	มาก <----- -----> น้อย							ความเป็นไปได้		ความน่าปรารถนา	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจการทุกอย่างตามสบาย)				..				4.02	1.59	4.29	1.69

ข้อ ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม	มาก <----- I -----> น้อย							ความเป็นไปได้		ความน่าปรารถนา	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม ประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้ เอกชนทำกิจการบางอย่าง และดำเนินกิจการเองบาง อย่าง)								5.27	1.27	5.26	1.40
3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของ กิจการทุกอย่าง)								2.50	1.42	2.46	1.60
4	สังคมนิยม (แบ่งผลประโยชน์แก่ บุคคลความสามารถ)								2.88	1.58	4.93	1.88
5	สังคมนิยม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้น สายที่เกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกัน)								4.43	1.72	2.13	1.40
6	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคล กลุ่มหนึ่งคุมอำนาจ การปกครองไว้อย่างเด็ดขาด)								3.92	1.83	1.73	1.21
7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วน มาก ยึดหลักความเสมอภาค และเสรีภาพ)								4.65	1.51	5.97	1.37
8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ การกึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตย แต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ ด้วย)								5.18	1.45	3.44	1.70

_____ ความเป็นไปได้

----- ความน่าปรารถนา

จากตารางที่ 1.4.10 พบว่า บัณฑิตคิดว่า ในอีก 10 ปีข้างหน้า สังคมไทยจะมีรูปแบบเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ค่อนข้างมากใน 3 ลักษณะคือ ลักษณะที่เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้ออกชนทำกิจการบางอย่างและดำเนินกิจการเองบางอย่าง) ($\bar{X} = 5.27$) รองลงมาคือลักษณะที่เป็นการเมืองระบอบกึ่งเผด็จการกึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย) ($\bar{X} = 5.18$) และลักษณะที่เป็นการเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดย คนส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ) ($\bar{X} = 4.56$) ลักษณะที่มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลางได้แก่ ลักษณะที่เป็นสังคมนิยมอนุรักษนิยม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน) ($\bar{X} = 4.43$) ลักษณะที่เป็นเศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้ออกชนทำทุกอย่างตามสบาย) ($\bar{X} = 4.02$) ลักษณะที่เป็นการเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งคุมอำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด) ($\bar{X} = 3.92$) และลักษณะที่มีความเป็นไปได้น้อยมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่เป็นสังคมนิยมคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ) ($\bar{X} = 2.88$) และลักษณะที่เป็นเศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง) ($\bar{X} = 2.50$)

ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ลักษณะที่บัณฑิตปรารถนาจะให้ เป็นค่อนข้างมากมี 3 ลักษณะคือ การเมืองระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 5.97$) รองลงมาคือลักษณะที่เป็นเศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้ออกชนทำกิจการบางอย่างและดำเนินกิจการเองบางอย่าง) ($\bar{X} = 5.26$) และสังคมนิยมคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ) ($\bar{X} = 4.93$) ลักษณะที่บัณฑิตปรารถนาจะให้ เป็นในระดับปานกลางมีลักษณะเดียวคือ ลักษณะที่เป็นเศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้ออกชนทำทุกอย่างตามสบาย) ($\bar{X} = 4.29$) ลักษณะที่บัณฑิตปรารถนาจะให้ เป็นน้อย มี 2 ลักษณะคือ ลักษณะแรกเป็นลักษณะเศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง) ($\bar{X} = 2.46$) และสังคมนิยมอนุรักษนิยม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน) ($\bar{X} = 2.13$) ลักษณะที่บัณฑิตปรารถนาอยากให้เป็นน้อยคือลักษณะที่เป็นการเมืองระบอบกึ่งเผด็จการกึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตย แต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย) ($\bar{X} = 3.44$) และลักษณะที่บัณฑิตปรารถนาจะให้ เป็นน้อยที่สุดคือ การปกครองไว้อย่างเด็ดขาด) ($\bar{X} = 1.73$)

ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ ลักษณะที่บัณฑิตคิดว่าอีก 10 ปี ข้างหน้า มีโอกาสเป็นไปได้มาก แต่บัณฑิตปรารถนาจะให้ เป็นน้อยมี 3 ลักษณะคือ สังคมนิยมอนุรักษนิยม ($D = 2.30$) การเมืองระบอบเผด็จการ ($D = 2.19$) และการเมืองระบอบกึ่งเผด็จการและกึ่งประชาธิปไตย ($D = 1.74$) แต่ลักษณะที่บัณฑิตปรารถนาจะให้ เป็นมาก แต่มีความเป็นไปได้น้อยใน

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมินลักษณะของบัณฑิตเภสัชศาสตร์

ตารางที่ 1.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นบางประการกับการประเมินเชิงสัมบูรณ์ลักษณะบัณฑิตโดยบัณฑิต
แสดงในรูปของค่าเบต้าพหุคูณสำหรับระดับ 0.05

ลักษณะ	คะแนน ม.6	คะแนนเฉลี่ย สะสม	อันดับการ สอบเข้า	เรียนแบบ อิสระ	เรียนแบบ รวมมือ	เรียนแบบ พึ่งพา	ใช้เวลา เข้า ห้องสมุด	ใช้เวลา จับกลุ่ม หรือเที่ยว	ปรึกษา อาจารย์ วิชาการ	ปรึกษา อาจารย์ ส่วนตัว	เรียนแบบ แข่งขัน
1. ความรู้ความสามารถในงาน				.21			-.27	-.25			
2. ความรับผิดชอบในงาน				-.28			.33				
3. ความมั่นคงทางอารมณ์											-.28
4. ความเป็นผู้นำในงาน			.33						.37		
5. มนุษยสัมพันธ์ในงาน	-.26								.50		-.23
6. ประสิทธิภาพในงาน									.32		
7. การใฝ่รู้									.29		
8. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์		-.25							.52		
9. ความรอบคอบ									.36		
10. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล		-.22								.28	
11. การเห็นการณ์ไกล				.22					.25		
12. การรู้จักตนเอง									.35		
13. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม			.24					-.34	.29		
14. ความเชื่อมั่นในตนเอง				.22					.31		
15. ความใจกว้าง		-.24							.38		
16. ความซื่อสัตย์สุจริต					.27						
17. ความยุติธรรม	-.23			.27	-.33						
18. ความตั้งใจในงาน	-.25								.39		
19. ความตั้งใจในชีวิต									.40		
20. sex ใน 10 ปีข้างหน้า				.21					.22	.18	

จากตาราง 1.5.1 พบว่าตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กับการประเมินลักษณะ
บัณฑิตเชิงสัมบูรณ์ในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. คะแนน ม.6 จะสัมพันธ์ทางลบกับ มนุษย์สัมพันธ์ในงาน ความยุติธรรม และ ความพึงพอใจในงาน
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม จะสัมพันธ์ทางลบกับ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และความใจกว้าง
3. รูปแบบการเขียนแบบอิสระ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้ความสามารถในงาน ความรับผิดชอบในงาน การเห็นการณ์ไกลความเชื่อมั่นในตนเอง ความยุติธรรม และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในอีก 10 ปีข้างหน้า ส่วนการเขียนแบบหนึ่งพากันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรม
4. การใช้เวลา เข้าห้องสมุด มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้ความสามารถในงาน แต่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมั่นคงทางอารมณ์ ส่วนการใช้เวลาจับกลุ่มหรือเดี่ยว มีความสัมพันธ์ทางลบ กับความรู้ความสามารถในงาน และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
5. การปรึกษากับอาจารย์ทางด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความเป็นผู้นำในงาน มนุษย์สัมพันธ์ในงานประสิทธิภาพในงาน การใฝ่รู้ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรอบคอบการเห็นการณ์ไกล การรู้จักตนเอง การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความใจกว้าง ความพึงพอใจในงาน ความพึงพอใจในชีวิต และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในอีก 10 ปีข้างหน้า ส่วนการพบปะปรึกษา กับอาจารย์ทางด้านส่วนตัวสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และ สภาพภาพของเศรษฐกิจและสังคมในอีก 10 ปีข้างหน้า
6. การปรึกษาอาจารย์ด้านส่วนตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การ ไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในอีก 10 ปีข้างหน้า
7. รูปแบบการเขียน แบบแข่งขันสูงมีความสัมพันธ์ทางลบกับ ความมั่นคงทางอารมณ์ และ มนุษย์สัมพันธ์ในงาน

ตารางที่ 5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามบางประการกับการประเมินเชิงสัมพัทธ์และบัณฑิตโดยบัณฑิต
แสดงในรูปของค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญระดับ 0.05

	คะแนนเฉลี่ย สะสม	อันดับการ สอบเข้า	เรียนแบบ อิสระ	เรียนแบบ รวมมือ	เรียนแบบ ฟังหา	เรียนแบบ แข่งขัน	ใช้เวลา เข้า ห้องสมุด	ปรึกษา อาจารย์ วิชาการ	ปรึกษา อาจารย์ ส่วนตัว	ผู้นำ กิจกรรม มหา
1. ความรู้ความสามารถในงาน							-.24	.37		
2. ความรับผิดชอบในงาน	-.32							.52	-.24	
3. ความมั่นคงทางอารมณ์										
4. ความเป็นผู้นำในงาน								.22		
5. มนุษยสัมพันธ์ในงาน			.32							
6. ประสิทธิภาพในงาน			.30							
7. การใฝ่รู้		.24						.28		
8. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								.32		
9. ความรอบคอบ								.41		
10. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล										
11. การเห็นการณ์ไกล			.26							.23
12. การรู้จักตนเอง										
13. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								.24		
14. ความเชื่อมั่นในตนเอง			.27							
15. ความใจกว้าง								.28		
16. ความซื่อสัตย์สุจริต			.31							
17. ความยุติธรรม			.23					.32		

จากตาราง 1.5 2 พบว่าตัวแปรต้นมีความสัมพันธ์กับการประเมิน ลักษณะ
บัณฑิต ซึ่งสัมพันธ์ (เปรียบเทียบกับสถาบันอื่น) ดังต่อไปนี้

1. คะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบในงาน
2. อันดับการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางบวก กับ การ

ไม่รู้

3. การเรียนแบบอิสระมีความสัมพันธ์ ในทางบวกกับกลยุทธ์สัมพันธในงาน
ประสิทธิภาพในงาน การเห็นการณ์ไกลความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต และ
ความยุติธรรม

4. การใช้เวลาเข้าห้องสมุดมีความสัมพันธ์ทางลบกับ ความรู้ความสามารถ
ในงาน

5. การปรึกษากับอาจารย์ทางด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
ความรู้ความสามารถในงาน ความรับผิดชอบในงานความเป็นผู้นำในงาน การไม่รู้ การคิด
ริเริ่มสร้างสรรค์ ความรอบคอบการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความใจกว้าง และ
ความยุติธรรมส่วนการปรึกษา กับอาจารย์ในด้านส่วนตัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับ
ผิดชอบในงาน

6. การเป็นผู้นำกิจกรรม ของมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การ
เห็นการณ์ไกล

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3
ข้อมูลจากผู้ใช้งานเกิด

แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิต ภาสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณภาพบัณฑิต ภาสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1.1. ภูมิหลังของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
1) เพศ		
1. ชาย	27	32.1
2. หญิง	57	67.9
2) อายุ		
1. ต่ำกว่า 30 ปี	13	15.9
2. 31 - 40 ปี	43	52.4
3. 41 - 50 ปี	20	24.4
4. มากกว่า 50 ปี	6	7.3
3) การศึกษาสูงสุด		
1. ต่ำกว่าอนุปริญญา	2	2.4
2. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	1	1.2
3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	68	81.0
4. สูงกว่าปริญญาตรี	13	15.5
4) การศึกษาหรือการอบรม ในเจ็ดปี		
1. ไม่เคยศึกษาหรืออบรมในเจ็ดปี	37	44.0
2. อบรมในหลักสูตรระยะสั้น	9	10.7
3. สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา	0	0
4. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี	33	39.3
5. สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร ชั้นสูง/ประกาศนียบัตรบัณฑิต	-	-
6. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	4	4.8
7. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	-	-
8. ออกก่อนสำเร็จการศึกษา	7	8.3

ตารางที่ 2.1.1 (ต่อ)

ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
5) ประสบการณ์ในการทำงาน		
1. น้อยกว่า 5 ปี	8	9.5
2. 5 - 10 ปี	27	32.1
3. 11 - 15 ปี	19	22.6
4. มากกว่า 15 ปี	30	35.7
6) ประเภทขององค์กร		
1. รัฐบาล	25	29.8
2. รัฐวิสาหกิจ	14	16.7
3. เอกชน	43	51.2
4. อื่น ๆ	2	2.4
8) ระดับตำแหน่งในองค์กร		
1. บริหารระดับต้น	39	47
2. บริหารระดับกลาง	30	36.1
3. บริหารระดับสูง	14	16.9
9) ระยะเวลาที่รู้จักกับนักศึกษา		
1. น้อยกว่า 1 ปี	8	9.8
2. 1 - 2 ปี	26	31.7
3. 3 - 4 ปี	31	37.8
4. มากกว่า 4 ปี	17	20.7
10) ระดับความคุ้นเคยกับนักศึกษา		
1. ดีเยี่ยม	9	11.0
2. ดี	29	35.4
3. ค่อนข้างดี	30	36.6
4. ค่อนข้างน้อย	14	17.1

จากตารางที่ 2.1.1 พบว่า ผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตส่วนมากเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 67.9) มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 40 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 52.4) รองลงมาคือมีอายุอยู่ในช่วง 41 - 50 ปี (ร้อยละ 24.4) ส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 81.0) รองลงมาคือจบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 15.5) ร้อยละ 44.0 ไม่เคยศึกษาหรืออบรมในวิชาชีพเลย และร้อยละ 39.3 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิชาชีพ ร้อยละ 35.7 มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 32.1 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 5 - 10 ปี และร้อยละ 22.6 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 11 - 15 ปี ผู้ประเมินส่วนมากทำงานอยู่ในองค์การเอกชน (ร้อยละ 51.2) รองลงมาคือทำงานในองค์การรัฐบาล (ร้อยละ 29.8) และทำงานกับองค์การรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 16.7 ผู้ประเมินร้อยละ 47.0 เป็นผู้บริหารระดับต้น ร้อยละ 36.1 เป็นผู้บริหารระดับกลางและร้อยละ 16.9 เป็นผู้บริหารระดับสูง ผู้ประเมินรู้จักกับบัณฑิตประมาณ 3 - 4 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 37.8) รองลงมาคือรู้จักบัณฑิตประมาณ 1 - 2 ปี (ร้อยละ 31.7) รู้จักบัณฑิตมากกว่า 4 ปี ร้อยละ 20.7 และรู้จักกับบัณฑิตน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 9.8 ร้อยละ 36.6 ของผู้ประเมินรู้จักกับบัณฑิตดี ร้อยละ 35.4 รู้จักค่อนข้างดี ร้อยละ 17.1 รู้จักกับบัณฑิตดีมาก และร้อยละ 11.0 รู้จักกับบัณฑิตเพียงผิวเผิน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
 ภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณภาพบัณฑิต ภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2.1 เปรียบเทียบคุณลักษณะหลักของบัณฑิต ภาควิชาการศึกษามหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	มากกว่า <-----I-----> น้อยกว่า						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	ความรู้ความสามารถในงาน								5.83	.77	5.32	1.6
2.	ความรับผิดชอบในงาน								5.74	.84	5.12	.98
3.	ความมั่นคงทางอารมณ์								5.31	1.09	4.96	1.16
4.	ความเบ็ดเตล็ดในงาน								5.20	.85	4.96	1.06
5.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน								5.55	.77	5.06	1.99
6.	ประสิทธิภาพในงาน								5.38	.91	5.00	.99
7.	การใฝ่รู้								5.51	.83	5.09	.99
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								5.32	.84	4.97	.94
9.	ความรอบคอบ								5.13	1.10	4.75	1.0
10.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล								5.07	1.11	4.80	1.07
11.	การเห็นการณ์ไกล								5.22	.82	4.86	.97
12.	การรู้จักตนเอง								5.17	.95	4.84	1.01
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								5.39	1.09	4.99	1.09
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง								5.55	1.01	5.10	1.06
15.	การมีจิตใจกว้าง								5.28	.94	4.89	.96

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

จากตารางที่ 2.2.1 พบว่า ผู้ประเมินได้ประเมินคุณลักษณะของบัณฑิตในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากและมาก คุณลักษณะที่ผู้ประเมิน ประเมินอยู่ในระดับมาก มี 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถในงาน ($\bar{X} = 5.83$) ความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 5.74$) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ($\bar{X} = 5.55$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 5.55$) และการใฝ่รู้ ($\bar{X} = 5.51$) คุณลักษณะนอกเหนือจากผู้ประเมิน ได้ประเมินอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งสิ้น

คุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงานที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่นแล้ว ผู้ประเมินก็ยังประเมินบัณฑิตอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด คุณลักษณะที่บัณฑิตมีมากเมื่อเทียบกับผู้ร่วมอาชีพจากสถาบันอื่น ในสายตาของผู้ประเมิน 3 อันดับแรกได้แก่ ความรู้ความสามารถในงาน ($\bar{X} = 5.32$) ความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 5.12$) และความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 5.10$)

จากการพิจารณา เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการประเมินเชิงสัมบูรณ์ และเชิงสัมพัทธ์ในคุณลักษณะหลักจะพบว่า โดยทั่วไปคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์จะสูงกว่า การประเมินเชิงสัมพัทธ์เพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 2.2.2 เปรียบเทียบคุณลักษณะในรายละเอียด ของบัณฑิตเภสัชศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมิน
ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	มากกว่า <---I---> น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	ความรู้ความสามารถในงาน											
	1.1 ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน								5.83	.77	5.32	1.06
2.	ความรับผิดชอบในงาน											
	2.1 การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์								5.87	.89	5.27	1.13
	2.2 การยอมรับผลเสียที่เกิด								5.63	1.03	4.99	1.06

ตารางที่ 2.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3.	จากการกระทำของตน											
	ความมั่นคงทางอารมณ์											
	3.1 ความมั่นคงทางอารมณ์								5.31	1.09	4.96	1.16
4.	ความเป็นผู้นำในงาน											
	4.1 ความสามารถในการชักชวนและชี้นำ								5.16	.94	4.96	1.09
	4.2 ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน								5.60	.95	5.09	1.14
	4.3 การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ								4.87	1.12	4.86	1.13
5.	มโนธรรมสัมพัทธ์ในงาน											
	5.1 ความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน								5.69	.96	5.10	1.15
	5.2 ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน								5.75	.90	5.18	1.09
	5.3 ความสัมพันธ์อันดีกับผู้ใต้บังคับบัญชา								5.47	.99	5.03	1.08
	5.4 ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท								5.31	.96	4.95	1.10
6.	ประสิทธิภาพในงาน											
	6.1 ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด								5.53	.99	5.12	1.08

ตารางที่ 2.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
6.2	ความสามารถในการใช้ทรัพยากร เช่น วัสดุ แรงงาน เวลา ฯลฯ อย่างประหยัด								5.25	.97	4.88	1.01
7.	การใฝ่รู้											
7.1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำ								5.60	1.01	5.10	1.03
7.2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป								5.43	.81	5.09	1.02
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์											
8.1	ความมีใจกว้างยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกัน หลาย ๆ แนวทาง								5.43	1.08	5.09	1.02
8.2	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา								5.41	.85	5.05	1.08
8.3	นำเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								5.12	1.11	4.79	1.09
9.	ความรอบคอบ											
9.1	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน								5.25	1.32	4.77	1.20
9.2	หาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาล่วงหน้า								4.95	1.21	4.69	1.16

ตารางที่ 2.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	9.3 ตรวจสอบและติดตาม ผลการทำงาน								5.27	1.23	4.83	1.06
	9.4 พิจารณาความเห็น ของทุกฝ่าย								5.10	1.06	4.70	1.03
	9.5 แบ่งเวลาในการทำ งานอย่างเหมาะสม								5.08	1.30	4.74	1.16
10.	การได้ตรงอย่างมีเหตุผล											
	10.1 ก่อนที่จะตัดสินใจทำ หรือไม่ทำอะไรได้ พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ								5.06	1.11	4.83	1.10
	10.2 ก่อนที่จะตัดสินใจทำ หรือไม่ทำอะไรได้ วิเคราะห์และประเมิน ผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้น อย่างรอบคอบ								5.07	1.12	4.76	1.11
	10.3 ในการแก้ปัญหาได้ วิเคราะห์ปัญหาอย่าง ละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหา และสาเหตุอย่างถ่องแท้								5.07	1.20	4.80	1.10
11.	การเห็นการณ์ไกล											
	11.1 ความสามารถในการ คาดคะเนเหตุการณ์ อนาคตได้อย่างไกล เคียงความจริง								5.15	.80	4.90	1.05

ตารางที่ 2.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	11.2								5.28	1.09	4.91	1.08
	11.3								5.22	1.22	4.85	1.13
12.	การรู้จักตนเอง											
	12.1								5.14	1.02	4.79	1.11
	12.2								5.22	1.02	4.90	1.00
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม											
	13.1								5.39	1.09	4.99	1.09
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง											
	14.1								5.56	1.07	5.10	1.11
	14.2								5.55	1.00	5.11	1.07
15.	การมีจิตใจกว้าง								5.28	.94	4.89	.96

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

จากตารางที่ 2.2.2. พบว่า ผู้ประเมินได้ประเมินคุณลักษณะต่างๆ ของบัณฑิตใน รายละเอียดอยู่ในระดับค่อนข้างมากและมากทุกข้อ คุณลักษณะที่ผู้ประเมินคิดว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีมาก มีอยู่ 10 ลักษณะคือ ความรับผิดชอบในงาน ในการทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ($\bar{X} = 5.87$) ความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 5.83$) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ในการมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานในระดับเดียวกัน ($\bar{X} = 5.75$) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในการมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน ($\bar{X} = 5.69$) ความรับผิดชอบในงานในแง่ของการยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ($\bar{X} = 5.63$) ความเป็นผู้นำในงานในด้านความ เชื่อถือยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ($\bar{X} = 5.60$) ความใฝ่รู้ใฝ่เก่งของความรู้ใน เรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำ ($\bar{X} = 5.60$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ในแง่ของความเชื่อมั่น ในความคิดของตนเอง ($\bar{X} = 5.56$) และความเชื่อมั่น ในความสามารถ ของตนเอง ($\bar{X} = 5.55$) และสุดท้าย ความมีประสิทธิภาพในงาน ในด้านความสามารถใน การทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด ($\bar{X} = 5.53$)

ซึ่งคุณลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อเทียบกับผู้ร่วมงานที่สำเร็จจากสถาบันอื่นแล้ว ผู้ ประเมินก็ยังประเมินบัณฑิตจุฬาฯ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ คุณลักษณะที่บัณฑิตจุฬาฯ มีมาก เมื่อเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นในสายตาของผู้ประเมิน 5 อันดับแรก คือ ความรู้ความสา มารถที่จะปฏิบัติงานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 5.32$) ความรับผิดชอบในงาน ในการทำ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ($\bar{X} = 5.27$) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ในการ ที่มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานระดับเดียวกัน ($\bar{X} = 5.18$) ความมีประสิทธิภาพในงานในแง่ ของความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด ($\bar{X} = 5.12$) และความ เชื่อมั่น ในตนเองในแง่ของความเชื่อมั่น ในความสามารถของตนเอง ($\bar{X} = 5.11$)

ในการประเมิน ซึ่งเปรียบ เทียบในความแตกต่างระหว่างคะแนน การประเมินแบบ สัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์ จะพบว่าโดยทั่วไปคะแนนจากการประเมินแบบสัมบูรณ์ จะสูงกว่าการประ เเมินเชิงสัมพัทธ์ เล็กน้อย

ตารางที่ 2.2.3 เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิตเกสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างประเมินแบบสัมบูรณ์และประเมินแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								5.11	1.11	4.79	1.09
2.	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน								5.25	1.32	4.77	1.20
3.	หาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า								4.95	1.21	4.69	1.16
4.	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน								5.27	1.23	4.83	1.06
5.	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								5.10	1.06	4.70	1.03
6.	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม								5.08	1.30	4.74	1.16
7.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ								5.06	1.11	4.83	1.10
8.	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ								5.07	1.12	4.76	1.11
9.	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน เข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างแท้จริง								5.08	1.20	4.80	1.10
10.	วางแผนอนาคตของตนเอง								5.28	1.09	4.91	1.08
11.	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว								5.22	1.22	4.85	1.13

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

จากตารางที่ 2.2.3 พบว่า ผู้ประเมินได้ประเมินพฤติกรรมของบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นแล้ว ก็ยังอยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด ซึ่งผู้ประเมินพฤติกรรมที่ผู้ประเมินคิดว่าบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ การวางแผนอนาคตของตนเอง ($\bar{X} = 5.28$) การตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน ($\bar{X} = 5.27$) และการวางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน ($\bar{X} = 5.25$) ซึ่งเมื่อเทียบกับสถาบันอื่นแล้ว พฤติกรรมที่ผู้ประเมินคิดว่าบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมากที่สุด 4 อันดับ ได้แก่ การวางแผนอนาคตของตนเอง ($\bar{X} = 4.91$) การขอมลเสียดสผลประโชยน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโชยน์ที่ดีกว่าในระยะยาว ($\bar{X} = 4.85$) การตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน ($\bar{X} = 4.83$) และก่อนจะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.83$)

การพิจารณาเชิงเปรียบเทียบในความแตกต่างระหว่างคะแนนการประเมินแบบสัมพัทธ์ในแต่ละลักษณะพฤติกรรม จะพบว่าคะแนนการประเมินเชิงสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินเชิงสัมพัทธ์เล็กน้อย

ตารางที่ 2.2.4 ลักษณะที่จำเป็นต่อการทำงานของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมิน

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1.	ความรู้ความสามารถในงาน								6.52	.65
2.	ความรับผิดชอบในงาน								6.71	.53
3.	ความมั่นคงทางอารมณ์								6.30	.73
4.	ความเป็นผู้นำในงาน								6.06	.86
5.	มนุษยสัมพันธ์ในงาน								6.53	.63
6.	ประสิทธิภาพในงาน								6.63	.58
7.	การใฝ่รู้								6.31	.75
8.	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								6.36	.69

ตารางที่ 2.2.4 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--I-->น้อยกว่า							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
9.	ความรอบคอบ								6.52	.59
10.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล								6.39	.64
11.	การเห็นการณ์ไกล								6.15	.86
12.	การรู้จักตนเอง								6.25	.84
13.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								6.16	.83
14.	ความเชื่อมั่นในตนเอง								6.29	.96
15.	การมีจิตใจกว้าง								6.29	.96

จากตารางที่ 2.2.4 พบว่า ผู้ประเมินได้ประเมินลักษณะต่าง ๆ ของบัณฑิตจุฬาฯ ที่จำเป็นแก่การทำงาน อยู่ในระดับจำเป็นอย่างมากและมากที่สุดทั้งหมด ลักษณะที่ผู้ประเมินคิดว่าจำเป็นที่สุดในการทำงาน มี 5 อย่างคือ ความรับผิดชอบในงาน ($\bar{X} = 6.71$) ความมีประสิทธิภาพในงาน ($\bar{X} = 6.63$) ความมีมนุษยสัมพันธ์ในงาน ($\bar{X} = 6.53$) ความรอบคอบและความรู้ความสามารถในงาน ($\bar{X} = 6.52$) ส่วนลักษณะอื่น ๆ มีความจำเป็นต่อการทำงานอยู่ในระดับมากทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.2.5 อัตราความก้าวหน้าของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และความรู้ความสามารถ ของบัณฑิตและของอาจารย์จุฬาฯ ในทัศนะของผู้ประเมิน

ที่	ลักษณะ	มากกว่า<--->น้อยกว่า						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
	<u>บัณฑิต</u>											
1.	ความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งการทำงานเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น								4.63	1.11		
2.	ความพอใจในบัณฑิตจุฬาฯ								5.75	.99		
	<u>อาจารย์</u>											
1.	การถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ให้นักศึกษา								5.49	.79	4.89	.97
2.	การให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางด้านการปฏิบัติงานแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน								5.22	1.08	4.76	1.01

..... สัมบูรณ์

..... สัมพัทธ์

จากตารางที่ 2.2.5 พบว่า ผู้ประเมินคิดว่า บัณฑิตจุฬาฯ มีความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานเร็วกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่นค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.63$) และผู้บริหารพอใจในบัณฑิตจุฬาฯ มาก ($\bar{X} = 5.75$) ผู้ประเมินเชื่อว่าอาจารย์จุฬาฯ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้นักศึกษาค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.49$) รวมถึงมีความสามารถในการให้คำปรึกษาตลอดจนช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ทางด้านการปฏิบัติงานแก่หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นกัน ($\bar{X} = 5.22$)

หากพิจารณาเปรียบเทียบข้อมูลแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์แล้ว คะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์จะสูงกว่า แบบสัมพัทธ์เล็กน้อย

บทที่ 4

ข้อมูลจากบันทึกในบันทึกวิทยาลัย

แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลหลังของบันทึกในบันทึกวิทยาลัย
- ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี
- ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตจำแนกตามภูมิหลัง

ที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
1	เป็นเพศหญิง	10	100.0
2	เป็นบุตรคนที่		
	1	4	40.0
	2	1	10.0
	4	3	30.0
	5	2	20.0
	รวม	10	100.0
3	มีพี่น้องทั้งหมด		
	1	1	10.0
	2	1	10.0
	3	-	-
	4	1	10.0
	5	3	30.0
	6	1	10.0
	7	1	10.0
	8	2	20.0
	รวม	10	100.0
4	ภูมิลำเนาเดิม		
	1. กรุงเทพฯ	7	70.0
	2. ภาคกลาง	1	10.0
	3. ภาคเหนือ	1	10.0
	4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	10.0
	รวม	10	100.0
5	เชื้อชาติ		
	1. ไทย	6	60.0
	2. จีน	4	40.0
	รวม	10	100.0
6	นับถือศาสนาพุทธ	10	100.0
7	อายุ 24-29 ปี	10	100.0
8	สถานภาพสมรส		
	1. โสด	8	80.0
	2. แต่งงาน	2	20.0
	รวม	10	100.0

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
9	ทักษะเรียนปริญญาตรี บิดาประกอบอาชีพ		
	1. รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	1	10.0
	2. ลูกจ้างธุรกิจเอกชน	2	20.0
	3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	6	60.0
	4. อื่นๆ	1	10.0
	รวม	10	100.0
10	ทักษะเรียนปริญญาตรี มารดา		
	1. ไม่ได้ทำงาน	4	40.0
	2. ทำงาน	4	40.0
	3. อื่นๆ	2	20.0
	รวม	10	100.0
11	รายได้ทั้งหมดของทุกคนในครอบครัวขณะท่านเรียนปริญญาตรี		
	1. 10,001-15,000	4	40.0
	2. 15,001-25,000	3	30.0
	3. 25,001-40,000	3	30.0
	รวม	10	100.0
12	ระดับการศึกษาของบิดา		
	1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษา	4	40.0
	2. มัธยมศึกษา	6	60.0
	รวม	10	100.0
13	ระดับการศึกษาของมารดา		
	1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษา	7	70.0
	2. มัธยมศึกษา	3	30.0
	รวม	10	100.0
14	ท่านจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก		
	1. โรงเรียนรัฐบาล	9	90.0
	2. โรงเรียนราษฎร์	1	10.0
	รวม	10	100.0
15	ที่ตั้งโรงเรียนหรือสถานที่สอบเทียบความรู้		
	1. กรุงเทพฯ	10	100.0

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
16	โปรแกรมการเรียนระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า 1. วิทยาศาสตร์	10	100.0
17	GPA ในระดับมศ.5 หรือ ม.6 ทั้งปีหรือในระดับชั้นที่เทียบเท่า 1. 2.75-2.99 2. 3.00-3.24 3. 3.25-3.49 4. มากกว่า 3.50 รวม	1 4 4 1 10	10.0 40.0 40.0 10.0 100.0
18	ทำนสอบ Entrance ที่ครั้ง 1. 1 ครั้ง 2. 2 ครั้ง รวม	8 2 10	80.0 20.0 100.0
19	ทำนเข้าจุฬาลงกรณ์ ได้ เป็นการสอบครั้งที่ 1. ครั้งที่ 1 2. ครั้งที่ 2 รวม	9 1 10	90.0 10.0 100.0
20	ขณะเรียนปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์ ทำนพักอยู่กับ 1. บิดามารดา 2. เข้าบ้านอยู่เอง รวม	6 4 10	60.0 40.0 100.0
21	ขณะเป็นอิสระระดับปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์ ทำนทำงานหรือไม่ 1. ไม่ได้ทำ 2. ทำ รวม	6 4 10	60.0 40.0 100.0
22	ลักษณะงานที่ทำระหว่างเรียนปริญญาตรี 1. ตรงตามสาขาที่เรียน 2. ไม่ตรงตามสาขาที่เรียน รวม	2 2 4	50.0 50.0 100.0

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ที่	ภูมิหลัง	จำนวน	ร้อยละ
23	GPA ตลอดหลักสูตรระดับปริญญาตรี		
	1. 2.75-2.99	3	30.0
	2. 3.00-3.24	4	40.0
	3. มากกว่า 3.25	3	30.0
	รวม	10	100.0
24	อาชีพปัจจุบันของท่าน		
	1. หน่วยงานรัฐบาล	2	20.0
	2. ลูกจ้างเอกชน	5	50.0
	3. อื่นๆ	3	30.0
	รวม	10	100.0
25	หลังจากจบปริญญาโทแล้ว ท่านจะทำอะไร		
	1. ประกอบอาชีพเดิม	3	30.0
	2. หน่วยงานรัฐบาล	6	60.0
	3. อื่นๆ	1	10.0
	รวม	10	100.0
26	เข้าเรียนปริญญาโท หลังจากจบปริญญาตรีนานเท่าใด		
	1. เวียนต่อทันที	5	50.0
	2. หลังจบปริญญาตรี 1 ปี	3	30.0
	3. " " 2 ปี	1	10.0
	4. " " 3 ปี หรือมากกว่า	1	10.0
	รวม	10	100.0

จากตารางที่ 3.1 พบว่า นักคิด ทั้งหมดเป็นเพศหญิง เป็นบุตรคนโตมากที่สุด (ร้อยละ 40) รองลงมาคือบุตรคนที่ 4 (ร้อยละ 30) และเป็นบุตรคนที่ 5 (ร้อยละ 20) และเป็นบุตรคนที่ 2 (ร้อยละ 10) มีพี่น้อง 5 คน (ร้อยละ 30) นอกนั้นก็กระจายไป มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ เชื้อชาติไทย ร้อยละ 60 และเชื้อชาติจีน ร้อยละ 40 นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด และมีอายุอยู่ระหว่าง 24-29 ปี ร้อยละ 80 ยังโสด ขณะเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรี บิดาประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด (ร้อยละ 60) รองลงมาคือเป็นลูกจ้างธุรกิจเอกชน (ร้อยละ 20) และรับราชการน้อยที่สุด (ร้อยละ 10) และขณะเรียนปริญญาตรีมารดาประกอบอาชีพ

ร้อยละ 40 ซึ่งในขณะเรียนปริญญาตรีนั้น รายได้ต่อเดือนของทุกคนในครอบครัวอยู่ในช่วง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 40 อยู่ในช่วง 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 30 และอยู่ในช่วง 25,001 - 40,000 บาท ร้อยละ 30 เช่นเดียวกัน บิดาของนักศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 60) และประถมศึกษา รองลงมา (ร้อยละ 40) มารดาของนักศึกษาส่วนมากจบการศึกษาระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษา (ร้อยละ 70) รองลงมาคือ มัธยมศึกษา (ร้อยละ 30)

ร้อยละ 90 ของบัณฑิตจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนรัฐบาล และบัณฑิตเหล่านี้เรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนในกรุงเทพฯ และจบสาขาวิทยาศาสตร์ทั้งหมด ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายดี (GPA อยู่ระหว่าง 3.00-3.49 ถึง ร้อยละ 80) ร้อยละ 80 สอบ Entrance ครั้งเดียวก็เข้าได้ อีก ร้อยละ 20 สอบ 2 ครั้ง และ ร้อยละ 90 สอบเข้าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ในการสอบครั้งแรก นิสิตบัณฑิตเหล่านี้ขณะเรียนระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60 พักอยู่กับบิดามารดาและ ร้อยละ 40 เข้าบ้านอยู่เอง ซึ่งในระหว่างเรียนปริญญาตรีนั้น ร้อยละ 60 ไม่ได้ทำงาน แต่อีก ร้อยละ 40 ได้ทำงานไปด้วย ใน ร้อยละ 40 ที่ทำงานนั้น ได้ทำงานตรงกับสาขาที่เรียนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50) และอีกครึ่งหนึ่งได้ทำงานไม่ตรงกับสาขาที่เรียน

ตลอดหลักสูตรของปริญญาตรีนั้น บัณฑิตได้ GPA ระหว่าง 3.00-3.24 ร้อยละ 40 GPA ระหว่าง 2.75-2.99 ร้อยละ 30 และ GPA มากกว่า 3.25 ร้อยละ 30 เช่นเดียวกัน ปัจจุบัน ร้อยละ 50 ของบัณฑิตทำงานอยู่ในธุรกิจเอกชน อีก ร้อยละ 20 ทำงานอยู่ในหน่วยงานรัฐบาล ซึ่งหลังจากเรียนจบระดับปริญญาโทแล้ว ร้อยละ 60 จะทำงานในหน่วยงานรัฐบาล และ ร้อยละ 30 จะทำที่เดิม นิสิตบัณฑิตเหล่านี้ มาเรียนต่อทันทีหลังจากจบปริญญาตรี ร้อยละ 50 อีก ร้อยละ 30 มาเรียนต่อหลังจากจบปริญญาตรีแล้ว 1 ปี ตั้งแต่เรียนระดับบัณฑิตศึกษามาแล้ว ร้อยละ 50 ได้ GPA อยู่ระหว่าง 3.34-3.66 อีก ร้อยละ 30 ได้ GPA ระหว่าง 3.67-4.00 และอีก ร้อยละ 20 ได้ GPA ระหว่าง 3.30-3.33

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี
ตารางที่ 3.2.1 รายวิชาระดับปริญญาตรีซึ่งบัณฑิตเห็นว่า มีประโยชน์มากที่สุด

ลำดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เกสัชวิทยา	เกสัช	10
2	เกสัชกรรม	เกสัช	8
3	เกสัชวิทยาคลินิก	เกสัช	3
4,5,6	เกสัชเวท	เกสัช	2
	เกสัชวิเคราะห์	เกสัช	2

ตารางที่ 3.2.1 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
7.8	สถิติ	พื้นฐาน	2
	เภสัชกรรมคลินิก	เภสัช	1
	ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ	เลือก	1

จากตาราง 3.2.1 พบว่ารายวิชาที่บัณฑิตเห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพเกือบทั้งหมด รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 วิชาแรกคือ วิชาเภสัชวิทยา (ความถี่ = 10) วิชาเภสัชกรรม (ความถี่ = 8) และวิชาเภสัชวิทยาคลินิก (ความถี่ = 3)

ตารางที่ 3.2.2 รายวิชาในระดับปริญญาตรีซึ่งบัณฑิตเห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

ลำดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	ฟิสิกส์	พื้นฐาน	4
2.3	อารยธรรม	พื้นฐาน	3
	เภสัชเวท	เภสัช	3
4,5,6,7	เภสัชพันธุศาสตร์	เภสัช	2
	เภสัชศาสตร์สัมพันธ	เภสัช	2
8,9,10,11,12,13	อินทรีย์เคมี	พื้นฐาน	2
	สังคมวัฒนธรรม	พื้นฐาน	2
	ภาษนิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา	เภสัช	1
14,15	ภาษาละติน	เภสัช	1
	คำนวณเภสัช	เภสัช	1
	จุลชีววิทยา	เภสัช	1
	นิติเภสัชและจริยธรรม	เภสัช	1
	สังคมวิทยา	พื้นฐาน	1
	ชีวเคมี	พื้นฐาน	1
	อินทรีย์เคมี	พื้นฐาน	1

จากตารางที่ 3.2.2 พบว่ารายวิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด ส่วนใหญ่จะเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน (9 รายวิชา) ส่วนน้อยเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพ (7 รายวิชา) รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับแรกได้แก่ วิชาฟิสิกส์ (ความถี่ = 4) วิชาอาหารธรรมชาติ (ความถี่ = 3) และวิชาเภสัชเวท (ความถี่ = 3)

ตารางที่ 3.2.3 รายวิชาระดับปริญญาตรีซึ่งนักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด

ลำดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1,2	เภสัชกรรมคลินิก	เภสัช	3
	เภสัชวิทยาคลินิก	เภสัช	3
3,4	เภสัชกรรมโรงพยาบาล	เภสัช	2
	สาขาเภสัช	เภสัช	2
5,6,7,8,9,10,11	เภสัชวิทยา	เภสัช	1
12,13,14,15	เภสัชวิเคราะห์	เภสัช	1
	ชีวเภสัชกรรมและ	เภสัช	1
	เภสัชจุลศาสตร์		
	การอภิปรายเกี่ยวกับยา	เภสัช	1
	เภสัชกรรมประดิษฐ์การ	เภสัช	1
	พิษวิทยา	เภสัช	1
	ชีวเภสัชศาสตร์	เภสัช	1
	เภสัชอุตสาหกรรม	เภสัช	1
	ภาษาอังกฤษทางธุรกิจ	เลือก	1
	สถิติ	พื้นฐาน	1
	จิตวิทยา	พื้นฐาน	1

จากตารางที่ 3.2.3 พบว่า รายวิชาที่นักศึกษาเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพ (12 รายวิชา) นอกนั้นเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน (2 รายวิชา) และหมวดวิชาเลือก (1 รายวิชา) รายวิชาที่มีความถี่สูง 4 อันดับแรกได้แก่ วิชาเภสัชกรรมคลินิก (ความถี่ = 3) วิชาเภสัชวิทยาคลินิก (ความถี่ = 3) วิชาเภสัชกรรมโรงพยาบาล (ความถี่ = 2) และวิชาสาขาเภสัช (ความถี่ = 2)

ตารางที่ 3.2.4 รายวิชาระดับปริญญาตรีซึ่งบัณฑิตเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด

ลำดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1,2,3	เกสัชเวช	เกสัช	3
	ฟิสิกส์	พื้นฐาน	3
	อารยธรรม	พื้นฐาน	3
4,5,6	เกสัชแพทยศาสตร์	เกสัช	2
	เกสัชศาสตร์สัมพันธ์	เกสัช	2
	อินทรีซ์เคมี	พื้นฐาน	2
7,8,9,10,11	ภาษวิภาคศาสตร์และ สรีรวิทยา	เกสัช	1
12,13,14,15,16	ภาษาละติน	เกสัช	1
	เกสัชวิทยา	เกสัช	1
	จุลชีววิทยา	เกสัช	1
	นิติ เกสัชศาสตร์และจริยธรรม	เกสัช	1
	อินทรีซ์เคมี	พื้นฐาน	1
	สังคมวิทยา	พื้นฐาน	1
	มนุษย์กับสังคม	พื้นฐาน	1
	สังคมวัฒนธรรม	พื้นฐาน	1
	ชีวเคมี	พื้นฐาน	1

จากตารางที่ 3.2.4 พบว่ารายวิชาที่บัณฑิตเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุดเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีวะและหมวดวิชาพื้นฐานเท่าๆ กัน (8 รายวิชา) รายวิชาที่มีความถี่สูงใน 3 อันดับแรกได้แก่ วิชาเกสัชเวช วิชาฟิสิกส์ และวิชาอารยธรรม ซึ่งทั้ง 3 รายวิชาี้มีความถี่ = 3 เท่ากันหมด

จากตารางที่ 3.2.1-3.2.4 พอสรุปได้ว่ารายวิชาที่บัณฑิตเห็นในทางมากที่สุด (มีประโยชน์ และมีเนื้อหาทันสมัย) ส่วนใหญ่จะเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีวะ ส่วนรายวิชาที่บัณฑิตเห็นในทางน้อยที่สุด (มีประโยชน์และมีเนื้อหาทันสมัย) ส่วนใหญ่จะเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน การแสดงความเห็นเกี่ยวข้องกับควมมีประโยชน์ของรายวิชาต่างๆ มีความเห็นไม่ตรงกันใน 1 รายวิชาคือ วิชาเกสัชเวชมีผู้ให้ความเห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด 2 ราย และมีผู้ให้ความเห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด 3 ราย การแสดงความเห็นเกี่ยวกับการมีเนื้อหาทันสมัยของรายวิชาต่างๆ มีความเห็นไม่ตรงกันใน 1 รายวิชาคือ วิชาเกสัชวิทยา มีผู้ให้ความเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุดอยู่ 1 ราย และมีผู้เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด อยู่ 1 ราย

ตารางที่ 3.2.5 รูปแบบการเรียนของนิสิตบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามหมวดวิชา

แบบการเรียน	วิชาเอก		วิชาโท		การศึกษาทั่วไป		เลือกเสรี	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. แบบอิสระ	3	30.0	1	10.0	1	10.0	7	70.0
2. แบบจำใจเรียน	-	-	-	-	1	10.0	-	-
3. แบบร่วมมือ	3	30.0	1	10.0	3	30.0	4	40.0
4. แบบพึ่งพา	5	50.0	-	-	5	50.0	3	30.0
5. แบบแข่งขัน	2	20.0	1	10.0	1	10.0	3	30.0

จากตารางที่ 3.2.5 พบว่า การเรียนในระดับปริญญาตรีของนิสิตบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรี ในหมวดวิชาเอก ร้อยละ 50 เรียนแบบพึ่งพา ร้อยละ 30 เรียนแบบอิสระ แบบร่วมมือ และเรียนแบบแข่งขัน ร้อยละ 20 ในหมวดวิชาโท เรียนแบบอิสระ แบบร่วมมือ และแบบแข่งขันเท่ากันคือ ร้อยละ 10 ในหมวดการศึกษาทั่วไป เรียนแบบพึ่งพามากที่สุด (ร้อยละ 50) เรียนแบบร่วมมือ รองลงมาคือ ร้อยละ 30 นอกนั้นเรียนแบบอิสระ แบบจำใจเรียนและแบบแข่งขันเท่ากันคือ ร้อยละ 10 ส่วนในหมวดวิชาเลือกเสรีนั้น ร้อยละ 70 เรียนแบบอิสระ ร้อยละ 40 เรียนแบบร่วมมือ นอกนั้นเรียนแบบ พึ่งพาและแบบแข่งขันเท่ากัน (ร้อยละ 30)

ตารางที่ 3.2.6 การใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆ ของนิสิตบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อต่อ	กิจกรรม	ร้อยละ
1	เข้าเรียน	57.40
2	เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า	8.80
3	อภิปรายปัญหาด้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน	4.00
4	ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน	9.10
5	ร่วมกิจกรรมนิตินิต	4.90
6	ทำงานอดิเรก	2.00
7	ทำงานพิเศษ	2.10
8	จับกลุ่มคุยกัน	6.60
9	ไปเที่ยวตามที่ต่างๆ	5.10

ตารางที่ 3.2.6 (ต่อ)

ที่อยู่	กิจกรรม	ร้อยละ
10	อื่นๆ (โปรดระบุ)	0.00
	รวม	100.00

จากตารางที่ 3.2.6 พบว่า ในขณะที่เรียนระดับปริญญาตรีชั้น นิสิตนิสิตใช้เวลา ร้อยละ 57.40 ในด้านภาระเรียน ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน ร้อยละ 9.10 เข้าห้องสมุด ร้อยละ 8.80 จากกลุ่มคุยกัน ร้อยละ 6.60 เที่ยวไปตามที่ต่างๆ ร้อยละ 5.10 ร่วมกิจกรรม นิสิต ร้อยละ 4.90 อภิปรายปัญหาด้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 4.00 นอกนั้นใช้เวลาไปกับกิจกรรมด้านอื่นๆ

ตารางที่ 3.2.7 การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะเรียนปริญญาตรี

ฐานะการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นผู้นำระดับมหาวิทยาลัย	1	16.67
2. เป็นผู้นำระดับคณะ	5	55.56
3. เป็นผู้ร่วมระดับมหาวิทยาลัย	5	83.33
4. เป็นผู้ร่วมระดับคณะ	4	44.44

จากตารางที่ 3.2.7 พบว่า ในขณะที่นิสิตนิสิตเรียนอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้น ได้ร่วมกิจกรรมระดับมหาวิทยาลัย 6 คน ร่วมในฐานะเป็นผู้นำ 1 คน และเป็นผู้ร่วม 5 คน และ นิสิตนิสิตเหล่านี้ ได้เข้าร่วมกิจกรรมในระดับคณะ 9 คน เป็นผู้นำ 5 คนและเป็นผู้ร่วม 4 คน

ตารางที่ 3.2.8 ความเห็นของนิสิตบัณฑิตเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อข้อที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	เห็นด้วย←I→ไม่เห็นด้วย							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1	ทำให้การเรียนดีขึ้น								3.00	1.34
2	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น								6.10	.74
3	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น								5.70	.95
4	ทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน								6.40	.70
5	ทำให้มีปัญหาในการเรียน								3.10	1.91
6	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย								1.80	1.03

จากตารางที่ 3.2.8 พบว่า นิสิตบัณฑิตพบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในระดับปริญญาตรีนั้น มีผลมากในบางข้อ และมีผลค่อนข้างน้อยในบางข้อ การร่วมกิจกรรมมีผลมากในการทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน ($\bar{X} = 6.40$) และทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ($\bar{X} = 6.10$) และทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ($\bar{X} = 5.70$) แต่มีผลน้อยกับการทำให้มีปัญหาในการเรียน ($\bar{X} = 3.10$) หรือทำให้การเรียนดีขึ้น ($\bar{X} = 3.00$) และการทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 1.80$)

ตารางที่ 3.2.9 ความถี่และประโยชน์ของการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์

	ความถี่		ประโยชน์	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การพบปะปรึกษาด้านวิชาการ	2.30	1.60	3.00	1.58
2. การพบปะปรึกษาด้านส่วนตัว	1.70	1.57	2.11	1.83
รวม	2.00	1.05	2.55	1.29

จากตารางที่ 3.2.9 พบว่า ขณะเรียนปริญญาตรีนั้น นักคิดเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.00$) โดยที่นักคิดคิดว่าการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษามีประโยชน์ค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.55$) ทั้งการเข้าพบเพื่อปรึกษาทางด้านวิชาการซึ่งมีประโยชน์ค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.00$) หรือการเข้าพบเพื่อปรึกษาด้านส่วนตัวก็ตาม ($\bar{X} = 2.11$)

ตารางที่ 3.2.10 ความคิดเห็นของนิสิตนักคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ระดับปริญญาตรี

ข้อย่อยที่	พฤติกรรมการสอนของอาจารย์	มีมาก <----- I -----> มีน้อย							\bar{X}	S.D.
		7	6	5	4	3	2	1		
1	มีประมวลการสอน หรือ Course Outline แจกนิสิต								5.50	1.18
2	เตรียมการสอนอย่างดี								5.40	.70
3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ								5.30	.82
4	เข้าสอนสม่ำเสมอ								6.30	.68
5	อธิบายเข้าใจได้ดี								4.50	.53
6	ตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว								4.20	1.32
7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน								4.70	1.16
8	ประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว								5.40	1.08
9	มีเวลาให้นิสิตเข้าพบ								4.70	1.16
10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความริเริ่มสร้างสรรค์								3.30	1.16
11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต								3.80	1.62
12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต								4.20	1.03

จากตารางที่ 3.2.10 พบว่า นิสิตบัณฑิตมีความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของ อาจารย์ขณะเรียนระดับปริญญาตรี เป็น 4 ระดับคือ พฤติกรรมบางอย่างมีค่อนข้างน้อย บางอย่าง มีปานกลาง บางอย่างมีค่อนข้างมากและบางอย่างมีมาก พฤติกรรมที่อาจารย์มีค่อนข้างน้อยก็คือ การส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.30$) พฤติกรรมที่อาจารย์มีปานกลางได้แก่ การอธิบายเข้าใจได้ดี ($\bar{X} = 4.50$) ตรวจสอบบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.20$) การรับฟังความเห็นของนิสิต ($\bar{X} = 4.20$) และการอบรมสั่งสอนคุณธรรม และศีลธรรมแก่นิสิต ($\bar{X} = 3.80$) พฤติกรรมที่อาจารย์มีมากก็คือ การเข้าสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 6.30$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ นิสิตบัณฑิตคิดว่า อาจารย์มีในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ 3.2.11 ความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิตศึกษา เกี่ยวกับลักษณะที่อาจารย์มี และความสำคัญของลักษณะต่างๆ เหล่านี้

ข้อข้อที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							เป็นจริง		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี								5.60	.70	6.60	.70
2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์								4.40	1.08	5.90	.88
3	ชวนชาวติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ								4.80	.79	6.60	.52
4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ								3.80	.79	6.60	.70
5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ								4.90	1.45	5.40	1.08
6	รู้จักตนเอง								4.22	.67	6.00	.94
7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.50	1.08	6.40	.70
8	รอบคอบ								5.20	1.03	6.20	1.03
9	ได้ตรงต่อเหตุผล								4.90	.99	6.30	.82
10	รับผิดชอบ								5.10	.74	6.50	.71
11	เห็นการณ์ไกล								4.50	1.08	6.20	.92
12	มีศีลธรรม								5.30	1.06	6.30	.68
13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.50	1.27	6.20	1.03
14	มีความมั่นคงทางอารมณ์								4.30	.82	6.20	.92

..... ลักษณะที่อาจารย์มี

..... ความสำคัญ

จากตารางที่ 3.2.11 นิสิตนักศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะต่างๆ ของอาจารย์ว่า ลักษณะบางอย่างอาจารย์มีในระดับปานกลาง บางอย่างมีค่อนข้างมาก และบางอย่างมีมาก ซึ่งลักษณะที่อาจารย์มีมาก 3 อันดับแรกได้แก่ ความเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.60$) รองลงมาคือความมีศีลธรรม ($\bar{X} = 5.30$) และอันดับสามมี 2 ลักษณะคือ เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($\bar{X} = 4.90$) และการไต่ตรองเหตุผล ($\bar{X} = 4.90$) ลักษณะที่อาจารย์มีน้อย 3 อันดับได้แก่ ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.80$) การรู้จักตนเอง ($\bar{X} = 4.22$) และมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 4.30$)

ซึ่งลักษณะต่างๆ เหล่าที่นิสิตนักศึกษามองว่ามีความสำคัญค่อนข้างมาก มากและมากที่สุดทั้งสิ้น ลักษณะที่มีความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.60$) การชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ($\bar{X} = 6.60$) และความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 6.60$)

และเมื่อเปรียบเทียบลักษณะที่อาจารย์มีอยู่กับลักษณะที่มีความสำคัญแล้วจะเห็นได้ว่า ลักษณะที่มีความสำคัญมาก แต่อาจารย์ยังมีน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($D = 2.80$) รองลงมาคือ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($D = 1.90$) และการมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($D = 1.90$) และอันดับสามได้แก่ การชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ($D = 1.80$) ลักษณะที่อาจารย์มีและใกล้เคียงกับความสำคัญได้แก่ ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($D = .50$) รองลงนามี 3 ลักษณะ ได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($D = 1.00$) ความรอบคอบ ($D = 1.00$) และการมีศีลธรรม ($D = 1.00$) เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 3.2.12 ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษที่มีต่ออาจารย์ระดับปริญญาตรี

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.
จากการประเมินโดยตรง	4.80	.63

จากตารางที่ 3.2.12 พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในอาจารย์ระดับปริญญาตรี ค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.80$)

ตารางที่ 3.2.13 ความเห็นของนิสิตบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับบัณฑิตคณะต่างๆ ของจุฬาฯ ในเรื่อง
การมีประโยชน์ต่อสังคม มีโอกาสได้งานทำ เป็นอาชีพที่มีเกียรติและรายได้

ข้อ ที่	คณะ	ลักษณะ				รวม	
		มีประโยชน์ต่อสังคม	มีโอกาสได้งานทำ	มีอาชีพที่มีเกียรติ	มีรายได้	\bar{X}	S.D.
		มาก<--I-->น้อย	มาก<--I-->น้อย	มาก<--I-->น้อย	มาก<--I-->น้อย		
1	ครุศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 5 4 3 ② 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	3.77	.96
2	ทันตแพทยศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	6.53	.51
3	นิติศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.38	.77
4	นิเทศศาสตร์.....	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.03	.62
5	เภสัชศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	6.03	.56
6	พาณิชยศาสตร์และการ บัญชี	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	4.86	.66
7	แพทยศาสตร์.....	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	6.75	.31
8	รัฐศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	3.80	.80
9	วิทยาศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.10	.78
10	วิศวกรรมศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	6.00	.72
11	ศิลปกรรมศาสตร์.....	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	3.73	.88
12	เศรษฐศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	3.88	1.06
13	สถาปัตยกรรมศาสตร์..	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	5.55	.44
14	สัตวแพทยศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	5.78	.43
15	อักษรศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.35	.43

จากตารางที่ 3.2.13 พบว่า นิสิตบัณฑิตมีความเห็นว่า คณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด ได้แก่คณะแพทยศาสตร์ (7) คณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมรองลงมามี 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ (6) ซึ่งนิสิตบัณฑิตเห็นว่ามีประโยชน์ต่อสังคมมาก และคณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมน้อยที่สุดมี 2 คณะ คือคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปกรรมศาสตร์ (4)

คณะที่นิสิตบัณฑิตเห็นว่ามีโอกาสได้งานทำมากที่สุดมี 2 คณะคือ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ (7) รองลงมามี 4 คณะ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์ (6) คณะที่มีโอกาสได้งานทำน้อยที่สุด ได้แก่ คณะครุศาสตร์ (2) คณะที่มีโอกาสได้งานทำน้อยรองลงมามี 3 คณะ ได้แก่ คณะรัฐศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์และคณะเศรษฐศาสตร์ (3)

คณะที่จบไปแล้ว จะมีอาชีพที่มีเกียรติมากที่สุด มี 2 คณะ ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ (7) รองลงมามี 3 คณะ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ (6) คณะที่มีเกียรติน้อยที่สุดในความคิดของนิสิตบัณฑิตคือคณะศิลปกรรมศาสตร์ (3)

คณะที่เรียนจบไปแล้ว สามารถทำรายได้มากที่สุด มี 2 คณะ ได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะแพทยศาสตร์ (7) รองลงมามี 4 คณะ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์ (6) คณะที่จบไปแล้วทำรายได้น้อยที่สุดได้แก่ คณะครุศาสตร์ (3)

ซึ่งได้มองรวมแล้ว คณะที่มีคุณค่ามากที่สุดในสายตาของนิสิตบัณฑิตได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 6.75$) และ คณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 6.53$) คณะที่มีคุณค่ามากมี 44 คณะ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{X} = 6.03$) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 6.00$) คณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 5.78$) และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 5.55$) คณะที่มีคุณค่าค่อนข้างมากมีคณะเดียว ได้แก่ คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี ($\bar{X} = 4.86$) คณะนอกเหนือจากนี้ในสายตาของนิสิตบัณฑิตคิดว่ามีคุณค่าอยู่ในระดับปานกลาง เรียงจากน้อยไปมากได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.73$) คณะครุศาสตร์ ($\bar{X} = 3.77$) คณะรัฐศาสตร์ ($\bar{X} = 3.80$) คณะเศรษฐศาสตร์ ($\bar{X} = 3.88$) คณะนิเทศศาสตร์ ($\bar{X} = 4.03$) คณะวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.10$) คณะอักษรศาสตร์ ($\bar{X} = 4.35$) และคณะนิติศาสตร์ ($\bar{X} = 4.38$)

ตอนที่ 3: ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

ตารางที่ 3.3.1 พฤติกรรมการติดตามข่าวสารและความก้าวหน้าทางวิชาการ

ข้อข้อที่	พฤติกรรม	N	ร้อยละ
1	จำนวนครั้งที่ได้เข้าอบรม สัมมนาหรือร่วมประชุมทางวิชาการด้วยความสมัครใจ		
	1. ไม่เคยเลย	2	20.0
	2. 2-3 ครั้ง	2	20.0
	3. 4-5 ครั้ง	1	10.0
	4. 6-7 ครั้ง	1	10.0
	5. มากกว่า 7 ครั้ง	4	40.0
2	การติดตามอ่านหนังสือหรือข่าวสารทางวิชาการ		
	1. หลายเดือนต่อครั้ง	1	10.0
	2. ประมาณเดือนละครั้ง	5	50.0
	3. ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	2	20.0
	4. เกือบทุกวัน	2	20.0
	รวม	10	100.0
3	การติดตามอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไป		
	1. สัปดาห์ละครั้ง	2	20.0
	2. เกือบทุกวัน	5	50.0
	3. ทุกวัน	3	30.0
	รวม	10	100.0
4	การฟังวิทยุและดูรายการโทรทัศน์เพื่อติดตามข่าวสารต่างๆ		
	1. เกือบทุกวัน	8	80.0
	2. ทุกวัน	2	20.0
	รวม	10	100.0
5	การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นหรือบทความทางวิชาการ ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์หรือวารสารทางวิชาการ หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว		
	1. ไม่เคยเลย	9	90.0
	2. 4 - 5 เรื่อง	1	10.0
	รวม	10	100.0

จากตารางที่ 3.3.1 พบว่า ตั้งแต่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมา นิสิตได้เข้าร่วม สัมมนาหรือเข้าประชุมทางวิชาการมากกว่า 7 ครั้ง ร้อยละ 40 ไม่เคยเข้าเลย ร้อยละ 20 และเคย 2-3 ครั้งอีก ร้อยละ 20 ซึ่งในจำนวนนี้ ร้อยละ 50 จะติดตามอ่านหนังสือหรือวารสารทางวิชาการเดือนละครั้ง สัปดาห์ละครั้ง ร้อยละ 20 และเกือบทุกวัน ร้อยละ 20 ส่วน การอ่านหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไปนั้น ร้อยละ 80 อ่านเกือบทุกวันและทุกวัน มี ร้อยละ 20 ที่อ่านสัปดาห์ละครั้ง และ ร้อยละ 80 เช่นกันที่ดู TV. เกือบทุกวัน มีร้อยละ 80 ส่วนอีก ร้อยละ 20 ด้ดู TV. ทุกวัน ส่วนการเขียนบทความทางวิชาการลงหนังสือหรือวารสารทางวิชา การนั้น ร้อยละ 90 ของนิสิตไม่ได้เขียนเลย

ตารางที่ 3.3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะต่างๆ ของตัวนิสิตเองทางด้านสัมบุรณ์และสัมพันธ

ข้อข้อยที่	ลักษณะ	มีมาก<-----I----->มีน้อย							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพในสาขา ที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน								5.70	1.16	5.30	1.34
2	ความสามารถที่จะ เป็นนักวิจัยในสาขาที่ เรียนอยู่ในปัจจุบัน								4.90	1.10	5.40	1.35
3	ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทาง วิชาการในสาขาที่ เรียนอยู่ในปัจจุบัน								4.60	.97	5.00	1.16
4	ความสามารถที่จะ เป็นอาจารย์ระดับอุดม ศึกษา ในสาขาที่ เรียนอยู่ในปัจจุบัน								5.50	.97	5.20	1.23
5	ความรับผิดชอบในการเรียน								5.40	1.27	5.30	1.06
6	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบ ถ้วนสมบูรณ์								5.80	1.14	5.20	1.14
7	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำ ของตน								5.60	.70	5.20	1.14
8	ความสามารถในการชักชวนและที่นำ								5.00	1.05	4.90	1.10
9	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ								4.60	1.43	5.20	1.23
10	การเชื่อถือชอบรับจากเพื่อนนิสิตนักศึกษา								5.10	.99	5.20	1.03
11	ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิตนักศึกษา								5.50	.71	5.20	1.23
12	ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์								5.00	.82	5.22	1.20
13	ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุก								5.20	1.03	5.20	1.23

ตารางที่ 3.3.2 (ต่อ)

ข้อข้อที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
14	ประเภท ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็ว ทันตามกำหนด								4.70	1.06	4.80	1.14
15	ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน								5.10	.88	5.10	.99
16	ความรู้ในเรื่องทั่วไป								5.30	.95	4.90	1.10
17	ความเข้าใจกว้างยอมรับความคิดเห็นหรือวิธี การที่แตกต่างกันหลายๆ แนวทาง								5.50	.85	5.00	.94
18	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธี การใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา								5.00	1.16	5.10	1.10
19	ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ อนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง								4.80	.79	4.80	1.14
20	การรู้จักเด่นและจุดอ่อนของตนเอง ได้อย่างใกล้เคียงความจริง								5.30	.95	4.90	.99
21	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง								5.30	1.49	4.70	1.06
22	การเสียสละ เวลา แรงงาน และสิ่งอื่นๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม								5.00	1.05	4.80	1.23
23	ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง								5.40	1.08	5.10	1.10
24	ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง								4.90	.99	5.20	1.03
25	ความมั่นคงทางอารมณ์								4.90	.88	5.00	.94
26	ความมีสติรอบคอบ								5.00	1.05	5.00	.94
27	ความซื่อสัตย์สุจริต								6.00	.67	5.10	.88
28	ความยุติธรรม								5.70	.95	5.00	.94

_____ สัมบูรณ์

_____ สัมพัทธ์

จากตารางที่ 3.3.2 พบว่า นิสิตบัณฑิตคิดว่าลักษณะต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด นิสิตบัณฑิต
มีในระดับค่อนข้างมากและมาก ลักษณะที่นิสิตบัณฑิตคิดว่าตัวเองมีมากที่สุด มี 5 ลักษณะ ได้แก่ ความ
ซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 6.00$) การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ($\bar{X} = 5.80$)

ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน ($\lambda = 5.70$) ความยุติธรรม ($\bar{X} = 5.70$) และการยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน ($\bar{X} = 5.60$) ลักษณะที่นอกเหนือไปจากนี้ผลิตบัณฑิตคิดว่าตนเองมีในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่นที่กำลังเรียนอยู่ด้วยกันแล้ว นิสิตบัณฑิตก็ยังคิดว่าตนเองมีลักษณะต่างๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด ลักษณะที่มีมากที่สุด 3 อันดับแรก เมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นๆ และกำลังเรียนอยู่ด้วยกัน ได้แก่ ความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 5.40$) อันดับ 2 มี 2 ลักษณะคือ ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 5.30$) ความรับผิดชอบในการเรียน ($\bar{X} = 5.30$) อันดับต่อมาคือความสัมพันธ์อันดับกับอาจารย์ ($\bar{X} = 5.22$)

จากการพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการประเมินเชิงสัมบูรณ์ และเชิงสัมพัทธ์จะพบว่า การประเมินทั้งสองแบบจะมีค่าใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ โดยค่าเฉลี่ยจากการประเมินเชิงสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินแบบสัมพัทธ์ ยกเว้นในเรื่องของความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ การเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนักศึกษา ความสัมพันธ์อันดับกับอาจารย์ ความสามารถทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และความมั่นคงทางอารมณ์ อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยการประเมินทั้ง 2 ประเภท จะต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 3.3.3 ความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่างๆ ทางด้านสัมบูรณ์และสัมพัทธ์

ข้อย่อยที่	ลักษณะ	ทำเป็น <— I —> ไม่เคย ประจำ ทำ							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								5.10	1.10	4.50	1.27
2	วางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน								5.50	.85	4.60	1.17
3	หาวิธีป้องกันและแก้ไขไว้ล่วงหน้า								4.80	.92	4.40	1.08
4	ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน								5.11	1.05	4.40	.84
5	พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								5.40	1.17	4.90	.99
6	แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม								4.50	1.08	4.30	1.06

ตารางที่ 3.3.3 ความคิดเห็นของบัณฑิตเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่างๆ ทางด้านสัมบูรณ์และสัมพัทธ์

ข้อย่อยที่	ลักษณะ	ทำเป็น <— I —> ไม่เคย ประจำ ทำ							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ								4.60	1.17	4.70	.82
8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ								4.40	1.08	4.40	.70
9	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้								5.20	.79	4.70	.82
10	วางแผนอนาคตของตนเอง								5.10	1.10	4.90	.88
11	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว								5.00	1.16	4.70	.82

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

จากตารางที่ 3.3.3 พบว่า นิสิตบัณฑิตมีความเห็นว่าพฤติกรรมต่างๆ ตามที่ระบุมาใน ตัวนิสิตบัณฑิตมีในระดับปานกลางและค่อนข้างมากพฤติกรรมที่มีในระดับปานกลาง มี 2 พฤติกรรม ได้แก่ การแบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.50$) และก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.40$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ นิสิตบัณฑิตมีในระดับค่อนข้างมาก

และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่กำลังศึกษาอยู่ด้วยกันพบว่า พฤติกรรมบางอย่าง นิสิตบัณฑิตมีในระดับปานกลาง และพฤติกรรมบางอย่าง นิสิตบัณฑิตมีในระดับค่อนข้างมาก พฤติกรรมที่ นิสิตบัณฑิตมีในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับเพื่อน นิสิตจากสถาบันอื่นมี 5 พฤติกรรมอันได้แก่ การนำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดีซึ่งกัน ($\bar{X} = 4.50$) รองลงมา มี 3 พฤติกรรม ได้แก่ การหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า การตรวจสอบ และติดตามผลการทำงานและก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.40$) และสุดท้ายการแบ่งเวลาใน

การทำงานอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.30$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ นิสิตบางคนคิดว่าตนเองมีในระดับค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับเพื่อนนิสิต

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์พบว่า โดยทั่วไปคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์จะสูงกว่าคะแนนการประเมินแบบสัมพัทธ์ ยกเว้นในรายการที่ 7 ก่อนจะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ อย่างไรก็ตามค่าเฉลี่ยการประเมินทั้งสองประเภทจะต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3.3.4 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนเองเปรียบเทียบกับคนอื่นในสังคมโดยทั่วไป

		ปัจจุบัน		อีก 10 ปีข้างหน้า	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	ฐานะทางเศรษฐกิจ	4.50	.71	5.50	.71
2.	ฐานะทางสังคม	4.80	.63	5.50	.52

จากตารางที่ 3.3.4 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว นิสิตคิดว่าจะเปรียบเทียบกับคนอื่นในสังคมโดยทั่วไป ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนทั้งในปัจจุบันและอีก 10 ปี ข้างหน้าอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 4.56$ และ $\bar{X} = 5.50$) ซึ่งจะเห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลางแต่อีก 10 ปี ข้างหน้าจะค่อนข้างดี ส่วนฐานะทางสังคมไม่ว่าจะในปัจจุบันหรืออีก 10 ปีข้างหน้าก็จะอยู่ในระดับค่อนข้างดี

ตารางที่ 3.3.5 การรับรู้ชั้นของตนเองในปัจจุบันและในอีก 10 ปีข้างหน้า

เวลา	\bar{X}	S.D.	ระดับชั้น
ปัจจุบัน	5.20	.84	ชั้นกลางระดับกลาง
อีก 10 ปีข้างหน้า	6.10	.99	ชั้นกลางระดับสูง

จากตารางที่ 3.3.5 พบว่านิสิตมักคิดว่าปัจจุบันตนเองอยู่ใน ชั้นกลางระดับกลาง ($\bar{X} = 5.2$) และคาดว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า จะเลื่อนเป็นชั้นชั้นกลางระดับสูง ($\bar{X} = 6.10$)

ตารางที่ 3.3.6 การรับรู้เกี่ยวกับการเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมไทย

ผู้ได้รับการยกย่อง	\bar{X}	S.D.
ผู้ตอบ	5.20	.79
บัณฑิตจุฬาฯ	5.60	.84

ตารางที่ 3.3.8 การรับรู้ของบัณฑิตเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองในอีก 10 ปีข้างหน้า

ข้อข้อที่	รูปแบบเศรษฐกิจสังคมการเมือง	เป็นไปได้อะไร							ความเป็นไปได้		ความปรารถนา	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมทุกอย่างตามสบาย)								4.50	1.78	4.50	1.90
2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมบางอย่างและดำเนินการเองบางอย่าง)								5.40	.97	6.00	.67
3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง)								2.00	.67	2.30	1.64
4	สังคมนิยมแบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ)								2.50	1.18	6.00	1.56
5	สังคมนิยมแบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกี่ยวเนื่องกัน)								3.50	2.12	2.00	1.05
6	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้ได้อย่างเด็ดขาด)								3.90	2.08	1.40	.70
7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ)								4.60	1.65	6.50	.53
8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการกึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย)								5.60	.84	4.90	1.79

_____ ความเป็นไปได้

_____ ความปรารถนา

จากตารางที่ 3.3.8 พบว่านิสิตบัณฑิตคิดว่าลักษณะสังคมที่มีโอกาสเป็นไปได้มากในอีก 10 ปีข้างหน้า คือการเมืองระบบกึ่งเผด็จการถึงประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตย แต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย) ($\bar{X} = 5.60$) ลักษณะที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างมากในอีก 10 ปี ข้างหน้ามี 2 ลักษณะคือ เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมบางอย่างและดำเนินการเองบางอย่าง) ($\bar{X} = 5.40$) และการเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมาก มีหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ) ($\bar{X} = 4.60$) ลักษณะที่มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลางก็มี 2 ลักษณะ ได้แก่ เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำทุกอย่างตามสบาย) ($\bar{X} = 4.50$) และการเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด) ($\bar{X} = 3.90$) ลักษณะที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างน้อย ได้แก่ สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่ได้เกื้อกูลซึ่งกันและกัน) ($\bar{X} = 3.50$) และลักษณะที่มีความเป็นไปได้น้อยมี 2 ลักษณะคือ ตามระบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ) ($\bar{X} = 2.50$) และเศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่าง) ($\bar{X} = 2.00$)

จึงจะเห็นได้ว่าลักษณะสังคมต่างๆ เหล่านี้ ลักษณะที่นิสิตบัณฑิตอยากให้เห็นมากที่สุด คือ ลักษณะที่ 7 ($\bar{X} = 6.50$) การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมากยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ) ลักษณะที่ 2 ($\bar{X} = 6.00$) เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมบางอย่างและดำเนินการบางอย่างเอง) และลักษณะที่ 4 ($\bar{X} = 6.00$) สังคมระบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามความสามารถ) ลักษณะที่นิสิตอยากให้เป็นค่อนข้างมากคือลักษณะที่ 8 ($\bar{X} = 4.90$) การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการถึงประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการรวมอยู่ด้วย) ลักษณะที่นิสิตอยากให้เป็นระดับปานกลาง ได้แก่ลักษณะที่ 1 ($\bar{X} = 4.50$) เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจกรรมทุกอย่างตามสบาย) ลักษณะที่นิสิตอยากให้เป็นน้อย ได้แก่ ลักษณะที่ 3 ($\bar{X} = 2.30$) เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุกอย่างตามสบาย) และลักษณะที่ 5 ($\bar{X} = 2.00$) สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกื้อกูลซึ่งกันและกัน) และลักษณะที่อยากให้เป็นน้อยที่สุดคือลักษณะที่ 6 ($\bar{X} = 1.40$) การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้อย่างเด็ดขาด)

ลักษณะต่างๆ เหล่านี้จะเห็นได้ว่า ลักษณะที่นิสิตบัณฑิตเห็นว่ามีความเป็นไปได้มากในอีก 10 ปีข้างหน้า และอยากให้เป็นน้อย 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะที่ 6 การเมืองระบอบเผด็จการ ลักษณะที่ 5 สังคมระบบอุปถัมภ์ และลักษณะที่ 8 การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการถึงประชาธิปไตย ส่วนลักษณะที่นิสิตอยากให้เป็นมากที่สุด แต่มีความเป็นไปได้น้อย ได้แก่ ลักษณะที่ 4 สังคมระบบคุณธรรม ลักษณะที่ 7 การเมืองระบอบประชาธิปไตย และลักษณะที่ 2 เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย

บทที่ 5

ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต

แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลคุณหลงของอาจารย์ที่ปรึกษาบัณฑิต
- ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.1.1 ภูมิหลังของอาจารย์ที่ปรึกษานิติภาค

ภูมิหลัง		N	ร้อยละ
1. เพศ	1. ชาย	3	30.0
	2. หญิง	7	70.0
2. อายุ	1. 31 - 40 ปี	7	70.0
	2. 41 - 50 ปี	2	20.0
	3. 51 - 60 ปี	1	10.0
3. ตำแหน่งทางวิชาการ	1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4	40.0
	2. รองศาสตราจารย์	6	60.0
4. ที่ทำงาน	ภาควิชา		
	1. การธนาคารและการเงิน	1	10.0
	2. เกษีกรรม	3	30.0
	3. เกษีวิทยา	1	10.0
	4. เกษีเวช	3	30.0
	5. อาหารเคมี	2	20.0
มหาวิทยาลัย			
1. จุฬาลงกรณ์	10	100.0	
5. ระยะเวลาในการเป็นอาจารย์นิติศึกษา	1. 3 - 5 ปี	3	30.0
	2. 6 - 10 ปี	4	40.0
	3. มากกว่า 10 ปี	3	30.0
6. ระยะเวลาที่รู้จักนิติศึกษา	1. 1 - 2 ปี	2	20.0
	2. 3 - 4 ปี	5	50.0
	3. มากกว่า 4 ปี	3	30.0
7. ระดับความคุ้นเคยกับนิติ	1. ผิวเผิน	-	-
	2. ค่อนข้างดี	5	50.0
	3. ดี	2	20.0
	4. ดีมาก	3	30.0

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่าผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ ส่วนมากเป็นหญิง (ร้อยละ 70.0) ผู้ประเมินเกินครึ่งมีอายุต่ำกว่า 40 ปี (ร้อยละ 70.0) และร้อยละ 60.0 ของผู้ประเมิน มีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ รองลงมาคือผู้ช่วยศาสตราจารย์คิดเป็นร้อยละ 40.0 ผู้ประเมินส่วนใหญ่ สังกัดภาควิชาเภสัชกรรมและภาควิชาเภสัชเวท คิดเป็นร้อยละ 30.0 เท่ากัน สังกัดอาหารเคมีร้อยละ 20.0 นอกนั้นสังกัดภาควิชาเภสัชวิทยาและภาควิชาการธนาคารและการเงิน จำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ปัจจุบันผู้ประเมินสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทั้งหมด ผู้ประเมิน ร้อยละ 40.0 มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์บัณฑิตศึกษา 6-10 ปี มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 3 - 5 ปี และ 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 30.0 เท่ากัน ผู้ประเมินร้อยละ 20.0 รู้จักบัณฑิตไม่เกิน 2 ปี ร้อยละ 50.0 รู้จักบัณฑิตนานระหว่าง 3 - 4 ปี และร้อยละ 30.0 รู้จักกับบัณฑิตนานเกินกว่า 4 ปี ส่วนความคุ้นเคยกับบัณฑิตนั้น ผู้ประเมินคุ้นเคยกับบัณฑิตในระดับค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 50.0 ผู้ประเมินร้อยละ 20.0 รู้จักกับบัณฑิตดี และร้อยละ 30.0 รู้จักกับบัณฑิตดีมาก

ตารางที่ 4.1.2 การสำเร็จการศึกษาแต่ละระดับจากสถาบันต่างๆ ของผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ

ที่	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ระดับการศึกษา							
		ปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า		ประกาศนียบัตร บัณฑิต หรือ เทียบเท่า		ปริญญาโท หรือ เทียบเท่า		ปริญญาเอก หรือ เทียบเท่า	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4	40.0	-	-	5	50.0	-	-
2	มหิดล	5	50.0	-	-	1	10.0	-	-
3	ต่างประเทศ	-	-	-	-	3	30.0	3	30.0
4	อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.1.2 พบว่า ในจำนวนผู้ประเมินคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ 10 คน นั้น ส่วนใหญ่จบปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยมหิดล (ร้อยละ 50.0) นอกนั้นจบจากจุฬาฯ (ร้อยละ 40.0) ในจำนวนนี้จบการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่จากจุฬาฯ (ร้อยละ 50.0) และร้อยละ 30.0 จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยต่างประเทศ

ตอนที่ 2 การประเมินคุณภาพของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.2.1 เปรียบเทียบคุณลักษณะของบัณฑิต คณะ เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้
ประเมินระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์

ข้อที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความสามารถในการประกอบวิชาชีพ								5.75	0.79	5.21	0.98
2	ความสามารถในการวิจัย								5.29	0.96	5.00	1.18
3	ความสามารถในการสร้างสรรค์								5.42	0.97	5.08	1.21
4	ความสามารถในการเป็นอาจารย์								5.54	1.06	5.04	1.27
5	ความรับผิดชอบในงาน								5.63	1.09	5.30	1.25
6	ความเป็นผู้นำในงาน								5.28	1.19	5.06	1.17
7	มนุษยสัมพันธ์ในงาน								5.63	1.24	5.21	1.31
8	ความรวดเร็วในการทำงาน								5.50	1.02	5.21	1.14
9	การใฝ่รู้								5.58	0.95	5.35	1.12
10	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์								5.25	1.05	5.08	1.13
11	การเห็นการณ์ไกล								5.21	1.00	4.92	1.16
12	การรู้จักตนเอง								5.15	0.92	4.73	1.14
13	การเสียสละ								5.63	1.21	4.92	1.16
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง								5.90	0.99	5.07	1.31
15	ความมั่นคงทางอารมณ์								5.58	1.28	4.96	1.00
16	ความมีสติ								5.63	1.25	5.17	0.92
17	ความซื่อสัตย์สุจริต								5.96	1.12	5.46	1.02
18	ความยุติธรรม								5.79	1.02	5.38	1.10

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

จากตารางที่ 4.2.1 พบว่า ผู้ประเมิน ได้ประเมินลักษณะของบัณฑิตคณะ เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านต่างๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากและมาก โดยที่ผู้ประเมินคิดว่าลักษณะที่บัณฑิตคณะ เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X}=5.96$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X}=5.90$) และความยุติธรรม ($\bar{X}=5.79$) และลักษณะที่บัณฑิตคณะ เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การรู้จักตนเอง ($\bar{X}=5.15$) การเห็นการณ์ไกล ($\bar{X}=5.21$) และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X}=5.25$) ซึ่งเมื่อเทียบกับสถาบันอื่นในคณะเดียวกันแล้ว ผู้ประเมินก็ยังคิดว่าลักษณะของบัณฑิตคณะ เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ยังอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งลักษณะที่มีมากที่สุด 3 อันดับแรกเมื่อเทียบกับสถาบันอื่นก็คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X}=5.46$) ความยุติธรรม ($\bar{X}=5.38$) และความใฝ่รู้ ($\bar{X}=5.35$) และลักษณะที่บัณฑิตคณะ เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีน้อยเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น 3 อันดับแรก ได้แก่ การรู้จักตนเอง ($\bar{X}=4.73$) การเสียสละและการเห็นการณ์ไกล ($\bar{X}=4.92$) และความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X}=4.96$)

จากการพิจารณา เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์ และเชิงสัมพัทธ์ในแต่ละคุณลักษณะก็พบว่า โดยทั่วไปคะแนนการประเมินเชิงสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินเชิงสัมพัทธ์เพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 4.2.2 เปรียบเทียบคุณลักษณะในรายละเอียด ของบัณฑิต เกษีศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในทัศนะของผู้ประเมินระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และแบบสัมพัทธ์

ที่	ลักษณะ	มากกว่า <I--> น้อยกว่า						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ความสามารถที่จะประกอบวิชาชีพในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน								5.75	0.79	5.21	0.98
2	ความสามารถที่จะเป็นนักวิจัยในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน								5.29	0.96	5.00	1.18
3	ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน								5.42	0.97	5.08	1.21
4	ความสามารถที่จะเป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน								5.54	1.06	5.04	1.27

ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า <-I--> น้อยกว่า						สัมบูรณ์		สัมพัทธ์		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
5	ความรับผิดชอบในงาน											
	5.1 ความรับผิดชอบในการเรียน								5.75	1.03	5.29	1.40
	5.2 การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์								5.67	1.13	5.39	1.27
	5.3 การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน								5.46	1.29	5.13	1.19
6	ความเป็นผู้นำในงาน											
	6.1 ความสามารถในการชักชวนและชี้นำ								5.29	1.08	5.13	1.12
	6.2 การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ								5.13	1.45	4.79	1.35
	6.3 การเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนิสิตนักศึกษา								5.42	1.25	5.25	1.19
7	มนุษยสัมพันธ์ในงาน											
	7.1 ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิตนักศึกษา								5.71	1.43	5.25	1.39
	7.2 ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์								5.58	1.28	5.21	1.29
	7.3 ความสามารถในการติดต่อกับบุคคลทุกประเภท								5.58	1.21	5.17	1.44
8	ความรวดเร็วในการทำงาน											
	8.1 ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด								5.50	1.02	5.21	1.14
9	การไม่รู้											
	9.1 ความไม่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน								5.79	1.02	5.33	1.24
	9.2 ความไม่รู้ในเรื่องทั่วไป								5.38	1.01	5.38	1.06

ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ที่	ลักษณะ	มากกว่า <I--> น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
10	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์											
	10.1 ความมีใจกว้างยอมรับ ความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกับหลายๆ แนวทาง								5.38	1.31	5.21	1.22
	10.2 ความสามารถในการเสนอ แนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา ในโอกาสต่างๆ								5.38	1.14	5.17	1.20
	10.3 นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดี								5.00	1.18	4.88	1.15
11	การเห็นการณ์ไกล											
	11.1 ความสามารถในการคาด คะเนเหตุการณ์ในอนาคต ได้อย่างไกล เคียงความจริง								5.13	0.99	4.71	1.08
	11.2 การวางแผนอนาคตของตนเอง								5.29	1.16	5.04	1.33
	11.3 การยอมเสียสละผลประโยชน์ เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว								5.21	1.32	5.00	1.32
12	การรู้จักตนเอง											
	12.1 การรู้จักเด่นและจุดอ่อน ของตนเองได้อย่างไกล เคียงความจริง								5.96	1.37	4.71	1.16
	12.2 การรู้ว่าตนเองต้องการ อะไรอย่างแท้จริง								5.33	1.01	4.71	1.16

การที่ไกลในแง่ของการยอมเสียผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อประโยชน์ที่ดีกว่า ในระยะยาว ($\bar{X} = 5.21$) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่นในคณะเดียวกันแล้ว ผู้ประเมินก็ยังประเมินลักษณะของบัณฑิตจุฬาฯ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งลักษณะที่มีมากที่สุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับสถาบันอื่นก็คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 5.46$) ความรับผิดชอบในงานในแง่ที่สามารถทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ($\bar{X} = 5.39$) และการใฝ่รู้ในแง่ของความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไปและความยุติธรรม ($\bar{X} = 5.38$ เท่ากัน) และลักษณะที่บัณฑิตมีน้อย เมื่อเทียบกับสถาบันอื่น 3 อันดับได้แก่ การรู้จักตนเอง ทั้งสองแง่คือ ในแง่ของการรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียงความจริง และการรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง และการเห็นการณ์ไกลในแง่ของความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง ($\bar{X} = 4.71$ เท่ากัน) ความเป็นผู้นำในงาน ในแง่ของการได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ ($\bar{X} = 4.79$) และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในแง่ของการนำเสนอความคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.88$)

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์ และแบบสัมพัทธ์ ในแต่ละคุณลักษณะจะพบว่า โดยทั่วไปคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์จะสูงกว่าการประเมินแบบสัมพัทธ์เพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 4.2.3. เปรียบเทียบคุณลักษณะพฤติกรรมของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ จุฬาฯ ในทัศนะของผู้ประเมิน ระหว่างการประเมินแบบสัมบูรณ์และการประเมินแบบสัมพัทธ์

ลักษณะ	มากกว่า <[-]> น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น								5.00	1.18	4.88	1.15
2. วางแผนหรือเตรียมการก่อนการทำงาน								5.25	1.15	4.88	1.23
3. หาวิธีป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า								5.00	1.10	5.08	0.93
4. ตรวจสอบและติดตามผลงาน								5.13	1.12	4.92	1.25
5. พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								5.00	1.25	5.04	1.23
6. แบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม								4.79	1.38	4.75	1.26

ตารางที่ 4.2.3 (ต่อ)

ลักษณะ	มากกว่า <I--> น้อยกว่า							สัมบูรณ์		สัมพัทธ์	
	7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7. ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ			1					4.79	1.22	5.08	1.14
8. ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ			1					4.92	1.14	4.88	1.08
9. ในหากแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียด เพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้			1					5.00	1.18	4.96	1.20
10. วางแผนอนาคตของตนเอง								5.29	1.16	5.04	1.33
11. ขอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว								5.21	1.32	5.00	1.32

สัมบูรณ์

สัมพัทธ์

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่า ผู้ประเมินได้ประเมินพฤติกรรมของบัณฑิตเกสิทธิ์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในด้านต่างๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน โดยพฤติกรรมที่บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิบัติมากที่สุด 3 อันดับได้แก่ การวางแผนอนาคตของตนเอง ($\bar{X} = 5.29$) การวางแผนหรือเตรียมการก่อนการทำงาน ($\bar{X} = 5.25$) และการเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว ($\bar{X} = 5.21$) ส่วนพฤติกรรมที่บัณฑิตปฏิบัติน้อย 3 อันดับได้แก่ การแบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสมและก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.79$ เท่ากัน) อันดับรองลงมาคือ ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.92$) พฤติกรรมที่บัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิบัติรองลงมาได้ถึง 4 พฤติกรรมด้วยกันคือ การนำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น การหาวิธีป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า การพิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย และในหากแก้ปัญหา

ปัญหา ได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียด เพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้ ($\bar{X} = 5.00$) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น ในคณะเดียวกันแล้ว ผู้ประเมินก็ยังประเมินพฤติกรรมของบัณฑิต จุฬาฯ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน ซึ่งพฤติกรรมที่บัณฑิตจุฬาฯ ปฏิบัติมาก 3 อันดับแรกเมื่อ เทียบกับสถาบันอื่น ได้แก่ อันดับหนึ่งมี 2 พฤติกรรมคือการหาวิธีป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้ากับ ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 5.08$) อันดับสองก็มี 2 พฤติกรรมเหมือนกัน ได้แก่ การวางแผนอนาคตของตนเอง กับ การพิจารณาความ เห็นของทุกฝ่าย ($\bar{X} = 5.04$) และอันดับสาม การยอมเสียสละประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อผล ประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว ($\bar{X} = 5.00$) และพฤติกรรมของบัณฑิตจุฬาฯ ที่ผู้ประเมิน ประเมิน ว่าปฏิบัติน้อยเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น 3 อันดับคือ การแบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.75$) พฤติกรรมที่ปฏิบัติน้อยเป็นอันดับสองเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น มี 3 พฤติกรรมด้วยกันคือ การนำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น การวางแผนหรือเตรียมการ ก่อนการทำงาน และก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์ประเมินผลดี-ผลเสีย ที่จะ เกิดขึ้นอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.88$) และอันดับสุดท้าย การตรวจสอบและติดตามผลงาน ($\bar{X} = 4.92$)

จากการพิจารณาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์ และแบบสัมพัทธ์ ในแต่ละลักษณะพฤติกรรมจะพบว่า โดยทั่วไปค่าเฉลี่ยการประเมินทั้ง 2 แบบ จะอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน โดยคะแนนการประเมินแบบสัมบูรณ์จะสูงกว่าคะแนนการประเมินแบบสัม พันธ์ ยกเว้นในลักษณะที่ 3 การหาวิธีป้องกันและแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า และลักษณะที่ 5 การ พิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนิสิต
เภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6 ข้อมูลจากนิสิตปัจจุบัน

บทที่ 7 ข้อมูลจากอาจารย์ที่สอนระดับปริญญาตรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

ข้อมูลจากนิสิตปัจจุบัน

แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลมูลหลังของกลุ่มตัวอย่างนิสิตเภสัชศาสตร์
- ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และ การเรียนการสอน
- ตอนที่ 3 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม
- ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม นวัตกรรมด้านต่างๆ ของนิสิต กับตัวแปรคิดสรรบางตัว และความสัมพันธระหว่างภูมิหลังการเรียนการสอน กับการประเมินลักษณะ ของนิสิตเภสัชศาสตร์โดยนิสิตเภสัชศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อข้อที่	ภูมิหลัง	N	ร้อยละ
6	อาชีพของมารดา		
	1. ข้าราชการ	18	10.3
	2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	-
	3. พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	5	2.9
	4. ธุรกิจส่วนตัว	60	34.5
	5. แม่บ้าน	76	43.7
	6. อื่น ๆ	15	8.6
	รวม	174	100.0
7	รายได้ของทุกคนในครอบครัว		
	1. 6000 บาท หรือต่ำกว่า	31	18.0
	2. 6001 - 10,000 บาท	46	26.7
	3. 10,001 - 15,000 บาท	27	15.7
	4. 15,001 - 25,000 บาท	32	18.6
	5. สูงกว่า 25,000 บาท	36	20.9
	รวม	172	100.0
8	ระดับการศึกษาของบิดา		
	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	94	54.3
	2. มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	52	30.1
	3. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	27	15.6
	รวม	173	100.0
9	ระดับการศึกษาของมารดา		
	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	121	70.8
	2. มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	34	19.9
	3. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	9.4
	รวม	171	100.0

ข้อย่อยที่	ภูมิหลัง	N	%
10	สถานการณ์สมรรถของบิดามารดา		
	1. อยู่ด้วยกัน	154	88.0
	2. แยกกันอยู่	21	12.0
	รวม	175	100.0
11	แต้มเฉลี่ยคะแนนระดับมัธยม		
	1. 2.49 ถึงต่ำกว่า	10	6.0
	2. 2.50 - 2.74	9	5.4
	3. 2.75 - 2.99	16	9.6
	4. 3.00 - 3.24	50	30.1
	5. ตั้งแต่ 3.25 ขึ้นไป	81	48.8
รวม	166	100.0	
12	จำนวนครั้งที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย		
	1. หนึ่งครั้ง	85	48.9
	2. มากกว่า 1 ครั้ง	89	51.1
รวม	174	100.0	
13	จำนวนครั้งที่สอบเข้าคณะที่ศึกษา		
	1. หนึ่งครั้ง	93	53.4
	2. มากกว่า 1 ครั้ง	81	46.6
รวม	174	100.0	
14	อันดับการเลือกเข้าคณะที่ศึกษา		
	1	43	24.7
	2	52	29.9
	3	46	26.4
	4	23	13.2
	5	6	3.4
	6	4	2.3
รวม	174	100.0	

ข้อลยชกั	ภุมหลัอง	N	%
15	ค้ำให้จ้ำยส่วนค้ว 1. น้อกว้ 1,000 บ๑ท 2. 1,000 - 1,999 บ๑ท 3. ค้งน้ด่ 2,000 บ๑ท ค้นไป รวม	40 105 30 175	22.9 60.0 17.1 100.0
16	ผู้ส้บสนนค้ด๑นการจ้งน 1. บิค๑ม๑รค๑ 2. อ้น ๆ รวม	157 18 175	89.7 10.3 100.0
17	จ้ำนวนช้่วม้องท้ำนงนร๑หรว้งบิค๑ค 1. ม้ได้ท้ำนงนน้เศษ 2. 1 - 4 ช้่วม้อง 3. ค้งน้ด่ 4 ช้่วม้อง ค้นไป รวม	166 1 8 175	94.9 .6 4.6 100.0
18	จ้ำนวนช้่วม้องท้ำนงนร๑หรว้งบิค๑ค 1. ม้ได้ท้ำนงนน้เศษ 2. 1 - 39 ช้่วม้อง 3. ค้งน้ด่ 40 ช้่วม้อง รวม	170 2 3 175	97.2 1.1 1.7 100.0
19	ท้่อยู่จ้ังจ้น 1. อยู่ก้บิค๑ม๑รค๑ 2. อ้น ๆ รวม	119 56 175	68.0 32.0 100.0

จากตารางที่ 5.1.1 พบว่า นิสิตปัจจุบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 19.2 เป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 19.8 เป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 16.2 เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 20.4 และเป็นนิสิตชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 24.6 ส่วนใหญ่มีแต้มเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 3.0 (ร้อยละ 79.9) เป็นนิสิตชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน คือ เป็นชาย ร้อยละ 52.9 และเป็นหญิง ร้อยละ 47.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ 55.7 และมีภูมิลำเนาอยู่ที่อื่น ร้อยละ 44.3 บิดาของนิสิตส่วนมากประกอบธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 59.2) มารดาของนิสิตมีอาชีพเป็นแม่บ้าน ร้อยละ 43.7 และประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 34.5 รายได้รวมของทุกคนในครอบครัวอยู่ระหว่าง 6,001 ถึง 10,000 บาท ร้อยละ 26.7 รองลงมาคือมีรายได้มากกว่า 25,000 บาท ร้อยละ 20.9 มีรายได้อยู่ระหว่าง 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 18.6 บิดาและมารดาส่วนมากมีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า (ร้อยละ 54.3 และ ร้อยละ 70.8) บิดามารดาของนิสิต ร้อยละ 88 ยังอยู่ด้วยกัน และมี ร้อยละ 12 ที่บิดามารดาแยกกันอยู่ นิสิตเหล่านี้ ส่วนมากมี GPA ในระดับมัธยมมากกว่า 3.00 (ร้อยละ 78.9) และสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่า 1 ครั้ง ร้อยละ 51.1 และ ร้อยละ 53.4 สอบเข้าคณะเภสัชได้ในกาสอบครั้งแรก และอีก ร้อยละ 46.6 ที่ต้องสอบมากกว่า 1 ครั้ง มีเพียง ร้อยละ 24.7 เท่านั้น ที่เลือกคณะเภสัชเป็นอันดับแรก เลือกเป็นอันดับ 2 ร้อยละ 29.9 และเลือกเป็นอันดับ 3 ร้อยละ 26.4 นิสิตส่วนมากจะมีค่าใช้จ่ายเดือนละ 1,000 - 1,999 บาท/เดือน (ร้อยละ 60) เกือบ ร้อยละ 90 ของนิสิต ยังอาศัยการสนับสนุนทางด้านการเงินจากบิดามารดา (ร้อยละ 89.7) ซึ่งในระหว่างเปิดภาคการศึกษาชั้น นิสิตทำงานเพียง 9 คน 1 คน ทำงานระหว่าง 1 - 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และอีก 8 คน ทำงานมากกว่า 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนในช่วงปิดภาคเรียนนั้น นิสิต 5 คน ทำงานโดย 2 คน ทำงานระหว่าง 1 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และอีก 3 คน ทำงานมากกว่า 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และนิสิต ร้อยละ 68 อาศัยอยู่กับบิดามารดา

ตารางที่ 5.1.2 ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบันคณะ เกษศาสตร์
จำแนกตาม คณะแผนเจดีย์สะสม

ข้อข้อขย	ภูมิหลัง	คณะแผนเจดีย์สะสม			
		< 3.00		> 3.00	
		N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1	เพศ				
	1. ชาย	78	56.1	14	40.0
	2. หญิง	61	43.9	21	60.00
	รวม	139	100.0	35	100.0
2	ภูมิลำเนา				
	1. กรุงเทพฯ	71	51.1	25	73.5
	2. อื่น ๆ	68	48.9	9	26.5
	รวม	139	100.0	34	100.0
3	รายได้ของครอบครัว				
	1. 6,000 หรือต่ำกว่า	24	17.4	7	21.2
	2. 6,001 - 10,000 บาท	39	28.3	6	18.2
	3. 10,001 - 15,000 บาท	24	17.4	3	9.1
	4. 15,001 - 25,000 บาท	27	19.6	5	15.2
	5. สูงกว่า 25,000 บาท	24	17.4	12	36.4
รวม	138	100.0	33	100.0	
4	ระดับการศึกษาของบิดา				
	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	77	55.4	16	48.5
	2. มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	39	28.1	13	39.4
	3.ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	23	16.5	4	12.1
รวม	139	100.0	33	100.0	

ข้อข้อที่	ภูมิหลัง	คะแนนเฉลี่ยสะสม			
		< 3.00		> 3.00	
		N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
5	ระดับการศึกษาของมารดา				
	1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	100	72.5	21	63.6
	2. มัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา	26	18.8	8	24.2
	3. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	12	8.7	4	12.1
	รวม	138	100.0	33	100.0
6	อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา				
	1.	38	27.5	5	14.3
	2.	42	30.4	10	28.6
	3.	37	26.8	9	25.7
	4.	14	10.1	8	22.9
	5.	4	2.9	2	5.7
	6.	3	2.2	1	2.9
	รวม	138	100.0	35	100.0

จากตารางที่ 5.1.2 พบว่า นิสิตกลุ่มที่มี คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 นั้น ส่วนมากเป็นชาย (ร้อยละ 56.1) เกินครึ่งของนิสิตมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ (ร้อยละ 51.1) และมีรายได้รวมของครอบครัวอยู่ระหว่าง 6,001 - 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ มีรายได้รวมอยู่ระหว่าง 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 19.6 นอกนั้นมีรายได้ต่ำกว่า 6,000 บาท และมีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 17.4 บิดาของนิสิตมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 55.4) มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า และ ร้อยละ 72.5 ของนิสิตที่มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า และในกลุ่มนี้ส่วนมากจะเลือกคณะเภสัชเป็นอันดับ 1, 2, และ 3 (ร้อยละ 27.5, ร้อยละ 30.4, และ ร้อยละ 26.8)

ในกลุ่มผลิตที่มี GPA มากกว่า 3.00 นั้น ส่วนมากเป็นหญิง (ร้อยละ 60) และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ ๙ ถึง ร้อยละ 73.5 และมีรายได้รวมของครอบครัวมากกว่า 25,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 36.4 รองลงมาคือมีรายได้น้อยกว่า 6,000 บาท บิดามารดาส่วนมากได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ 48.5 และ ร้อยละ 63.6 และส่วนมากก็เลือกคณะเภสัชเป็นอันดับ 1, 2, และ 3 (ร้อยละ 14.3, ร้อยละ 28.6 และ ร้อยละ 25.7)

ตารางที่ 5.1.3 ภูมิลำเนาบางประการของกลุ่มตัวอย่างนิสิตปัจจุบันคณะเภสัชศาสตร์

ข้อย่อยที่	ภูมิลำเนา	N	%
1	จำนวนภาคการศึกษาปกติที่ลงทะเบียนเรียนแล้ว		
	1. 1 - 2	31	18.5
	2. 3 - 4	38	22.6
	3. 5 - 6	27	16.1
	4. 7 - 8	31	18.5
	5. 9 ขึ้นไป	41	24.4
	รวม	168	100.0
2	จำนวนภาคฤดูร้อนที่ลงทะเบียน		
	1. ไม่เคย	97	55.4
	2. เคยตั้งแต่ 2 ภาคขึ้นไป	78	44.6
	รวม	175	100.0
3	ลำดับที่การเกิด		
	1. 1	43	25.3
	2. 2 - 3	65	38.2
	3. ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป	62	36.5
	รวม	170	100.0
4	จำนวนพี่น้องรวมตัวเองด้วย		
	1. 1 - 2 คน	17	10.0
	2. 3 คน	27	15.9

ข้อย่อยที่	ภูมิหลัง	N	%
	3. 4 คน	30	17.6
	4. 5 คน	35	20.6
	5. ตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป	61	35.9
	รวม	170	100.0
5	เชื้อชาติ		
	1. ไทย	118	67.4
	2. อื่น ๆ	57	32.6
	รวม	175	100.0
6	ศาสนา		
	1. พุทธ	171	97.7
	2. อื่น ๆ	4	2.3
	รวม	175	100.0
7	อายุ		
	1. < 20 ปี	41	23.4
	2. 20 - 21 ปี	55	31.4
	3. ตั้งแต่ 22 ปีขึ้นไป	79	45.1
	รวม	175	100.0
8	ประเภทโรงเรียนมัธยมปลายที่สำเร็จ		
	1. รัฐบาล	149	85.1
	2. อื่น ๆ	26	14.9
	รวม	175	100.0

ข้อข้อยที่	ภูมิหลัง	N	%
9	ที่ตั้งโรงเรียน		
	1. กรุงเทพฯ	130	74.4
	2. อื่น ๆ	38	22.6
	รวม	168	107.0
10	โปรแกรมการเรียนมัธยมปลาย		
	1. วิทยาศาสตร์	113	64.9
	2. วิทยาศาสตร์-คณิต	58	33.3
	3. อื่น ๆ	3	1.8
	รวม	174	100.0

จากตารางที่ 5.1.3 พบว่า นิสิต ร้อยละ 24.4 ลงทะเบียนเรียนไป แล้ว 9 ภาคการศึกษา และ นิสิต ร้อยละ 55.4 ไม่เคยเรียนภาคฤดูร้อน นิสิต ร้อยละ 38.2 เป็นบุตรคนที่ 2 และ 3 นิสิต ร้อยละ 36.5 เป็นบุตรคนที่ 4 ขึ้นไปอีก ร้อยละ 25.3 เป็น บุตรคนที่ 1 นิสิต ร้อยละ 35.9 มีพี่น้อง 6 คนขึ้นไป ร้อยละ 67.7 มีสัญชาติไทย ร้อยละ 97.75 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 45.1 มีอายุมากกว่า 22 ปี ร้อยละ 85.1 จบมัธยมปลาย จากโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ 74.4 จบจากโรงเรียนมัธยมที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ ร้อยละ 64.9 จบมัธยมปลาย ในโปรแกรมวิทยาศาสตร์

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร และการเรียนการสอนในทัศนะของนิสิตระดับปริญญาตรีเกสัชศาสตร์ ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนคือ ความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรเกสัชศาสตร์ พฤติกรรมการเรียนของนิสิตคณะเกสัชศาสตร์ และพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 5.2.1-5.2.4 เป็นความคิดเห็นของบัณฑิตเกสัชศาสตร์เกี่ยวกับรายวิชาที่เปิดสอนในคณะเกสัชศาสตร์ข้อมูลในตารางดังกล่าว ได้จากการวิเคราะห์ข้อความปลายเปิด ผู้ตอบเป็นนิสิตเกสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-5 ซึ่งจะรู้จักถึงวิชาที่เปิดสอนไม่เท่ากัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงแยกวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละชั้นปี และเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนถึงรายวิชาที่นิสิตส่วนใหญ่มีข้อคิดเห็นตรงกันผู้วิจัยจะนำเสนอรายชื่อวิชา ที่ความถี่สูงใน 5 อันดับแรกเท่านั้น

ตารางที่ 5.2.1(1) รายวิชาที่นิสิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	30
2	ชีววิทยาทั่วไป	พื้นฐาน	24
3	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	12
4	เคมีทั่วไป 1	พื้นฐาน	9
5	เกสัชศาสตร์สัมพันธ์	เกสัช	6

จากตารางที่ 5.2.1(1) พบว่ารายวิชาที่นิสิตชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาใน ภาควิชาพื้นฐาน ต่อมาเป็นรายวิชาในภาคการศึกษาทั่วไปและหมวดวิชาพื้นเกสัชศาสตร์เท่าๆ กัน รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ 1 (ความถี่ = 30) วิชา ชีววิทยาทั่วไป (ความถี่ = 24) และวิชาอินทรีย์เคมี 1 (ความถี่ = 12)

ตารางที่ 5.2.1(2) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	บทนำเภสัชภัณฑ์	เภสัช	20
2	คำนวณเภสัช	เภสัช	11
3,4	ชีวเภสัชศาสตร์ 1	เภสัช	10
	ชีววิทยาทั่วไป	พื้นฐาน	10
5	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	8

จากตารางที่ 5.2.1(2) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุดส่วนใหญ่ เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพเภสัชศาสตร์ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาบทนำเภสัชภัณฑ์ (ความถี่ = 20) วิชาคำนวณเภสัช (ความถี่ = 11) วิชาชีวเภสัชศาสตร์ 1 และวิชาชีววิทยาทั่วไป (ความถี่ = 10 เท่ากัน)

ตารางที่ 5.2.1(3) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 3 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	20
2	เภสัชกรรม 1	เภสัช	14
3	เภสัชวิทยาและสรีรวิทยา 1	เภสัช	10
4	หลักการเกิดโรค	เภสัช	6
5,6,7	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	พื้นฐาน	3
	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	3
	เภสัชพฤกษศาสตร์ 1	เภสัช	3

จากตารางที่ 5.2.1(3) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 3 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพเภสัชศาสตร์ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับ ได้แก่ วิชา

เภสัชวิทยา (ความถี่ = 20) วิชาเภสัชกรรม 1 (ความถี่ = 14) และวิชาเภสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 10)

ตารางที่ 5.2.1(4) รายชื่อที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 4 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	29
2	เภสัชกรรม 1	เภสัช	23
3,4	เภสัชวิเคราะห์ 1	เภสัช	9
	จุลชีววิทยา 1	เภสัช	9
5	เภสัชวิทยา 1 และ สรีรวิทยา 1	เภสัช	6

จากตารางที่ 5.2.1(4) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 4 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพเภสัชศาสตร์ทั้งหมด รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับ ได้แก่ วิชาเภสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 29) วิชาเภสัชกรรม 1 (ความถี่ = 23) วิชาเภสัชวิเคราะห์ 1 และวิชาจุลชีววิทยา 1 (ความถี่ = 9 เท่ากัน)

ตารางที่ 5.2.1(5) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	34
2	เภสัชกรรม 1	เภสัช	25
3	เภสัชกรรม 4	เภสัช	13
4	เภสัชวิทยาคลินิก 1	เภสัช	8
5	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	5

จากตารางที่ 5.2.1(5) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชั้นเกสัชศาสตร์ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่วิชา เกสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 34) วิชาเภสัชกรรม 1 (ความถี่ = 25) และวิชาเภสัชกรรม 4 (ความถี่ = 13)

ตารางที่ 5.2.1(6) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันตั้งแต่ปี 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	79
2	เภสัชกรรม 1	เภสัช	61
3	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	48
4	ชีววิทยาทั่วไป	พื้นฐาน	34
5	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	21
	บทนำเภสัชภัณฑ์	เภสัช	21

จากตารางที่ 5.2.1(6) พบว่าเมื่อมองโดยส่วนรวมของผลิตทั้ง 5 ปีนี้ รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันเห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชั้นเกสัชศาสตร์ รองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ตามลำดับ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่วิชา เกสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 79) วิชาเภสัชกรรม 1 (ความถี่ = 61) และวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ 1 (ความถี่ = 48)

ตารางที่ 5.2.2(1) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันตั้งแต่ปี 1 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	นิลิสต์ทั่วไป	พื้นฐาน	30
2	คณิตศาสตร์	พื้นฐาน	13
3	ปฏิบัติการนิลิสต์ทั่วไป	พื้นฐาน	12

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
4	เคมีทั่วไป 1	พื้นฐาน	4
5,6,7	เภสัชศาสตร์สัมพัทธ์	เภสัช	2
	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	2
	ปฏิบัติการเคมี	พื้นฐาน	2

จากตารางที่ 5.2.2(1) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั้งหมด รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาฟิสิกส์ทั่วไป (ความถี่ = 30) และวิชาคณิตศาสตร์ (ความถี่ = 13) และวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ทั่วไป (ความถี่ = 12)

ตารางที่ 5.2.2(2) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	ฟิสิกส์ทั่วไป	พื้นฐาน	21
2	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	11
3	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	8
4	เคมีฟิสิกส์คัล	พื้นฐาน	7
5,6	คณิตศาสตร์	พื้นฐาน	5
	การเมืองการปกครองไทย	การศึกษาทั่วไป	5

จากตารางที่ 5.2.2(2) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปรายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่วิชาฟิสิกส์ทั่วไป (ความถี่ = 21) วิชาอารยธรรม (ความถี่ = 11) และวิชาภาษาอังกฤษ 1 (ความถี่ = 8)

ตารางที่ 5.2.2(3) รายการที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	นิลิกส์ทั่วไป 1	พื้นฐาน	11
2,3	อารยธรรม สังคมจิตวิทยา	การศึกษาทั่วไป การศึกษาทั่วไป	7 7
4	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	6
5,6	เกสซ์พเกษตรศาสตร์ 1 คณิตศาสตร์	เกสซ์ พื้นฐาน	5 5

จากตารางที่ 5.2.2(3) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป รองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานและหมวดวิชาอื่น ตามลำดับ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับ ได้แก่ วิชาพินิลิกส์ทั่วไป 1 (ความถี่ = 11) วิชาอารยธรรมและวิชาสังคมจิตวิทยา (ความถี่ = 7)

ตารางที่ 5.2.2(4) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	17
2	สังคมจิตวิทยา	การศึกษาทั่วไป	13
3,4	นิลิกส์ทั่วไป 1 เศรษฐศาสตร์ประยุกต์	พื้นฐาน การศึกษาทั่วไป	10 10
5	คณิตศาสตร์	พื้นฐาน	9

จากตารางที่ 5.2.2(4) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปรองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับ ได้แก่ วิชาอารยธรรม (ความถี่ = 17) วิชาสังคมจิตวิทยา (ความถี่ = 13) วิชาพินิลิกส์ทั่วไปและ วิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ (ความถี่ = 10 เท่ากัน)

ตารางที่ 5.2.2(5) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เกล็ดงพิษศาสตร์ 1	เกล็ดง	17
2,3	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	15
	เกล็ดงเวท	เกล็ดง	15
4	คณิตศาสตร์	พื้นฐาน	12
5	นิสิกลงทั่วไป	พื้นฐาน	11

จากตารางที่ 5.2.2(5) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุดเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชั้นเกล็ดงศาสตร์ และหมวดวิชาพื้นฐานต่างๆ กัน รองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาเกล็ดงพิษศาสตร์ 1 (ความถี่ = 17) วิชาอารยธรรม และวิชาเกล็ดงเวท (ความถี่ = 15) และวิชาคณิตศาสตร์ (ความถี่ = 12)

ตารางที่ 5.2.2(6) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	นิสิกลงทั่วไป 1	พื้นฐาน	81
2	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	50
3	คณิตศาสตร์	พื้นฐาน	44
4	สังคมจิตวิทยา	การศึกษาทั่วไป	30
5	เกล็ดงพิษศาสตร์	เกล็ดง	24

จากตารางที่ 5.2.2(6) พบว่าเมื่อมองโดยส่วนรวมของนิสิกลงทั้ง 5 ชั้นปี รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันเห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานและหมวดการศึกษาทั่วไปเท่ากัน รองลงมาคือรายวิชาในหมวดวิชาชั้นเกล็ดงศาสตร์ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชานิสิกลงทั่วไป (ความถี่ = 81) วิชาอารยธรรม (ความถี่ = 50) และวิชาคณิตศาสตร์ (ความถี่ = 44)

ตารางที่ 5.2.3(1) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 1 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	25
2	ชีววิทยาทั่วไป	พื้นฐาน	14
3	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	7
4	ฟิสิกส์ทั่วไป 1	พื้นฐาน	6
5	เคมีทั่วไป 1	พื้นฐาน	4

จากตารางที่ 5.2.3(1) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 1 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ 1 (ความถี่ = 25) วิชาชีววิทยาทั่วไป (ความถี่ = 14) และวิชา อินทรีย์เคมี 1 (ความถี่ = 7)

ตารางที่ 5.2.3(2) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 2 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	พื้นฐาน	12
2,3	ชีวเภสัชศาสตร์	เภสัช	11
	เศรษฐศาสตร์ประยุกต์	การศึกษาทั่วไป	11
4	บทนำเภสัชภัณฑ์	เภสัช	6
5	การเมืองการปกครองไทย	การศึกษาทั่วไป	5

จากตารางที่ 5.2.3(2) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 2 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุดเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชั้นเภสัชศาสตร์และ หมวดวิชาการศึกษาทั่วไปเท่านั้น รองลงมา เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ คอมพิวเตอร์เบื้องต้น (ความถี่ = 12) วิชาชีวเภสัชศาสตร์ 1 และวิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ (ความถี่ = 11) และวิชา วิชาบทนำเภสัชภัณฑ์ (ความถี่ = 6)

ตารางที่ 5.2.3(3) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมัขมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1.2	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	พื้นฐาน	10
	เภสัชวิทยา	เภสัช	10
3	เศรษฐศาสตร์ประยุกต์	การศึกษาทั่วไป	8
4.5	ชีวเภสัชศาสตร์ 1	เภสัช	4
	หลักการเกิดโรค	เภสัช	4

จากตารางที่ 5.2.3(3) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 3 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมัขที่สุด ส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวด วิชาชีวะเภสัชศาสตร์ รายวิชาที่กล่าวถึงมีอยู่ 3 อันดับได้แก่ วิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้น วิชาเภสัชวิทยา (ความถี่ = 10 เท่ากัน) วิชาเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ (ความถี่ = 8) และวิชา ชีวะเภสัชศาสตร์ 1 วิชาหลักการเกิดโรค (ความถี่ = 4)

ตารางที่ 5.2.3(4) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมัขมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	21
2	เภสัชวิเคราะห์ 1	เภสัช	18
3	ชีวเภสัชกรรมและเภสัชจลนศาสตร์	เภสัช	6
4.5	จุลชีววิทยา 1	เภสัช	5
	เภสัชกรรม 1	เภสัช	5

จากตารางที่ 5.2.3(4) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 4 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมัขมากที่สุดเป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีวะทั้งหมด รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาเภสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 21) วิชาเภสัชวิเคราะห์ 1 (ความถี่ = 18) วิชาชีวเภสัชกรรมและเภสัชจลนศาสตร์ (ความถี่ = 6)

ตารางที่ 5.2.3(5) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมมียมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	24
2	บริหารเภสัชกิจ	เภสัช	12
3	เภสัชวิทยาคลินิก	เภสัช	8
4	เภสัชวิเคราะห์ 1	เภสัช	7
5	เภสัชกรรม 4	เภสัช	

จากตารางที่ 5.2.3(5) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 5 เห็นว่ามี เนื้อหาที่สมมียมากที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาที่ทั้งหมดรายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาเภสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 24) วิชาบริหารเภสัชกิจ (ความถี่ = 12) และวิชาเภสัชวิทยาคลินิก (ความถี่ = 8)

ตารางที่ 5.2.3(6) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันตั้งแต่ปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมมียมากที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชวิทยา 1	เภสัช	55
2	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	31
3,4	เภสัชวิเคราะห์ 1	เภสัช	26
	คอมพิวเตอร์พื้นฐาน	พื้นฐาน	26
5	เศรษฐศาสตร์ประยุกต์	การศึกษาทั่วไป	21

จากตารางที่ 5.2.3(6) พบว่าเมื่อมองโดยส่วนรวมของผลิตทั้ง 5 ปีนี้ รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันเห็นว่ามีเนื้อหาที่สมมียมากที่สุด เป็นรายวิชาในหมวด วิชาที่เภสัชศาสตร์และหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปต่างๆ กัน รองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาเภสัชวิทยา 1 (ความถี่ = 55) วิชาอ่านภาษาอังกฤษ 1 (ความถี่ = 31) วิชาเภสัชวิเคราะห์ 1 และวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน (ความถี่ = 26 เท่ากัน)

ตารางที่ 5.2.4(1) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมบัติน้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เคมีทั่วไป 1	พื้นฐาน	11
2	ฟิสิกส์ทั่วไป 1	พื้นฐาน	5
3	เกสัชศาสตร์สัมพันธ์	เกสัช	4
4,5	ปฏิบัติการฟิสิกส์ 1	พื้นฐาน	3
	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	3

จากตารางที่ 5.2.4(1) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 1 เห็นว่ามีเนื้อหาที่สมบัติน้อยที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาเคมีทั่วไป 1 (ความถี่ = 11) วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 (ความถี่ = 5) และวิชาเกสัชศาสตร์สัมพันธ์ (ความถี่ = 4)

ตารางที่ 5.2.4(2) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุด

ลำดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	11
2,3	ฟิสิกส์ทั่วไป 1	พื้นฐาน	7
	เคมีทั่วไป 1	พื้นฐาน	7
4	การอ่านภาษาอังกฤษ 1	การศึกษาทั่วไป	6
5,6	เคมีฟิสิกส์	พื้นฐาน	3
	อินทรีย์เคมี 1	พื้นฐาน	3

จากตารางที่ 5.2.4(2) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 2 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปตามลำดับรายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่ วิชาอารยธรรม (ความถี่ = 11) วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 วิชาเคมีทั่วไป 1 (ความถี่ = 7 เท่ากัน) และวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ 1 (ความถี่ = 6)

ตารางที่ 5.2.4(3) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 3 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชพันธุศาสตร์ 1	เภสัช	7
2	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	5
3,4,5,6	ฟิสิกส์ทั่วไป 1	พื้นฐาน	3
	ชีววิทยาทั่วไป	พื้นฐาน	3
	คอมพิวเตอร์พื้นฐาน	พื้นฐาน	3
	เคมีฟิสิกัล	พื้นฐาน	3

จากตารางที่ 5.2.4(3) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 3 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุดส่วนใหญ่ เป็นรายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐาน รายวิชาที่กล่าวดังมีอยู่ 3 อันดับตามความถี่ ได้แก่ อันดับที่ 1 วิชาเภสัชพันธุศาสตร์ (ความถี่ = 7) อันดับที่ 2 วิชาอารยธรรม (ความถี่ = 5) และอันดับที่ 3 มี 4 รายวิชาคือ วิชาฟิสิกส์ทั่วไป วิชาชีววิทยาทั่วไป วิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน และวิชาเคมีฟิสิกัล (ความถี่ = 3 เท่ากัน)

ตารางที่ 5.2.4(4) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันปีที่ 4 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชเวช 1	เภสัช	18
2	เภสัชพันธุศาสตร์ 1	เภสัช	15
3	อารยธรรม	การศึกษาทั่วไป	8
4,5	คำนวณเภสัช	เภสัช	4
	เภสัชวิทยา 2	เภสัช	4

จากตารางที่ 5.2.4(4) พบว่ารายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 4 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุดส่วนใหญ่ เป็นรายวิชาในหมวดวิชาที่เภสัชศาสตร์ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับ ได้แก่

วิชาเภสัชเวท 1 (ความถี่ = 18) วิชาเภสัชพฤกษศาสตร์ 1 (ความถี่ = 15) และวิชาอารยธรรม (ความถี่ = 8)

ตารางที่ 5.2.4(5) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชพฤกษศาสตร์ 1	เภสัช	24
2	เภสัชเวท 1	เภสัช	23
3	อารยธรรม	การศึกษากว้างไป	13
4	เภสัชศาสตร์สัมพันธ์	เภสัช	5
5	อินทรีย์เภสัชเคมี	เภสัช	4

จากตารางที่ 5.2.4(5) พบว่ารายวิชาที่ผลิตชั้นปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยที่สุดส่วนใหญ่เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพ รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่วิชาเภสัชพฤกษศาสตร์ 1 (ความถี่ = 24) วิชาเภสัชเวท 1 (ความถี่ = 23) และวิชาอารยธรรม (ความถี่ = 13)

ตารางที่ 5.2.4(6) รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันชั้นปีที่ 1 - ปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยที่สุด

อันดับที่	ชื่อรายวิชา	หมวดวิชา	ความถี่
1	เภสัชพฤกษศาสตร์ 1	เภสัช	47
2	เภสัชเวท 1	เภสัช	41
3	อารยธรรม	การศึกษากว้างไป	37
4	เคมีทั่วไป 1	พื้นฐาน	20
5	นิสิตทั่วไป 1	พื้นฐาน	17

จากตารางที่ 5.2.4(6) พบว่ามีผลตรงโดยส่วนรวมผลิตทั้ง 5 ชั้นปี รายวิชาที่ผลิตปัจจุบันเห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยที่สุด เป็นรายวิชาในหมวดวิชาชีพและ หมวดวิชาพื้นฐานเท่าๆกัน รองลงมาเป็นรายวิชาในหมวดวิชาการศึกษากว้างไป รายวิชาที่มีความถี่สูง 3 อันดับได้แก่วิชา

เกสัชพจนานุกรมศาสตร์ 1 (ความถี่ = 47) วิชาเกสัชเวท 1 (ความถี่ = 41) และวิชาอารยธรรม (ความถี่ = 37)

จากตารางที่ 5.2.5 จำนวนร้อยละของนิสิตที่มีพฤติกรรมการเรียนแบบต่าง ๆ โดยส่วนรวม

ตัวแปร	วิชาเอก		วิชาโท		การศึกษาทั่วไป		เลือกเสรี	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
1. แบบอิสระ	54	30.9	22	12.6	36	20.6	87	49.7
2. แบบจำใจเรียน	14	8.0	3	1.7	44	25.1	10	5.7
3. แบบร่วมมือ	68	38.9	15	8.6	48	27.4	47	26.9
4. แบบพึ่งพา	48	27.4	9	5.1	55	31.4	14	8.0
5. แบบแข่งขัน	19	10.0	6	3.4	8	4.6	3	1.7

จากตารางที่ 5.2.5 พบว่าในหมวดวิชาเอกนั้น นิสิตเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด (ร้อยละ 38.9) รองลงมาคือเรียนแบบอิสระ (ร้อยละ 30.9) และเรียนแบบพึ่งพา (ร้อยละ 27.4) ในหมวดวิชาโท นิสิตจะเรียนแบบอิสระมากที่สุด (ร้อยละ 12.6) ในหมวดการศึกษาทั่วไป นิสิตจะเรียนแบบพึ่งพามากที่สุด (ร้อยละ 31.4) นอกนั้นก็กระจายไปในแบบอิสระ แบบจำใจเรียนและแบบร่วมมือ ในหมวดวิชาเลือกเสรี เกือบครึ่งของนิสิตจะเรียนแบบอิสระ (ร้อยละ 49.7) รองลงมาคือเรียนแบบร่วมมือ (ร้อยละ 26.9)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2.6 ค่าเฉลี่ยร้อยละของนิสิตที่ใช้เวลาทำกิจกรรมประเภทต่าง ๆ
จำแนกตามชั้นปี

กิจกรรม	ชั้นปี					รวม
	1	2	3	4	5	
เข้าเรียน.....	36.80	70.00	39.75	31.67	30.00	41.36
เข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า.....	4.00	2.00	3.98	8.33	1.00	4.54
อภิปรายปัญหาด้านวิชาการในกลุ่มเพื่อน.....	4.02	3.00	1.99	4.00	5.00	3.55
ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน.....	4.35	5.50	14.90	8.67	5.00	7.71
ร่วมกิจกรรมนิต.....	21.77	3.00	1.50	1.67	20.00	9.03
ทำงานอดิเรก.....	5.67	1.50	2.49	10.67	5.00	5.64
ทำงานพิเศษ.....	2.34	1.00	12.93	5.67	5.00	5.17
จับกลุ่มคุยกัน.....	7.02	5.00	6.50	8.33	4.00	6.73
ไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ.....	10.35	3.00	10.50	10.00	15.00	9.37
อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	3.68	5.50	5.48	11.00	10.00	6.91

จากตารางที่ 5.2.6 พบว่านิสิตเกลิศาสตร์ใช้เวลาส่วนใหญ่สำหรับการเข้าเรียน (ร้อยละ 41.36) ส่วนกิจกรรมอื่นนอกนั้นแต่ละประเภทได้ใช้เวลาไม่ถึงร้อยละ 10 ของเวลาทั้งหมด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบแต่ละชั้นปีแล้ว พบว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ใช้เวลาในการเข้าเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 70.00 ของเวลาทั้งหมด) นิสิตปีที่ 3 จะใช้เวลาเข้าเรียนเขากองลงมา (ร้อยละ 39.75 ของเวลาทั้งหมด) นิสิตชั้นปีที่ 1 ใช้เวลาร่วมกิจกรรมนิต มากกว่านิตในชั้นปีอื่นๆ คือ ใช้เวลาร้อยละ 21.77 ของเวลาทั้งหมด

ตารางที่ 5.2.7 ค่าร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ฐานะในการเข้าร่วม	ระดับมหาวิทยาลัย		ระดับคณะ	
	N	ร้อยละ	N	ร้อยละ
กรรมการนิสิต	6	3.4	24	13.7
กรรมการชมรม	10	5.7	45	25.7
สมาชิกของชมรม	65	37.1	91	52.0
ผู้สนใจ	90	51.4	100	57.1

จากตารางที่ 5.2.7 พบว่า นิสิตเข้าร่วมเป็นกรรมการระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 9.1 กรรมการระดับคณะร้อยละ 39.4 เป็นสมาชิกระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 37.1 เป็นสมาชิกระดับคณะ ร้อยละ 52.0 นอกจากนี้เป็นผู้สนใจซึ่งในระดับมหาวิทยาลัยมี ร้อยละ 51.4 และระดับคณะมี ร้อยละ 57.1

ตารางที่ 5.2.8 ความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต

ข้อที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต	เห็นด้วย < --I> ไม่เห็นด้วย							รวม	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.
1.	ทำให้การเรียนดีขึ้น								3.47	1.24
2.	ทำให้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น								5.88	.97
3.	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น								5.53	1.24
4.	ทำให้มีการเรียนรู้การทำงาน								5.91	1.15
5.	ทำให้มีปัญหาในการเรียน								3.70	1.51
6.	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย								2.74	1.62
	รวม								5.06	.70

จากตารางที่ 5.2.8 พบว่า นิสิตเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีผล
ต่อนิสิตในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.06$) โดยที่ เกิดผลมากแก่นิสิตในข้อ 4, 2 และ 3
คือ ทำให้มีการเรียนรู้วิธีการทำงาน ($\bar{X} = 5.91$) ทำให้มีกลุ่มที่สัมพันธ์ดีขึ้น ($\bar{X} = 5.88$)
และทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ($\bar{X} = 5.53$) เกิดผลในระดับปานกลางในข้อ 5 คือ อาจ
จะทำให้มีปัญหาในด้านารเรียน ($\bar{X} = 3.70$) และเกิดผลค่อนข้างน้อยในข้อที่ 1 และ 6 คือ
ทำให้การเรียนดีขึ้น ($\bar{X} = 3.47$) และอาจจะทำให้ความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัยได้ ($\bar{X} = 2.74$)

ตารางที่ 5.2.9 การพบปะปรึกษากับอาจารย์ในด้านวิชาการและด้านส่วนตัวโดยส่วนรวม

ข้อย่อ ที่	ประ โยชน์	มาก<---I--->น้อย							ความบ่อย		ประ โยชน์	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	การพบปะปรึกษาในด้าน วิชาการ				1	1			3.28	1.41	4.87	1.57
2	การพบปะปรึกษาในด้าน ส่วนตัว						1	1	2.14	1.48	3.28	2.01
	รวม								2.71	1.17	4.06	1.42

สถานศึกษาพบปะปรึกษา

_____ ความบ่อย _____ ประ โยชน์

จากตารางที่ 5.2.9 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจะเห็นว่า นิสิตเข้าพบอา
จารย์ที่ปรึกษาที่มีความถี่ค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 2.71$) ซึ่งนิสิต เห็นว่าการเข้าพบนี้มีประ โยชน์แก่
นิสิต ในระดับปานกลางเท่านั้น ($\bar{X} = 4.06$) และเมื่อนิยามในรายละเอียดพบว่า นิสิต
เข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาด้านวิชาการมีความถี่ค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.28$) ซึ่งการ
เข้าพบเพื่อปรึกษาด้านวิชาการนี้จะก่อประ โยชน์ให้นิสิตในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.87$)
และเมื่อนิยามการเข้าพบเพื่อปรึกษาด้านส่วนตัวแล้ว มีความถี่อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.14$)
และนิสิตคิดว่าจะก่อประ โยชน์ให้กับนิสิตในระดับค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.28$) เช่นกัน

ตารางที่ 5.2.10 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์จำแนกตามชั้นปีและโดยส่วนรวม

ข้อข้อ ที่	พฤติกรรมการสอน ของอาจารย์	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	มีประมวลการสอนแจก	3.50	1.34	4.64	1.34	4.65	1.60	4.66	1.22	5.34	1.24	4.63	1.44	8.60*
2	เตรียมการสอนอย่างดี	5.50	.88	5.03	1.26	4.69	1.38	4.94	1.06	5.17	.92	5.09	1.10	2.21
3	มีอุปกรณ์การสอนครบ และมีเอกสารประกอบ การสอนสม่ำเสมอ	4.84	1.30	4.82	1.33	4.37	1.64	4.71	1.14	4.95	.86	4.77	1.24	.97
4	เข้าสอนสม่ำเสมอ	6.47	.72	6.03	.88	5.74	1.20	6.09	.90	6.07	.88	6.07	.94	2.39
5	อธิบายเข้าใจได้ดี	4.72	1.25	4.15	1.46	3.96	1.43	4.62	1.30	4.49	1.00		1.28	1.88
6	ตรวจการบ้านให้อย่าง สม่ำเสมอและคืนให้ อย่างรวดเร็ว	3.34	1.52	3.88	1.43	2.93	1.47	3.35	1.41	3.27	1.38		1.45	1.73
7	ใช้หลักการวัดและ ประเมินผลมาทำการ เรียกการสอน	4.34	1.43	4.61	1.66	4.89	1.50	4.53	1.42	4.40	1.03	4.57	1.39	.69
8	ประกาศผลสอบอย่าง รวดเร็ว	4.00	1.80	3.67	1.73	3.22	1.45	3.38	1.41	3.71	1.45		1.56	1.13
9	มีเวลาให้เข้าพบ	4.25	1.63	4.64	1.67	4.33	1.57	4.24	1.48	4.17	1.28		1.49	.50
10	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความ คิดวิริวิริสร้างสรรค์	4.94	1.24	4.67	1.67	4.04	1.58	4.09	1.31	4.00	1.40		1.40	3.21
11	อบรมสั่งสอนคุณธรรม และศีลธรรมแก่นิสิต	3.56	1.79	4.00	1.25	3.67	1.59	4.29	1.22	3.93	1.38		1.47	1.27
12	รับฟังความคิดเห็นของ นิสิต	4.72	1.42	5.03	1.40	4.70	1.27	4.30	1.26	4.28	1.40	4.58	1.37	1.90

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5.2.10 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว นิสิตเห็นว่าอาจารย์มีพฤติกรรมต่าง ๆ ในระดับแตกต่างกันไป กล่าวคือ พฤติกรรมที่นิสิตคิดว่าอาจารย์มีในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเข้าสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 6.07$) พฤติกรรมที่อาจารย์มีค่าเชิงลบมาก มี 5 อย่างได้แก่ การเตรียมการสอนอย่างดี ($\bar{X} = 5.09$) รองลงมาคือ การมีอุปการะการสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.77$) มีประมวลการสอนแจก ($\bar{X} = 4.63$) มีการใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.57$) และมีการรับฟังความเห็นของนิสิต ($\bar{X} = 4.58$) และพฤติกรรมที่นิสิตคิดว่าอาจารย์มีค่อนข้างน้อย ได้แก่ การตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.39$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ นิสิตคิดว่าอาจารย์มีในระดับปานกลาง

ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนมากนิสิตแต่ละชั้นก็มีความเห็นแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามไม่มีผลสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ข้อ 1 มีประมวลการสอนแจก ($F = 8.60$) และข้อ 10 การส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($F = 3.21$) ซึ่งนิสิตแต่ละชั้นมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีผลสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสำหรับข้อ 1 นั้น นิสิตปีที่ 5 คิดว่าอาจารย์มีพฤติกรรมข้อนี้มากกว่าชั้นอื่น และสำหรับข้อ 10 นั้นนิสิตปีที่ 1 คิดว่าอาจารย์มีพฤติกรรมข้อนี้มากกว่าชั้นอื่น

ตารางที่ 5.2.11 ลักษณะของอาจารย์ตามความเห็นของนิสิตจำแนกโดยชั้นปี

ข้อ/ข้อที่	ลักษณะ	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5		F
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	6.28	.63	6.00	.87	5.96	1.09	5.65	.98	5.63	.83	3.24*
2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	5.25	1.08	5.03	1.02	4.89	1.01	4.74	1.08	4.48	.91	2.98*
3	ชวนเราติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ ๆ	5.59	1.01	5.03	1.47	5.22	1.01	4.94	.95	5.02	1.17	1.73

ตารางที่ 5.2.11 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5		F
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	5.13	.98	4.85	1.33	4.52	1.42	4.70	1.24	4.32	1.31	2.10
5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	5.78	.98	5.36	1.37	5.52	1.25	5.09	1.16	5.27	.98	1.74
6	รู้จักตนเอง	4.91	1.00	4.58	1.58	4.92	1.22	4.59	1.28	4.68	1.21	.62
7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.84	1.25	4.91	1.16	4.52	1.37	4.41	1.10	4.29	1.08	1.83
8	รอบคอบ	4.97	1.00	5.18	.95	4.93	1.30	4.85	1.30	4.80	1.01	.62
9	ไตร่ตรองเหตุผล	4.94	.98	5.12	1.08	5.30	1.32	4.68	1.32	4.54	1.19	2.31
10	รับผิดชอบ	5.47	.95	5.39	1.09	4.89	1.40	5.06	1.20	5.15	1.06	1.40
11	เห็นภาพไกล	5.03	1.12	4.85	1.37	4.77	1.31	4.59	1.23	4.46	1.14	1.15
12	มีศีลธรรม	5.25	1.19	5.48	1.09	5.08	1.16	4.88	1.15	5.15	1.09	1.28
13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4.66	1.31	4.70	1.33	4.58	1.33	3.82	1.29	4.27	1.25	2.64*
14	มีความมุ่งมั่นตรงทางอารมณ์	5.00	1.24	4.55	1.48	4.41	1.53	3.88	1.25	4.39	1.32	2.85*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5.2.11 พบว่าผลตั้งแต่ปีที่ 1 - ปีที่ 5 มีการรับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นใน 5 คุณลักษณะซึ่งมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ข้อ 1 ความเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี (F = 3.24) ข้อ 2 ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์ (F = 2.98) และข้อ 14 ความเป็นคนมุ่งมั่นตรงทางอารมณ์ (F = 2.85)

ตารางที่ 5.2.12 ความสำคัญของลักษณะการเป็นอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย
จำแนกตามชั้นปีและ โดยส่วนรวม

ข้อข้อ ที่	ลักษณะ	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชา ที่สอนเป็นอย่างดี	6.63	.71	6.39	.66	6.56	.80	6.35	.95	6.37	.86	.77
2	เป็นนักวิเคราะห์ วิจารณ์	5.97	.78	5.85	.97	5.78	1.25	5.94	.98	5.76	.83	.33
3	ชวนชวาทติดตาม ความเคลื่อนไหวและ การเปลี่ยนแปลงของ ความรู้ใหม่ ๆ	6.34	.79	6.36	.70	6.22	1.09	6.29	.87	6.56	.63	.87
4	สามารถที่จะเชื่อมโยง ทฤษฎีมาสู่การ ปฏิบัติ	6.28	.81	6.62	.82	6.44	1.12	6.53	.93	6.46	1.10	.36
5	เป็นที่เชื่อถือในวง วิชาการ	5.84	1.08	5.52	1.28	4.96	1.70	5.38	1.46	5.46	1.10	1.68
6	รู้จักตนเอง	5.59	1.10	5.97	.95	5.85	1.35	6.03	1.14	5.76	1.22	.75
7	คิมวี เริ่มสร้างสวรรค์	6.22	.75	6.00	.83	5.96	1.45	6.15	1.02	6.12	.90	.35
8	รอบคอบ	6.06	.91	5.88	.96	6.22	1.28	6.38	.78	6.05	1.00	1.24
9	ไตร่ตรองเหตุผล	6.31	.78	6.33	.96	6.48		6.53	.86	6.15	.94	1.08
10	รับผิดชอบ	6.53	.76	5.45	.90	6.59	.89	6.44	.93	6.44	.98	.17
11	เห็นการณ์ไกล	6.31	.82	6.94	1.12	6.96	1.29	6.29	.97	5.93	1.01	1.22
12	มีศีลธรรม	6.25	.84	6.00	1.09	6.11	1.15	5.94	1.15	6.15	1.17	1.41
13	เสียสละเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม	6.25	.95	5.73	1.59	5.70	1.46	6.21	.99	5.76	1.16	1.60
14	มีความมั่นคงทาง อารมณ์	6.16	.92	5.97	1.07	6.00	1.14	6.41	1.05	6.22	1.04	.86

จากตารางที่ 5.2.12 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว พบว่านิสิตมีความเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญของลักษณะต่างๆ ของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ค่อนข้างมากและมาก ลักษณะที่ความสำคัญค่อนข้างมากมี 1 ลักษณะคือ ข้อ 5 การเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($\bar{X} = 5.47$) ส่วนลักษณะนอกเหนือจากนี้ก็นิสิตเห็นว่า มีความสำคัญในระดับมากที่สุด ซึ่งลักษณะที่นิสิตคิดว่าจะมีความสำคัญมาก 3 อันดับแรกได้แก่ ข้อ 10, ข้อ 1 และข้อ 4 กล่าวคือต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 6.47$) ต้องเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.46$) และสุดท้าย ต้องมีความสามารถ เชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่ การปฏิบัติ ($\bar{X} = 6.43$)

ตารางที่ 5.2.13 การรับรู้ของนิสิตเกี่ยวกับคุณลักษณะ ที่อาจารย์มีและ การประเมินความสำคัญของคุณลักษณะอาจารย์ที่สอน ในระดับปริญญาตรี

ข้อข้อที่	ลักษณะ	มาก <----- I -----> น้อย							ลักษณะที่อาจารย์มี		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอน เป็นอย่างดี								5.87	.90	6.46	.79
2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์								4.84	1.04	5.86	.96
3	ชวนขยายติดตามความ เคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ								5.13	1.17	6.38	.80
4	สามารถที่จะเชื่อม โยงทฤษฎี มาสู่การปฏิบัติ								4.68	1.28	6.43	.94
5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ								5.38	1.14	5.47	1.33
6	รู้จักตนเอง								4.73	1.25	5.85	1.15
7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.59	1.18	6.09	.98
8	รอบคอบ								4.95	1.09	6.11	.98
9	ไตร่ตรองเหตุผล								4.90	1.18	6.35	.87
10	รับผิดชอบ								5.18	1.12	6.47	.89
11	เห็นการณ์ไกล								4.73	1.22	6.08	1.04
12	มีศีลธรรม								5.16	1.44	6.09	1.08

ข้อข้อที่	ลักษณะ	มาก <----- I -----> น้อย							ลักษณะที่อาจารย์มี		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
13	เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.40	1.32	5.93	1.24
14	มีความมั่นคงทางอารมณ์								4.45	1.38	6.15	1.09

จากตารางที่ 5.2.13 พบว่านิสิตเห็นว่าคุณลักษณะที่อาจารย์มีพฤติกรรมต่างๆ ตามที่ระบุในระดับต่างๆ กัน กล่าวคือ ลักษณะที่นิสิตคิดว่าอาจารย์มีในระดับมากที่สุดได้แก่ ข้อ 1. การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.87$) ลักษณะที่อาจารย์มีในระดับปานกลางมี 2 ลักษณะคือ ข้อ 14 การมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 4.45$) และข้อ 13 การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 4.40$) ส่วนลักษณะอื่นนอกเหนือจากนี้ นิสิตเห็นว่าคุณลักษณะที่อาจารย์มีในระดับค่อนข้างมาก และนิสิตมีความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของลักษณะต่างๆ ของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยค่อนข้างมากและมาก ลักษณะที่มีความสำคัญค่อนข้างมากมี 1 ลักษณะคือข้อ 5 การเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($\bar{X} = 5.47$) ส่วนลักษณะนอกจากนี้ นิสิตเห็นว่าคุณลักษณะที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุดทั้งหมด ซึ่งลักษณะที่นิสิตคิดว่ามีความสำคัญ 3 อันดับแรกได้แก่ ข้อ 10 ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 6.47$) ข้อ 1 ต้องเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.46$) และข้อ 4 คือ ต้องเป็นผู้มีความสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 6.43$)

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความสำคัญ และลักษณะที่อาจารย์มีแล้วพบว่า คุณลักษณะที่อาจารย์มีนั้นต่ำกว่าความสำคัญทั้งหมด คุณลักษณะที่มีความสำคัญ แต่อาจารย์มีน้อยใน 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($D = 1.75$) ความมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($D = 1.70$) และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($D = 1.53$)

ตารางที่ 5.2.14 การรับรู้ลักษณะของผู้เรียนคณะต่างๆ จำแนกตามลักษณะของผลที่เกิดขึ้นจาก
การเรียนในคณะต่างๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่	ลักษณะ คณะ	มีประโยชน์ต่อสังคม		มีโอกาสได้งานทำ		มีอาชีพที่มีเกียรติ		มีรายได้		รวม	
		มาก <-I-->น้อย	มาก<-I-->น้อย	มาก<-I-->น้อย	มาก<-I-->น้อย	มาก<-I-->น้อย	มาก<-I-->น้อย	X	S.D.		
1	ครุศาสตร์.....	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	4.13	.87		
2	ทันตแพทยศาสตร์...	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	6.22	.64		
3	นิติศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.43	.94		
4	นิเทศศาสตร์....	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.25	.95		
5	เภสัชศาสตร์.....	⑦ 6 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	5.71	.66		
6	พาณิชย์ศาสตร์และ การบัญชี.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	4.58	.85		
7	แพทยศาสตร์...	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	⑦ 6 5 4 3 2 1	6.70	.53		
8	รัฐศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.31	.97		
9	วิทยาศาสตร์.....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.43	.82		
10	วิศวกรรมศาสตร์...	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	7 ⑥ 5 4 3 2 1	5.57	.82		
11	ศิลปกรรมศาสตร์...	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 4 ③ 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	3.60	1.12		
12	เศรษฐศาสตร์....	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.07	1.01		
13	สถาปัตยกรรมศาสตร์	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	4.96	.96		
14	สัตวแพทยศาสตร์...	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	5.05	.99		
15	อักษรศาสตร์.....	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 ⑤ 4 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	7 6 5 ④ 3 2 1	4.37	1.08		

จากตารางที่ 5.2.14 พบว่า เมื่อมองในภาพรวมแล้ว นิสิตเห็นว่า คณะที่มีคุณค่ามากที่สุดคือ คณะแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 6.70$) คณะที่มีคุณค่าในระดับมากมี 3 คณะได้แก่ คณะทันตแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 6.22$) คณะเภสัชศาสตร์ ($\bar{X} = 5.71$) และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 5.57$) คณะที่มีคุณค่าค่อนข้างมากมี 3 คณะเช่นกันได้แก่ คณะสัตวแพทยศาสตร์ ($\bar{X} = 5.05$) รองลงมาคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 4.96$) และคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนคณะอื่นนอกเหนือจากนี้ นิสิตเห็นว่า มีคุณค่าในระดับปานกลาง

ซึ่งคณะต่าง ๆ เหล่านี้คณะที่นิสิตเห็นว่า มีประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุดมี 2 คณะคือ คณะเภสัชศาสตร์และคณะแพทยศาสตร์ คณะที่มีประโยชน์ต่อสังคมรองลงมามี 3 คณะได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอื่นนอกเหนือจากนี้ นิสิตเห็นว่า มีประโยชน์ต่อสังคมในระดับปานกลางและค่อนข้างมาก

คณะที่มีโอกาสได้งานทำมากที่สุด คือคณะแพทยศาสตร์ รองลงมาคือคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะที่มีโอกาสได้งานทำน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับคณะอื่นๆ มี 2 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์และ คณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะที่เมื่อจบไปแล้วจะได้ ไปประกอบอาชีพที่มีเกียรติมากที่สุด ได้แก่คณะแพทยศาสตร์ รองลงมาคือคณะทันตแพทยศาสตร์ คณะอื่นนอกเหนือจากนี้เมื่อจบไปแล้วจะได้ประกอบอาชีพที่มีเกียรติระดับปานกลางขึ้นไป

ส่วนคณะที่มีโอกาสทำงานได้มากที่สุด มี 1 คณะคือคณะแพทยศาสตร์ รองลงมา มี 2 คณะคือ คณะทันตแพทยศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะที่มีโอกาสทำรายได้ได้น้อยที่สุดคือ คณะครุศาสตร์

ตารางที่ 5.2.15 ความพึงพอใจในการเรียนการสอนในแต่ละตามความเห็นของนิสิต
จำแนกตามชั้นปี และ โดยส่วนรวม

ข้อย่อย ที่	ด้าน	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
1	เนื้อหาของรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร	4.78	1.13	5.41	1.16	4.78	1.48	4.35	1.57	4.83	1.09	4.85	1.30	2.79*
2	กิจกรรมการเรียนการสอน	4.78	1.45	5.09	.98	4.37	1.36	4.15	1.28	4.48	1.00	4.57	1.24	3.02*
3	กิจกรรมนอกหลักสูตร	4.65	1.52	4.81	1.18	3.81	1.36	3.44	1.33	3.66	1.26	4.07	1.40	7.10*
4	ห้องเรียน	3.84	1.55	3.88	1.69	3.56	1.48	4.09	1.54	4.17	1.43	3.93	1.51	.78
5	ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ	4.22	1.52	5.21	1.43	5.37	1.45	5.06	1.28	4.85	1.09	4.91	1.37	3.24*
6	สถานที่ที่กประสงค์วิชา ขึ้น	4.42	1.52	4.48	1.54	4.78	1.53	4.74	1.64	3.95	1.52	4.44	1.54	1.66
7	ตำราเรียน	4.34	1.50	4.06	1.37	4.67	1.30	4.47	1.38	4.49	1.16	4.42	1.32	.86
8	ห้องสมุด	4.94	1.52	4.78	1.50	5.26	1.32	4.68	1.51	4.80	1.08	4.86	1.36	.77
9	อาจารย์	5.25	1.14	5.48	1.12	5.07	1.27	4.50	1.31	4.98	1.14	5.05	1.21	3.16*
10	เพื่อนนิสิต	5.97	.97	5.58	1.03	5.37	1.31	5.32	1.41	5.40	1.19	5.52	1.20	1.59
11	บรรยากาศทางวิชาการ	4.75	1.57	4.76	1.39	4.74	1.40	4.00	1.26	4.39	1.18	5.51	1.35	2.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5.2.15 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วพบว่า นิสิตมีความพอใจ
 เกี่ยวกับการเรียนการสอนในด้านต่างๆ ตามที่กำหนดอยู่ในระดับมาก ค่อนข้างมากและปานกลาง
 ด้านที่นิสิตมีความพอใจมากมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านที่เกี่ยวกับเพื่อนนิสิต ($\bar{X} = 5.52$) และด้านที่
 เกี่ยวกับบรรยากาศทางวิชาการ ($\bar{X} = 5.51$) ด้านที่นิสิตมีความพอใจในระดับค่อนข้างมากมี
 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่เกี่ยวกับอาจารย์ ($\bar{X} = 5.05$) รองลงมาคือด้านที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการและ
 เครื่องมือ ($\bar{X} = 4.91$) ด้านที่เกี่ยวกับห้องสมุด ($\bar{X} = 4.86$) ด้านที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา
 ต่าง ๆ ของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.85$) และสุดท้ายคือ ด้านที่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน (\bar{X}
 $= 4.57$) ส่วนด้านอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ นิสิตมีความพอใจในระดับปานกลาง

ซึ่งความพอใจต่าง ๆ เหล่านี้นิสิตในแต่ละชั้นปีมีความพอใจแตกต่างกัน อย่างมีข้อสำ
 คัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง 6 ด้านคือ ด้านเนื้อหาวิชาต่างๆ ในหลักสูตร ($F = 2.79$)
 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($F = 3.02$) ด้านกิจกรรมนอกหลักสูตร ($F = 7.10$) ด้าน
 ที่เกี่ยวกับห้องปฏิบัติการและเครื่องมือ ($F = 3.24$) และด้านที่เกี่ยวกับตัวอาจารย์ ($F = 3.16$)

ตารางที่ 5.2.16 จำนวนและร้อยละของนิสิตที่จะไม่เปลี่ยนคณะ หรือที่
 เรียกรวมว่ามีโอกาสสำเร็จ แยกตามสาขาและชั้นปี

หมู่หลัง	จำนวนนิสิต ทั้งหมด	ไม่เปลี่ยนแปลงคณะ	
		N	%
ชั้นปี			
1	32	19	59.4
2	32	27	84.4
3	27	22	81.5
4	32	24	75.0
5	41	27	65.9
รวม	164	119	72.6

จากตารางที่ 5.2.16 พบว่า เมื่อมองรวม ๆ แล้ว นิสิตมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ
 72.6) ของทุกชั้นปีจะไม่เปลี่ยนคณะ แม้มีโอกาส ชั้นปีที่จะไม่เปลี่ยนมากที่สุดคือ ชั้นปีที่ 2
 (ร้อยละ 84.4) , ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 81.5) ชั้นปีที่ 4 (ร้อยละ 75.0) ชั้นปีที่ 5 (ร้อยละ
 65.9) และชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุด (ร้อยละ 59.4)

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและสังคม

ตารางที่ 5.3.1 การเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิต
จำแนกตามชั้นปี และ โดยส่วนรวม

ข้ออยู่ ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความรู้และความสามารถที่ จะประกอบอาชีพในสาขา วิชาที่ตนเรียนอยู่	4.50	1.39	5.33	.89	5.59	.75	5.59	.96	6.00	.81	4.42	1.10	11.12*
2	ความชอบในสาขาวิชาที่ตน เรียนอยู่	5.13	1.18	5.36	1.01	5.15	1.17	5.15	1.26	5.12	1.35	5.17	1.20	.24
3	การมองเห็นความสำคัญของ สาขาวิชาที่เรียนอยู่	5.72	1.14	5.82	.88	5.56	1.15	5.76	1.02	5.51	1.25	5.65	1.10	.81
4	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ เรียนอยู่เป็นสาขาที่มีเกียรติ	5.63	1.21	5.36	1.06	5.26	1.13	5.18	1.14	5.37	1.20	5.33	1.14	.69
5	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ เรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถ ทำประโยชน์ให้กับสังคม	6.28	.81	6.00	.94	5.89	.97	5.82	1.03	6.10	.83	6.02	.93	1.26
6	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ เรียนอยู่น่าสนใจ	5.88	1.10	5.73	1.07	5.52	1.12	5.38	1.23	5.15	1.35	5.50	1.19	2.08

ตารางที่ 5.3.1 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
7	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ เรียนอยู่เหมาะสมกับความ สามารถของตน	5.41	1.21	5.45	.97	5.07	1.47	4.71	1.64	4.98	1.51	5.31	1.39	1.70
8	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ เรียนอยู่ทำให้มีรายได้ดี	5.31	1.15	5.09	1.04	5.07	1.07	4.74	1.19	4.90	1.48	5.04	1.21	1.06
9	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ เรียนอยู่มีความก้าวหน้าใน ชีวิตการงาน	5.38	.91	4.91	1.18	5.04	1.13	4.65	1.01	4.84	1.60	4.96	1.22	1.69
10	ความสามารถในการคิด อย่างเป็นระบบ	5.31	1.00	5.33	.99	5.11	1.22	5.29	.84	5.15	1.30	5.24	1.30	.29
11	ความสามารถในการคิด อย่างลึกซึ้ง	4.91	.85	5.06	.97	5.19	1.11	5.03	1.11	5.07	1.01	5.06	.99	.23
12	ความสามารถในการคิด	5.35	.98	5.21	.82	5.15	1.10	4.97	1.00	5.07	1.13	5.15	.99	.67
13	ความสามารถในการคิด อย่างสร้างสรรค์	5.13	.99	5.12	1.02	4.70	1.17	4.82	1.06	4.90	1.26	4.94	1.09	.85

ตารางที่ 5.3.1 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
14	ความสามารถในการแสดง ออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อื่น ได้เข้าใจอย่างถูกต้อง	5.16	.86	5.42	.94	4.59	1.22	5.00	1.10	4.88	1.23	5.04	1.10	2.51*
15	ความสามารถในการยืนยัน ความคิดของตน	5.10	1.01	5.27	1.01	4.67	1.36	5.09	1.26	5.00	1.16	5.06	1.15	1.07
16	ความสามารถในการเข้าใจ ทัศนะที่แตกต่างกัน	5.48	1.06	5.30	1.16	5.19	1.11	5.24	1.23	5.17	1.32	5.28	1.17	.37
17	ความสามารถในการ วิเคราะห์และวิจารณ์ทัศนะ ต่าง ๆ	5.23	1.06	5.00	.97	4.96	1.29	5.00	1.30	5.05	1.09	5.04	1.12	.25
18	ความสามารถในการเปรียบเทียบ ทัศนะที่แตกต่างกัน	5.58	.89	5.06	.86	4.96	1.34	4.94	1.30	5.02	1.04	5.10	1.09	1.83
19	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ ทางธรรมชาติ	5.10	1.33	5.48	.91	5.33	1.11	5.35	1.15	5.31	1.09	5.33	1.09	.50
20	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ ทางสังคม	5.52	.93	5.09	1.09	5.30	1.10	5.29	1.03	5.13	1.26	5.25	1.07	.77
21	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจ ของผู้อื่น	5.58	.99	5.33	.99	5.07	1.21	5.56	.96	5.12	1.19	5.35	1.06	1.58

ตารางที่ 5.3.1 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
22	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจของตนเอง	5.81	1.14	5.22	1.10	5.37	1.15	5.62	.95	5.32	1.23	5.47	1.12	1.49
23	ความเข้าใจในชีวิตและธรรมชาติของศาสนา	4.65	1.38	4.94	1.30	4.48	1.56	4.68	1.07	4.05	1.55	4.45	1.32	2.34
24	ความรับผิดชอบในการเรียน	5.17	1.80	5.27	1.31	5.00	1.52	4.82	1.42	5.44	1.20	5.14	1.44	.95
25	ความสามารถในการชักชวนและชี้แนะเพื่อนนิสิต	5.00	1.46	4.85	1.29	4.63	1.04	4.88	1.12	4.63	1.24	4.83	1.23	.58
26	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่างๆ	4.26	1.34	4.00	1.80	4.23	1.11	4.03	1.40	4.37	1.64	4.21	1.47	.39
27	ความเชื่อถือยอมรับจากเพื่อนนิสิต	5.10	1.19	4.76	1.50	4.89	1.15	4.79	1.12	4.85	1.26	4.90	1.24	.35
28	ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิต	5.71	1.01	5.25	1.46	5.37	1.08	5.47	.96	5.44	1.05	5.45	1.11	.71
29	ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์	4.52	1.46	4.94	1.17	4.56	1.19	4.79	1.30	5.05	1.30	4.81	1.26	1.10
30	ความสามารถติดต่อกับบุคคลทุกประเภท	5.29	1.16	4.76	1.17	4.70	1.17	5.06	1.23	5.22	.99	5.03	1.13	1.72

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5.3.1 พบว่า นิสิตมีการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมากและมาก มีลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง ได้แก่ ทางด้านความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพ ในสาขาที่ตนเรียนอยู่ ($\bar{X} = 4.42$) และด้านการได้รับเลือกเป็นหัวหน้าในโอกาสต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.21$) ด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงในระดับมากมี 2 ด้านได้แก่การมองเห็นว่า สาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ ($\bar{X} = 6.02$) และการมองเห็นความสำคัญของสาขาวิชาที่เรียนอยู่ ($\bar{X} = 5.65$) ส่วนด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ นิสิตมีความเห็นว่าตนเองเปลี่ยนแปลงไป ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด

ซึ่งในด้านต่างๆ ดังกล่าว นิสิตแต่ละชั้นมีความเห็นแตกต่างกันออกไปมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ 1 ด้านความรู้ และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่เรียนอยู่ ซึ่งนิสิตแต่ละชั้นมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 11.12$) โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 5 มีความเห็นว่าตนเองเปลี่ยนแปลงไปมากกว่านิสิตชั้นปีอื่นๆ และข้อ 14 ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้ลักษณะที่ให้คุณค่าให้ผู้อื่น เข้าใจอย่างถูกต้องมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.51$)

ตารางที่ 5.3.2 พัฒนาการด้านต่างๆ ของนิสิตตามความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปี และ โดยส่วนรวม

ข้อข้อ ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความใฝ่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน	4.66	1.54	5.21	1.24	5.26	1.26	4.85	1.05	5.15	1.15	5.02	1.26	1.37
2	ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป	4.91	1.53	5.09	1.18	5.11	1.37	5.03	1.14	5.27	.95	5.09	1.22	.42
3	ความมีใจกว้าง ยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกันหลาย ๆ แนวทาง	5.71	1.22	5.39	.86	5.67	.96	5.47	.83	5.71	.96	5.59	.97	.78
4	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา	5.19	1.28	4.97	.85	5.00	1.11	5.00	1.04	5.10	1.16	5.05	1.09	.22
5	ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน	5.03	1.30	4.64	.96	4.48	1.25	4.50	1.16	4.83	1.27	4.71	1.89	1.24

ตารางที่ 5.3.2 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์อนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง	4.94	.95	4.79	1.68	4.78	1.25	4.76	1.18	4.90	1.04	4.84	1.09	.18
7	การรู้จักเด่นและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียงความจริง	5.44	1.29	5.12	.93	5.44	1.15	5.44	1.21	5.46	1.07	5.38	1.13	.65
8	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง	5.31	1.18	5.15	1.28	5.26	1.40	4.97	1.31	5.20	1.50	5.17	1.34	.31
9	ความสามารถในการทำงานได้รวดเร็วทันตามกำหนด	4.94	1.41	4.97	1.16	4.48	1.31	4.94	1.23	5.37	1.13	4.98	1.26	2.09
10	การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์	5.19	1.28	5.33	1.05	4.74	1.06	4.85	1.21	5.68	1.15	5.20	1.18	3.80*
11	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน	5.34	1.36	5.48	1.23	5.30	.91	5.32	1.15	5.66	1.09	5.44	1.15	.92

ตารางที่ 5.3.2 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
12	การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงานและ สิ่งอื่น ๆ เพื่อ ประโยชน์ของส่วนรวม	5.22	1.61	5.18	1.26	5.19	1.08	5.00	1.21	5.37	1.22	5.20	1.29	.37
13	ความเชื่อมั่นในความคิดของ ตนเอง	5.31	1.21	5.58	1.12	5.19	1.36	5.32	1.34	5.61	1.14	5.43	1.22	.76
14	ความเชื่อมั่นในความ สามารถของตนเอง	5.38	1.29	5.41	.98	5.04	1.26	5.26	1.89	5.63	1.09	5.37	1.16	.71
15	ความมั่นคงทางอารมณ์	5.03	1.31	5.00	1.30	4.93	1.49	4.94	1.41	5.29	1.25	5.05	1.31	.46
16	ความมีสติรอบคอบ	5.19	1.15	5.12	1.02	5.26	1.20	5.03	1.14	5.44	1.21	5.22	1.14	.68
17	ความซื่อสัตย์สุจริต	5.41	1.24	5.70	1.13	5.37	1.47	5.56	1.16	5.71	1.23	5.56	1.23	.52
18	ความยุติธรรม	5.38	1.16	5.58	1.12	5.11	1.53	5.50	1.19	5.56	1.12	5.44	1.21	.74

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5.3.2 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว นิสิตมีความเห็นว่าตนเองมีผลการ
ด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดมาให้ เพิ่มขึ้นในระดับมากและค่อนข้างมาก ลักษณะที่นิสิตมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น
ในระดับมากมี 2 ด้านได้แก่ข้อ 3 ความมีใจกว้าง ยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกันหลาย ๆ
แนวทาง ($\bar{X} = 5.59$) และข้อ 17 ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{X} = 5.56$) ส่วนด้านอื่น ๆ นอกเหนือ
จากนี้ นิสิตมีความเห็นว่าตนเอง มีผลการพัฒนาเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด

ซึ่งในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ส่วนมากนิสิตแต่ละชั้นมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติยกเว้น ข้อ 10 การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งนิสิตแต่ละชั้นมีความ
เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 3.80$) ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างดูแล้ว
พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.3.3 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตตามความคิดเห็นของ
ของนิสิต จำแนกตามชั้นปีและโดยส่วนรวม

ข้อข้อ ที่	พฤติกรรม	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	นำแนวคิดหรือวิธีการใหม่มา แก้ปัญหา เพื่อให้ เกิดผลดียิ่ง ขึ้น	5.00	1.27	5.03	.85	4.78	1.19	5.03	.90	4.85	1.35	4.94	1.13	.32
2	วางแผนหรือเตรียมการก่อน ทำงาน	5.16	1.27	5.32	.96	5.29	1.70	5.25	.99	5.34	1.24	5.26	1.12	.25
3	หาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ล่วงหน้า	4.68	1.28	5.06	1.22	4.93	1.04	4.88	.98	5.32	1.04	4.49	1.12	1.64
4	ตรวจสอบและติดตามผลการ ทำงาน	4.97	1.36	5.18	1.07	4.96	1.18	4.97	1.06	5.32	1.04	5.10	1.13	.73
5	พิจารณาความคิดเห็นของทุก ฝ่าย	5.31	1.03	5.30	.95	5.23	.95	5.21	1.15	5.41	.95	5.31	1.06	.24
6	แบ่งเวลาในการทำงาน อย่างเหมาะสม	4.84	1.35	4.81	1.15	4.50	1.30	4.35	.95	5.12	1.08	4.75	1.18	2.42*
7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ ไม่ทำอะไรได้พิจารณาข้อมูล ในทุก ๆ ด้านอย่างรอบคอบ	4.94	1.13	5.06	1.17	4.96	.87	5.03	.97	5.22	.66	5.05	1.03	.42

ตารางที่ 5.3.3 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	พฤติกรรม	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไรได้วิเคราะห์และประเมินผลดี-ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ	4.88	1.01	5.15	1.23	5.19	1.06	5.24	.92	5.20	.95	5.13	1.03	.64
9	ในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์ปัญหาอย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้	5.84	1.11	4.88	1.08	5.08	.89	5.03	.94	5.24	.86	5.02	.98	.99
10	วางแผนอนาคตของตนเอง	5.56	1.32	5.48	1.37	5.46	.95	5.39	1.10	5.51	1.14	5.52	1.18	.06
11	ยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้าเพื่อประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว	5.66	1.04	5.36	1.29	5.40	1.04	5.29	1.03	5.27	1.05	5.39	1.09	.67

จากตารางที่ 5.3.3 พบว่า โดยส่วนรวมแล้ว วิจัยมีความเห็นว่า ตนเองมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก และเปลี่ยนแปลงไปปานกลาง พฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือข้อ 10 การวางแผนอนาคตของตนเอง ($\bar{X} = 5.52$) พฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นปานกลางได้แก่ ข้อ 3 การหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า ($\bar{X} = 4.49$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ วิจัยมีความเห็นว่าตนเองเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในระดับค่อนข้างมาก

ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนมาก วิจัยแต่ละชั้นมีความเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้น ข้อ 6 การแบ่งเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม ซึ่ง วิจัยแต่ละชั้นมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.42$)

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3.4 พัฒนาการของลักษณะนิสัยตามนิสิตตามบัณฑิตวิทยาลัย ตาม
ความคิดเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและโดยส่วนรวม

	พฤติกรรม	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียนอยู่	4.50	1.09	5.33	1.39	5.59	.75	5.59	.96	6.00	.81	5.43	1.09	11.13**
2.	ทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน	5.59	.79	5.47	.78	5.32	.88	5.17	.84	5.24	1.09	5.35	.90	1.21
3.	ความสามารถในการคิด	5.19	.81	5.18	.81	5.04	1.08	5.03	.86	5.05	1.06	5.09	.93	.24
4.	ความสามารถในการแสดงออก	5.13	.90	5.53	.86	4.63	1.23	5.04	1.12	4.94	1.08	5.03	1.05	1.91
5.	ความสามารถในการเข้าใจ	5.43	.84	5.12	.84	5.04	1.18	5.06	1.20	5.08	1.08	5.14	1.04	.76
6.	ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ	5.33	.72	5.20	.79	5.11	.71	5.30	.82	4.99	1.01	5.18	.83	1.02
7.	ความสามารถในการเป็นผู้นำ	4.78	1.15	4.55	1.33	4.59	.93	4.57	1.08	4.62	1.19	4.62	1.15	.21
8.	ความรับผิดชอบ	5.09	1.12	5.15	.80	4.78	1.49	4.94	1.41	5.29	1.25	5.10	.96	2.79*
9.	ความมั่นคงทางอารมณ์	5.03	1.31	5.00	1.30	4.93	1.49	4.94	1.41	5.29	1.25	5.05	1.34	.46

ตารางที่ 5.3.4 (ต่อ)

	พฤติกรรม	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
10.	มนุษย์สัมพันธ์	5.17	.87	4.98	1.14	4.88	.92	5.11	.95	5.24	.94	5.09	.97	.72
11.	การใฝ่รู้	4.78	1.33	5.15	1.11	5.19	1.19	4.94	.88	5.21	.92	5.06	1.08	.97
12.	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	5.22	.96	5.01	.64	4.98	.91	5.00	.65	5.12	.99	5.07	.84	.45
13.	ความรอบคอบ	5.01	.86	5.11	.85	4.98	.96	4.91	.79	5.30	.92	5.08	.88	1.12
14.	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล	4.89	.90	5.03	1.07	5.08	.83	5.10	.86	5.22	.86	5.07	.90	.63
15.	การเห็นการณ์ไกล	5.39	.83	5.21	1.07	5.20	.88	5.22	.80	5.23	.94	5.25	.90	.23
16.	การรู้จักตนเอง	5.38	1.14	5.14	.97	5.35	1.18	5.21	1.18	5.33	1.20	5.28	1.13	.27
17.	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	5.22	1.64	5.18	1.26	5.19	1.08	5.00	1.21	5.37	1.22	5.20	1.29	.37
18.	ความเชื่อมั่นในตนเอง	5.36	1.22	5.55	.90	5.11	1.26	5.29	1.23	5.62	1.09	5.41	1.14	1.03
19.	การมีใจกว้าง	5.52	.81	5.35	.81	5.46	.80	5.34	.87	5.56	.87	5.45	.83	.51
20.	ความซื่อสัตย์สุจริต	5.41	1.24	5.70	1.13	5.37	1.47	5.56	1.16	5.71	1.23	5.56	1.23	.52
21.	ความยุติธรรม	5.38	1.16	5.58	1.12	5.11	1.53	5.50	1.19	5.56	1.11	5.44	1.21	.74

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5.3.4 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วนิสิตมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามพื้นฐานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน ยกเว้น ข้อ 20 ความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งมีนิสิตมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นในระดับมาก ($\bar{X} = 5.56$)

การวัดผลการต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อพิจารณาในขั้นต่อไปพบว่า นิสิตแต่ละชั้นก็มีพัฒนาการด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ข้อ 1 ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ ในสายที่ตนเรียนอยู่ซึ่งนิสิตแต่ละชั้นมีพัฒนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 11.13$) และ ข้อ 8 ความรับผิดชอบ ซึ่งนิสิตแต่ละชั้นก็มีพัฒนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.79$)

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3.5 การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงลักษณะทั่วไป นิสิตการด้าน
ต่างๆ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนิสิตชั้นปีต่างๆ กัน

การเปลี่ยนแปลงโดยส่วนรวม	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4		ปีที่ 5		รวม		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ลักษณะทั่วไป	5.28	.62	5.13	.72	5.06	.76	5.09	.68	5.11	.86	5.13	.73	.79
2. นิสิตการด้านต่างๆ	5.20	.80	5.27	.60	5.09	.80	5.10	.75	5.38	.85	5.22	.77	.45
3. พฤติกรรมที่พึงประสงค์	5.09	.67	5.14	.91	5.06	.84	5.07	.70	5.26	.85	5.13	.79	.84

จากตารางที่ 5.3. 5 จะเห็นว่าโดยส่วนรวมแล้ว นิสิตมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะต่างๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.13$) มีนิสิตการด้านต่างๆ เพิ่มขึ้นในระดับมาก ($\bar{X} = 5.22$) และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในระดับมาก ($\bar{X} = 5.13$) เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในแต่ละชั้นปีแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีข้อสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.3.6 การรับรู้ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตบสท เมื่อเปรียบเทียบกับคนในสังคมทั่วไป

	มากกว่า—I—น้อยกว่า							ปัจจุบัน		10 ปีข้างหน้า	
	7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ฐานะทางเศรษฐกิจ								4.23	.96	4.92	1.01
2. ฐานะทางสังคม								4.45	1.00	5.02	.98
3. ฐานะขั้นต้น								2.19	.66	2.65	.57

จากตารางที่ 5.3.6 พบว่า นิสิตคิดว่าปัจจุบันตนเองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.23$ และ $\bar{X} = 4.45$) และอีก 10 ปีข้างหน้าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตจะอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 4.92$ และ $\bar{X} = 5.02$) ส่วนฐานะขั้นต้น นิสิตคิดว่า ปัจจุบันนิสิตอยู่ใน ขั้นต้นต่ำระดับกลาง ($\bar{X} = 2.19$) และอีก 10 ปีข้างหน้า นิสิตจะอยู่ในขั้นต้นต่ำระดับสูง ($\bar{X} = 2.65$)

ตารางที่ 5.3.7 จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์โดยเฉลี่ยที่ใช้ในการเล่นกีฬาของนิสิต โดยส่วนรวม

ตัวแปร	จำนวน	เวลา		
		\bar{X}	S.D.	
ชั้นปีที่	1	32	1.56	1.13
	2	33	1.67	.96
	3	27	1.44	1.09
	4	24	1.09	1.16
	5	41	1.39	1.07

ตารางที่ 5.3.7 พบว่า นิลิตแต่ละชั้นปีจะใช้เวลาในการเล่นกีฬา อยู่ระหว่าง 1 ถึง 2 ชั่วโมง โดยที่นิสิตปี 2 และ ปี 1 จะใช้เวลาเล่นกีฬามากที่สุด ($\bar{X} = 1.67$ และ $\bar{X} = 1.56$) ตามลำดับ ส่วนนิสิตปีที่ 4 และปีที่ 5 จะใช้เวลาเล่นกีฬา น้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.09$ และ $\bar{X} = 1.39$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5.3.8 ร้อยละของประเภทกีฬาที่นิสิตเล่นประจำ

ลำดับที่	ประเภทกีฬา	ร้อยละ
1	ว่ายน้ำ	30.45
2	แบดมินตัน	25.28
3	บิงปอง	23.56
4	ฟุตบอล	17.81
5	เทนนิส	13.79
6.	บาสเก็ตบอล	12.64
7.	วิ่ง	12.06
8.	วอลเลย์บอล	10.91
9.	ตะกร้อ	6.32
10.	กายบริหาร	3.44
11.	สกีเกอร์	2.87
12.	หมากกระดาน	2.25

จากตารางที่ 5.3.8 พบว่า กีฬาที่นิสิตเล่นประจำมากที่สุด 3 ประเภทแรกคือ ว่ายน้ำ ซึ่งมีนิสิตเล่นประจำ ร้อยละ 30.45 รองลงมาคือ แบดมินตัน มีนิสิตเล่นประจำ ร้อยละ 25.28 และ บิงปอง ซึ่งมีนิสิตเล่นประจำ ร้อยละ 23.56 ส่วนกีฬาที่มีนิสิตเล่นประจำ น้อยที่สุด 3 อันดับได้แก่หมากกระดาน ซึ่งมีนิสิตเล่นประจำเพียง ร้อยละ 2.25 รองลงมาคือ สกีเกอร์ มีนิสิตเล่นประจำ ร้อยละ 2.87 และ กายบริหาร ซึ่งมีนิสิตเล่นประจำ ร้อยละ 3.44

ตารางที่ 5.3.9 จำนวนชั่วโมง / สัปดาห์โดยเฉลี่ยที่ใช้ทำงานอดิเรกของ
นิสิต โดยส่วนรวมและจำแนกตามชั้นปี

ลำดับ ชั้น		จำนวน	เวลา	
			\bar{X}	S.D.
1	ชั้นปี 1	32	1.44	.80
	2	33	1.03	.77
	3	27	1.37	.88
	4	34	1.35	.92
	5	41	1.85	.76
	รวม	167	1.43	.86
	ค่า F = 4.76**			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5.3.9 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วนิสิตจะใช้เวลาทำงานอดิเรกเฉลี่ย
ประมาณ 1.43 ชม. ซึ่งเมื่อพิจารณาในรายชั้นปีแล้ว จะเห็นว่า นิสิตแต่ละชั้นปีจะใช้เวลาทำ
งานอดิเรกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 4.76$) โดยที่นิสิตชั้นปีที่ 5 จะ
ใช้เวลาทำงานอดิเรกมากกว่านิสิตชั้นปีอื่น ๆ

ตารางที่ 5.3.10 ร้อยละของงานอดิเรกของนิสิตโดยส่วนรวม (n = 174)

ลำดับ	งานอดิเรก	ร้อยละ
1.	อ่านหนังสือ	57.47
2.	ฟังวิทยุ	40.80
3.	ดูโทรทัศน์	27.01
4.	ปลูกต้นไม้	12.64
5.	เล่นดนตรี	10.91
6.	เล่นกีฬา	8.04
7.	ดูภาพยนตร์	6.89
8.	เลี้ยงสัตว์เลี้ยง	6.89
9.	สะสมแสตมป์	6.32
10.	เดินเล่น	6.32
11.	เที่ยว	5.84
12.	ทำงานบ้าน	4.59
13.	ซื้อของ	4.02
14.	ช่วยแม่ทำกับข้าว	3.44

จากตารางที่ 5.3.10 พบว่า งานอดิเรกที่นิสิตทำมากที่สุด 3 ประเภทแรกได้แก่ การอ่านหนังสือซึ่งมีนิสิตทำร้อยละ 57.47 รองลงมาคือ ฟังวิทยุ มีนิสิตทำร้อยละ 40.80 และการดูโทรทัศน์มีนิสิตทำร้อยละ 27.01 ส่วนงานอดิเรกที่มีนิสิตทำน้อยที่สุด 3 อันดับได้แก่ ช่วยแม่ทำกับข้าว ซึ่งมีนิสิตทำร้อยละ 3.44 รองลงมาคือ ซื้อของมีนิสิตทำร้อยละ 4.02 และการทำงานบ้าน ซึ่งมีนิสิตทำร้อยละ 4.59

ตารางที่ 5.3.11 ความพึงพอใจด้านต่าง ๆ ของชีวิตตามความเห็นของนิสิต
จำแนกตามชั้นปีและ โดยส่วนรวม

ข้อที่	ด้านต่าง ๆ ของชีวิต	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ชีวิตความเป็นอยู่ที่บ้าน	4.88	1.60	5.12	1.39	5.38	1.20	5.06	1.32	5.18	1.43	5.12	1.39	.51
2.	ชีวิตการเป็นนิสิต	5.09	1.44	5.48	1.30	5.22	1.12	5.12	1.32	5.27	1.05	5.24	1.24	.51
3.	การเป็นที่รักใคร่ชอบพอ	5.50	1.05	5.27	1.18	5.37	1.24	5.27	1.13	5.56	.84	5.39	1.06	.53
4.	การเป็นที่ยกย่อง	4.94	1.22	4.79	1.17	5.00	.96	4.94	1.03	5.12	1.05	4.97	1.06	.45
5.	ฐานะทางเศรษฐกิจ	4.56	1.41	4.55	1.18	4.78	1.31	4.09	1.35	4.71	1.33	4.56	1.31	1.34
6.	ความสงบสุขส่วนตัว	4.75	1.59	4.97	1.33	5.00	1.36	4.79	1.47	5.00	1.52	4.93	1.43	.23

จากตารางที่ 5.3.11 พบว่า โดยส่วนรวมแล้วนิสิตมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิต
อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาในรายชั้นปี นิสิตแต่ละชั้นปีมีความพึงพอใจแตกต่าง
กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ตารางที่ 5.3.12 ความพึงพอใจต่อด้านต่าง ๆ ของชีวิตตามความเห็นของนิสิต
จำแนกตาม คณะแผนกเฉลี่ยสะสม

ข้อที่	ด้านต่าง ๆ ของชีวิต	ต่ำกว่า		3.00 ขึ้นไป		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน	5.13	1.37	5.14	1.39	-0.07
2.	ชีวิตการเป็นนิสิต	5.17	1.27	5.51	1.01	-1.47
3.	การเป็นที่รักใคร่ชอบพอ	5.32	1.03	5.63	1.11	-1.56
4.	การเป็นที่ยกย่อง	4.87	1.09	5.37	.88	-2.53*
5.	ฐานะทางเศรษฐกิจ	4.56	1.30	4.57	1.40	-0.05
6.	ความสงบสุขส่วนตัว	4.86	1.46	5.14	1.29	-1.07

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 5.3.12 เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตที่มี คณะแผนกเฉลี่ยสะสม สูงและนิสิตที่มี คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ต่ำพบว่า ส่วนมากแล้วนิสิตทั้งสองกลุ่มมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของชีวิตแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นข้อ 4 การเป็นที่ยกย่อง ซึ่งนิสิตที่มี คณะแผนกเฉลี่ยสะสม สูงจะได้รับการยกย่องมากกว่านิสิตที่มี ต่ำ ($\bar{X} = 5.37 > \bar{X} = 4.87$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = -2.53$)

ตารางที่ 5.3.13 อันดับความต้องการความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในอนาคตตาม
ความเห็นของนิสิตจำแนกตามชั้นปีและโดยส่วนรวม

	ผลสำเร็จในอนาคต	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		รวม		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	มีทรัพย์สินเงินทอง	4.50	1.93	4.50	1.48	4.41	1.74	4.06	1.70	4.15	1.97	4.33	1.76	.41
2.	เป็นที่รักใคร่ชอบพอ	3.75	1.41	4.06	1.54	3.81	1.64	4.00	1.39	4.17	1.07	3.99	1.43	.48
3.	เป็นที่เคารพยกย่อง	4.78	1.41	4.91	1.73	5.15	1.20	4.69	1.45	5.24	1.24	4.94	1.41	.97
4.	มีอำนาจวาสนา	5.47	2.02	5.56	1.95	6.00	1.41	6.06	1.52	6.07	1.54	5.86	1.70	.98
5.	ประสบความสำเร็จในกา รงาน	2.97	1.56	2.69	1.79	2.48	1.19	2.69	1.55	2.22	1.51	2.64	1.57	1.18
6.	มีความสุขในชีวิตครอบครัว	2.53	1.20	3.16	2.24	2.19	1.39	2.34	1.58	2.34	1.58	2.48	1.77	1.43
7.	มีความสุขส่วนตัว	3.78	2.04	3.72	1.90	3.63	2.32	4.25	2.09	3.80	1.69	3.80	1.97	.46

จากตารางที่ 5.3.13 โดยส่วนรวมพบว่า ความสำเร็จที่ผลิตต้องการมาก 3 อันดับแรกได้แก่การมีความสุขในชีวิตครอบครัว ($\bar{X} = 2.48$) รองลงมาคือ การประสบความสำเร็จในภาระงาน ($\bar{X} = 2.64$) และการมีความสุขส่วนตัว ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนด้านที่ผลิต มีความต้องการน้อย 3 อันดับได้แก่ การมีอำนาจวาสนา ($\bar{X} = 5.86$) รองลงมาคือ การเป็นที่เคารพยกย่อง ($\bar{X} = 4.94$) และ การมีทรัพย์สินเงินทอง ($\bar{X} = 4.33$) ซึ่งเมื่อพิจารณาความต้องการของผลิตแต่ละชั้นไปแล้วพบว่า ผลิตแต่ละชั้นมีความต้องการในด้านต่างๆ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.3.14 ลำดับความต้องการความสำเร็จด้านต่าง ๆ ในอนาคต ตามความเห็นของผลิตจำแนกตาม คณะแผนเจลีชสะสม

ข้อที่	ผลสำเร็จในอนาคต	ต่ำกว่า 3.00		3.00 ขึ้นไป		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	มีทรัพย์สินเงินทอง	4.27	1.77	4.54	1.74	-0.81
2.	เป็นที่รักใคร่ชอบพอ	4.01	1.48	3.89	1.29	0.47
3.	เป็นที่เคารพยกย่อง	4.92	1.47	5.11	1.10	-0.74
4.	มีอำนาจวาสนา	5.86	1.69	5.97	1.58	-0.35
5.	ประสบความสำเร็จในภาระงาน	2.66	1.60	2.43	1.31	0.79
6.	มีความสุขในชีวิตครอบครัว	2.53	1.79	2.20	1.62	0.99
7.	มีความสุขส่วนตัว	3.79	1.99	3.86	1.94	0.17

จากตารางที่ 5.3.14 เมื่อพิจารณานิผลิตที่มีคะแนนเจลีชสะสมสูงและนิผลิตที่มีคะแนนเจลีชสะสมต่ำแล้วพบว่า นิผลิตทั้งสองกลุ่มมีความต้องการในด้านต่างๆ ของชีวิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.3.15 การรับรู้ลักษณะ สังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความ
เห็นของนิสิตโดยส่วนรวม

ข้อ ย่อ	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	เป็นไปได้มาก<—I>เป็นไปได้น้อย							ความเป็นไปได้		ความปรารถนา	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐ ปล่อยให้เอกชนทำกิจการทุกอย่าง ตามสบาย)								3.95	1.33	4.21	1.51
2	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้เอกชนทำกิจการ บางอย่างและดำเนินกิจการเอง บางอย่าง)								5.38	1.14	5.36	1.21
3	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็น เจ้าของกิจการทุกอย่าง)								2.89	1.49	2.51	1.49
4	สังคมระบบคุณธรรม (แบ่งผลประโยชน์ ให้แก่บุคคลตามความสามารถ)								3.26	1.55	5.12	1.65
5	สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์ ให้แก่บุคคลตามเส้นสายที่เกี่ยว ข้องซึ่งกันและกัน)								4.11	1.81	2.79	1.77
6	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคล กลุ่มหนึ่งกุมอำนาจการปกครองไว้ อย่างเด็ดขาด)								3.68	1.72	2.14	1.50
7	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วนมาก ชิดหลัก ความเสมอภาคและเสรีภาพ)								4.59	1.48	5.80	1.26
8	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่ง ประชาธิปไตย (ปกครองแบบประ ชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการรวม อยู่ด้วย)								4.95	1.35	3.87	1.58

..... ความเป็นไปได้ - - - - - ความปรารถนา

จากตารางที่ 5.3.15 พบว่าลักษณะสังคมไทยที่มีความเป็นไปได้อย่างมากที่สุด 3 ลักษณะ ได้แก่ แบบที่ 2 เศรษฐกิจระดับสังคมนิยมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 5.38$) แบบที่ 8 การเมืองกึ่งเผด็จการและกึ่งประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.95$) และแบบที่ 7 การเมืองระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 4.59$) ลักษณะสังคมไทยที่มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ แบบที่ 3 เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม ($\bar{X} = 2.89$) รองลงมาคือแบบที่ 4 สังคมระบบคุณธรรม ($\bar{X} = 3.26$) และแบบที่ 6 การเมืองระบอบเผด็จการ ($\bar{X} = 3.68$)

ส่วนลักษณะสังคมไทยที่ผลิตอาชญากรรมให้มากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ข้อ 7 การเมืองระบอบประชาธิปไตย ($\bar{X} = 5.80$) รองลงมาคือข้อ 2 เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย ($\bar{X} = 5.36$) และข้อ 4 สังคมระบบคุณธรรม ($\bar{X} = 5.12$) และลักษณะที่ผลิตอาชญากรรมให้น้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ แบบที่ 6 การเมืองระบอบเผด็จการ ($\bar{X} = 2.14$) รองลงมาคือ ข้อ 3 เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม ($\bar{X} = 2.51$) และข้อ 5 สังคมระบบอุปถัมภ์ ($\bar{X} = 2.79$)

ซึ่งลักษณะต่างๆ เหล่านี้ ลักษณะที่ผลิตปรারণาในขนาดที่ใหญ่แต่มีความเป็นได้น้อย 3 อันดับ ได้แก่ ข้อ 4 สังคมระบบคุณธรรม ($D = 1.86$) รองลงมาคือ ข้อ 7 การเมืองระบอบประชาธิปไตย ($D = 1.21$) และข้อ 1 เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว ($D = 0.26$) ส่วนลักษณะที่มีความเป็นไปได้อย่างน้อยแต่ผลิตปรারণาอาชญากรรมให้เบ้เล็กน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ข้อ 6 การเมืองระบอบเผด็จการ ($D = 1.54$) รองลงมาคือข้อ 5 สังคมระบบอุปถัมภ์ ($D = 1.32$) และ ข้อ 8 การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตย ($D = 1.08$)

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.3.16 การรับรู้ความเป็นไปได้ของลักษณะสังคมไทยในอีก 10 ปีข้างหน้า
ตามความเห็นของนิสิต จำแนกตามชั้นปี

ข้อย่อย ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็ม ตัว (รัฐปล่อยให้เอกชนทำ กิจการทุกอย่างตามสบาย)	4.09	1.38	3.88	1.54	4.00	1.57	4.03	1.31	3.71	1.03	.47
2.	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม ประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้ เอกชนทำกิจการบางอย่าง และดำเนินกิจการเองบาง อย่าง)	4.52	1.20	5.33	1.02	5.27	1.31	5.38	1.16	5.44	1.07	.11
3.	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการทุก อย่าง)	2.78	1.58	3.42	1.66	2.85	1.38	2.79	1.20	2.63	1.50	1.48
4.	สังคมระบบคอมมิวนิสต์ (แบ่ง ผลประโยชน์แก่บุคคลตาม ความสามารถ)	3.69	1.64	3.24	1.50	2.85	1.43	3.32	1.59	3.02	1.49	1.34
5.	สังคมระบบอุปถัมภ์ (แบ่งผล ประโยชน์แก่บุคคลตามเส้น สายที่เกี่ยวลูกริชักันและกัน)	3.34	1.88	4.22	1.84	4.19	1.55	4.41	1.92	4.17	1.80	1.94

ตารางที่ 5.3.16 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	ปีที่1		ปีที่2		ปีที่3		ปีที่4		ปีที่5		F
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6.	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจ การปกครองไว้อย่างเด็ด ขาด)	3.44	1.88	4.00	1.79	4.04	1.64	4.06	1.59	3.15	1.65	2.14
7.	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคนส่วน มาก ยึดหลักความเสมอภาค และเสรีภาพ)	4.63	1.52	4.18	1.61	4.46	1.48	4.56	1.24	4.88	1.58	1.04
8.	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จ การ กึ่งประชาธิปไตย (ปก ครองแบบประชาธิปไตยแต่มี ลักษณะเผด็จการรวมอยู่ ด้วย)	4.91	1.17	4.97	1.21	5.12	1.56	5.06	1.37	4.78	1.54	.31

จากตารางที่ 5.3.16 พบว่า นิสิตแต่ละชั้นปีมีการรับรู้ลักษณะความเป็นไป
ได้ในสังคมไทย ในอีก 10 ปีข้างหน้าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.3.17 การรับรู้ความเป็นไปได้ในอีก 10 ปีข้างหน้า ตามความ
เห็นของนิสิตจำแนกตาม คณะแผนกเฉลี่ยสะสม

ข้อย่อย ที่	รูปแบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง	ต่ำกว่า 3.00		3.00 ขึ้นไป		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	เศรษฐกิจระบบทุนนิยมเต็มตัว (รัฐปล่อยให้เอกชน ทำกิจการทุกอย่างตามสบาย)	3.87	1.35	4.17	1.12	- 1.22
2.	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยมประชาธิปไตย (รัฐปล่อยให้ เอกชนทำกิจการบางอย่างและดำเนินกิจการทุก อย่าง)	5.34	1.13	5.48	1.17	- 0.66
3.	เศรษฐกิจระบบสังคมนิยม (รัฐเป็นเจ้าของกิจการ ทุกอย่าง)	2.96	1.49	2.54	1.42	1.48
4.	สังคมนิยมแบบคอมมิวนิสต์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตาม ความสามารถ)	3.21	1.52	3.43	1.65	- 0.75
5.	สังคมนิยมแบบอุปถัมภ์ (แบ่งผลประโยชน์แก่บุคคลตาม เส้นสายที่เกี่ยวเนื่องกันและกัน)	4.15	1.76	3.86	1.99	0.86
6.	การเมืองระบอบเผด็จการ (บุคคลกลุ่มหนึ่งกุมอำนาจ ปกครองไว้อย่างเด็ดขาด)	3.78	1.74	3.23	1.51	1.70
7.	การเมืองระบอบประชาธิปไตย (ปกครองโดยคน ส่วนมาก ยึดหลักความเสมอภาคและเสรีภาพ)	4.51	1.46	4.89	1.56	- 1.32
8.	การเมืองระบอบกึ่งเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตย (ปกครองแบบประชาธิปไตยแต่มีลักษณะเผด็จการ รวมอยู่ด้วย)	4.92	1.32	5.00	1.46	- 0.31

จากตารางที่ 5.3.17 พบว่า เมื่อนิยามการรับรู้ของนิสิตที่มี คณะแผนก
เฉลี่ยสะสมสูงและ นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำแล้วพบว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้ลักษณะ
ของสังคมไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสม พัฒนาการด้านต่างๆของนิสิตกับตัวแปรคัดสรรบางตัวและความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง
การเรียนการสอนกับการประเมินลักษณะของนิสิต เกสศศาสตร์ โดยนิสิต เกสศศาสตร์

ตารางที่ 5.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนายบางตัวกับตัวแปรเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) และพัฒนาการด้านต่างๆของนิสิต (MDEVCHAN)

ตัวแปรทำนาย	ตัวแปรเกณฑ์	1		2		3		4		5	
		GPAX	MDEVCHAN	GPAX	MDEVCHAN	GPAX	MDEVCHAN	GPAX	MDEVCHAN	GPAX	MDEVCHAN
1. รายได้ทั้งหมดของทุกคนในครอบครัว											
2. ระดับการศึกษาของบิดา											
3. ระดับการศึกษาของมารดา											
4. คะแนนเฉลี่ยในชั้นม.6											
5. อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา											
6. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว											
7. ผลที่ได้รับจากการหบปะปรึกษาอาจารย์											
8. ผลที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนิสิต			.35								
9. พฤติกรรมการสอนของอาจารย์											.37
10. คุณภาพการสอนของอาจารย์				.45			.46			.42	
11. ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคณะ					.45		.50				.35
12. ความเด่นชัดหรือความสนใจในสาขาวิชาที่ศึกษา			.82					.45			
13. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม											

จากตารางที่ 5.4.1 พบว่า

(1) นิสิตชั้นปีที่ 1 ปรากฏว่าพัฒนาการด้านต่างๆ ของนิสิตจะมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนิติต และจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความถนัดหรือความสนใจในสาขาวิชาที่ศึกษา

(2) นิสิตปีที่ 2 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการสอนของอาจารย์ ส่วนในด้านพัฒนาการด้านต่างๆ นั้นจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคณะ

(3) นิสิตปีที่ 3 ปรากฏว่าพัฒนาการด้านต่างๆ ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการสอนของอาจารย์ และความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคณะ

(4) นิสิตปีที่ 4 ปรากฏว่าพัฒนาการด้านต่างๆ ของนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความถนัดหรือความสนใจในวิชาที่ศึกษา

(5) นิสิตปีที่ 5 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการสอนของอาจารย์ ส่วนในด้านพัฒนาการต่างๆ ของนิสิตจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ และความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคณะ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลัง การเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตกับการประเมินลักษณะของนิสิตเบสส์ค่าสควร์ แสดงในรูปของค่าเบต้าพหุคูณสำคัญระดับ 0.05

ลักษณะของนิสิต	คะแนนเฉลี่ย ม 6	ระดับการศึกษา ของมารดา	รายได้ของ ครอบครัว	ชั้นปีที่ เรียน	ความถนัดหรือ ความสนใจใน วิชาที่เรียน	ความตั้งใจ เกี่ยวกับการ เรียนการสอน	คุณภาพการ สอน	ผลที่ได้รับ จากการ ปรึกษา อาจารย์	พฤติกรรม สอนของ อาจารย์	ผลจากการ เข้าร่วมกิจกรรม นิสิต
1. คะแนนเฉลี่ยสะสม	.21			.18	.18					
2. ความรู้ด้านการเรียน		.16			.20	.27				
3. ความรู้เรื่องทั่วไป		-.21				.35				
4. ความมีใจกว้าง			-.17		.23	.29				
5. ความสามารถในการเสนอแนวคิดใหม่			-.17		.38	.16	.19	.15		
6. ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน					.32				.37	
7. ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต					.26		.26			.17
8. การรู้จักตนเองของคนเอง						.30				
9. การรู้ความต้องการของตนเอง							.28			
10. ความสามารถทำงานให้ทันตามกำหนด				.16	.32	.29				
11. การทำหน้าที่ที่ได้รับอย่างสมบูรณ์					.25	.26			.17	
12. การยอมรับผลเสียจากการกระทำของตน					.18	.29				
13. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					.26	.19				
14. ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง					.32	.19				
15. ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง					.35	.19				
16. ความมั่นคงทางอารมณ์					.25				.33	
17. ความมีศรัทธา					.28		.25			
18. ความซื่อสัตย์สุจริต					.18		.29			
19. ความยุติธรรม							.23			.19

จากตารางที่ 5.4.2 พอสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิหลังการเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตกับการประเมินลักษณะของนิสิต โดยตัวนิสิตเองดังนี้

- (1) คะแนนเฉลี่ย ม.6 มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต
- (2) ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับความใฝ่รู้ด้านการเรียน และมีความสัมพันธ์ทางด้านลบกับความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป
- (3) รายได้ทั้งหมดของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางด้านลบกับความมีใจกว้างและความสามารถในการเสนอแนวความคิดใหม่
- (4) ชั้นปีที่เรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับคะแนนเฉลี่ยสะสม และความสามารถในการทำงาน ได้ทันตามกำหนด
- (5) ความถนัดหรือความสนใจในวิชาที่ศึกษามีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับทุกคุณลักษณะของนิสิตที่แสดงในตารางที่ 5.4.2 ยกเว้น ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป การรู้จุดเด่นจุดอ่อนของตนเอง การรู้ความต้องการของตนเอง และความยุติธรรม
- (6) ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับลักษณะของนิสิตใน 11 ลักษณะดังนี้ ความใฝ่รู้ด้านการเรียน ความใฝ่รู้ในเรื่องทั่วไป ความมีใจกว้างความสามารถในการเสนอแนวความคิดใหม่ การรู้จุดเด่นจุดอ่อนของตนเอง ความสามารถในการทำงาน ได้ทันตามกำหนดการทำหน้าที่ที่ได้รับอย่างสมบูรณ์ การยอมรับผลเสียจากการกระทำของตน การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
- (7) คุณภาพการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับ ความสามารถในการเสนอแนวความคิดใหม่ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต การรู้ความต้องการของตนเอง ความมีสติรอบคอบ ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรม
- (8) ผลที่ได้รับจากการพบปะปรึกษากับอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับความสามารถในการเสนอแนวความคิดใหม่
- (9) พฤติกรรมการสอนของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน การทำหน้าที่ที่ได้รับอย่างสมบูรณ์ และความมั่นคงทางอารมณ์
- (10) ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับ ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตและ ความยุติธรรม

บทที่ 7

ข้อมูลจากอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลหลังของอาจารย์ที่สอนระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิตปริญญาตรี

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์ พฤติกรรมการสอนและแบบการสอนของอาจารย์ กับคุณลักษณะต่างๆของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 5

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 6.1.1 จำนวนร้อยละของอาจารย์คณะเภสัชศาสตร์ จำแนกตามข้อมูลภูมิหลังและตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		ตำแหน่งทางวิชาการ			
	N	ร้อยละ	อ	ผศ.	รศ.	ศ.
เพศ	84					
ก. ชาย	28	33.3	28.6	39.3	32.1	-
ข. หญิง	56	66.7	12.5	37.5	50.0	-
อายุ	85					
ก. น้อยกว่า 30 ปี	6	7.1	100	-	-	-
ข. 31 - 40 ปี	41	48.8	14.6	61.0	24.4	-
ค. 41 - 50 ปี	29	34.5	6.9	20.7	72.4	-
ง. 51 - 60 ปี	8	9.5	12.5	12.5	75.0	-
สถานที่ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี	83					
ก. จุฬา	30	36.1	26.7	36.7	36.7	-
ข. ต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-
ค. อื่นๆ	53	63.9	9.4	41.5	49.1	-
สถานที่ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	78					
ก. จุฬา	44	56.4	22.7	40.9	36.4	-
ข. ต่างประเทศ	21	26.9	14.3	23.8	61.9	-
ง. อื่นๆ	13	16.7	-	69.2	30.8	-
สถานที่ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก	23					
ก. จุฬา	1	4.3	-	100	-	-
ข. ต่างประเทศ	22	95.7	4.5	45.5	50.0	-
ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ในจุฬาฯ	85					
ก. 1 - 6 ปี	17	20.0	64.7	35.3	-	-
ข. 7 - 14 ปี	36	42.4	5.6	52.8	41.7	-
ค. 15 - 22 ปี	22	25.9	4.5	31.8	63.6	-
ง. ตั้งแต่ 23 ปีขึ้นไป	10	11.8	10.0	10.0	80.0	-

6.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	รวม		ตำแหน่งทางวิชาการ			
	N	ร้อยละ	อ	ผศ.	รศ.	ศ.
ระดับชั้นที่สอน						
ปีที่ 1	5	5.9	-	20.0	80.0	-
ปีที่ 2	26	30.6	19.2	50.0	30.8	-
ปีที่ 3	47	55.3	12.8	48.9	38.3	-
ปีที่ 4	46	54.1	13.0	39.1	47.8	-
ปีที่ 5	50	58.8	20.0	34.0	46.0	-
บัณฑิตศึกษา	48	56.5	14.6	37.5	47.9	-
เคยทำงานที่อื่นก่อนเป็นอาจารย์ในจุฬา	47	55.3	23.4	36.2	40.4	-
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบริหาร	15	17.6	13.3	26.7	60.0	-

จากตารางที่ 6.1.1 เมื่อมองในภาพรวมพบว่าอาจารย์ที่สอนบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนมากเป็นหญิง (ร้อยละ 66.7) มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 48.8) รองลงมาคือที่อายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 34.5) ส่วนมากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากที่อื่น (ร้อยละ 63.9) และจบปริญญาตรีจากจุฬาฯ ในอันดับรองลงมา (ร้อยละ 36.1) เกิดรัฐของอาจารย์จบปริญญาโทจากจุฬาฯ (ร้อยละ 56.4) และจบปริญญาโทจากต่างประเทศในอันดับรองลงมา (ร้อยละ 26.9) และเกือบทั้งหมด จบปริญญาเอกจากต่างประเทศ (ร้อยละ 95.7) อาจารย์เหล่านี้มีประสบการณ์สอนในจุฬาฯ อยู่ระหว่าง 7-14 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 42.4) รองลงมาคือสอนระหว่าง 15-22 ปี (ร้อยละ 25.9) สอนมานานระหว่าง 1-6 ปี ร้อยละ 20.0 และสอนมานานเกินกว่า 23 ปี ร้อยละ 11.8 อาจารย์ส่วนมากจะสอนตั้งแต่ ชั้นปีที่ 3 ถึงชั้นบัณฑิตในระดับใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 55.3, ร้อยละ 54.1, ร้อยละ 58.8, และ ร้อยละ 56.5 รองลงมาคือสอนชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 30.6) และสอนชั้นปีที่ 1 น้อยมาก (ร้อยละ 5.9) และอาจารย์มากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 55.3) ที่เคยทำงานที่อื่นก่อนมาเป็นอาจารย์ในจุฬาฯ ซึ่งมีอาจารย์ที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบริหารถึง ร้อยละ 17.6

เมื่อจำแนกอาจารย์ตามตำแหน่งทางวิชาการพบว่า อาจารย์พิเศษจะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มากที่สุด (ร้อยละ 39.3) รองลงมาคือ รองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 32.1) และอาจารย์ (ร้อยละ 28.6) อาจารย์พิเศษหญิงครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.0) มีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ รองลงมาคือผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ 37.5) และอา

จารย์ (ร้อยละ 12.5) อาจารย์ที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์
 ทั้งหมด (ร้อยละ 100) อาจารย์ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี ส่วนมากจะมีตำแหน่งทาง
 วิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ 61.0) อาจารย์ที่มีอายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี ส่วน
 มากจะมีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 72.4) และอาจารย์ที่มีอายุระหว่าง 51-60
 ปี ส่วนมากจะมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ ร้อยละ 75 อาจารย์ที่สำเร็จการศึ
 ษาระดับปริญญาตรีจากจุฬาฯ ปัจจุบันมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาส
 ตราจารย์จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 36.7) นอกนั้นมีตำแหน่งเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 26.7) และอา
 จารย์ที่จบปริญญาตรีจากที่อื่นมีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์มากที่สุด (ร้อยละ 49.1) รองลงมา
 คือผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ 41.5) และอาจารย์ (ร้อยละ 9.4) อาจารย์ที่สำเร็จปริญญา
 โทจากจุฬาฯ มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มากที่สุด (ร้อยละ 40.9) รองลงมาคือ
 รองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 36.4) และอาจารย์ (ร้อยละ 22.7) ส่วนอาจารย์ที่สำเร็จปริญญา
 โทจากต่างประเทศ ปัจจุบันส่วนมากมีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 61.9) ส่วนอา
 จารย์ที่สำเร็จปริญญาโทจากที่อื่นส่วนมากมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ
 69.2) อาจารย์ที่สำเร็จปริญญาเอกจากจุฬาฯ มีคนเด็ชวและปัจจุบันมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้
 ช่วยศาสตราจารย์ ส่วนอาจารย์ที่สำเร็จปริญญาเอกจากต่างประเทศ ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.0)
 มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ รองลงมาคือผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ 45.5)
 อาจารย์ที่มีสอนในจุฬาฯ มานาน 1-6 ปี ส่วนมากมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ (ร้อยละ
 64.7) อาจารย์ที่สอนในจุฬาฯ มานาน 7-14 ปี ส่วนมากมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วย
 ศาสตราจารย์ (ร้อยละ 52.8) และรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 41.7) อาจารย์ที่สอนในจุฬาฯ
 มานาน 15-22 ปี ส่วนมากมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 63.6)
 และอาจารย์ที่สอนในจุฬามานานกว่า 23 ปี ร้อยละ 80 มีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์ อา
 จารย์ที่สอนชั้นปีที่ 1 ส่วนมากเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 80.0) อาจารย์สอนชั้นปีที่ 2
 ครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 50.0) เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองลงมาคือเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ
 30.8) อาจารย์ที่สอนชั้นปีที่ 3 มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มากที่สุด (ร้อย
 ละ 48.9) รองลงมาคือรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 38.3) และอาจารย์ที่สอนชั้นปีที่ 4 ส่วน
 มากเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 47.8) รองลงมาคือผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ 39.1)
 อาจารย์ที่สอนชั้นปีที่ 5 และบัณฑิตศึกษาก็มีลักษณะเช่นเดียวกับอาจารย์ที่สอนชั้นปีที่ 3 และ 4 คือ
 เป็นรองศาสตราจารย์มากที่สุด (ร้อยละ 46.0 และร้อยละ 47.9) และเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์
 (ร้อยละ 37.5 และ ร้อยละ 36.2) อาจารย์ที่เคยทำงานที่อื่นก่อนเป็นอาจารย์ในจุฬาฯ
 มีตำแหน่งเป็นรองศาสตราจารย์มากที่สุด (ร้อยละ 40.4) รองลงมาคือผู้ช่วยศาสตราจารย์
 (ร้อยละ 36.2) และอาจารย์ (ร้อยละ 23.4) ส่วนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางกา
 รบริหาร ในปัจจุบันส่วนมากเป็นรองศาสตราจารย์ (ร้อยละ 60.0) และผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ร้อยละ
 26.7)

ตอนที่ 2 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 6.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา

ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	สัดส่วน <-----I-----> สัดส่วน						รวม		
		มากเกินไป			น้อยเกินไป			\bar{X}	S.D.	
		7	6	5	4	3	2	1		
1	หมวดวิชาเอก								4.19	1.05
2	หมวดวิชาโท								4.25	1.06
3	หมวดวิชาชั้น								3.89	1.15
4	หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป								4.47	1.24
5	หมวดวิชาเลือกเสรี								3.43	1.32

จากตารางที่ 6.2.1 พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตของปริญญาตรีแต่ละหมวดวิชาในคณะ เกือบทั้งหมด มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลางทุกหมวด (ไม่มากไม่น้อย) ยกเว้นหมวดวิชาเลือกเสรีซึ่งอาจารย์รู้สึกว่ายังมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.43$)

ตารางที่ 6.2.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสัดส่วนจำนวนหน่วยกิต จำแนกตามสถานภาพทางประชากรของอาจารย์

ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	ตำแหน่งทางวิชาการ			
		อ.	ผศ.	รศ.	ศ.
1	หมวดวิชาเอก	3.71	4.20	4.33	--
2	หมวดวิชาโท	3.60	4.56	4.31	--
3	หมวดวิชาชั้น	3.92	3.84	3.91	--
4	หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	3.92	4.47	4.68	--
5	หมวดวิชาเลือกเสรี	3.31	3.39	3.52	--

ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ในจุดฯ			
		1 - 6	7 - 14	15 - 22	22 ขึ้นไป
1	หมวดวิชาเอก	4.00	3.87	4.71	4.33
2	หมวดวิชาโท	3.83	4.40	4.29	4.40
3	หมวดวิชาชั้น	3.81	3.79	4.00	4.11
4	หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	3.93	4.53	4.20	5.50
5	หมวดวิชาเลือกเสรี	3.38	4.42	3.18	4.22

จากตารางที่ 6.2.2 เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์แล้ว พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาในคณะเภสัชภัณฑ์ มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลางทุกหมวด ยกเว้น หมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งอาจารย์เห็นว่า ยังมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.31$) ผู้ช่วยศาสตราจารย์มีความเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ทุกหมวดวิชา ยกเว้น หมวดวิชาโท ซึ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์เห็นว่า มีสัดส่วนค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนรองศาสตราจารย์มีความเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาต่างๆ มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งรองศาสตราจารย์เห็นว่า มีสัดส่วนค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.68$)

และเมื่อพิจารณาตามประสบการณ์ของอาจารย์แล้ว พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์ในจุดฯ ระหว่าง 1-6 ปี เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชาในคณะเภสัชภัณฑ์ มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลางทุกหมวด ยกเว้น หมวดวิชาเลือกเสรีซึ่งอาจารย์พบว่ายังมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.38$) อาจารย์ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 7-14 ปี เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชา มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลางทุกหมวด ยกเว้น หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งอาจารย์มีความเห็นว่า มีสัดส่วนค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.53$) อาจารย์ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 15-22 ปี เห็นว่า หมวดวิชาโท หมวดวิชาชั้น และหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น หมวดวิชาเอก ซึ่งอาจารย์เห็นว่า มีสัดส่วนค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.71$) และหมวดวิชาเลือกเสรี ซึ่งมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย ($\bar{X} = 3.18$) และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนในจุดฯ 22 ปีขึ้นไป มีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาต่างๆ มีสัดส่วนอยู่ในระดับปานกลางทุกหมวด ยกเว้น หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งอาจารย์เห็นว่า มีสัดส่วนค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.50$)

ตารางที่ 6.2.3 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสาระของหลักสูตรปริญญาตรี

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มาก ← $\overset{\text{I}}{\text{-----}}$ → น้อย						รวม		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.
1	เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งต่อการทำงานและส่วนตัว			/					5.12	1.03
2	ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์								4.40	1.34
3	ตรงกับความต้องการของ สังคม								4.25	1.32

ตารางที่ 6.2.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับสาระของหลักสูตรปริญญาตรี จำแนกตามสถานภาพบางประการ

ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	ตำแหน่งทางวิชาการ			
		อ.	ผศ.	รศ.	ศ.
1	เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งต่อการทำงานและส่วนตัว	5.0	5.09	5.19	-
2	ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	4.28	4.48	4.38	-
3	ตรงกับความต้องการของสังคม	4.36	4.24	4.22	-

ข้อย่อย ที่	หมวดวิชา	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย			
		1 - 6	7 - 14	15 - 22	22 ขึ้นไป
1	เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งต่อการ ทำงานและส่วนตัว	4.94	5.00	5.29	5.36
2	ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	4.06	4.42	4.50	4.73
3	ตรงกับความต้องการของสังคม	4.19	4.39	4.05	4.45

จากตารางที่ 6.2.3 และ 6.2.4 พบว่าอาจารย์มีความเห็นว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรระดับปริญญาตรีของคณะเภสัชศาสตร์ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งต่อการทำงานและส่วนตัวค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 5.12$) และมีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์กับตรงกับความต้องการของสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 4.40$ และ $\bar{X} = 4.25$)

โดยที่อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันหรือมีประสบการณ์ในการเป็นอาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่างกัน ก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 6.2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในแต่ละ

ข้อย่อย ที่	พฤติกรรมการสอน	มาก ←----- I -----> น้อย							รวม	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.
1	มีประมวลการสอน หรือ Course Outline แจก นิสิต								4.54	1.61
2	เตรียมการสอนอย่างดี								5.01	1.03
3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการ การสอน สม่่าเสมอ								4.89	1.07
4	เข้าสอนสม่่าเสมอ								5.85	1.06
5	อธิบายเข้าใจได้ดี								4.82	1.08

ตารางที่ 6.2.5 (ต่อ)

ข้อข้อ ที่	พฤติกรรมการสอน	มาก <-----I-----> น้อย							รวม	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.
6	ตรวจการบ้านให้อย่าง สม่ำเสมอและคืนให้อย่าง รวดเร็ว								4.12	1.26
7	ใช้หลักการวัดและประ เมินผลมาทำการประเมิน ผลการเรียนการสอน								3.96	1.45
8	ประกาศผลสอบอย่าง รวดเร็ว								4.30	1.24
9	มีเวลาให้เข้าพบ								4.68	1.28
10	ส่งเสริมให้นักเรียนมีความ คิดริเริ่ม สร้างสรรค์								4.02	1.32
11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและ ศีลธรรมแก่นิสิต								3.60	1.38
12	รับฟังความคิดเห็นของ นิสิต								4.43	1.26

จากตารางที่ 6.2.5 พบว่า อาจารย์คิดว่าพฤติกรรมที่อาจารย์ขณะเกษียณมีมากที่สุดคือ การเข้าสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 5.85$) พฤติกรรมที่อาจารย์มีในระดับค่อนข้างมากมี 5 อย่างได้แก่ การเตรียมการสอนอย่างดี ($\bar{X} = 5.01$) การอธิบายเข้าใจได้ดี ($\bar{X} = 4.82$) มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.89$) มีเวลาให้เข้าพบ ($\bar{X} = 4.68$) และมีประมวลการสอนหรือ Course outline แก่นิสิต ($\bar{X} = 4.54$) ซึ่งพฤติกรรมนอกเหนือจากนี้อาจารย์คิดว่ามีในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6.2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะ จำแนกตามระยะเวลาเป็นอาจารย์

ข้อข้อ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ในจุฬาฯ			
		1 - 6	7 - 14	15 - 22	22 ขึ้นไป
1	มีประมวลการสอน หรือ Course Outline แจก นิสิต	4.33	4.43	5.00	-
2	เตรียมการสอนอย่างดี	5.12	4.80	5.00	5.60
3	มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอน สม่่าเสมอ	5.12	4.66	4.79	5.50
4	เข้าสอนสม่่าเสมอ	6.00	5.94	5.37	6.20
5	อธิบายเข้าใจได้ดี	4.75	4.67	4.72	5.78
6	ตรวจการบ้านให้อย่าง สม่่าเสมอและคืนให้อย่าง รวดเร็ว	4.33	4.00	4.00	4.44
7	ใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน	4.19	3.71	3.89	4.60
8	ประกาศผลสอบอย่าง รวดเร็ว	3.87	4.36	4.45	4.40
9	มีเวลาให้ ชำพบ	4.59	4.77	4.42	5.00
10	ส่งเสริมให้นิสิตมีความ คิดริเริ่ม สร้างสรรค์	3.94	4.06	4.05	4.00
11	อบรมสั่งสอนคุณธรรมและ ศีลธรรมแก่นิสิต	3.88	3.66	3.30	3.56
12	รับฟังความคิดเห็นของนิสิต	4.24	4.49	4.00	4.67

จากตารางที่ 6.2.6 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในคณะ เกือบแล้วพบว่า อาจารย์ที่มีระยะเวลาการสอนระหว่าง 1-6 ปีนั้นมีความเห็นว่า พฤติกรรมที่อาจารย์มีอยู่ในระดับมาก มีข้อเด่น คือ การเข้าสอนสม่่าเสมอ (\bar{X} =

6.00) พฤติกรรมที่อาจารย์คณะเภสัชมีค่อนข้างมาก มี 4 ข้อ ได้แก่ การเตรียมการสอนอย่างดี ($\bar{X} = 5.12$) มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 5.12$) การอธิบายเข้าใจดี ($\bar{X} = 4.75$) และมีเวลาให้เข้าพบ ($\bar{X} = 4.59$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ อาจารย์ที่มีประสบการณ์ระดับนี้เห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์ที่มีระยะเวลาการเป็นอาจารย์จุนเจือ อยู่ในช่วง 7-14 ปี ที่มีความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ไม่แตกต่างจากกลุ่มแรก

ส่วนอาจารย์กลุ่มที่ 3 คืออาจารย์ที่มีระยะเวลาการเป็นอาจารย์ 15-22 ปี มีความเห็นว่า พฤติกรรมต่างๆ ของอาจารย์คณะเภสัชมีอยู่ในระดับค่อนข้างมากและปานกลาง พฤติกรรมที่อาจารย์กลุ่มนี้คิดว่ามีอยู่ในระดับค่อนข้างมากมี 5 อย่าง ได้แก่ การเข้าสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 5.37$) รองลงมาคือ มีประมวลการสอนหรือ Course outline แจกนิสิต ($\bar{X} = 5.00$) มีการเตรียมการสอนอย่างดี ($\bar{X} = 5.00$) มีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.79$) และสุดท้ายคือการอธิบายเข้าใจได้ดี ($\bar{X} = 4.72$) พฤติกรรมนอกเหนือจากนี้ อาจารย์กลุ่มนี้คิดว่าอาจารย์จุนเจือ มีอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนอาจารย์กลุ่มที่ 4 คืออาจารย์ที่มีระยะเวลาการเป็นอาจารย์มากกว่า 22 ปีขึ้นไป มีความเห็นว่า พฤติกรรมการสอนที่อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์มีระดับมากมี 4 พฤติกรรมเรียงตามลำดับดังนี้คือ การเข้าสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 6.20$) รองลงมาคือ อธิบายเข้าใจได้ดี ($\bar{X} = 5.78$) การเตรียมการสอนอย่างดี ($\bar{X} = 5.60$) และการมีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 5.50$) พฤติกรรมที่อาจารย์กลุ่มนี้เห็นว่าอาจารย์มีในระดับค่อนข้างมากมี 3 พฤติกรรม ได้แก่ การมีเวลาให้เข้าพบ ($\bar{X} = 5.00$) การรับฟังความคิดเห็นของนิสิต ($\bar{X} = 4.67$) และการใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.60$)

ตารางที่ 6.2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ในคณะและความสำคัญ

ข้อข้อ ที่	ลักษณะ	มาก <--- ---> น้อย							ลักษณะที่มี		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี								5.39	0.93	6.61	.72
2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์								4.22	1.16	5.82	1.13
3	ชวนชวนติดตามความเคลื่อนไหวและการ								4.68	1.11	6.47	.76

6.2.7 (ต่อ)

ข้อข้อ ที่	ลักษณะ	มาก <--- ---> น้อย							ลักษณะที่มี		ความสำคัญ	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
4	เปลี่ยนแปลงของความรู้ ใหม่ๆ								4.48	1.05	6.38	.94
5	สามารถที่จะเชื่อมโยง ทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ								4.75	1.23	5.84	1.11
6	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชา การ								4.39	1.18	6.13	1.01
7	รู้จักตนเอง								4.16	1.14	6.28	.95
8	คิดริเริ่มสร้างสรรค์								4.63	.98	6.16	.96
9	รอบคอบ								4.58	1.00	6.29	.93
10	ไตร่ตรองเหตุผล								4.80	1.11	6.56	.74
11	รับผิดชอบ								4.17	1.22	6.28	.95
12	เห็นการณ์ไกล								5.05	1.08	6.39	.87
13	มีศีลธรรม								3.96	1.17	6.33	.87
14	เสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม								4.13	1.12	6.25	.94

..... ลักษณะที่มี ความสำคัญ

จากตารางที่ 6.2.7 พบว่าอาจารย์มีความเห็นว่าอาจารย์รุ่นฟ้า มีลักษณะต่างๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากและปานกลางในจำนวนเท่าๆ กัน ลักษณะที่อาจารย์คณะเภสัชรุ่นฟ้า มีค่อนข้างมาก มี 7 ลักษณะ ได้แก่ ความเป็นผู้รู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.39$) การมีศีลธรรม ($\bar{X} = 5.05$) การมีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.80$) การเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($\bar{X} = 4.75$) การชวนช่วยติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ($\bar{X} = 4.68$) ความรอบคอบ ($\bar{X} = 4.63$) และการไตร่ตรองเหตุผล ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนลักษณะนอกเหนือจากนี้ อาจารย์เห็นว่าอาจารย์รุ่นฟ้า มีอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.48$) การรู้จักตนเอง ($\bar{X} = 4.39$) การเป็นนัก

วิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 4.22$) การเห็นการณ์ไกล ($\bar{X} = 4.17$) การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.16$) การมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 4.13$) และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 3.96$)

ส่วนความสำคัญนั้น อาจารย์มีความเห็นว่า ลักษณะต่างๆ ดังกล่าวมีความสำคัญอยู่ในระดับมากและมากที่สุดทั้งสิ้น ลักษณะที่อาจารย์เห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุดมี 2 อย่างได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.61$) และการเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 6.56$) ลักษณะนอกเหนือจากนี้อาจารย์เห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด

ที่น่าสนใจก็คือ ลักษณะที่มีความสำคัญมากกับลักษณะที่อาจารย์มีอยู่กันลักษณะที่มีความแตกต่างก็มากได้แก่ การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งอาจารย์เห็นว่ามีความสำคัญมากแต่อาจารย์ยังมีอยู่น้อย ($D = 2.37$) รองลงมาคือการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($D = 2.12$) และสุดท้ายการเห็นการณ์ไกล ($D = 2.11$)

ตารางที่ 6.2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ในคณะ จำแนกตามระยะเวลาการเป็นอาจารย์

ข้อข้อ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ในจุฬาฯ			
		1 - 6	7 - 14	15 - 22	22 ขึ้นไป
1	เป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	6.12	5.11	5.26	5.55
2	เป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	4.71	4.02	4.10	4.27
3	ชวนขยายคิดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ	5.00	4.50	4.53	5.00
4	สามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	4.53	4.42	4.37	4.73
5	เป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	5.24	4.50	4.58	5.00
6	รู้จักตนเอง	4.63	4.26	4.63	4.09
7	คิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.38	3.94	4.21	4.36
8	รอบคอบ	4.94	4.60	4.53	4.50
9	ได้ตรงต่อเหตุผล	4.75	4.46	4.58	4.78
10	รับผิดชอบ	5.19	4.77	4.75	4.45
11	เห็นการณ์ไกล	4.44	4.00	4.26	4.20
12	มีศีลธรรม	5.81	4.91	4.90	4.50
13	เสียสละเพื่อประโยชน์	4.25	3.89	3.95	3.64

ตารางที่ 6.2.8 (ต่อ)

ข้อข้อ ที่	พฤติกรรมการสอน	ระยะเวลาการเป็นอาจารย์ในวิชาชีพ			
		1 - 6	7 - 14	15 - 22	22 ขึ้นไป
14	ส่วนรวม มีความมั่นคงทางอารมณ์	4.25	4.17	4.11	4.34

จากตารางที่ 6.2.8 พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์เป็นอาจารย์ในวิชาชีพ ระหว่าง 1-6 ปี มีความเห็นเกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ในคณะเภสัชว่า มีลักษณะอยู่ในระดับมาก ค่อนข้างมาก และปานกลาง ลักษณะที่อาจารย์กลุ่มนี้คิดว่าอาจารย์คณะเภสัชมีมาก ได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.12$) ลักษณะที่เห็นว่ามีในระดับปานกลางมี 4 อย่าง ได้แก่ การเห็นการณ์ไกล ($\bar{X} = 4.44$) การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.38$) การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 4.25$) และการมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 4.25$) เช่นเดียวกับ ลักษณะนอกเหนือจากนี้ อาจารย์กลุ่มนี้เห็นว่า อาจารย์คณะเภสัชมีในระดับ ค่อนข้างมากทั้งหมด

อาจารย์กลุ่มที่มีระยะเวลาการสอนในวิชาชีพ ระหว่าง 7-14 ปี มีความเห็นว่า อาจารย์คณะเภสัชวิชาชีพ มีลักษณะต่างๆ อยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างมาก ลักษณะที่อาจารย์กลุ่มนี้คิดว่าอาจารย์คณะเภสัชมีค่อนข้างมาก ได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.11$) การเป็นผู้มีศีลธรรม ($\bar{X} = 4.91$) การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.77$) และการเป็นผู้มีความรอบคอบ ($\bar{X} = 4.60$) ส่วนลักษณะนอกเหนือจากนี้ อาจารย์กลุ่มนี้เห็นว่า อาจารย์คณะเภสัชวิชาชีพ มีอยู่ในระดับปานกลาง

อาจารย์อีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่มีประสบการณ์เป็นอาจารย์อยู่ระหว่าง 15-22 ปี มีความเห็นว่า ลักษณะต่างๆ ของคณะอาจารย์คณะเภสัชอยู่ในระดับปานกลาง และค่อนข้างมาก ลักษณะที่มีอยู่ในระดับปานกลางมี 6 ลักษณะ ได้แก่ ความสามารถที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.37$) การเห็นการณ์ไกล ($\bar{X} = 4.26$) การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.21$) การมีความมั่นคงทางอารมณ์ ($\bar{X} = 4.11$) การเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 4.10$) และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 3.95$) ลักษณะนอกเหนือจากนี้ อาจารย์กลุ่มนี้มีความเห็นว่า อาจารย์คณะเภสัชมีอยู่แล้วค่อนข้างมาก

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์มากที่สุด มีระยะเวลาการสอนนานเกินกว่า 22 ปี มีความเห็นว่า ลักษณะต่างๆ เหล่านี้ อาจารย์คณะเภสัชวิชาชีพ มีอยู่ในระดับมาก ค่อนข้างมาก

และปานกลาง ลักษณะที่อาจารย์ กลุ่มนี้คิดว่าอาจารย์คณะเภสัชจุฬามีมาก ได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 5.55$) ลักษณะที่มีอยู่ค่อนข้างมากมี 3 ลักษณะ ได้แก่ การชวนขยายติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ($\bar{X} = 5.00$) การเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ($\bar{X} = 5.00$) การได้ตรงต่อเหตุผล ($\bar{X} = 4.78$) และความสามารที่จะเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.73$) ส่วนลักษณะนอกเหนือจากนี้ อาจารย์กลุ่มนี้เห็นว่า อาจารย์เภสัชจุฬา มีอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6.2.9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามข้อมูลสถานภาพของอาจารย์บางประการ

ข้อข้อ	ลักษณะ	ตำแหน่งทางวิชาการ				ระยะเวลา การเป็น อ. > 22 ปี	ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง บริหาร
		อ.	ผศ.	รศ.	รวม		
1	การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอน เป็นอย่างดี	6.40	6.48	6.78	6.83	6.82	6.63
2	ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์	5.67	5.61	6.11	6.17	5.36	5.94
3	การชวนขยายติดตามความ เคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง ของความรู้ใหม่ๆ	6.67	6.42	6.70	6.70	6.46	6.50
4	ความสามารถที่จะเชื่อมโยง ทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ	6.00	6.48	6.46	6.52	5.91	6.06
5	การเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ	5.67	5.61	6.11	6.48	6.36	5.94
6	การรู้จักตนเอง	5.93	6.06	6.27	6.48	6.46	6.19
7	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	6.07	6.18	6.51	6.74	6.55	6.25
8	ความรอบคอบ	5.87	6.06	6.44	6.61	6.46	6.06
9	การได้ตรงต่อเหตุผล	6.00	6.27	6.49	6.70	6.55	6.31
10	ความรับผิดชอบ	6.40	6.58	6.70	6.78	6.64	6.31
11	การเห็นการณ์ไกล	6.07	6.21	6.54	6.70	6.46	6.25
12	การมีศีลธรรม	6.20	6.48	6.49	6.52	6.46	6.19
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ ส่วนรวม	6.13	6.24	6.59	6.70	6.55	6.31
14	ความมั่นคงทางอารมณ์	6.20	6.18	6.43	6.48	6.36	6.00

จากตารางที่ 6.2 ๗ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของอาจารย์จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการแล้วพบว่า อาจารย์มีความเห็นว่าลักษณะต่างๆ ที่ระบุมานั้น อาจารย์จุฬีฯ มีอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 3 การชวนชวาชิตตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ($\bar{X} = 6.67$) ซึ่งอาจารย์คิดว่า อาจารย์จุฬีฯ มีอยู่แล้วมากที่สุด กลุ่มอาจารย์ที่มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีความเห็นใกล้เคียงกับอาจารย์คือเห็นว่าลักษณะต่างๆ เหล่านี้อาจารย์จุฬีฯ มีอยู่แล้วในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 10 การมีความรับผิดชอบ ซึ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์เห็นว่าอาจารย์จุฬีฯ มีอยู่แล้วมากที่สุด ($\bar{X} = 6.58$) รองศาสตราจารย์มีความเห็นแตกต่างไปจาก 2 กลุ่มที่กล่าวมาคือ เห็นว่าลักษณะต่างๆ นั้น อาจารย์จุฬีฯ มีมากที่สุดมากที่สุดเป็น 6 ลักษณะอันได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.78$) การชวนชวาชิตตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ($\bar{X} = 6.70$) การมีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 6.70$) การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 6.59$) การเห็นการณ์ไกล ($\bar{X} = 6.54$) และการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 6.51$) ลักษณะนอกเหนือจากนี้ รองศาสตราจารย์ เห็นว่าอาจารย์จุฬีฯ มีอยู่แล้วในระดับมาก ซึ่งถ้าพิจารณาโดยส่วนรวมจะเห็นว่าลักษณะที่ อาจารย์มีมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.83$) การมีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 6.78$) และการเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 6.74$)

อาจารย์ที่มีระยะเวลาการเป็นอาจารย์นานเกินกว่า 22 ปี มีความเห็นว่าลักษณะที่อาจารย์จุฬีฯ มีนั้นอยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก มาก และมากที่สุด โดยที่ลักษณะที่คิดว่าอาจารย์จุฬีฯ มีค่อนข้างมาก ได้แก่ความเป็นนักวิเคราะห์วิจารณ์ ($\bar{X} = 5.36$) ลักษณะที่มีมากที่สุดมี 3 อย่าง ได้แก่ การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 6.82$) การเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 6.64$) และการไตร่ตรองหาเหตุผล ($\bar{X} = 6.55$) ส่วนลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ อาจารย์กลุ่มนี้มีความเห็นว่า อาจารย์จุฬีฯ มีอยู่แล้วในระดับมาก

อาจารย์กลุ่มสุดท้าย คือกลุ่มที่ปัจจุบันดำรงตำแหน่งบริหารมีความเห็นไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 มากนัก คือเห็นว่า อาจารย์จุฬีฯ มีลักษณะต่างๆ อยู่แล้วในระดับมาก ยกเว้นข้อ 1 การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ซึ่งผู้บริหารเห็นว่า อาจารย์จุฬีฯ มีมากที่สุด ($\bar{X} = 6.63$)

ตารางที่ 6.2.10 แบบการสอนที่อาจารย์ใช้สอนในระดับปริญญาตรี

ข้อ ที่	ชื่อข้อ แบบการสอน	มาก <----- I -----> น้อย							รวม	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.
1	สอนแบบบรรยาย								6.25	.80
2	สอนแบบอภิปราย								3.63	1.52
3	สอนแบบสาธิต								4.01	1.50
4	สอนทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ								5.68	1.28
5	สอนแบบโครงการ								2.54	1.50
6	สอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย								3.61	1.64
7	สอนแบบให้ศึกษาเป็นรายบุคคล								2.42	1.57
8	สอนแบบให้ฝึกปฏิบัติเองในห้องทดลอง								4.73	1.89
9	สอนแบบให้ฝึกปฏิบัติเองในภาคสนาม								2.10	1.44
10	สอนแบบใช้กรณีตัวอย่างเกมส์หรือกิจกรรม								2.04	1.38
11	สอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอน เช่น เทป โทรทัศน์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ฯ เป็นหลัก								2.81	1.97

จากตารางที่ 6.2.10 พบว่าอาจารย์มีรูปแบบการสอนในระดับปริญญาตรี แตกต่างกันออกไป โดยแบบการสอนที่อาจารย์ใช้มากที่สุดได้แก่ การสอนแบบบรรยาย ($\bar{X} = 6.25$) และการสอนโดยใช้ทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 5.68$) รูปแบบที่ใช้ค่อนข้างมาก ได้แก่ การสอนแบบให้ปฏิบัติเองในห้องทดลอง ($\bar{X} = 4.73$) รูปแบบการสอนที่อาจารย์ใช้ในระดับปานกลางได้แก่ การสอนแบบสาธิต ($\bar{X} = 4.01$) การสอนแบบอภิปราย ($\bar{X} = 3.63$) และการสอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย ($\bar{X} = 3.61$) รูปแบบที่อาจารย์ใช้สอนค่อนข้างน้อย ได้แก่ การสอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอน เช่น เทป โทรทัศน์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ เป็นหลัก ($\bar{X} = 2.81$) และการสอนโดยสอนแบบโครงการ ($\bar{X} = 2.54$) และรูปแบบการสอนที่อาจารย์ใช้น้อยได้แก่ การสอนแบบให้การศึกษาเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 2.42$) การสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติเองในภาคสนาม ($\bar{X} = 2.10$) และการสอนแบบใช้กรณีตัวอย่าง เกมส์ หรือ กิจกรรม ($\bar{X} = 2.04$)

ตารางที่ 6.2.11 เปรียบเทียบร้อยละรูปแบบของพฤติกรรมการเรียนที่อาจารย์ต้องการให้เรียน และรูปแบบที่ผลิตเสร็จ

รูปแบบของการเรียน	รวม		อายุ < 40		อายุ > 40	
	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้
1. แบบอิสระ	7.1	2.4	6.5	2.6	12.5	1.
2. แบบจำใจเรียน	-	8.2	-	7.8	-	12.5
3. แบบร่วมมือ	56.5	4.7	58.4	2.6	37.5	25.0
4. แบบพึ่งพา	5.9	62.8	6.5	68.8	-	62.5
5. แบบแข่งขัน	30.6	16.5	28.6	18.2	50.0	-

รูปแบบของการเรียน	ผู้ศึกษาเอก		ผู้บริหาร	
	ความต้องการ	การรับรู้	ความต้องการ	การรับรู้
1. แบบอิสระ	-	4.3	-	-
2. แบบจำใจเรียน	-	17.4	-	6.3
3. แบบร่วมมือ	43.5	8.7	56.3	-
4. แบบพึ่งพา	8.7	60.9	6.3	68.8
5. แบบแข่งขัน	47.8	8.7	37.5	25.0

จากตารางที่ 6.2.11 เมื่อมองในภาพรวมแล้วพบว่าอาจารย์ต้องการให้นักเรียนเรียนแบบร่วมมือมากที่สุด (ร้อยละ 56.5) รองลงมาคือการเรียนรู้แบบแข่งขัน (ร้อยละ 30.6) ซึ่งอาจารย์ที่มีอายุน้อยกว่า 40 ปี และอาจารย์ที่ตำแหน่งเป็นผู้บริหารก็มีความเห็นเช่นเดียวกันแต่อาจารย์ที่มีอายุมากกว่า 40 ปี และอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกกลับต้องการให้นักเรียนแบบแข่งขันมากกว่าแบบพึ่งพา (ร้อยละ 50.0 > ร้อยละ 37.5 และ ร้อยละ 47.8 > ร้อยละ 43.5) ทั้งนี้โดยความเป็นจริงแล้วอาจารย์ทุกกลุ่ม คิดว่าให้เด็กศึกษากำลังเรียนแบบพึ่งพา (ร้อยละ 68.8, ร้อยละ 62.5, ร้อยละ 60.9 และ ร้อยละ 68.8) ซึ่งเมื่อมองในภาพรวมพบว่า นักศึกษากำลังเรียนแบบพึ่งพามากที่สุด (ร้อยละ 62.8) รองลงมาคือเรียนแบบแข่งขัน (ร้อยละ 16.5)

ตารางที่ 6.2.12 เปรียบเทียบความบ่อยของการพบปะปรึกษาหารือและประโยชน์ที่ได้รับ

ข้อย่อย ที่	การพบปะปรึกษา	มาก <-----I-----> น้อย						ความบ่อยของ การพบปะ		ประโยชน์		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	การพบปะปรึกษาในด้านวิชาการ								3.85	1.39	5.89	1.15
2	การพบปะปรึกษาในด้านส่วนตัว								3.33	1.27	5.42	1.27

ความบ่อย

ประโยชน์

จากตารางที่ 6.2.12 พบว่านักคิดมาพบอาจารย์เพื่อปรึกษาด้านวิชาการและปรึกษาด้านส่วนตัว ($\bar{X} = 3.85$ และ $\bar{X} = 3.33$) โดยที่การมาพบเพื่อปรึกษาด้านวิชาการมีประโยชน์มากที่สุด ($\bar{X} = 5.89$) และการมาพบเพื่อปรึกษาด้านส่วนตัวก็มีประโยชน์ค่อนข้างมากเช่นกัน ($\bar{X} = 5.42$)

ตารางที่ 6.2.13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์และผู้บริหารเกี่ยวกับผลที่ผลิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม

ข้อย่อย ที่	ผลที่ได้รับจากการเข้าร่วม กิจกรรมผลิต	เห็นด้วย <-----I-----> ไม่ เห็นด้วย						อาจารย์ ในคณะ		ผู้บริหาร		
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	ทำให้การวิจัยดีขึ้น								3.84	1.43	4.53	0.92
2	ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น								6.05	0.93	6.06	0.85
3	ทำให้มีความเป็นผู้นำมากขึ้น								5.58	1.15	5.50	1.10
4	ทำให้เรียนรู้วิธีทำงาน								5.81	1.02	5.75	0.78
5	ทำให้มีปัญหาในการเรียน								4.18	1.56	3.88	1.36
6	ทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหาร คณะหรือมหาวิทยาลัย								3.21	1.31	3.33	1.16

ความคิดเห็นของอาจารย์

ความคิดเห็นเฉพาะผู้บริหาร

จากตารางที่ 6.2.13 พบว่า อาจารย์ที่มีความเห็นเกี่ยวกับผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเป็น 3 ระดับคือ ค่อนข้างน้อย ปานกลางและมาก ผลที่อาจารย์คิดว่าจะเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย คือทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.21$) ผลที่จะเกิดขึ้นปานกลางมี 2 อย่างคือ อาจจะทำให้การเรียนดีขึ้น ($\bar{X} = 3.84$) และอาจจะทำให้มีปัญหาในการเรียนก็ได้ ($\bar{X} = 4.18$) ส่วนผลที่อาจารย์คิดว่าจะเกิดมาก ได้แก่ ทำให้มนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ($\bar{X} = 6.05$) ทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน ($\bar{X} = 5.81$) และทำให้มีความเห็นผู้นำมากขึ้น ($\bar{X} = 5.58$)

ส่วนกลุ่มผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับผลที่เกิดจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตเป็น 4 ระดับ คือ ค่อนข้างน้อย ปานกลาง ค่อนข้างมาก และมาก ผลที่ผู้บริหารคิดว่าจะเกิดขึ้นค่อนข้างน้อยได้แก่ ทำให้เกิดความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.33$) ผลที่จะเกิดขึ้นปานกลางได้แก่ ทำให้มีปัญหาด้านการเรียน ($\bar{X} = 3.88$) ผลที่จะเกิดขึ้นค่อนข้างมากมี 2 อย่างคือ ทำให้มีความเห็นผู้นำมากขึ้น ($\bar{X} = 5.50$) และทำให้การเรียนดีขึ้น ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนผลที่ผู้บริหารคิดว่าจะเกิดขึ้นมากที่สุดมาจากการที่นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมก็คือ ทำให้มนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น ($\bar{X} = 6.06$) และ ทำให้เรียนรู้วิธีการทำงาน ($\bar{X} = 5.75$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิตปริญญาตรี

ตารางที่ 6.3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับนิสิตปีที่ 1 และ ปีสุดท้าย

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่								2.55	2.04	5.33	1.02	-11.69
2	ความชอบในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่								3.46	1.98	5.11	0.99	- 6.99
3	การมองเห็นความสำคัญของสาขาวิชาที่เรียนอยู่								3.34	1.95	5.13	1.15	- 8.32
4	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่มีเกียรติ								4.58	1.36	5.12	1.08	- 4.09
5	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคม								4.99	1.32	5.58	0.95	- 4.50

ตารางที่ 6.3.1 (ต่อ)

ข้อข้อ ที่	ลักษณะ	มีมาก <----I----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียน อยู่น่าสนใจ								4.58	1.93	5.13	1.03	- 4.83
7	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียน อยู่เหมาะสมกับความสามารถ ของตน								4.33	1.15	4.90	0.96	- 4.50
8	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียน อยู่ทำให้มีรายได้ดี								5.16	1.08	5.57	1.41	- 5.01
9	การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียน อยู่มีความก้าวหน้าในชีวิตการ งาน								4.77	1.15	5.07	1.37	- 3.94
10	ความสามารถในการคิดอย่าง เป็นระบบ								3.77	1.21	4.50	1.34	- 7.36
11	ความสามารถในการคิดอย่าง ลึกซึ้ง								3.53	1.15	4.80	0.94	-3.56**

ตารางที่ 6.3.1 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <----I----> มีน้อย						ผลิตปี 1		ผลิตปีสุดท้าย		t	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}		S.D.
12	ความสามารถในการคิดอย่างกว้างไกล								3.56	1.19	4.49	1.28	-7.30**
13	ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์								3.72	1.21	4.68	1.21	-6.78**
14	ความสามารถในการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดให้ผู้อื่นได้เข้าใจอย่างถูกต้อง								3.97	1.18	4.92	1.05	-6.45**
15	ความสามารถในการยืนยันความคิดของตน								3.96	1.11	5.05	0.98	-7.95**
16	ความสามารถในการเข้าใจทัศนะที่แตกต่างกัน								3.80	1.14	4.87	0.94	-8.06**
17	ความสามารถในการวิเคราะห์และวิจารณ์ทัศนะต่างๆ								3.72	1.20	4.88	1.00	-8.55**
18	ความสามารถในการเปรียบเทียบทัศนะที่แตกต่างกัน								3.85	1.16	4.88	1.02	-8.18**

ตารางที่ 6.3.1 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
19	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทาง ธรรมชาติ								4.18	1.17	4.95	1.08	-6.97**
20	ความเข้าใจในปรากฏการณ์ ทางสังคม								4.07	1.21	5.00	0.88	-6.31**
21	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจ ของผู้อื่น								3.78	1.18	4.79	1.03	-7.58**
22	ความเข้าใจในชีวิตและจิตใจ ของตนเอง								3.88	1.14	4.90	1.00	-6.54**
23	ความเข้าใจในธรรมชาติของ ศาสนา								3.60	1.16	4.11	1.17	-5.24**
24	ความรับผิดชอบในการเรียน								4.16	1.14	4.54	1.25	-2.61**
25	ความสามารถในการชักชวน และชี้แนะเพื่อนนิสิต								4.04	1.17	4.79	1.00	-5.76**
26	การได้รับเลือกเป็นหัวหน้า ในโอกาสต่างๆ								3.83	1.08	4.66	0.91	-6.16**

ตารางที่ 6.3:1 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย						นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{Y}		S.D.
27	ความเชื่อถ้อยยอมรับจากเพื่อน นิสิต			-----	-----				4.19	1.11	4.89	0.91	-5.70**
28	ความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิต			-----	-----				4.59	0.95	5.21	0.85	-4.79**
29	ความสัมพันธ์อันดีกับอาจารย์			-----	-----				4.15	1.37	4.89	1.10	-4.95**
30	ความสามารถติดต่อกับบุคคล			-----	-----				4.10	1.18	5.05	1.01	-6.10**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

----- นิสิตปี 1

----- นิสิตปีสุดท้าย

จากตารางที่ 6.3.1 พบว่า นิสิตปีที่ 1 และ นิสิตปีที่ 5 มีลักษณะแตกต่างกันอยู่มาก โดยที่นิสิตปี 1 มีลักษณะบางอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างน้อยอันได้แก่ ความชอบในสาขาที่ตนเรียน ($\bar{X} = 3.46$) การมองเห็นความสำคัญของสาขาวิชาที่เรียนอยู่ ($\bar{X} = 3.34$) และการมีความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่ ($\bar{X} = 2.55$) ลักษณะที่นิสิตมีอยู่ค่อนข้างมากได้แก่ การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่ทำให้มีรายได้ดี ($\bar{X} = 5.16$) การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ ($\bar{X} = 4.99$) การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่มีความก้าวหน้าในชีวิตการงาน ($\bar{X} = 4.77$) มีความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนนิสิต ($\bar{X} = 4.59$) มองเห็นว่าเป็นสาขาวิชาที่มีเกียรติ ($\bar{X} = 4.58$) และ การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่น่าสนใจ ($\bar{X} = 4.58$) ลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ อาจารย์เห็นว่า นิสิตปี 1 มีอยู่ในระดับปานกลาง

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับนิสิตปี 5 อาจารย์เห็นว่าลักษณะที่นิสิตปี 5 มีอยู่ในระดับมากได้แก่ การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่เป็นสาขาที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ ($\bar{X} = 5.58$) และการมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่ทำให้มีรายได้ดี ($\bar{X} = 5.57$) ลักษณะที่อาจารย์เห็นว่านิสิตปี 5 มีอยู่ในระดับ ปานกลางได้แก่ ความสามารถในการคิดอย่างกว้างไกล ($\bar{X} = 4.49$) และความเข้าใจในธรรมชาติของศาสนา ($\bar{X} = 4.11$) ลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ อาจารย์เห็นว่านิสิตมีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ซึ่งเมื่อมองรวมๆ จะเห็นว่า ลักษณะที่นิสิตปี 1 และนิสิตปีที่ 5 แตกต่างกันอย่างมากในความคิดของอาจารย์ 3 อันดับแรกได้แก่ ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ตนเรียนอยู่ ($D = 2.78$) รองลงมาคือการมองเห็นความสำคัญของสาขาที่ตนเรียนอยู่ ($D = 1.79$) และความชอบในสาขาที่ตนเรียนอยู่ ($D = 1.65$) ลักษณะที่นิสิตปี 1 และนิสิตปี 5 แตกต่างกันน้อยที่สุด 3 อันดับได้แก่ การมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่มีความก้าวหน้าในชีวิตการงาน ($D = .30$) การมีความรับผิดชอบในการเรียน ($D = .38$) และการมองเห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่ทำให้มีรายได้ดี ($D = .41$) และความเข้าใจในธรรมชาติของศาสนา ($D = .51$)

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีสุดท้าย โดยทดสอบค่าที (t-Test) พบว่าคุณลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อแสดงว่าคุณลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้ายแตกต่างกัน

ตาราง 6.3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิตตามปีชั้นของ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 1 และปีสุดท้าย

ข้อ้อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <----I----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ความถี่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับการเรียน								4.21	1.32	4.73	1.11	-3.94**
2	ความถี่รู้ในเรื่องที่ๆ ไป								4.30	1.19	5.02	1.02	
3	ความถี่ใจกว้าง ยอมรับความคิดหรือวิธีการที่แตกต่างกันหลายๆแนวทาง								4.24	1.13	4.90	0.95	-5.21**
4	ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา								3.74	1.22	4.77	1.01	-7.10**
5	ความสามารถที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาที่เรียนอยู่ในปัจจุบัน								3.82	1.22	4.79	1.15	-6.20**

ตาราง 6.3.2 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <----I----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
6	ความสามารถในการคาดคะเน เหตุการณ์ในอนาคต ได้อย่างใกล้ เคียงความจริง								3.71	1.11	4.52	0.91	-7.61**
7	การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตน เอง ได้อย่างใกล้เคียงความจริง								3.58	1.10	4.48	1.10	-6.16**
8	การรู้ว่าตนเองต้องการอะไร อย่างแท้จริง								3.59	1.07	4.70	1.02	-7.98**
9	ความสามารถในการทำงานได้ รวดเร็วก็ตามกำหนด								4.29	1.09	4.88	1.16	-3.38**
10	การทำงานหนักที่ได้รับมอบหมาย อย่างครบถ้วนสมบูรณ์								4.36	1.24	4.97	1.02	-4.06**

ตาราง 6.3.2 (ต่อ)

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{Y}	S.D.	\bar{Y}	S.D.	
11	การยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน								3.94	1.16	4.39	0.98	-5.29**
12	การเสียสละทรัพย์สิน เวลา แรงงานและสิ่งอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม								4.34	1.26	4.73	1.10	-3.00**
13	ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง								4.37	1.09	5.06	0.99	-5.39**
14	ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง								4.36	1.06	5.05	0.96	-4.96**
15	ความมั่นคงทางอารมณ์								3.91	1.22	4.76	0.93	-5.83**
16	ความมีสติรอบคอบ								3.96	1.15	4.72	0.90	-6.73**
17	ความซื่อสัตย์สุจริต								4.50	1.33	4.93	0.99	-3.99**
18	ความยุติธรรม								4.44	1.20	4.93	0.99	-4.19**

_____ นิสิตปีที่ 1 - - - - - นิสิตปีสุดท้าย

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6.3.2 พบว่า อาจารย์มีความเห็นว่า นิสิตปี 1 มีลักษณะต่างๆ ตามที่ระบุมาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ลักษณะที่อาจารย์คิดว่า นิสิตปี 1 มีมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ($X = 4.50$) รองลงมาคือความยุติธรรม ($X = 4.44$) และความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง ($X = 4.37$) ลักษณะที่อาจารย์คิดว่า นิสิตปี 1 มีน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียงความจริง ($X = 3.58$) รองลงมาคือรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง ($X = 3.59$) และความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์อนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง ($X = 3.71$)

ส่วนนิสิตปี 5 นั้น อาจารย์มีความเห็นว่า มีลักษณะต่างๆ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกข้อ ยกเว้น การรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียงความจริง ($X = 4.48$) และการยอมรับผลเสียที่เกิดจากการกระทำของตน ($X = 4.39$) ซึ่งอาจารย์คิดว่า นิสิตปี 5 มีอยู่ในระดับปานกลาง

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ลักษณะที่อาจารย์คิดว่า นิสิตปี 1 มีน้อยกว่า นิสิตปี 5 อยู่มากใน 3 อันดับแรก ได้แก่ การรู้ว่าตนเองต้องการอะไรอย่างแท้จริง ($D = 1.11$) ความสามารถในการเสนอแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา ($D = 1.03$) และการรู้จักตนเองและจุดอ่อนของตนเองได้อย่างใกล้เคียงความจริง ($D = .90$) ส่วนลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ อาจารย์เห็นว่า นิสิตปี 1 ยังมีน้อยกว่า นิสิตปี 5 ทั้งสิ้น แต่ไม่เห็นความแตกต่างเด่นชัดนัก

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้าย โดยทดสอบค่า t (t -Test) พบว่าทุกคุณลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคุณลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้ายแตกต่างกัน

ตาราง 6.3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนิสิตปี 1 และ ปีสุดท้าย

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <----I----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	การนำแนวความคิดหรือวิธีการ ใหม่ๆ มาแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดผล ดียิ่งขึ้น								3.73	1.18	4.84	1.09	-8.07**
2	การวางแผนหรือเตรียมการ ก่อนทำงาน								3.61	1.18	4.80	1.25	-8.73**
3	การหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ล่วงหน้า								3.52	1.13	4.42	1.13	-8.10**
4	การตรวจสอบและติดตามผลการ เรียนและการทำงาน								4.00	1.24	4.64	1.12	-5.39**
5	การพิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย								3.91	1.09	4.60	1.01	-6.52**
6	การแบ่งเวลาในการเรียนและ การทำงานต่างๆ อย่างเหมาะสม								3.65	1.26	4.60	1.21	-5.23**
7	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำ อะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ								3.70	1.12	4.42	1.18	-6.50**

ตาราง 6.3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนิสิตปี 1 และ ปีสุดท้าย

ข้อย่อย ที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							นิสิตปี 1		นิสิตปีสุดท้าย		t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
8	ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ				4				3.66	1.14	4.36	1.08	-6.22**
9	ในการแก้ปัญหา ได้วิเคราะห์อย่างละเอียด เพื่อเข้าใจปัญหา และสาเหตุอย่างถ่องแท้				4				3.66	1.05	4.36	1.11	-8.70**
10	การวางแผนอนาคตของตนเอง			5					3.90	1.26	5.11	1.15	-8.18**
11	การยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เพื่อผลประโยชน์ที่ดีกว่าในระยะยาว			5					4.00	1.17	4.66	1.11	-5.41**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

_____ นิสิตปีที่ 1 ----- นิสิตปีสุดท้าย

จากตารางที่ 6.3.3 พบว่า อาจารย์ที่มีความเห็นว่า นิสิตปี 1 มีลักษณะต่างๆ ตามที่ระบุอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ลักษณะที่อาจารย์คิดว่านิสิตปี 1 มีมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การยอมเสียสละผลประโยชน์เฉพาะหน้า เน้นผลประโยชน์ที่ตกไว้ในระยะยาว และการตรวจสอบและติดตามผลการเรียนและการทำงาน ($\bar{X} = 4.00$) เท่ากัน รองลงมาคือการพิจารณาความเห็นของทุกฝ่าย ($\bar{X} = 3.91$) และการวางแผนอนาคตของตนเอง ($\bar{X} = 3.90$) ส่วนลักษณะทางด้านอื่นยังไม่เด่นชัดนัก ซึ่งเมื่อพิจารณานิสิตปี 5 แล้ว อาจารย์ที่มีความเห็นว่า นิสิตปี 5 มีลักษณะบางอย่างอยู่ในระดับปานกลางและมีลักษณะบางอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ลักษณะที่อาจารย์คิดว่านิสิตปี 5 มีอยู่ในระดับปานกลางมี 4 อย่างได้แก่ การหาวิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า ($\bar{X} = 4.42$) ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้พิจารณาข้อมูลในทุกๆ ด้านอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.42$) ก่อนที่จะตัดสินใจทำหรือไม่ทำอะไร ได้วิเคราะห์และประเมินผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ ($\bar{X} = 4.36$) และในการแก้ปัญหาได้วิเคราะห์อย่างละเอียดเพื่อเข้าใจปัญหาและสาเหตุอย่างถ่องแท้ ($\bar{X} = 4.36$)

ซึ่งเมื่อพิจารณาในภาพรวมจะเห็นว่า ลักษณะที่นิสิตปี 1 แตกต่างจากนิสิตปี 5 มาก 3 อันดับแรกได้แก่ การวางแผนอนาคตของตนเอง ($D = 1.21$) รองลงมาคือการวางแผนหรือเตรียมการก่อนทำงาน ($D = 1.19$) และการนำแนวคิดหรือวิธีการใหม่ๆ มาแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ($D = 1.11$) ลักษณะอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ อาจารย์เห็นว่า นิสิตปี 1 และ นิสิตปี 5 ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับนิสิตทั้งสองกลุ่ม โดยการทดสอบค่า ที (t-Test) พบว่าทุกคุณลักษณะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าคุณลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้ายแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 6.3.4 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความจำเป็นของความสามารถในด้านต่างๆ

ข้อย่อย	ความสามารถ	จำเป็นอย่างยิ่ง <-I-> ไม่จำเป็นเลย							ความจำเป็น	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	S.D.
1	ความรู้ความสามารถในการเรียน								6.08	.89
2	ความรับผิดชอบในการเรียน								6.30	.86
3	ความมั่นคงทางอารมณ์								5.69	1.08
4	ความเป็นผู้นำในกิจกรรมการเรียน								4.99	1.17
5	มนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนนิสิตและอาจารย์								5.81	.91
6	ประสิทธิภาพในการเรียน								6.05	.87
7	การใฝ่รู้								6.23	.92
8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								6.00	1.02
9	ความรอบคอบ								5.90	.98
10	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล								6.01	1.05
11	การเห็นการณ์ไกล								5.76	1.12
12	การรู้จักตนเอง								6.07	1.03
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								5.83	1.69
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง								5.84	.99
15	การมีศีลธรรม								6.08	1.08

ตาราง 6.3.5 ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับความจำเป็นของความสามารถผลิตในด้านต่างๆ จำแนกตามสถานภาพของอาจารย์ แบ่งประเภท

ข้อข้อ	ความสามารถ	ตำแหน่งทางวิชาการ				ระยะเวลาที่สอนมากกว่า 22 ปี	ผู้บริหาร
		อ.	ผศ.	รศ.	รวม		
1	ความรู้ความสามารถในการเรียน	6.20	5.76	6.22	6.23	6.46	5.94
2	ความรับผิดชอบในการเรียน	6.27	6.15	6.47	6.64	6.46	6.00
3	ความมั่นคงทางอารมณ์	5.67	5.55	5.86	6.00	5.82	5.56
4	ความเป็นผู้นำในกิจกรรมการเรียน	5.27	4.79	5.08	4.82	5.09	4.88
5	มนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนผลิตและอาจารย์	6.00	5.64	5.89	5.91	6.00	5.63
6	ประสิทธิภาพในการเรียน	6.13	5.78	6.25	6.19	6.55	6.00
7	การใฝ่รู้	6.13	6.12	6.39	6.50	6.09	6.13
8	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์	6.00	5.97	6.06	6.32	5.82	5.94
9	ความรอบคอบ	6.07	5.70	6.00	6.09	6.09	5.50
10	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล	6.00	5.91	6.11	6.32	6.00	5.88
11	การเห็นการณ์ไกล	5.80	5.70	5.78	6.14	5.91	5.63
12	การรู้จักตนเอง	5.80	6.09	6.17	6.14	6.09	5.81
13	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	6.07	5.76	5.86	6.09	5.46	5.94
14	ความเชื่อมั่นในตนเอง	5.87	5.76	5.26	6.00	6.00	5.69
15	การมีศีลธรรม	5.87	6.30	5.97	6.23	5.91	5.88

จากตารางที่ 6.3.4 และ 6.3.5 พบว่า เมื่อมองในภาพรวมแล้ว อาจารย์มีความเห็นว่า ความสามารถต่างๆ ตามที่ระบุทั้งหมดมีความจำเป็นต่อการเรียนในระดับปริญญาตรีในระดับมากทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 4 ความเป็นผู้นำในกิจกรรมการเรียน ($\bar{X} = 4.99$) ซึ่งอาจารย์มีความเห็นว่ามีความจำเป็นต่อการเรียนระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ความสามารถที่จำเป็น 3 อันดับแรกได้แก่ ความรับผิดชอบในการเรียน ($\bar{X} = 6.30$) การใฝ่รู้ ($\bar{X} = 6.23$) ความรู้ความสามารถในการเรียนและการมีศีลธรรม ($\bar{X} = 6.08$ เท่ากัน) ซึ่งเมื่อพิจารณาความเห็นของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน ระยะเวลาที่สอนและความเห็นของอาจารย์ที่มีตำแหน่งบริหารแล้ว ก็มีความเห็นไม่แตกต่างไปจากส่วนรวมเลย

ตาราง 6.3.6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับลักษณะนิสิตปีที่ 1 และ ปีที่ 5 จำแนกตามลักษณะใหญ่

ชั้นปี	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย						นิสิตปี 1	นิสิตปีสุดท้าย	t	
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}		\bar{X}
1	ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่ตน เรียนอยู่								2.71	5.34	-11.69**
2	ทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน								4.57	5.21	-7.15**
3	ความสามารถในการคิด								3.92	4.85	-2.86**
4	ความสามารถในการแสดงออก								3.96	5.10	-7.56**
5	ความสามารถในการเข้าใจ								3.78	5.02	-9.10**
6	ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ								3.91	4.87	-7.91**
7	ความสามารถในการเป็นผู้นำ								4.04	4.92	-6.56**
8	ความรับผิดชอบ								4.12	4.82	-5.76**
9	ความมั่นคงทางอารมณ์								3.91	4.82	-5.84**
10	มนุษยสัมพันธ์								4.26	5.09	-5.91**
11	การใฝ่รู้								4.25	4.97	-4.75**
12	การคิดริเริ่มสร้างสรรค์								3.79	4.92	-7.78**
13	ความมีสติรอบคอบ								3.96	4.85	-6.73**

ตาราง 6.3.6 (ต่อ)

ชั้นที่	ลักษณะ	มีมาก <-----I-----> มีน้อย							ปี 1	ปีสุดท้าย	t
		7	6	5	4	3	2	1	\bar{X}	\bar{X}	
14	ความรอบคอบ								3.79	4.78	-7.78**
15	การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล								3.67	4.54	-6.89**
16	การเห็นการณ์ไกล								3.90	4.81	-8.30**
17	การรู้จักตนเอง								3.58	4.66	-7.82**
18	การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								4.34	4.79	-3.00**
19	ความเชื่อมั่นในตนเอง								4.37	5.14	-5.17**
20	การมีใจกว้าง								4.08	4.88	-6.62**
21	การถือสัจย์สุจริต								4.50	5.09	-3.90**
22	ความยุติธรรม								4.44	5.05	-4.19**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

..... ปี 1 ปี 5

จากตารางที่ 6.3.6 พบว่า อาจารย์คิดว่าลักษณะต่างๆ ที่นิสิตปี 1 มีนั้น ส่วนมาก มีในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้อ 1 ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียน อยู่ ($\bar{X} = 2.71$) ซึ่งนิสิตปี 1 จะมีค่อนข้างน้อย และข้อ 2 ที่ตนคิดถึงสาขาวิชาที่เรียนซึ่งนิสิตปี 1 มีในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาปี 5 แล้ว อาจารย์มีความเห็นว่า นิสิตปี 5 มีลักษณะต่างๆ ตามที่ระบุ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกข้อซึ่งลักษณะที่นิสิตปี 5 มีมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียนอยู่ ($\bar{X} = 5.34$) รองลงมา คือ ที่ตนคิดถึงสาขาวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 5.21$) และความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 5.14$)

ลักษณะที่นิสิตปี 5 มีมากกว่านิสิตปี 1 มาก 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่ตนเรียนอยู่ ($D = 2.63$) รองลงมาคือ ความสามารถในการเข้าใจ ($D = 1.24$) และความสามารถในการแสดงออก ($D = 1.14$) และลักษณะที่นิสิตปี 1 มีใกล้เคียงกับนิสิตปี 5 ได้แก่ การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ($D = .45$) ความซื่อสัตย์สุจริต ($D = .59$) และความยุติธรรม ($D = .61$)

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับคุณลักษณะของนิสิต ทั้ง 2 กลุ่มโดยการทดสอบค่า ที (t-Test) พบว่าทุกคุณลักษณะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะของนิสิตปีที่ 1 และปีสุดท้ายแตกต่างกัน

ตารางที่ 6.3.7 ความพึงพอใจในผลิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีในคณะเภสัชศาสตร์

ความพอใจ	รวม		รศ.	วุฒิปริญญาเอก	ระยะเวลาสอนมากกว่า 22 ปี	ผู้บริหาร
	\bar{X}	S.D.				
ความพอใจในผลิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ทำงานสอน	4.85	.83	4.79	4.78	5.13	4.87

จากตารางที่ 6.3.7 แสดงให้เห็นว่าอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีมีความพอใจในผลิตเภสัชศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 4.85$) เมื่อนำมาจำแนกตามสภาพของอาจารย์บางประการจะพบว่าอาจารย์ในกลุ่มรองศาสตราจารย์ กลุ่มวุฒิปริญญาเอก กลุ่มสอนมากกว่า 22 ปี และกลุ่มผู้บริหารมีความพอใจในผลิตเภสัชศาสตร์ที่สอนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซ้ำกัน

สถาบันวิจัยบรกดร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะ พฤติกรรมการสอน และแผนการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 5

ตารางที่ 6.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์กับลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1 แสดงในรูปค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญระดับ 0.05

ลักษณะนิสิต	ลักษณะอาจารย์	การมีความรู้ ในวิชาที่สอน	เป็นที่เชื่อถือ ในวงการ	รู้จักตนเอง	มีความรับผิดชอบ	ไตร่ตรอง เหตุผล	เห็นการณ์ ไกล	มีศีลธรรม	มีความมั่นคง ทางอารมณ์
1. ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ									
2. ทักษะติดต่อสาขาวิชาที่เรียน									
3. ความสามารถในการคิด								.61	
4. ความสามารถในการแสดงออก									
5. ความสามารถในการเข้าใจ									
6. ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ									
7. ความสามารถในการเป็นผู้นำ		.53							
8. ความรับผิดชอบ									
9. ความมั่นคงทางอารมณ์				.51	-1.24				
10. ความมีมนุษยสัมพันธ์							.61		.14
11. การใฝ่รู้									
12. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์									
13. ความรอบคอบ									
14. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล									
15. การเห็นการณ์ไกล		-.50							
16. การรู้จักตนเอง		-.44							
17. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม			-.63					.81	
18. ความเชื่อมั่นในตนเอง									
19. ความยุติธรรม							-.83		

จากตารางที่ 6.4.1 พอสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์กับลักษณะของนิสิตปีที่ 1 ได้ดังต่อไปนี้

1. การเป็นผู้มีความรู้ในวิชาที่สอน เป็นอย่างดีของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเป็นผู้นำ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นการณ์ไกล และการรู้จักตนเองของนิสิต
2. ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิสิต
3. การรู้จักตนเองของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีคางทางอารมณ์ของนิสิต
4. ความเป็นผู้มีความรับผิดชอบของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีคางทางอารมณ์ของนิสิต
5. การเห็นการณ์ไกลของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิต
6. การเป็นผู้มีศีลธรรมของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะความสามารถในการคิดและการเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิสิต
7. การมีความมีคางทางอารมณ์ของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิต

สถาบันเวทย์บริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์กับลักษณะของนิสิตปี 5 แสดงในรูปค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญระดับ 0.05

ลักษณะนิสิต	ลักษณะอาจารย์	มีความรู้ ในวิชา ที่สอน	ติดตาม ความรู้ ใหม่ๆ	เชื่อมโยง ทฤษฎีกับ ปฏิบัติ	รู้จักคน เอง	มีความคิด ริเริ่ม	ไตร่ตรอง เหตุผล	มีความรับ ผิดชอบ	เห็นการณ์ ไกล	มีศีลธรรม	เสียสละเพื่อ ประโยชน์ ส่วนรวม	มีความมั่น คงทาง อารมณ์
1. ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ			.33									
2. ความสามารถในการคิด					.79							
3. ความสามารถในการแสดงออก				1.25			-.21					
4. ความสามารถในการเข้าใจ					.82							
5. ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ ต่างๆ												.78
6. ความสามารถในการเป็นผู้นำ		.41							.20			
7. มีความรับผิดชอบ						.01						1.09
8. ความมั่นคงทางอารมณ์										.60	-.18	
9. การใฝ่รู้												
10. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์												.78
11. ความรอบคอบ												
12. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล		.78										
13. การเห็นการณ์ไกล												1.12
14. การรู้จักตนเอง									1.33			
15. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม								.81				
16. การมีใจกว้าง										1.24		
17. ความซื่อสัตย์สุจริต		.62		.73							-.88	
18. ความยุติธรรม				.76								

จากตารางที่ 6.4.2 พอสรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์กับลักษณะของนิสิตปีที่ 5 ได้ดังนี้

1. ความเป็นผู้มีความรู้วิชาที่สอนเป็นอย่างดีของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเป็นผู้นำ การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล และการมีความซื่อสัตย์, สุจริต ของนิสิต
2. ความเป็นผู้ชวนชวยติดตามความเคลื่อนไหวและความเปลี่ยนแปลงของความรู้ใหม่ๆ ของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่เรียนอยู่ของนิสิต
3. ลักษณะที่สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการแสดงออกความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรมของนิสิต
4. การรู้จักตนเองของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการคิดความสามารถในการเข้าใจของนิสิต
5. การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเป็นผู้นำของนิสิต
6. ลักษณะการไตร่ตรองเหตุผลของอาจารย์ ความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการแสดงออกของนิสิต
7. การเป็นผู้มีความรับผิดชอบของอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิสิต
8. การเป็นผู้เห็นการณ์ไกลของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเป็นผู้นำ การรู้จักตนเอง และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีความซื่อสัตย์สุจริตของนิสิต
9. การเป็นผู้มีศีลธรรมของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถมีความมั่นคงทางอารมณ์และการมีใจกว้างของนิสิต
10. การเป็นผู้มีความเสียสละ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีความมั่นคงทางอารมณ์ของนิสิต
11. การมีความมั่นคงทางอารมณ์ของอาจารย์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ การมีความรับผิดชอบต่อการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเห็นการณ์ไกลของนิสิต

ตารางที่ 6.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1 แสดงในรูปค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ลักษณะนิสิต	มีประมวล การสอน แจก	เตรียมการ การสอน อย่างคิ	มีอุปกรณ์และ เอกสารประ กอบการสอน	เข้าสอน สม่ำเสมอ	อธิบาย เข้าใจ คิ	รับฟังความ คิดเห็นของ นิสิต	มีหลักการประ เมินผลการ เรียนการสอน	ประกาศผล สอบเร็ว	มีเวลาให้ เข้าพบ	ตรวจการ บ้านและ คนเร็ว
1. ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ			-.57							-.96
2. ทักษะคิดต่อสาขาวิชาที่เรียน										
3. ความสามารถในการคิด				-.29				-.57		
4. ความสามารถในการแสดงออก										
5. ความสามารถในการเข้าใจ		-.56							1.48	
6. ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ										
7. ความสามารถในการเป็นผู้นำ										
8. ความรับผิดชอบ										
9. ความมั่นคงทางอารมณ์										
10. ความมีมนุษยสัมพันธ์						-1.20				
11. การใฝ่รู้										
12. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์										
13. ความรอบคอบ	.42									
14. การไต่ตรองอย่างมีเหตุผล									-1.76	
15. การเห็นการณ์ไกล				.22						
16. การรู้จักตนเอง				-.15						
17. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม							-.60			
18. ความเชื่อมั่นในตนเอง										
19. ความยุติธรรม										

จากตารางที่ 6.4.3 พอสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตที่ปีที่ 1 ได้ดังนี้

1. การมีประมวลการสอนแจ่ม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีความรอบคอบของนิสิต
2. การเตรียมการสอนอย่างดี มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการเข้าใจของนิสิต
3. การมีอุปกรณ์การสอนครบและมีเอกสารประกอบการสอนสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้และความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนของนิสิต
4. การเข้าสอนอย่างสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์ทางลบกับ ความสามารถในการคิด และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นการณ์ไกล และการรู้จักตนเองของนิสิต
5. การอธิบายเข้าใจได้ดี มีความสัมพันธ์ทางลบกับควมมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิต
6. การรับฟังความคิดเห็นของนิสิต มีความสัมพันธ์ทางลบกับความเชื่อมั่นในตนเองของนิสิต
7. การใช้หลักวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิสิต
8. การประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการคิดของนิสิต
9. การที่อาจารย์มีเวลาให้ ช่างพบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเข้าใจ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิต
10. การที่อาจารย์ตรวจการบ้านสม่ำเสมอและคืนให้เสร็จ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนของนิสิต

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 5 แสดงในรูปค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ลักษณะนิสิต	ตำแหน่ง บริหาร	มีประมวล การสอน แจก	เข้าสอน สม่ำเสมอ	อธิบาย เข้าใจ	ตรวจการ บ้านและ คนเร็ว	มีหลักการประ เมินผลการ เรียนการสอน	ประกาศผล สอบเร็ว	ส่งเสริม ให้คิด ริเริ่ม	รับฟังความ คิดเห็นนิสิต
1. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ	-.82								
2. ความสามารถในการคิด									
3. ความสามารถในการแสดงออก			-.47				-.14		
4. ความสามารถในการเข้าใจ									
5. ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ	-.52								
6. ความสามารถในการเป็นผู้นำ					.55	-1.44			
7. ความรับผิดชอบ		-.33							
8. ความมั่นคงทางอารมณ์									
9. การใฝ่รู้		.96							
10. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์									.37
11. ความรอบคอบ									
12. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล									
13. การเห็นการณ์ไกล									.08
14. การรู้จักตนเอง					-.47		-.33	.24	
15. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม									
16. การมีใจกว้าง					-.14				
17. ความซื่อสัตย์สุจริต									
18. ความยุติธรรม									

จากตารางที่ 6.4.4 นอจะสรุปถึงความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 5 ได้ดังนี้

1. การที่อาจารย์มีตำแหน่งบริหารมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการประกอบอาชีพในสาขาที่ศึกษา และความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ ของนิสิต
2. การมีประมวลการสอนแจกนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใฝ่รู้ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบของนิสิต
3. การเข้าสอนอย่างสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการแสดงออกของนิสิต
4. การอธิบายเข้าใจได้ดี มีความสัมพันธ์ทางลบกับการรู้จักตนเองของนิสิต
5. การตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอ และคืนให้อย่างรวดเร็วมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเป็นผู้เ้า และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีใจกว้างของนิสิต
6. การให้หลักการวัดและประเมินผลมาทำการประเมินผลการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการเป็นผู้เ้าของนิสิต
7. การประกาศผลอย่างรวดเร็ว มีความสัมพันธ์ลบกับความสามารถในการแสดงออกและการรู้จักตนเองของนิสิต
8. การส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรู้จักตนเองของนิสิต
9. การรับฟังความคิดเห็นของนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการเห็นการณ์ไกลของนิสิต

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1 แสดงในรูปค่าเบต้าที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ลักษณะนิสิต	แบบการสอนของอาจารย์	สอนแบบบรรยาย	สอนแบบอภิปราย	สอนแบบสาธิต	สอนทฤษฎีควบคู่กับปฏิบัติ	สอนแบบโครงการ	สอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย	สอนแบบให้ศึกษาเป็นรายบุคคล	สอนให้ฝึกปฏิบัติเองในห้องทดลอง	สอนแบบใช้กรณีตัวอย่าง	สอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอน	การทบทวนปรึกษาอาจารย์
1. ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ												
2. ทักษะคิดต่อสาขาวิชาชีพที่เรียน									-0.90			
3. ความสามารถในการคิด					-0.71							
4. ความสามารถในการแสดงออก												
5. ความสามารถในการเข้าใจ										-1.77		
6. ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ										-0.94		
7. ความสามารถในการเป็นผู้นำ									-0.68			
8. ความรับผิดชอบ												
9. ความมั่นคงทางอารมณ์			-0.48	0.12								
10. ความมีมนุษยสัมพันธ์												
11. การใฝ่รู้												
12. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์										-0.87		
13. ความรอบคอบ						-1.04						
14. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล							-0.30	-0.02		1.29		-0.11
15. การเห็นการณ์ไกล									-0.66			
16. การรู้จักตนเอง				-0.94								
17. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม												
18. ความเชื่อมั่นในตนเอง												
19. ความยุติธรรม												

จากตารางที่ 6.4.5 พอสรุปความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 1 ได้ดังนี้

1. การสอนแบบอภิปรายสภาพความสัมพันธ์ทางลบกับความมั่นคงทางอารมณ์ของนิสิต
2. การสอนแบบสาธิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีความมั่นคงทางอารมณ์ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรู้จักตนเองของนิสิต
3. การสอนทฤษฎีควบคู่กับฝึกปฏิบัติ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการคิดของนิสิต
4. การสอนแบบโครงการมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบของนิสิต
5. การสอนแบบแบ่งกลุ่มย่อยมีความสัมพันธ์ทางลบกับการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิต
6. การสอนแบบให้การศึกษาเป็นรายบุคคลมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียน ความสามารถในการเป็นผู้นำ และการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิต
7. การสอนให้ฝึกปฏิบัติเองในห้องทดลอง มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นการณ์ไกล
8. การสอนแบบกรณีตัวอย่าง เกมส์ หรือกิจกรรมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการเข้าใจ ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิต
9. การพบปะปรึกษาอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิต

สถาบันวิจัยและบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 5 แสดงในรูปค่าเบต้าที่นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ลักษณะนิสิต	สอนแบบบรรยาย	สอนแบบสาธิต	สอนทฤษฎีควบคู่ปฏิบัติ	สอนแบบโครงการ	สอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย	สอนแบบให้ศึกษาเป็นรายบุคคล	สอนให้ฝึกปฏิบัติเองในห้องทดลอง	สอนแบบใช้กรณีตัวอย่าง	สอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอน
1. ความสามารถที่จะประกอบอาชีพ			-.61						
2. ความสามารถในการคิด									
3. ความสามารถในการแสดงออก									
4. ความสามารถในการเข้าใจ									
5. ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ									
6. ความสามารถในการเป็นผู้นำ									
7. ความรับผิดชอบ				.10	.61				
8. ความมั่นคงทางอารมณ์		.65							.31
9. การใฝ่รู้									
10. การคิดริเริ่มสร้างสรรค์									
11. ความรอบคอบ			-1.14			-.17			.51
12. การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล			-.53						
13. การเห็นการณ์ไกล	.05					.24			
14. การรู้จักตนเอง									
15. การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม									
16. การมีใจกว้าง					.81		-1.14		
17. ความซื่อสัตย์สุจริต									
18. ความมุกดีธรรม									

จากตารางที่ 6.4.6 พอสรุปความสัมพันธ์ระหว่างแบบการสอนของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิต ได้ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นการณ์ไกลของนิสิต
2. การสอนแบบสาธิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมั่นคงทางอารมณ์ของนิสิต
3. การสอนแบบทฤษฎีควบกับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาที่เรียน ความรอบคอบและการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิต
4. การสอนแบบโครงการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบของนิสิต
5. การสอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบ และการมีใจกว้างของนิสิต
6. การสอนแบบ ได้ศึกษา เป็นรายบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นการณ์ไกล และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรอบคอบของนิสิต
7. การสอนแบบให้ฝึกปฏิบัติเอง ในห้องทดลองมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีใจกว้างของนิสิต
8. การสอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอนเช่น เทป โทรทัศน์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ฯ เป็นหลัก มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมั่นคงทางอารมณ์ และความรอบคอบของนิสิต

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในส่วนของคณะเภสัชศาสตร์
ในบทนี้จะสรุปข้อค้นพบจากการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต ซึ่งแบ่งออกเป็น

1.1 คุณภาพบัณฑิตตามการรับรู้ของกลุ่มต่างๆ

1.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบัณฑิต

ตอนที่ 2 คุณภาพนิสิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนิสิต

2.1 คุณภาพนิสิตปัจจุบันตามการรับรู้ของนิสิตและอาจารย์

2.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการรับรู้คุณภาพนิสิต

ตอนที่ 3 อภิปรายและข้อเสนอแนะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต

1.1 คุณภาพบัณฑิตคณะเภสัชศาสตร์ตามการรับรู้ของกลุ่มต่างๆ

1.1.1 การรับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ

จากการประเมินตนเองของบัณฑิตคณะเภสัชศาสตร์ในตลาดแรงงาน เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ (ตารางที่ 1.4.2) สรุปได้ว่าบัณฑิตคิดว่าตนเองมีคุณลักษณะต่างๆ ส่วนใหญ่ในระดับค่อนข้างมากและมีบางคุณลักษณะที่บัณฑิตประเมินว่าตนเองมีมาก คุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้บัณฑิตคิดว่าตนเองมีในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด เมื่อเทียบกับผู้ร่วมอาชีพที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่น

สำหรับการประเมินตนเองของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ที่ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยเกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆ (ตารางที่ 3.3.2) นิสิตบัณฑิตประเมินว่าตนเองมีคุณลักษณะต่างๆ ในระดับค่อนข้างมากและมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แสดงความคิดเห็นว่าคุณลักษณะต่างๆ ในระดับค่อนข้างมากทั้งหมด

1.1.2 การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงาน

บัณฑิตคณะเภสัชศาสตร์ได้ประเมินการแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของตนเอง (ตารางที่ 1.4.3) ว่าได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ ในระดับค่อนข้างเป็นประจำทั้งหมด และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นพบว่าบัณฑิตจุฬาฯ ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ ค่อนข้างเป็นประจำทุกรายการเช่นเดียวกัน

จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานของบัณฑิตเภสัชศาสตร์โดยผู้ใช้บัณฑิต (ตาราง 2.2.3) สรุปได้ว่าบัณฑิตเภสัชศาสตร์ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ดีในการทำงานในระดับค่อนข้างมากและเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นแล้ว พบว่าบัณฑิตจากเภสัชศาสตร์ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ มากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่นเพียงเล็กน้อย

สำหรับบัณฑิตเภสัชศาสตร์ที่กำลังศึกษาอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัยไทย ได้ประเมินพฤติกรรมการทำงานของตนเอง (ตารางที่ 3.3.3) ว่าได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ ค่อนข้างเป็นประจำ เป็นส่วนใหญ่มีอยู่เพียง 2 พฤติกรรมที่แสดงออกในระดับปานกลางและจากการประเมินเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นก็สรุปได้ว่ากว่าครึ่งหนึ่งของพฤติกรรมที่ระบุบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแสดงออกค่อนข้างเป็นประจำ ส่วนพฤติกรรมที่เหลือบัณฑิตจุฬาฯ แสดงออกในระดับน้อยๆ กับบัณฑิตจากสถาบันอื่น

จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัยไทย โดยอาจารย์ที่ปรึกษา (ตารางที่ 4.2.3) สรุปได้ว่าบัณฑิตจากคณะเภสัชศาสตร์ได้แสดงพฤติกรรมที่ดีในการทำงานต่างๆ ในระดับค่อนข้างมากทุกรายการและเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นอาจารย์ที่ปรึกษาก็ได้ประเมินว่า บัณฑิตเภสัชศาสตร์ ได้แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ดีในการทำงานมากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่นในระดับค่อนข้างมากทุกรายการเช่นกัน

1.1.3 การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมติดตามข่าวสาร

บัณฑิตเกสัชศาสตร์ในตลาดแรงงานและในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 1.4.1 และ 3.3.1) ส่วนใหญ่ต่างก็ได้เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการด้วยความสมัครใจ 2-3 ครั้ง ขึ้นไป หลังจากสำเร็จการศึกษา โดยที่นักศึกษาร้อยละ 40 ได้เข้าร่วมสัมมนาหรือเข้าประชุมทางวิชาการมากกว่า 7 ครั้ง ได้ติดตามอ่านหนังสือหรือวารสารทางวิชาการตั้งแต่เดือนละ 1 - หลาย ครั้ง ติดตามอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าวทั่วไป และรับฟังข่าวสารจากวิทยุ หรือดูโทรทัศน์เกือบทุกวัน และสำหรับการเขียนบทความทางวิชาการนั้นส่วนใหญ่ไม่ได้เขียนเลย

1.1.4 การรับรู้เกี่ยวกับลักษณะและพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับการทำงาน

บัณฑิตเกสัชศาสตร์ที่อยู่ในตลาดแรงงาน ได้ประเมินตนเองว่ามีคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในระดับค่อนข้างมากและมาก (ตารางที่ 1.3.1) ส่วนผู้ใช้บัณฑิตประเมินว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีคุณลักษณะดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกรายการ ไม่ว่าจะประเมินโดยบัณฑิตเองหรือผู้ใช้บัณฑิตก็พบว่าบัณฑิตจุฬาฯ ได้รับการประเมินว่ามีคุณลักษณะที่จำเป็นมากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น เพียงเล็กน้อย (ตารางที่ 1.3.1 และ ตารางที่ 2.2.3)

1.1.5 การเปรียบเทียบคุณภาพบัณฑิตจากคณะ เกสัชศาสตร์ตามการรับรู้ของกลุ่มต่างๆ

ในการเปรียบเทียบคุณภาพบัณฑิตคณะ เกสัชศาสตร์จากการรับรู้ของบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิต (ตารางที่ 1.4.4) พบว่าโดยทั่วไปผู้ใช้บัณฑิตจะประเมินความสามารถของบัณฑิตสูงกว่าการประเมินความสามารถของบัณฑิต โดยตัวบัณฑิตเองแต่อย่างไรก็ตามมีอยู่ 2 รายการที่บัณฑิตประเมินสูงกว่าผู้ใช้บัณฑิตเล็กน้อยคือ ความรอบคอบและการไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล

ในการเปรียบเทียบคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ กับบัณฑิตจากสถาบันอื่น (ตารางที่ 1.4.5) ทั้งบัณฑิตและผู้ใช้บัณฑิตต่างประเมินว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีคุณภาพสูงกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่นเล็กน้อย โดยที่ผู้ใช้บัณฑิตจะประเมินไว้ในระดับสูงกว่าที่บัณฑิตประเมินเองทุกรายการ

ในทัศนะของผู้ใช้บัณฑิต (ตารางที่ 2.2.1 และ 2.2.2) ได้ประเมินคุณลักษณะของบัณฑิตจากคณะ เกสัชศาสตร์ในลักษณะค่อนข้างดี และดี และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นก็ประเมินว่าบัณฑิตจุฬาฯ มีคุณลักษณะค่อนข้างดีกว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่น

ในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาผลิตบัณฑิต (ตารางที่ 4.2.1 และ 4.2.2) ได้ประเมินบัณฑิตเกสัชศาสตร์ว่ามีคุณลักษณะอยู่ในระดับดี หรือค่อนข้างดี และจากการประเมินเปรียบเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่นพบว่าบัณฑิตเกสัชศาสตร์มีคุณลักษณะต่างๆ ค่อนข้างดีกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น

1.1.6 การรับรู้ของบัณฑิตคณะ เกสัชศาสตร์ที่มีต่อบัณฑิตคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัณฑิตเกสัชศาสตร์ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.13) ที่ศึกษาอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.13) ได้รับรู้เกี่ยวกับลักษณะบัณฑิตจากคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่างกันเล็กน้อยดังนี้ บัณฑิตในตลาดแรงงานรับรู้ลักษณะส่วนรวมของบัณฑิตจากคณะแพทยศาสตร์ ในระดับดีมาก เพียงคณะเดียว ส่วนบัณฑิตที่ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ได้รับรู้ถึงคุณลักษณะส่วนรวมของ

บัณฑิตคณะแพทยศาสตร์ และทันตแพทยศาสตร์ในระดับดีมาก สำหรับลักษณะส่วนรวมที่อยู่ในระดับดี
 ในความคิดเห็นของบัณฑิตในตลาดแรงงานมีอยู่ 3 คณะ คือทันตแพทยศาสตร์ เกษีษศาสตร์ และ
 วิศวกรรมศาสตร์ ส่วนตามความคิดเห็นของบัณฑิตที่ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยมีอยู่ 4 คณะคือ เกษีษ
 ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ สำหรับลักษณะที่จัดอยู่ในระ
 ดับค่อนข้างดีตามความคิดเห็นของบัณฑิตในตลาดแรงงานมี 4 คณะ คือ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์
 และการบัญชี สถาปัตยกรรมศาสตร์ และสัตวแพทยศาสตร์ ส่วนตามความคิดเห็นของบัณฑิตที่ศึกษา
 อยู่ในบัณฑิตวิทยาลัยมีอยู่เพียง 1 คณะ คือ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ส่วนคณะที่จัดอยู่ในระดับ
 ปานกลางตามความคิดเห็นของบัณฑิตในตลาดแรงงานมี 7 คณะคือ ครุศาสตร์ นิเทศศาสตร์ รัฐ
 ศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ส่วนตามความคิดเห็น
 ของบัณฑิตที่ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยมีอยู่ 8 คณะคือ ศึกษาศาสตร์ นิเทศศาสตร์ ศึกษาศาสตร์
 รัฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และอักษรศาสตร์ ส่วนตามความคิดเห็น

จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกเรียนในคณะใดคณะหนึ่งมีโอกาสเลือก
 เรียนอีกครั้ง (ตารางที่ 1.2.14) พบว่าบัณฑิตในตลาดแรงงานร้อยละ 66.4 จะเลือกเรียน
 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอื่น รองลงมาร้อยละ 33.6 จะเลือกเรียนคณะเกษตรศาสตร์ สภา
 ปันเดิม และร้อยละ 24.4 จะเลือกเรียนคณะทันตแพทยศาสตร์

1.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพบัณฑิต

1.2.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.1) และบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย
 (ตารางที่ 3.2.1) ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไประบุว่ามีประโยชน์มากที่สุดได้แก่

เกษีษวิทยา	(122 คน)
เกษีษกรรม	(83 คน)
เกษีษวิชาคลินิก	(35 คน)
เกษีษกรรมประดิษฐ์การ	(30 คน)
การตลาดและการเสนอขาย	(21 คน)
เกษีษวิเคราะห์	(20 คน)
เกษีษอุตสาหกรรม	(13 คน)
จุลชีววิทยา	(13 คน)
กายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา	(10 คน)

รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.2) และบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย
 (ตารางที่ 3.2.2) ตั้งแต่ 10 คน ขึ้นไประบุว่ามีประโยชน์น้อยที่สุดได้แก่

เกษีษเวท	(56 คน)
เกษีษนฤทศศาสตร์	(48 คน)
นิลิสต์ทั่วไป	(19 คน)

คณิตศาสตร์	(15 คน)
อารยธรรม	(15 คน)
ภาษาละติน	(11 คน)
สังคมวิทยา	(11 คน)

รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.3) และบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.3) ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไประบุว่ามีเนื้อหาที่สัมพันธ์มากที่สุด ได้แก่

เกสัชวิทยา	(49 คน)
เกสัชวิทยาคลินิก	(41 คน)
เกสัชวิเคราะห์	(22 คน)
ชีวเภสัชศาสตร์	(19 คน)
เภสัชกรรม	(16 คน)
ชีวเภสัชกรรมและเภสัชจลนศาสตร์	(15 คน)

รายวิชาที่บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.4) และบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.4) ตั้งแต่ 10 คนขึ้นไประบุว่ามีเนื้อหาที่สัมพันธ์น้อยที่สุด ได้แก่

เกสัชเวท	(73 คน)
เกสัชแพทยศาสตร์	(43 คน)
เกสัชอุตสาหกรรม	(17 คน)
ภาษาละติน	(13 คน)
เภสัชศาสตร์สิ่งแวดล้อม	(13 คน)

1.2.2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนในระดับปริญญาตรี

รูปแบบการเรียนในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเอก และหมวดวิชาโท กลุ่มบัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.5) ได้ใช้วิธีการเรียนในระดับปริญญาตรีแบบร่วมมือมากที่สุด รองลงมาเป็นการเรียนแบบเดี่ยว ส่วนกลุ่มบัณฑิตที่ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.5) ได้ใช้วิธีการเรียนในระดับปริญญาตรีแบบเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นการเรียนแบบร่วมมือ ส่วนในหมวดวิชาเลือกเสรีนั้นทั้งสองกลุ่มต่างก็ใช้วิธีเรียนแบบอิสระมากที่สุด

การใช้เวลาระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้พบว่าบัณฑิตเภสัชศาสตร์ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.6) และบัณฑิตเภสัชศาสตร์ที่ศึกษาอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.6) ต่างก็ใช้เวลาด้านใหญ่ระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาตรีประมาณร้อยละ 55 ของเวลาทั้งหมดในการเข้าห้องเรียน และประมาณร้อยละ 8 สำหรับการเข้าห้องสมุดเพื่อค้นคว้า มีข้อสังเกตว่าบัณฑิตในตลาดแรงงานจะใช้เวลาระหว่างการศึกษาในระดับปริญญาตรีในการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินมากกว่าบัณฑิตที่ศึกษาอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย ขณะที่บัณฑิตที่ศึกษาต่อในบัณฑิตวิทยาลัยจะใช้

เวลาในการทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียนมากกว่าบันทึกในตลาดแรงงาน ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้จะทำพอ ๆ กัน

การรับรู้เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมผลิตในขณะที่ยังเรียนในระดับปริญญาตรีนั้น สรุปได้ว่าบันทึกเกลิศาสตร์ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.8) ได้เข้าร่วมกิจกรรมผลิตส่วนใหญ่ในฐานะผู้ร่วมกิจกรรมในระดับคณะมากที่สุดถึงร้อยละ 65 เข้าร่วมกิจกรรมระดับมหาวิทยาลัยร้อยละ 50 และที่เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้นำคณะร้อยละ 40 ส่วนบันทึกที่ศึกษาในบันทึกวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.7) เข้าร่วมกิจกรรมระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ถึงร้อยละ 83 เข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้นำระดับคณะร้อยละ 56 อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นบันทึกในตลาดแรงงานหรือบันทึกที่ศึกษาต่อในบันทึกวิทยาลัย ต่างก็ได้รับรู้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมผลิตทำให้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น มีความเป็นผู้นำมากขึ้น และทำให้เรียนรู้การทำงานมากขึ้น (ตารางที่ 1.2.9 และ 3.2.8) ทั้ง 2 กลุ่มได้พบปะปรึกษาหารือทางด้านวิชาการบ่อยครั้งกว่าด้านส่วนตัวเช่นกัน

1.2.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในระดับปริญญาตรี

บันทึกเกลิศาสตร์ที่อยู่ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.10) และบันทึกเกลิศาสตร์ที่กำลังศึกษาในบันทึกวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.10) ต่างก็รับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับค่อนข้างดี เป็นส่วนใหญ่

ในด้านความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีนั้น บันทึกเกลิศาสตร์ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.11) และบันทึกเกลิศาสตร์ที่ศึกษาในบันทึกวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.11) ต่างก็รับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในระดับปริญญาตรีว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดีและปานกลาง แต่ทั้งสองกลุ่มรับรู้ตรงกันว่าความสำคัญของคุณลักษณะต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

ในด้านความพึงพอใจในอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรีสรุปได้ว่าทั้งสองกลุ่มบันทึกในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.2.12) และกลุ่มผลิตที่กำลังศึกษาในบันทึกวิทยาลัย (ตารางที่ 3.2.12) มีความพึงพอใจในอาจารย์ผู้สอนในระดับค่อนข้างมากเท่าเทียมกัน

1.2.4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

บันทึกเกลิศาสตร์ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.3.2) ได้รับความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานจากงานที่ปฏิบัติร้อยละ 40.18 จากการศึกษาในระดับปริญญาตรีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยร้อยละ 28.77 จากผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างานร้อยละ 10.65 นอกนั้นเป็นความรู้ที่ได้จากแหล่งอื่น

สำหรับความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาระดับปริญญาตรีที่นำไปใช้ในการปฏิบัติ (ตารางที่ 1.3.3) นั้น จะเป็นความรู้ที่ได้จากวิชาเอกร้อยละ 36.12 วิชาทฤษฎีทั่วไปร้อยละ 32.12 การร่วมกิจกรรมร้อยละ 17.67 วิชาเลือกเสรีร้อยละ 11.17 และวิชาโทร้อยละ 2.92

บันทึกเกลิศาสตร์ในตลาดแรงงานประเมินความสำคัญของลักษณะงานโดยทั่วไปอยู่ในระดับดี แต่ในสภาพปัจจุบันนี้ลักษณะของงานโดยทั่วไปจะอยู่ในระดับค่อนข้างดีเท่านั้น (ตาราง

ที่ 1.3.4) พบว่าบัณฑิตมีความพึงพอใจในงานในระดับปานกลางและขณะเดียวกันก็มีความเห็นว่าการทำงานมีความก้าวหน้าในระดับค่อนข้างดี

1.2.5 ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.4.6) และบัณฑิตที่อยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.3.4) ได้รับรู้ว่ามีปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของตนอยู่ในระดับค่อนข้างดี แต่อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มต่างก็ได้คาดหวังว่าอีก 10 ปีข้างหน้าฐานะทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจะอยู่ในระดับที่ดีขึ้นแต่ก็ยังจัดอยู่ในกลุ่มค่อนข้างดีเช่นเดิม

บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.4.7) และบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.3.5) ต่างก็รับรู้ในระดับขั้นต้นในสังคมเหมือนกันว่า ปัจจัยของตนเองจัดอยู่ในขั้นกลางระดับกลางแต่ในอนาคตอีก 10 ปีข้างหน้าจะเลื่อนฐานะสูงขึ้นเป็นขั้นกลางระดับสูง

บัณฑิตในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.4.8) และบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.3.6) ต่างก็รับรู้ที่ตนเองได้รับการยกย่องนับถือในสังคมไทยในระดับค่อนข้างมากและบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยทั่วไปก็ได้รับการยกย่องนับถือในสังคมไทยในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกัน

เกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านต่างๆ ของนิสิตทั้งบัณฑิตที่อยู่ในตลาดแรงงาน (ตารางที่ 1.4.9) และที่กำลังศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย (ตารางที่ 3.3.7) ต่างก็มีความพอใจในด้านต่างๆ ของชีวิตอยู่ในระดับค่อนข้างดีขณะเดียวกันก็ประเมินความสำคัญในระดับปานกลาง ยกเว้นการมีความสุขในชีวิตครอบครัวซึ่งบัณฑิตทั้งสองกลุ่มต่างเห็นความสำคัญในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน

1.2.6 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับการประเมินคุณภาพบัณฑิต เกษีศศาสตร์ในการประเมินแบบสัมบูรณ์

1. คะแนน ม.6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับเพศสัมพันธ์ในงาน ความซื่อสัตย์ และความพอใจในงาน

2. คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลและความใจกว้าง

3. อันดับการสอบเข้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นผู้ก้าวหน้าในงาน และการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

4. รูปแบบการเรียนแบบอิสระ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้ความสามารถในงาน ความรับผิดชอบในงาน การเห็นการณ์ไกล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์และสภานทางเศรษฐกิจและสังคมใน 10 ปีข้างหน้า

5. รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความถือสัตย์สุจริต และความซื่อสัตย์

6. การใช้เวลาเข้าห้องสมุดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรู้ความสามารถในงาน และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมั่นคงทางอารมณ์

7. การพบปะปรึกษาอาจารย์ทางด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความเป็นผู้นำในงาน มนุษยสัมพันธ์ในงาน ประสิทธิภาพในงานการใฝ่รู้ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรอบคอบ การเห็นการณ์ไกล การรู้จักตนเอง การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความเชื่อมั่นในตนเอง

8. การพบปะปรึกษาอาจารย์ในด้านส่วนตัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการได้ตรงต่ออย่างมีเหตุผล และมีสภาพเศรษฐกิจและสังคมในอีก 10 ปีข้างหน้า

9. แบบการเขียนแบบแข่งขันมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมั่นคงทางอารมณ์ และมนุษยสัมพันธ์ในงาน

1.2.7 ความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นกับการประเมินคุณภาพบัณฑิต เกษีศาสตรบัณฑิตในการประเมินแบบสัมพัทธ์

1. คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบในงาน
2. อันดับการสอบเข้ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใฝ่รู้
3. แบบการเขียนแบบอิสระมีความสัมพันธ์ทางบวกกับมนุษยสัมพันธ์ในงาน ประสิทธิภาพในงาน การเห็นการณ์ไกล ความเชื่อมั่นในตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรม
4. การใช้เวลาเข้าห้องสมุดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในงาน
5. การพบปะปรึกษาอาจารย์ทางด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความรู้ความสามารถในงาน ความรับผิดชอบในงาน ความเป็นผู้นำ การใฝ่รู้ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรอบคอบ การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความใจกว้าง และความยุติธรรม
6. การปรึกษาอาจารย์ด้านส่วนตัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับความรับผิดชอบในงาน

สถาบันวิจัยและบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

คุณภาพนิสิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพนิสิต

2.1 คุณภาพนิสิตคณะ เกษศาสตรตามการรับรู้ของนิสิตและอาจารย์

2.1.1 การรับรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการด้านต่างๆ ของนิสิต เกษศาสตร (ตารางที่ 5.3.2) สรุปได้ว่าโดยทั่วไปนิสิต ได้พัฒนาการไปในระดับค่อนข้างมาก แต่จากการวิเคราะห์การ พัฒนาลักษณะ ของนิสิต โดยจำแนกตามชั้นปี ได้พบว่า นิสิตปีที่ 5 ได้เปลี่ยนแปลงลักษณะส่วนใหญ่ไป ในระดับมาก ในขณะที่นิสิตปีที่ 1 - ปีที่ 4 ได้พัฒนาไปในระดับค่อนข้างมากเท่านั้น

2.1.2 การรับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของนิสิตคณะ เกษศาสตร

นิสิตคณะ เกษศาสตร ได้รับรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านลักษณะต่างๆ (ตารางที่ 5.3.2) และรับรู้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ (ตารางที่ 5.3.3) อยู่ในระดับค่อนข้างดี สำหรับการเปลี่ยนแปลงลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์จำแนกตามชั้นปีได้พบว่า นิสิตทุกชั้นปีได้เปลี่ยนแปลงไปในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน

2.1.3 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ของนิสิต ในทัศนะของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี

อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรี ได้มีความคิดเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะต่างๆ (ตารางที่ 6.3.1) เปลี่ยนแปลงความสามารถในการแสดงออกด้านต่างๆ (6.3.2) และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน (ตารางที่ 6.3.3) จากระดับปานกลางในชั้นปีที่ 1 ไปสู่ในระดับค่อนข้างดีในชั้นปีที่ 5

2.1.4 การรับรู้ของนิสิตคณะ เกษศาสตรเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน ในคณะต่างๆ

นิสิต เกษศาสตร มีความเห็น โดยส่วนรวมว่าคณะที่เปิดสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่อยู่ในระดับเดิมมากมีคณะเดียว คือคณะแพทยศาสตร รองลงมาที่อยู่ในระดับดีมี 3 คณะ คือ กษัตริย์ แพทยศาสตร เกษศาสตร และวิศวกรรมศาสตร สำหรับลักษณะที่อยู่ในระดับค่อนข้างดีก็มีอยู่ 3 คณะคือ นาฏยศาสตรและการบัญชี สถาปัตยกรรมศาสตร และสัตวแพทยศาสตร ส่วนคณะที่จัดอยู่ในระดับปานกลาง มีอยู่ 8 คณะคือ ครุศาสตร นิติศาสตร นิเทศศาสตร รัฐศาสตร วิทยาศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร เศรษฐศาสตร และอักษรศาสตร

2.1.5 ความพึงพอใจในนิสิตของอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรี

อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรีคณะ เกษศาสตร (ตารางที่ 6.3.7) ไม่ว่าจะเป็น อาจารย์โดยส่วนรวม อาจารย์ในกลุ่มรองศาสตราจารย์ กลุ่มอาจารย์ผู้ศึกษาเอก กลุ่มผู้สอนมา มากกว่า 22 ปี หรือกลุ่มผู้บริหาร ต่างก็มีความพอใจในนิสิต เกษศาสตรในระดับค่อนข้างมากเหมือนกัน

2.2 ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการรับรู้คุณภาพผลิต

2.2.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ไม่ว่าจะ เป็นอาจารย์โดยส่วนรวมหรือจำแนกตามสาขาวิชาหรือจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ หรือจำแนกตามระยะเวลาการทำงาน (ตารางที่ 6.2.1 - 6.2.2) ต่างก็มีความเห็นตรงกันว่า สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาต่างๆ มีความเหมาะสมดีถืออยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นหมวดวิชาเลือกเสรีเท่านั้น ที่อาจารย์มีความเห็นว่าสัดส่วนค่อนข้างน้อย

ในด้านสาระของหลักสูตรนั้น อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาตรี โดยส่วนรวมหรือจำแนกตามสถานภาพต่างๆ มีความเห็นว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตรระดับปริญญาตรีของคณะ เกษตรศาสตร์นั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งต่อการทำงานและส่วนตัวในระดับค่อนข้างมาก สำหรับด้านความทันสมัยต่อเหตุการณ์และตรงกับความต้องการของสังคมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ในด้านรายวิชาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีคณะ เกษตรศาสตร์ รายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์มากที่สุด ใน 5 อันดับแรกได้แก่ (ตารางที่ 5.2.1 (6))

เกษตรวิทยา 1	(79 คน)
เกษตรกรรม 1	(61 คน)
การอ่านภาษาอังกฤษ 1	(48 คน)
ชีววิทยาทั่วไป	(34 คน)
อินทรีย์เคมี 1	(21 คน)
บทนำเกษตรวิทยา	(21 คน)

รายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 เห็นว่ามีประโยชน์น้อยที่สุดใน 5 อันดับแรกได้แก่ (ตารางที่ 5.2.2 (6))

นิลิสต์ทั่วไป 1	(81 คน)
อารยธรรม	(50 คน)
คณิตศาสตร์	(44 คน)
สังคมจิตวิทยา	(30 คน)
เกษตรพันธุศาสตร์	(24 คน)

รายวิชาที่ผลิตขึ้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยมากที่สุดใน 5 อันดับแรกได้แก่ (ตารางที่ 5.2.3 (6))

เกษตรวิทยา	(55 คน)
การอ่านภาษาอังกฤษ 1	(31 คน)
เกษตรวิเคราะห์ 1	(26 คน)
คอมพิวเตอร์พื้นฐาน	(26 คน)
เศรษฐศาสตร์ประยุกต์	(21 คน)

รายวิชาที่เกิดตั้งแต่ปี 1 ถึงปี 5 เห็นว่ามีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุดใน 5 อันดับแรก ได้แก่ (ตารางที่ 5.2.4 (6))

เกสัชแพทยศาสตร์ 1	(47 คน)
เกสัชเวช 1	(41 คน)
อารยธรรม	(37 คน)
เคมีทั่วไป 1	(20 คน)
นิสิคส์ทั่วไป 1	(17 คน)

2.2.2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของนิสิตปริญญาตรี

นิสิต โดยส่วนรวมจะใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือและแบบอิสระ ในการเรียนวิชาเอก วิชาโท และวิชาเลือกเสรี สำหรับวิชาการศึกษาทั่วไปนั้นจะเป็นการเรียนแบบฟังงา และแบบร่วมมือ

การรับรู้ของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี โดยส่วนรวมหรือจำแนกตามกลุ่มอายุสูงกว่า และต่ำกว่า 40 ปี วุฒิปริญญาเอก และดำรงตำแหน่งผู้บริหาร (ตารางที่ 6.2.11) ต่างก็รับรู้ว่าการผลิตส่วนใหญ่ใช้วิธีการเรียนแบบฟังงามากที่สุดรองลงมาคือแบบแข่งขัน แต่ในความต้องการของอาจารย์กลุ่มต่างๆ ต้องการให้นักนิสิตได้ เรียนแบบร่วมมือและแบบแข่งขัน

การใช้เวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ (ตารางที่ 5.2.6) ของนิสิตโดยส่วนรวมแล้ว จะใช้เวลาส่วนใหญ่เข้าเรียนคือประมาณร้อยละ 40 ของเวลาทั้งหมด ซึ่งจากนิสิตทั้ง 5 ชั้นปี พบว่านิสิตปีที่ 2 ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเข้าเรียนมากที่สุด คือใช้เวลาสำหรับการเข้าเรียนร้อยละ 70 ของเวลาทั้งหมด

การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต (ตารางที่ 5.2.7) ส่วนใหญ่จะเป็นระดับผู้สนใจ และสมาชิกชมรมทั้งระดับมหาวิทยาลัยและระดับคณะ ซึ่งนิสิตโดยส่วนรวมยอมรับว่าการเข้าร่วมกิจกรรม (ตารางที่ 5.2.8) ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น มีความเป็นผู้นำมากขึ้น และทำให้มีการเรียนรู้วิธีการทำงานซึ่งตรงกันกับความรับรู้ของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ธรรมดาหรือว่าอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร (ตารางที่ 6.2.13)

นิสิต ได้พบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรึกษาทางด้านต่างๆ (ตารางที่ 5.2.9) อยู่ในระดับค่อนข้างน้อยซึ่งนิสิตเห็นว่าการพบปะปรึกษากับอาจารย์จะให้ประโยชน์ในระดับปานกลาง โดยนิสิตจะพบปะปรึกษากับอาจารย์ทางด้านวิชาการมากกว่าด้านส่วนตัวและนิสิตก็เห็นว่าการพบปะอาจารย์เพื่อปรึกษาทางด้านวิชาการมีประโยชน์มากกว่าด้านส่วนตัว ในความเห็นของอาจารย์ (ตารางที่ 6.2.12) ก็มีความเห็นคล้ายๆ กันคือ ความบ่อยของการเข้าพบอาจารย์ของนิสิตจะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการเข้าพบอาจารย์เพื่อปรึกษาทางด้านต่างๆ นั้นอาจารย์เห็นว่ามีประโยชน์มาก ซึ่งการเข้าพบอาจารย์เพื่อปรึกษาทางด้านวิชาการจะมีความถี่และใช้ประโยชน์มากกว่าทางด้านส่วนตัว

2.2.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์

นิสิตเภสัชศาสตร์โดยส่วนรวมและจำแนกตามชั้นปี (ตารางที่ 5.2.10) ได้รับรู้พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในระดับปริญญาตรีหรือในระดับปวณกลาง ซึ่งในทัศนะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรีในคณะเภสัชศาสตร์ โดยส่วนรวมและจำแนกตามอายุการทำงานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ตารางที่ 6.2.5 และ 6.2.6) ก็ได้มีความเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในระดับปวณกลางเช่นเดียวกัน

นิสิตเภสัชศาสตร์โดยส่วนรวมและจำแนกตามชั้นปีต่างๆ ได้รับรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 5.2.11 และ 5.2.13) ในระดับค่อนข้างมาก ในขณะที่โดยส่วนรวมและจำแนกตามชั้นปีนั้น นิสิตเห็นความสำคัญของคุณลักษณะต่างๆ ของอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 5.2.12 และ 5.2.13) ในระดับดีมาก สำหรับในทัศนะของอาจารย์ไม่ว่าจะเป็นโดยส่วนรวมหรือจำแนกตามระยะเวลาเห็นอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ตารางที่ 6.2.7 และ 6.2.8) เช่นเดียวกันคือ เห็นความสำคัญของคุณลักษณะต่างๆ ของอาจารย์ในระดับมาก ในขณะที่สภาพปัจจุบัน อาจารย์มีคุณลักษณะต่างๆ เหล่านี้ในระดับค่อนข้างมากเท่ากัน

แบบการสอนของอาจารย์ที่ใช้สอนในระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 6.2.10) โดยทั่วไปมักจะใช้วิธีสอนแบบบรรยายและสอนทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติในระดับมาก รองลงมาที่ใช้ในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ การสอนแบบให้ปฏิบัติเองในห้องทดลองเป็นหลัก

นิสิตเภสัชศาสตร์ โดยส่วนรวมหรือจำแนกตามชั้นปีต่างๆ ก็มีความพอใจในสภาพการเรียนการสอนในคณะเภสัชศาสตร์ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 5.2.15)

2.2.4 ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

นิสิตเภสัชศาสตร์ได้รับรู้ในฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง และคาดว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมจะสูงกว่าปัจจุบันเล็กน้อย (ตารางที่ 5.3.6) ส่วนในด้านฐานะชนชั้นนิสิตเภสัชศาสตร์ ได้รับรู้ว่าเป็นปัจจุบันตนอยู่ในฐานะชนชั้นต่ำระดับกลาง และในอีก 10 ปีข้างหน้าจะอยู่ในฐานะชนชั้นต่ำระดับสูง

นิสิตเภสัชศาสตร์โดยส่วนรวมหรือจำแนกตามชั้นปี หรือคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างมีความพึงพอใจในด้านต่างๆ ของชีวิตในระดับค่อนข้างมากทุกด้าน (ตารางที่ 5.3.11 และ 5.3.12)

นิสิตเภสัชศาสตร์มีความต้องการมีความสุขในชีวิตครอบครัวในระดับค่อนข้างมาก การประสบความสำเร็จในการทำงานในระดับปานกลาง และไม่ต้องการมีอำนาจวาสนาแต่อย่างใด (ตารางที่ 5.3.13 และ 5.3.14)

2.2.5 ความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยสะสม และพัฒนาการด้านต่างๆ กับตัวแปรทางบางประการ

คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตชั้นปีที่ 2 และ ปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะการสอนของอาจารย์

พัฒนาการด้านต่างๆ สัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ ดังนี้ นิสิตปีที่ 1 สัมพันธ์ทางลบกับผลที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนิสิตและสัมพันธภาพบวกกับความถนัดหรือความสนใจในสาขาวิชาที่ศึกษา
ชั้นปีที่ 2 สัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคณะ ชั้นปีที่ 3 สัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพการสอนของอาจารย์ และความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียน การสอนในคณะ ชั้นปีที่ 4 สัมพันธ์ทางบวกกับความถนัดหรือความสนใจในสาขาวิชาที่ศึกษา ชั้นปีที่ 5 สัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์และความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนในคณะ

2.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนา การเรียนการสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตกับการประเมินลักษณะของนิสิต เภสัชศาสตร์

คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนเฉลี่ย ม.6 ชั้นปีที่เรียนและความถนัดหรือความสนใจในวิชาที่เรียนของนิสิต (ตารางที่ 5.4.2)

ระดับการศึกษาของมารดามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความใฝ่รู้ด้านการเรียน และมีความสัมพันธ์ทางลบกับความใฝ่รู้เรื่องทั่วไป

รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับความสามารถในการเสนอแนวคิดใหม่และความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน

ชั้นปีที่เรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนเฉลี่ยสะสม และความสามารถทำงานได้ทันตามกำหนด

ความถนัดหรือความสนใจในวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความใฝ่รู้ด้านการเรียน ความมีใจกว้าง ความสามารถในการเสนอแนวคิดใหม่ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต ความสามารถทำงานได้ทันตามกำหนด การทำหน้าที่ที่ได้รับอย่างสมบูรณ์ การยอมรับผลเสียจากการกระทำของตน การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์ ความมีสติรอบคอบ และความซื่อสัตย์สุจริต

ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความใฝ่รู้ด้านการเรียน ความใฝ่รู้เรื่องทั่วไป ความมีใจกว้าง ความสามารถในการเสนอแนวคิดใหม่ การรู้จุดเด่นจุดอ่อนของตนเอง ความสามารถทำงานได้ทันตามกำหนด การทำหน้าที่ที่ได้รับอย่างสมบูรณ์ การยอมรับผลเสียจากการกระทำของตน การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเอง และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

คุณภาพการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเสนอแนวคิดใหม่ ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต การรู้ความต้องการของตนเอง ความมีสติรอบคอบ ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรม

ผลที่ได้รับจากการปรึกษาอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงาน

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการ
สร้างสรรค์ผลงาน การทำหน้าที่ที่ได้รับอย่างสมบูรณ์ และความมั่นคงทางอารมณ์

ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการ
คาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต และความยุติธรรม

2.2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์ พฤติกรรมการสอนและรูปแบบการสอน ของอาจารย์กับคุณลักษณะต่างๆ ของนิสิตปีที่ 1

ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทาง
บวกกับพฤติกรรมตรวจการบ้านสม่ำเสมอและคืนให้เร็ว และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมี
อุปกรณ์การสอนและเอกสารประกอบการสอน (ตารางที่ 6.4.3) ของอาจารย์

ทัศนคติต่อสาขาวิชาที่เรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับรูปแบบการสอน แบบให้
ศึกษาเป็นรายบุคคล (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

ความสามารถในการคิดของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีศีลธรรม (ตารางที่
6.4.1) การประกาศผลสอบเร็ว (ตารางที่ 6.4.3) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรม
การเข้าสอนสม่ำเสมอ (ตารางที่ 6.4.3) และแบบการสอนแบบสอนทฤษฎีควบคู่กับปฏิบัติ
(6.4.5) ของอาจารย์

ความสามารถในการเข้าใจของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีเวลาให้นิสิตเข้า
ขอ (ตารางที่ 6.4.3) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเตรียมการสอนอย่างดี (ตารางที่
6.4.3) และแบบการสอนแบบสอนทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

ความสามารถในการเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆ มีความสัมพันธ์ทางลบกับแบบการสอน
แบบใช้กรณีตัวอย่าง (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

ความสามารถในการเป็นผู้นำของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีความรู้ความสา
มารถในวิชาที่สอน (ตารางที่ 6.4.1) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับแบบการสอนแบบให้ศึกษาเป็น
รายบุคคล (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

ความมั่นคงทางอารมณ์ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรู้จักตนเอง (ตารางที่
6.4.1) และแบบการสอนแบบสาธิต (ตารางที่ 6.4.5) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีความ
รับผิดชอบ (ตารางที่ 6.4.1) และแบบการสอนแบบอภิปราย (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

ความมีมนุษยสัมพันธ์ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นการณ์ไกล การมีความ
มั่นคงทางอารมณ์ (ตารางที่ 6.4.1) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการอธิบายเข้าใจดี (ตารางที่
6.4.3) ของอาจารย์

การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับแบบการสอนแบบใช้กรณีตัว
อย่าง (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

ความรอบคอบของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีประมวลการสังเกต (ตาราง
ที่ 6.4.3) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับแบบการสอนแบบโครงการ (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

การได้ตรงอย่างมีเหตุผลของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ แบบการสอนแบบใช้
กรณีตัวอย่าง (ตารางที่ 6.4.5) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการมีเวลาให้นิสิตเข้าพบ (ตาราง
ที่ 6.4.3) แบบการสอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย แบบการสอนแบบให้ศึกษาเป็นรายบุคคล (ตารางที่
6.4.5) ของอาจารย์

การเห็นภาพที่ไกลของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าสอนสม่ำเสมอ (ตาราง
ที่ 6.4.3) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน (ตารางที่
6.4.1) และแบบการสอนแบบให้ศึกษาปฏิบัติเองในห้องทดลอง (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

การรู้จักตนเองของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการที่อาจารย์เข้าสอนสม่ำเสมอ
(ตารางที่ 6.4.3) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน
(ตารางที่ 6.4.1) และแบบการสอนแบบสาธิต (ตารางที่ 6.4.5) ของอาจารย์

การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีศีลธรรม
(ตารางที่ 6.4.1) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ (ตารางที่
6.4.1) และการที่หลักการประเมินผลการเรียนการสอน (ตารางที่ 6.4.3) ของอาจารย์

ความเชื่อมั่นในตนเองของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับฟังความคิดเห็นของ
นิสิต (ตารางที่ 6.4.3) ของอาจารย์

2.2.8 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของอาจารย์ พฤติกรรมการสอน และแบบการสอน ของอาจารย์กับคุณลักษณะของนิสิตชั้นปีที่ 5

ความรู้ความสามารถที่จะประกอบอาชีพในสาขาวิชาที่เรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์
ทางลบกับการที่อาจารย์ติดตามความรู้ใหม่ๆ (ตารางที่ 6.4.2) ตำแหน่งผู้บริหาร (ตารางที่
6.4.4) และแบบการสอนแบบสอนทฤษฎีควบกับปฏิบัติ (ตารางที่ 6.4.6) ของอาจารย์

ความสามารถในการคิดของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรู้จักตนเอง (ตารางที่
6.4.2) ของอาจารย์

ความสามารถในการแสดงออกของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถใน
การเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ (ตารางที่ 6.4.2) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการได้ตรง
อย่างมีเหตุผล (ตารางที่ 6.4.2) การเข้าสอนสม่ำเสมอ และการประกาศผลสอบเร็ว (ตาราง
ที่ 6.4.4) ของอาจารย์

การมีความมั่นคงทางอารมณ์ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีศีลธรรม (ตา
รางที่ 6.4.2) แบบการสอนแบบสาธิต และแบบสอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอน (ตารางที่
6.4.6) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (ตารางที่ 6.4.2)
ของอาจารย์

การใฝ่รู้ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการที่อาจารย์มีประมวลการสอนแจก (ตา
รางที่ 6.4.4)

การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีความมั่นคงทางอารมณ์ (ตารางที่ 6.4.2) และการรับฟังความคิดเห็นนิสิต (ตารางที่ 6.4.4) ของอาจารย์ การมีความรอบคอบของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแบบการสอนโดยอาศัยเครื่องช่วยสอน และมีความสัมพันธ์ทางลบกับแบบการสอนแบบสอนทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ และแบบการสอนแบบให้ศึกษาเป็นรายบุคคล (ตารางที่ 6.4.6) ของอาจารย์

การไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน (ตารางที่ 6.4.2) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับแบบการสอนแบบสอนทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติ (ตารางที่ 6.4.6) ของอาจารย์

การเห็นภาพนิสของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การมีความมั่นคงทางอารมณ์ (ตารางที่ 6.4.2) การรับฟังความคิดเห็นนิสิต (ตารางที่ 6.4.4) แบบการสอนแบบบรรยาย และแบบให้ศึกษาเป็นรายบุคคล (ตารางที่ 6.4.6) ของอาจารย์

การรู้จักตนเองของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นภาพนิส (ตารางที่ 6.4.2) การส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่ม (ตารางที่ 6.4.4) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการอธิบายเข้าใจได้ดีและการประกาศผลสอบเร็ว (ตารางที่ 6.4.4) ของอาจารย์

การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ การมีความรับผิดชอบ (ตารางที่ 6.4.2) ของอาจารย์

การมีใจกว้างของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีศีลธรรม (ตารางที่ 6.4.2) และแบบการสอนแบบแบ่งกลุ่มย่อย (ตารางที่ 6.4.6) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการตรวจการบ้านให้สม่ำเสมอและคืนให้เร็ว (ตารางที่ 6.4.4) และแบบการสอนแบบสอนให้ศึกษาปฏิบัติเองในห้องทดลอง (ตารางที่ 6.4.6) ของอาจารย์

การมีความซื่อสัตย์สุจริตของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นภูมิความรู้ในสาขาวิชาที่สอนและความสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ (ตารางที่ 6.4.2) และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นภาพนิส (ตารางที่ 6.4.2) ของอาจารย์

การมีความซื่อสัตย์สุจริตของนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเชื่อมโยงทฤษฎีมาสู่การปฏิบัติ (ตารางที่ 6.4.2) ของอาจารย์

ตอนที่ 3

อภิปรายและข้อเสนอนะ

จากสรุปผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้ว มีข้อค้นพบเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต เกษีษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สมควรนำมาอภิปรายเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอนะที่ดีเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต เกษีษศาสตร์ในโอกาสต่อไป

1. เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต มีข้อมูลหลายลักษณะ ซึ่งจะนำไปสู่การประเมินคุณภาพบัณฑิต จะเห็นได้ว่าจากการประเมินคุณลักษณะของบัณฑิต โดย บัณฑิตในตลาดแรงงานและบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย พบว่าต่างก็รับรู้ว่ามีคุณลักษณะต่างๆ ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่น พบว่าบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีคุณลักษณะต่างๆ มากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น และบัณฑิตทั้ง 2 กลุ่มนี้ยังแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ดีในการทำงานค่อนข้างเป็นประจําและค่อนข้างแสดงออกมากกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น ซึ่งผู้ใช้บัณฑิตไม่ว่าจะเป็นผู้ใช้บัณฑิต หรืออาจารย์ที่ปรึกษาผลิตบัณฑิต ก็มีความเห็นเช่นเดียวกัน นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคุณลักษณะและพฤติกรรมจากความคิดเห็นของกลุ่มต่างๆ พบว่าผู้ใช้บัณฑิตได้ประเมินบัณฑิตว่าอยู่ในระดับค่อนข้างมากเช่นเดียวกับการประเมินตัวเองของบัณฑิต แต่ผู้ใช้บัณฑิตได้ประเมินบัณฑิตสูงกว่าบัณฑิตประเมินตัวเองเล็กน้อย ดังที่มึงพอสรุปได้ว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะ เกษีษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้มีคุณลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ ค่อนข้างดี และค่อนข้างดีกว่าบัณฑิตจากสถาบันอื่น แต่ถ้าสังเกตจากการประเมินของกลุ่มต่างๆ เช่น สัมบูรณ์และเชิงสัมพันธ์ พบว่าค่าการประเมินแบบสัมพันธ์ จะต่ำกว่าค่าการประเมินแบบสัมบูรณ์เสมอแสดงให้เห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นแล้ว คุณภาพของบัณฑิต เกษีษศาสตร์จะลดลง ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ถ้าหากคณะ เกษีษศาสตร์จะดำเนินการพัฒนาคุณลักษณะและพฤติกรรมต่างๆ ให้มีคุณภาพสูงกว่านั้นก็จะเป็นสิ่งที่ดี โดยอย่างน้อยที่สุดควรทำการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้สูงขึ้นอยู่ในระดับดี และให้ค่าการประเมินแบบสัมพันธ์สูงกว่าค่าการประเมินแบบสัมบูรณ์จะเป็นสิ่งที่ดียิ่ง

2. เกี่ยวกับคุณภาพนิสิตใหม่ พบว่านิสิต เกษีษศาสตร์การนิเทศาและเปลี่ยนแปลงไปในระดับค่อนข้างมากซึ่งนิสิตปีที่ 5 มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปในระดับมากที่สุดสูงกว่านิสิตปีที่ 1-4 แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาของคณะ เกษีษศาสตร์สามารถพัฒนาเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของนิสิตให้เป็นไปตามเป้าหมายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพอสมควร ซึ่งถ้าคณะ เกษีษศาสตร์จะดำเนินการแสวงหาช่องทางในการพัฒนาคุณภาพนิสิตให้อยู่ในระดับมากกว่าที่เป็นอยู่แม้จะยังไม่ถึงขั้นดีก็ยิ่ง

3. การรับรู้เกี่ยวกับการศึกษาในคณะต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิต เกษีษศาสตร์ทั้งในตลาดแรงงานและที่กำลังศึกษาอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย ต่างก็รับรู้ว่ามีบัณฑิตจากคณะ เกษีษศาสตร์จัดอยู่ในกลุ่มดี และบัณฑิตจากคณะแพทยศาสตร์ได้รับการประเมินในกลุ่มดีที่สุด นอกจากนี้บัณฑิตจากคณะทันตแพทยศาสตร์ยังได้รับการประเมินในกลุ่มดีที่สุด โดยบัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัย อีกด้วย จะเห็นว่าทั้งคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ และเกษีษศาสตร์ต่างก็อยู่ในสาขาวิชา

ศาสตร์การแพทย์เหมือนกัน แต่คณะเภสัชศาสตร์ได้รับการประเมินในระดับต่ำกว่า ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์ควรจะได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในการสร้างเสริมภาพพจน์ของอาชีพเภสัชศาสตร์ สร้างความเป็นผู้นำในวิชาการด้านยาซึ่งเป็นหัวใจของวิชาชีพนี้ให้ชัดเจน ก็จะทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการศึกษาในคณะเภสัชศาสตร์อยู่ในระดับเท่าเทียมกับคณะอื่นๆ ในสายวิทยาศาสตร์การแพทย์ต่อไป

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิตเภสัชศาสตร์ในด้านหลักสูตรที่น่าสนใจที่สุดซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคณาจารย์ก็คือรายวิชาที่มีประโยชน์น้อยที่สุดและรายวิชาที่มีเนื้อหาทันสมัยน้อยที่สุด รายวิชาที่ได้รับการประเมินในด้านน้อยที่สุดโดยบัณฑิตในตลาดแรงงาน บัณฑิตในบัณฑิตวิทยาลัยและนิสิตเภสัชสมัครที่จะได้รับการพิจารณาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขได้แก่

- เภสัชเวท
- เภสัชพันธุศาสตร์
- อารยธรรม
- คณิตศาสตร์
- นิสิกส์
- สังคมจิตวิทยา
- ภาษาละติน
- เคมีทั่วไป
- เภสัชอุตสาหกรรม
- เภสัชศาสตร์สัมพันธ์
- สังคมวิทยา

ซึ่งในรายวิชาดังกล่าวมาแล้วนี้ คณะเภสัชศาสตร์ควรจะต้องทำการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นในด้านสาระของรายวิชาและกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์ของรายวิชาเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาที่เปิดสอนโดยคณะเภสัชศาสตร์เอง

5. เกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนของบัณฑิตเภสัชศาสตร์และนิสิตปัจจุบัน โดยทั่วไป นิสิตปัจจุบันได้ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ และแบบอิสระมากที่สุด แต่บัณฑิตเภสัชศาสตร์และอาจารย์ที่สอนในระดับปริญญาตรี มีความเห็นตรงกันว่านิสิตในคณะเภสัชศาสตร์ส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือและแบบพึ่งพามากที่สุด แต่ในความต้องการของอาจารย์ต้องการให้นิสิตใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือและแบบแข่งขัน ในประเด็นนี้จะต้องมีการศึกษาค้นคว้าในรายละเอียดต่อไปเพื่อจะได้หาทางในการปรับปรุงแก้ไขให้นิสิตได้ใช้พฤติกรรมการเรียนแบบอิสระ และแบบร่วมมือมากขึ้นเพราะการเรียนแบบอิสระมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความรู้ความสามารถในงาน ความรับผิดชอบในงาน การเห็นการณ์ไกล ความเชื่อมั่นในตนเองและความยุติธรรม และ การเรียนแบบร่วมมือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความซื่อสัตย์สุจริตและความยุติธรรม ซึ่งลักษณะต่างๆ ที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะที่ดีและเป็นที่ยอมรับของสังคม สำหรับการเรียนรูปแบบอื่น เช่น การเรียนแบบพึ่งพา แบบจำใจเรียน และแบบแข่งขันนั้นไม่ควรยึดถือแล่นนำมาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า การเรียนแบบเชิงชั้น มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมั่นคงทางอารมณ์ และมนุษยสัมพันธ์ในงาน ซึ่งการที่จะให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ ทางคณะเภสัชศาสตร์ ควรมีการแนะนำหรือชี้แจงให้ผลิตกรถึงรูปแบบการเรียนแบบต่างๆ และชี้แจงให้เห็นว่ารูปแบบใดที่ผลิตกรยึดถือและนำไปปฏิบัติ

6. จากการวิจัยครั้งนี้ทั้งนักคิดและนิสิตปัจจุบันและอาจารย์ผู้สอน ในระดับปริญญาตรีต่างมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนั้นทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น มีความเป็นผู้นำมากขึ้นและทำให้เรียนรู้วิธีการทำงานมากขึ้นและไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความขัดแย้งกับผู้บริหารคณะหรือมหาวิทยาลัย หรือทำให้มีปัญหาในการเรียนหรือทำให้การเรียนด้อยอย่างไรก็ตามเมื่อนิจารย์ภาคแล้ว การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมีผลในทางที่ต่อการทำงานของนิสิตในอนาคตได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรในด้าน การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตพบว่า ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต และความยุติธรรม ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์ควรให้การสนับสนุนกิจกรรมนิสิตในรูปแบบของกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ และสนับสนุนและส่งเสริมนิสิตให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งระดับคณะและมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น

7. การปรึกษาหารือกับอาจารย์ในด้านส่วนวิชาการและด้านส่วนตัวต่างก็มีคุณค่าต่อการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตเป็นอย่างมาก จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรการปรึกษาหารือกับคุณภาพบัณฑิตพบว่า การปรึกษาหารือกับอาจารย์ด้านวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นผู้นำในงาน มนุษยสัมพันธ์ในงาน ประสิทธิภาพในงาน การใฝ่รู้ การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความรอบคอบ การเห็นภาพไกล การรู้จักตนเอง การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีใจกว้าง ความพึงพอใจในสิ่งแวดล้อมในตลาดแรงงานส่วนการปรึกษาหารือทางด้านส่วนตัวนั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการไต่ตรองอย่างมีเหตุผล ของบัณฑิตในตลาดแรงงาน ทั้งนี้จากการค้นพบเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานของอาจารย์พบว่าอาจารย์มีเวลาให้ผลิตกรเข้าพบค่อนข้างน้อย ซึ่งจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรการมีเวลาให้เข้าพบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการเข้าใจของนิสิตปีที่ 1 ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์ควรมีการประชาสัมพันธ์แลขอรับรองหรือขอความร่วมมือจากอาจารย์ในการให้เวลาแก่นิสิตเพื่อเข้าพบปรึกษาหารือในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น และให้อาจารย์ได้รับทราบว่า การเข้าพบและปรึกษาหารือของนิสิตทั้งทางด้านวิชาการและด้านส่วนตัว มีผลต่อคุณภาพของบัณฑิตเภสัชศาสตร์โดยตรง

8. ในด้านพฤติกรรมการสอนของอาจารย์พบว่า ทั้งนิสิตในตลาดแรงงานและนิสิตในมหาวิทยาลัยเห็นว่าพฤติกรรมการสอนของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนด้านคุณลักษณะของอาจารย์ได้ถูกมองต่างวิสัย เหมือนกันว่าอาจารย์มีอยู่ในระดับค่อนข้างมาก พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่มีนิสิต เภสัชศาสตร์มีความพึงพอใจในระดับปานกลางซึ่งคิดว่าพฤติกรรมการสอนที่ดีคือการอธิบาย เข้าใจได้ดี การตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้เร็ว การใช้หลักการวัดและประเมินผลมาทำ การประเมินผลการเรียนการสอน การส่งเสริมให้นิสิตมี

ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิตและการรับฟังความคิดเห็นของนิสิต ส่วนพฤติกรรมที่นิสิตปัจจุบันมีความเห็นว่าอาจารย์มีต่ำกว่าพฤติกรรมอื่นคือ การอธิบายเข้าใจได้ดี การตรวจการบ้านให้อย่างสม่ำเสมอและคืนให้อย่างรวดเร็ว การประกาศผลสอบอย่างรวดเร็ว การมีเวลาให้เข้าพบ การส่งเสริมให้นิสิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การอบรมสั่งสอนคุณธรรมและศีลธรรมแก่นิสิต ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์ควรหาวิธีแนะแนวทางให้อาจารย์ตระหนักถึงความสำคัญของการทำหน้าที่และความรับผิดชอบต่อนิสิต ให้มากกว่าที่เป็นอยู่และให้มีพฤติกรรมในด้านที่น้อยให้มากขึ้น ก็จะเป็นการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตได้ทางหนึ่ง

9. จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรเกี่ยวกับคุณภาพการสอนของอาจารย์นั้น ได้พบว่าคุณภาพการสอนของอาจารย์ในระดับปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตปีที่ 2 และปีที่ 5 นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะนิสิตดังต่อไปนี้คือ ความสามารถในการเสนอแนวคิดใหม่ ความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต การรู้ความต้องการของตนเอง ความมีสติรอบคอบ ความซื่อสัตย์สุจริต และความยุติธรรม จึงเป็นการยืนยันว่าคุณภาพการสอนของอาจารย์มีส่วนสัมพันธ์กับคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์โดยตรง ดังนั้นคณะเภสัชศาสตร์ควรจะได้หาวิธีการและสนับสนุนอาจารย์ในรูปแบบต่างๆ เพื่อยกระดับการสอนของอาจารย์ให้ดีขึ้น

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทส่งท้าย

จากการวิจัยคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในส่วนของคณะเภสัชศาสตร์นั้น สามารถสรุปได้ว่าคุณภาพบัณฑิตเภสัชศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างดี และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตไม่ว่าจะเป็นทางด้านหลักสูตร พฤติกรรมการเรียนของนิสิต พฤติกรรมและคุณภาพการสอนของอาจารย์ต่างก็อยู่ในระดับค่อนข้างดี เมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตเภสัชศาสตร์จากสถาบันอื่น บัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะได้รับการประเมินว่าดีกว่าเล็กน้อย ผลสรุปดังกล่าว แม้จะแสดงว่าคุณภาพบัณฑิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี แต่ก็ยังไม่น่าจะเป็นที่พึงพอใจ น่าจะได้มีการพัฒนาปัจจัยต่างๆ เพื่อส่งผลให้คุณภาพบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่ในเกณฑ์ที่ดีหรือ ดีมากต่อไป

จากการเสวนาโต๊ะกลมเรื่อง "บททวนทิศทางการที่ทาทายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ในวันที่ 26 มีนาคม 2531 โดยอธิการบดีและคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอีกหลายท่าน ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตหลายด้าน เช่น ระบบการสอนของไทย แม้จะเรียนมาก แต่เป็นการให้ความรู้มากเกินไป ไม่ได้ฝึกให้คิดเองหรือรู้จักพิจารณาเหตุผลหาสิ่งที่ดีกว่า นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ วิชาที่สอนมีความซ้ำซ้อนกัน นิสิตไม่ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ เพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าของโลก ระบบการเรียนการสอนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้อิสระนิสิตมากเกินไป ทำให้สามารถเลือกเรียนเฉพาะวิชาที่ท่าคณะไหนได้ดี วิชาที่ได้คะแนนไม่ดีก็สามารถถอนชื่อได้ ทำให้ไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร การสร้างสรรค์ความคิดจึงขาดหายไป นอกจากระบบแล้วปัญหาส่วนหนึ่งอาจจะอยู่ที่อาจารย์และนิสิต อาจารย์ส่วนหนึ่งไม่ค่อยสนใจพัฒนาการสอน ไม่เห็นคุณค่าของการสอน มีงานอื่นทำมากกว่าจนทำให้การมาพบกันกับนิสิตในห้องเรียนเป็นเรื่องน่าเบื่อหน่าย นิสิตบางคนก็ไม่เห็นคุณค่าของการเรียนการสอนที่ได้รับจากอาจารย์ ไม่กระตือรือร้นในการเรียน พอใจที่จะเรียนแค่ผ่านเท่านั้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้บัณฑิตไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร

พวกเราทุกคนคงจะไม่มีใครพอใจกับคุณภาพของบัณฑิตจุฬาฯ ในระดับนี้เท่านั้น ดังนั้น คงจะต้องมีการร่วมมือกันที่จะปรับปรุงคุณภาพของระบบหลักสูตร และที่สำคัญคือคุณภาพการสอนของอาจารย์ในฐานะผู้ผลิตให้ดีขึ้น เพื่อให้ผลผลิตของเราคือบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคุณภาพในระดับดีหรือดีมาก สามารถทำงานสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมประเทศชาติ ตลอดจนโลกได้ดียิ่งต่อไป